

OTRDIEN, 2008. GADA 22. APRĪLĪ

SĒDI VADA: HANS-GERT PÖTTERING

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Debātes par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

3. EIB 2006. gada pārskats (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības jautājums ir *Jean-Pierre Audy* ziņojums (2007/2251 (INI)) Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Investīciju bankas 2006. gada pārskatu (A6-0079/2008).

Jean-Pierre Audy, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Eiropas Investīciju bankas prezidenta kungs, dāmas un kungi, mani pirmie vārdi būs veltīti tam, lai pateiktos jums, *Maystadt* kungs, par lielisko sadarbību, kādu jūs esat izveidojis ar Eiropas Parlamenta Budžeta kontroles komitejas deputātiem, kas ir devusi ievērojamu ieguldījumu, lai šis ziņojums, ko mēs šodien apspriežam, tiktu uzrakstīts. Es vēlos pateikties arī jūsu personāla komandai un jo īpaši *Philippe de Fontaine Vive*, viceprezidentam, ar kuru es varēju sastrādāties pilnīgā pārredzamībā bankas galvenajā birojā Luksemburgā.

Jūs pildāt savu lomu, *Maystadt* kungs, ar lielu kompetenci, siltumu, apņēmību un drosmi, taču vienlaikus ar gudrību un, es piebilstu, ar eleganci.

EIB, kas tika izveidota ar Romas līgumu, 2008. gadā svin savu piecdesmito gadadienu. Tās locekles ir Eiropas Savienības dalībvalstis, un tās Valdi veido dalībvalstu finanšu ministri. Tās misija ir veicināt kopīgā tirgus attīstību, izmantojot kapitāla tirgus un tās pašas fondus. Tas ir Kopienas instruments, taču vara tajā tiek īstenota starpvaldību līmenī.

Ir labi, ka pilsoņu pārstāvji runā par šiem jautājumiem laikā, kad pilsoņi pieprasa rezultātus no Eiropas Savienības; viņi bieži gūst labumu no EIB pakalpojumiem, paši to neapzinoties. Vispirms es gribētu apsveikt banku ar tās darbību, tās vērienīgo darbību plānu un projektiem; jo īpaši atzinīgi es vērtēju jaunās stratēģijas 2007.-2009. gadam izcilību, tai skaitā pārredzamību, pievienotās vērtības stiprināšanu, pakāpeniski palielināto spēju uzņemt risku, darbības MVU un pašvaldību interesēs, jaunu finanšu instrumentu izmantošanu un sadarbības uzsākšanu ar Eiropas Komisiju. Būtu jāuzsver arī bankas svarīgā loma kaimiņattiecību politikā, un ziņojumā konkrētāk tiek prasīta Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ieguldījumu un partnerības instrumenta jeb *FEMIP* spējas turpmāka attīstība saistībā ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu politiku.

Tomēr es uzskatu, ka ir pienācis laiks iet vēl tālāk, ātrāk un labāk gan kontroles, gan atbalsta Eiropas Savienībai ziņā attiecībā uz tās ieguldījumu finansēšanu. Attiecībā uz kontroles mehānismiem es domāju, ka ir pienācis laiks izveidot patiesu banku regulējuma kontroli, un es ierosinu, lai EIB pati lūgtu Eiropas Banku uzraugu komitejai (*CEBS*), kas atrodas Londonā, izskatīt nosacījumus šī regulējuma uzdevumam un jo īpaši izlemt, kas to veiks, nožēlojamā kārtā trūkstot oficiālam Eiropas banku regulatoram.

Attiecībā uz atbalstu Eiropas Savienībai ieguldījumu finansēšanā, kurā vajadzības tiek lēstas 600 miljardu eiro apjomā tikai Eiropas transporta tīkliem vien, es ierosinu, lai tiktu izstrādāts apsvēruma par Eiropas Savienības lomu saistībā ar mūsu teritorijas attīstību. Finansējums, ko piešķir dalībvalstis un ES, ne tuvu nespēj apmierināt šīs vajadzības. Nav saprotams, komisāra kungs, kādēļ Eiropas Savienībai vajadzētu būt grūtībām atrast 3,4 miljardus eiro, lai šādos apstākļos finansētu no rūpniecības, zinātniskā un militārā viedokļa tik stratēģisku projektu kā *Galileo*?

Es ierosinu, lai, ņemot vērā EIB cilvēkresursu kvalitāti, tās objektivitāti un tās pieredzi lielu infrastruktūru finansēšanā, Komisija tai uzdotu veikt stratēģisku pētījumu par ieguldījumu finansēšanu, izslēdzot neiespējamus scenārijus: subsīdijas, maksājumu summas, ko dalībvalstis paredzējušas EIB kapitālam, aizdevumus (ieskaitot īpašus dalībvalstu aizdevumus, kā noteikts EIB Statūtu 6. pantā), novatoriskus instrumentus, tādus kā riska dalīšana, aizdevumu garantiju instrumentus, ilgtermiņa projektiem atbilstīgas

finanšu tehnikas, kas nav tūlītēji rentablas saskaņā ar uz tirgu pamatotiem kritērijiem, ieguldījumu sadaļas izveidošanu Eiropas Savienības budžetā, finanšu konsorciiju starp Eiropas, valstu un vietējām iestādēm, valsts un privātās partnerības, u.c.

Šādas priekšsēdētāja kungs, *Maystadt* kungs, dāmas un kungi, ir idejas, kas izvirzītas šajā ziņojumā. Es gaidu debates, kas sekos, un pateicos jums par uzmanību.

Joaquín Almunia, *Komisijas loceklis*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribētu pateikties *Audy* kungam, kurš ir sagatavojis un mums prezentējis izcilu ziņojumu par Eiropas Investīciju bankas 2006. gada pārskatu. Es domāju, ka, kā atspoguļots šajā ziņojumā, ļoti svarīgs ir pēdējos gados izveidotais dialogs starp Eiropas Investīciju banku un Parlamentu, jo tas veicina demokrātisku pārredzamību, kas ir ļoti būtiska gan Parlamentam, gan minētajai finanšu iestādei.

EIB ievērojami sekmē daudzu Eiropas politiku uzsākšanu un izstrādi, un tādēļ mums būtu atzinīgi jāvērtē šī dialoga kvalitāte, ko neapšaubāmi stiprina *Philippe Maystadt* kungs, turēdams bankas vadības grožus.

Eiropas Investīcijas bankas darbību stiprina arī jaunā finanšu sistēma ar jauno Eiropas Savienības finanšu plānu 2007.-2013. gadam. Acīmredzami mēs apspriežam 2006. gada pārskatu. Šo plānu rezultāti šajā sākotnējā 15 vai 16 mēnešu periodā šajā ziņojumā vēl nav ietverti, taču ar jaunajiem finansēšanas instrumentiem, kas uzsākti, pateicoties šiem jaunajiem plāniem, šī sadarbība turpināsies, lai būtu un kļūtu vēl vērienīgāka un efektīvāka daudzās jomās: politikas virzienos par pētniecību un attīstību, reģionālajā attīstībā, Eiropas tīklos, atbalstā mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, u.c.

Tāpat jau ir pieņemts jaunais EIB ārējās darbības mandāts attiecībā uz Eiropas Investīciju bankas ārējām darbībām, pamatojoties uz šiem finanšu plāniem. Ne tikai pašā bankā, bet arī Eiropas Investīciju banku grupā tiek palielināta sadarbība arī ar Eiropas Investīciju fondu. Pierādījums tam, piemēram, ir *Jeremy* programma.

Turklāt mēs esam apmierināti ar trīspusējo nolīgumu starp Eiropas Investīciju banku, ERAB, t.i., Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku, un Komisiju par katras puses darbībām valstīs, kas robežojas ar Eiropas Savienību uz austrumiem no tās, kā arī ar jaunās *FEMIP* attīstību, uz ko atsaucās *Audy* kungs un kas veic lielu daļu darba, un šie ir piemēri aizvien ciešākajai saiknei starp bankas darbībām un Eiropas Savienības ārējām darbībām.

Audy kunga ziņojumā ir uzsvērts, un, manuprāt, tas ir pilnīgi pamatoti, Eiropas Investīciju bankas potenciāls tādu novatorisku finansēšanas instrumentu izstrādē, kam var būt milzīga ietekme attiecībā uz Eiropas budžetā pieejamo resursu palielināšanu, lai ieviestu veselu virkni politiku.

Komisija apzinās šo potenciālu. Mēs ne tikai esam noslēguši dažus nolīgumus ar Eiropas Investīciju banku, kurus ir apstiprinājusi Padome un Parlaments, lai izdarītu vairāk ar tiem pašiem budžeta resursiem tādās jomās kā Eiropas tīkli vai pētniecības un attīstības politika, bet arī saistībā ar Kopienas budžeta pārskatu, ko mēs 2008. gada beigās vai 2009. gada sākumā iesniegsim apspriešanai, mēs meklējam iespēju paplašināt šos jaunus finansēšanas mehānismus un no tās izrietošo darbības spējas pieaugumu, izmantojot pieejamos budžeta resursus, citās prioritārās jomās, tādās kā enerģētika un klimata pārmaiņas.

Attiecībā uz mehānismiem sadarbībai ar šo banku es arī gribētu jūs informēt, ka mēs jau esam pabeiguši sarunas ar banku par jaunu saprašanās memorandu, lai ietvertu visas mūsu sadarbības attiecības, un mēs ceram, ka tas ļaus šīm attiecībām būt vēl efektīvākām.

Es nevaru sniegt atbildi uz referenta *Audy* kunga, kura bažām es pievienojos, ierosinājumu attiecībā uz to, kāds būtu pareizais risinājums Eiropas Investīciju bankas kā finanšu iestādes uzraudzībai. Man nav risinājuma, taču es domāju, ka šis ir ļoti būtisks jautājums, attiecību uz kuru mums vajadzētu sadarboties, lai panāktu piemērotu reakciju.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es vēlos atkārtoti uzsvērt Komisijas apmierinātību ar augsto sadarbības līmeni starp Parlamentu un Eiropas Investīciju banku, un es ceru, ka nākotnē tas ļaus mums visiem – visām Eiropas iestādēm – veiksmīgāk īstenot Eiropas Savienības mērķus.

Marusya Ivanova Lyubcheva, *PSE grupas vārdā*. – (BG) Šis ziņojums ir piemērs labai sadarbībai starp Eiropas Parlamentu un šo finanšu iestādi, kuras uzdevums ir veicināt līdzsvarotu un pamatotu Kopienas attīstību, izmantojot kapitāla tirgus instrumentus un tās pašas resursus. Es apsveicu referentu ar lielisko Eiropas Investīciju bankas prezentāciju un viņa saprātīgajiem ierosinājumiem, kuru nolūks ir paplašināt sadarbību, paaugstināt efektivitāti un darbību pārredzamību. Šajā bankas ziņojumā bagātīgi ir uzskaitīti sasniegumu piemēri attiecībā uz Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem un prioritātēm, tādām kā ieguldījumu piešķiršana

uz ģeogrāfiska pamata, stratēģiskais virziens un projektu pieteikumi. Turpmākie centieni ir jākoncentrē uz vairākām tādām jomām kā mudināt privātos uzņēmumus īstenot ieguldījumu politiku, tai skaitā sociālās atbildības projektus saskaņā ar ES sociālās kohēzijas un teritoriālā līdzsvara politiku; noteikt iekšējā audita un iekšējās kontroles mehānismus; izveidot birojus jaunajās dalībvalstīs un izstrādāt jaunus finansēšanas mehānismus. Es atbalstu plenārsēdē iesniegtos grozījumus, kas attiecas uz stingrāku kapitāla kontroli.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Maystadt* kungs, dāmas un kungi, Eiropas Parlaments ir ierosinājis virkni ieteikumu, un es piekrītu trim no tiem. Es gribētu arī lūgt *Maystadt* kungu uz to reaģēt savā atbildē.

Mēs priecājamies, ka Eiropas Investīciju banka īstenot neiecietības politiku pret krāpšanu un korupciju. Eiropas Parlaments faktiski gribētu turpmāk pastiprināt šo politiku. Mēs ierosinām pasākumus, piemēram, izslēgšanas mehānisma ieviešanai attiecībā uz tiem uzņēmumiem, kas tiek turēti aizdomās par korupciju, vai kuru saistība ar korupciju ir konstatēta. Mēs atbalstām politikas pastiprināšanu pret ziņotājiem un mēs esam par pašreizējo konkursu rīkošanas procedūru pārskatu. Ko par to domā *Maystadt* kungs?

Otrs elements: daudzi miljardi eiro ir ieguldīti Eiropas tīklos. Kā Eiropas Parlamentam mums būtu jācenšas atbalstīt jo īpaši tos projektus, kuros ir mazākas vai negatīvas CO₂ emisijas.

Visbeidzot, attiecībā uz ārējām aizdevumu darbībām mēs vēlētos, ka tiek īstenota uzraudzība, lai nodrošinātu, ka šādas darbības, jo īpaši Āfrikas kontinentā, atbilst Eiropas konsensam saistībā uz attīstību, kā arī Tūkstošgades mērķiem.

Būdam Eiropas Investīciju bankas prezidents, kā *Maystadt* kungs reaģē uz Eiropas Parlamenta ieteikumiem?

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mēs atzinīgi vērtējam, ka šajā ziņojumā ir uzsvērtas EIB neiecietības politika pret krāpšanu un korupciju, kā arī ir atzīmēts pieaugošais OLAF veikto izmeklēšanu skaits. Tomēr pieredze ar līgumiem par aizdevumu izsniegšanu ir parādījusi, EIB nav bez grēka. Nesen, piemēram, par visa veida nopietniem pārkāpumiem, tādēļ kā pārredzamības trūkums sarunu procesā un galīgajā līguma parakstīšanā, smagi tika kritizēts aizdevums 100 miljonu eiro apjomā plaša mēroga kalnrūpniecības projektam Kongo. Tajā bija nopietns interešu konflikts. Kopš 2000. gada Eiropas Investīciju banka ir jau ieguldījusi vairāk nekā 700 miljonu visa veida kalnrūpniecības projektos Āfrikā.

Es vēlos uzsvērt to, ka šie daudzie miljoni nāk no Eiropas nodokļu maksātāju naudas, un tādēļ arī mūsu iestāžu aizdevumu un līgumu slēgšanas politikai ir jāpiemēro visrūpīgākā uzraudzība, kāda vien iespējama, jo īpaši, finansējot projektus ārpus Eiropas.

Paul Rübige (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, prezident *Maystadt* kungs, es gribētu apsveikt *Audy* kungu, jo viņš ļoti labi parādīja, ka Eiropas tīkli mums ir īpaši nozīmīgi. Es varu iztēloties, ka šajā sakarā EIB arī nodrošina atbalsta instrumentu īpašumtiesību nošķiršanai.

Tagad mūsu priekšā ir Komisijas priekšlikumi, tas ir, lai pievērstu uzmanību īpašumtiesību nošķiršanai enerģētikas un telekomunikāciju nozarē. Mans ieteikums būtu koncentrēt uzmanību drīzāk uz stimulu izstrādi šeit nekā pievērsties ar likumu noteiktu pienākumu izstrādāšanai.

Otrs aspekts, ko es gribētu minēt, ir tas, ka pašlaik rūpniecībai eksportam ir grūtības saglabāt savu spēju eksportēt, jo īpaši tagad, kad eiro ir stiprs. Vai nebūtu iespējams koncentrēt uzmanību uz īpašām programmām, lai nodrošinātu garantētu atbalstu mūsu Eiropas uzņēmumu spējai eksportēt?

Philippe Maystadt, Eiropas Investīciju bankas prezidents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, vispirms ļaujiet man pateikties jums visiem par to, ka jūs vēlreiz devāt man iespēju turpināt dialogu ar Eiropas Parlamentu. Es domāju, ka ir svarīgi, lai tādai iestādei kā EIB vajadzētu regulāri paskaidrot savu darbību ES pilsoņu pārstāvjiem.

Es gribētu jo īpaši pateikties *Audy* kungam par viņa ziņojumu. Es varu sniegt apstiprinājumu faktam, ka viņš ir pielicis lielas personīgas pūles, lai uzrakstītu šo ziņojumu. Viņš piedalījās daudzās darba tikšanās gan Briselē, gan Luksemburgā, tādējādi iesaistoties konstruktīvajā dialogā, ko mēs uzsākām ar viņa priekštečiem. Savas šī rīta uzstāšanās laikā viņš uzsvēra divus jautājumus.

Pirmais ir jautājums, par kuru mēs jau esam runājuši iepriekšējos ziņojumos – es atceros *Schmidt* kunga ziņojumu un *Lipietz* kunga ziņojumu – un tas ir jautājums par to, vai Eiropas Investīciju bankai tādēļ, ka tā ir banka, būtu jāpiemēro banku kontrole vai uzraudzība. Pašreizējos tekstos tas netiek nodrošināts. Protams, pastāv Eiropas Investīciju bankas auditi: Revīzijas palātas audits attiecībā uz to, kā EIB izmanto ES līdzekļus,

un arī audita komitejas audits. Šo komiteju veido eksperti, ko nozīmē vadītāji, kas ir tieši pakļauti mūsu bankas vadītājiem. Tomēr ir taisnība, ka, ja mēs EIB gribam piemērot labāko banku praksi, neapšaubāmi būtu vēlams, lai speciālistu iestāde pārbaudītu, ka šī prakse EIB tiek pareizi piemērota.

Teorētiski mēs varam apsvērt trīs iespējas. Pirmā ir minēta Māstrihtas līguma 105. panta 6. punktā. Tā būtu iespēja, ka uzraudzības lomu īsteno Eiropas Centrālā banka. Līgumā ir noteikts, ka Padome, rīkojoties vienprātīgi, var Eiropas Centrālajai bankai piešķirt piesardzīgas uzraudzības lomu. Šī ir iespēja, kas teorētiski pastāv, bet praktiski ir apšaubāms, vai dalībvalstis, vismaz šobrīd, būtu vienprātīgas, piešķirot Eiropas Centrālajai bankai šo jauno lomu.

Otra iespēja ir tā, ko mēs esam neformāli apsprieduši, proti, pieaicinot valsts regulatoru. Šobrīd tas ir Luksemburgas regulators, Luksemburgas finanšu nozares Uzraudzības padome, kas pilda arī šo lomu attiecībā uz Eiropas Investīciju banku, jo īpaši pārbaudot, vai pareizi tiek piemērota Bāzeles II vienošanās.

Trešā iespēja, ko izpētīt, būtu nostiprināt audita komiteju, iekļaujot to mūsu statūtos, un padarīt to par kvazi-banku uzraudzības iestādi. Reformu līgumā ir nodrošināta audita komitejas paplašināšana. Pirmais solis varētu būt virknes banku uzraugu nozīmēšana, kuri sniegtu audita komitejai nepieciešamo pieredzi, lai pārbaudītu, vai EIB faktiski piemēro labāko praksi šajā jautājumā.

Otrs aspekts, ko uzsvēra *Audy* kungs, ir Eiropas Investīciju bankas īpašā loma, kādu viņš vēlētos redzēt attiecībā uz infrastruktūru, jo īpaši Eiropas tīkliem. Kā jūs zināt, EIB jau ir salīdzinoši svarīga loma šajā jautājumā. Pagājušajā gadā mēs finansējām Eiropas tīklus par atbilstoši par gandrīz 9 miljardiem eiro. Mēs izmantojam dažādus instrumentus, tai skaitā mūsu strukturēto finanšu mehānismu, kas ļauj mums uzņemties vairāk risku nekā tas ir vispārēji paredzēts. Piemēram, mēs nesam to īstenojām saistībā ar autoceļu Grieķijā. Tas ir labs konkrēts piemērs šī īpašā mehānisma izmantošanai, lai mudinātu privāto sektoru uzņemties lielāku risku saistībā ar autoceļa darbību.

Pavisam nesen mēs kopīgi ar Eiropas Komisiju izstrādājām jaunu garantiju mehānismu, lai ietvertu ļoti īpašu riska veidu, proti, nepietiekamas satiksmes risku infrastruktūras vienības pirmo pāris gadu darbības laikā. Pieredze ir parādījusi, ka bieži pirmie četri vai pieci gadi ir visnedrošākie. Tie ir gadi, kad ienākumi ne vienmēr atbilst paredzētajam līmenim. Tas rada grūtības privātajiem operatoriem, tādēļ, lai mudinātu privāto sektoru uzņemties šādas infrastruktūras finansēšanu neatkarīgi no šīs problēmas, mēs kopā ar Komisiju esam izstrādājuši jaunu garantiju mehānismu.

Es gribētu piebilst, ka Eiropas Investīciju banka ir uzņēmusies iniciatīvu izveidot Eiropas ekspertīzes centru valsts un privātās partnerībās, lai ar valstu pārstāvjiem dalītos mūsu pieredzē šajā jomā. *Audy* kungs, šī noteikti ir joma, kurā EIB ļoti vēlas turpināt savu darbību.

Staes kungs uzdeva jautājumu par krāpšanas apkarošanas politiku. Mēs tikko esam publicējuši savu krāpšanas apkarošanas politiku, ievērojot apspriežu procedūru, saskaņā ar kuru bija nepieciešamas vairākas sarunu kārtas. Attiecībā uz konkrēto jautājumu, ko viņš uzdeva par tiesību atņemšanas sistēmu, kas neļautu tiem uzņēmumiem, kuri pieķerti krāpšanā vai korupcijā, turpināt piedalīties mūsu finansētajos projektos, mēs šajā politikā paziņojam, ka mēs ceram būt spējīgi izmantot to pašu sistēmu, ko Komisija cenšas izveidot. Ja mēs to nespēsim – un mums tas būtu jāzina līdz šī gada beigām – ja juridisku iemeslu dēļ mēs nevarēsim izmantot to pašu sistēmu, tad mēs izveidosim paši savu tiesību atņemšanas sistēmu.

Attiecībā uz mūsu finansējumu enerģētikas nozarē, mēs esam pārskatījuši savu enerģētikas projektu finansēšanas politiku, ņemot vērā Eiropas pamatnostādnes par klimata pārmaiņu apkarošanu. Tā rezultātā mēs esam nolēmuši piešķirt prioritāti tāda veida ieguldījumiem, kas samazinās CO₂ emisijas, un tas jau ir redzams 2007. gada rādītājos, jo finansējums elektrības ražošanas produktiem, izmantojot fosilo degvielu, veido tikai 25 % no mūsu finansējuma enerģētikas nozarē. 2007. gadā, piemēram, atjaunīgās enerģijas veidiem veltītais līdzekļu apjoms tālu pārsniedz to līdzekļu apjomu, kas ieguldīti enerģijas ražošanas tradicionālajiem veidiem.

Visbeidzot, kas attiecas uz Tūkstošgades attīstības mērķiem, mēs acīmredzami cenšamies cik vien iespējams pārliecināties, ka mūsu projekti sekmē šo mērķu īstenošanu. Tomēr es gribētu vērēt jūsu uzmanību uz faktu, ka, ieguldot ārpus Eiropas Savienības, mēs rīkojamies, pamatojoties uz īpašām pilnvarām, ko mums piešķirusi Eiropas Padome. Tūkstošgades attīstības mērķi kā tādi nav iezīmēti šajās pilnvarās, ko mēs esam saņēmuši no Eiropas Padomes. Šī iemesla dēļ nav iespējams panākt tik tiešu saikni, kā jūs vēlētos.

Nobeigumā *Dillen* kungam, kurš, ja es pareizi sapratu, pieminēja projektu, ko, kā viņš teica, mēs finansējām Kongo Demokrātiskajā Republikā, es varu sacīt, ka nu jau vairākus gadus mēs vairs neesam veikuši nekādu finansējumu Kongo Demokrātiskajā Republikā. Mūsu direktoru padome principā ir apstiprinājusi finanses

kalnrūpniecības projektam Katangā, taču pagaidām vēl nekas nav izmaksāts šim projektam. Vēl nav parakstīts aizdevuma līgums. Kādēļ tā? Tas ir tādēļ, ka jaunā Kongo valdība gluži pamatoti gribēja atsākt sarunas par licences nosacījumiem, lai nodrošinātu, ka vairāk ieņēmumu nonāk atpakaļ Kongo valstī, un mēs atlikām līguma parakstīšanu, līdz tiks panākta apmierinoša vienošanās starp sponsoru un Kongo valdību.

Priekšsēdētāja kungs, šis ir nedaudzas atbildes, ko es varu dot tiem, kas runāja, es gribētu vēlreiz pateikties Parlamentam un jo īpaši Budžeta kontroles komitejai par mūsu lielisko sadarbību.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies Jums, prezident *Maystadt* kungs. Mēs jums esam ļoti pateicīgi par jūsu klātbūtni šorīt šeit, par jūsu ziņojumu un jo īpaši par darbu, ko jūs veicat Eiropas Savienības labā kā Eiropas Investīciju bankas prezidents. Vēlreiz paldies jums un visu to labāko!

Jean-Pierre Audy, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es savukārt gribētu pateikties komisāram *Almunia* kungam un Eiropas Investīciju bankas prezidentam *Maystadt* kungam par šīm konkrētajām atbildēm. Es vēlos arī pateikties politisko grupu referentiem, kas atbalstīja šī ziņojuma sagatavošanu.

Es tikai gribētu izteikt dažās domas par tikko notikušajām debatēm, pirmkārt, par regulējuma uzdevumu. Es uzskatu, ka tas ir ikviena interesēs, lai tiktu izveidots šāda veida banku regulējums. Acīmredzami man nav tam risinājuma. Doma, ka to vajadzētu darīt Eiropas Centrālajai bankai, man šķiet laba. Īstermiņa risinājums varētu būt arī Luksemburgas regulējošā iestāde, kas veic stiprāku neatkarīgu lomu, patiesu regulatora lomu. Neraugoties uz to, es uzskatu, ka Parlaments būs ļoti ieinteresēts uz klausīt Eiropas Banku uzraugu komitejas viedokli, ja šī banka pie tās vērsīsies, kā ierosināts ziņojumā.

Visbeidzot, attiecībā uz infrastruktūras finansēšanu es vēlos sacīt, ka Eiropas Savienība viennozīmīgi ir krustcelēs un ka finansējums pašlaik nav pietiekams, taču šis parāds nepārprotami nav jāizmanto, lai finansētu darbību, kā tas diemžēl notiek dažās dalībvalstīs. Parāds, ko prasmīgi izmanto ieguldījumiem, tomēr ir ekonomiskās un sociālās darbības galvenais komponents Eiropā, kas sacenšas ar visiem pārējiem pasaules ekonomiskajiem reģioniem. Es uzskatu, ka ir pienācis laiks būtiskai attīstības politikai attiecībā uz zemi, ko daļēji atbalsta ar ieguldījumiem. Ir nepieciešami valsts ieguldījumi, jo, ja tādu nebūs, mēs nevaram gaidīt, lai būtu privāti ieguldījumi. Tas ir jautājums par kolektīvo ticību Eiropas Savienības nākotnei, un es priecājos, ka Eiropas Investīciju banka, pateicoties savai pieredzei un tās cilvēkresursu kvalitātei var piedāvāt savu kompetenci.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks šodien.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), rakstiski. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, prezident *Maystadt* kungs, *Audy* kungs, dāmas un kungi, vispirms es gribētu sirsnīgi pateikties referentam un apsveikt viņu ar labo, līdzsvaroto darbu, ko viņš ir paveicis. Es apsveicu EIB par tās veiksmīgajām darbībām un vērienīgo biznesa plānu. Runājot par enerģētiku un jauninājumiem, EIB palīdz ES īstenot tās politiku. Bez EIB mēs nebūtu tik veiksmīgi uzsākuši Konkurētspējas un jauninājumu programmu (CIP).

EIB stratēģija 2007.-2009. gadam nodrošina pievienotās vērtības pastiprināšanu, pakāpenisku riska uzņemšanās palielināšanu, jaunu finanšu instrumentu izmantošanu un sadarbības ar Komisiju pastiprināšanu. Es no sirds atbalstu šo stratēģiju.

EIB referenta veiktais darbības novērtējums un ierosinātie turpmākie soļi ir pareizi. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka Parlamenta loma ir ierobežota. Lai gan EIB ir viena no Kopienas iestādēm, tās pilnvaras tiek īstenotas iekšēji saskaņā ar starpvaldību noteikumiem, kas nozīmē, ka dalībvalstis ir visietekmīgākie akcionāri. Eiropas Parlaments kopš 1999. gada regulāri ir komentējis EIB darbības ziņojumus, un tas ir attīstījies par ciešām, uzticības pilnām, veiksmīgām sadarbības attiecībām. Es gribētu jo īpaši uzslavēt sadarbību ar prezidentu *Maystadt* kungu, kas ir paraugs attiecībām ar citām iestādēm.

4. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopīgas debātes par

– *Dan Jørgensen* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā budžeta 2006. gadam īstenošanu, III iedaļa – Komisija

(SEC(2007)1056 – C6 0390/2007 – 2007/2037(DEC))

(SEC(2007)1055 – C6 0362/2007 – 2007/2037(DEC) (A6-0109/2008),

– *José Javier Pomés Ruiz* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā budžeta 2006. finanšu gadam īstenošanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments (C6-0363/2007 - 2007/2038(DEC) (A6-0091/2008),

– *Nils Lundgren* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu, II iedaļa – Padome (C6-0364/2007 - 2007/2039(DEC)) (A6-0096/2008),

– *Nils Lundgren* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu, II iedaļa – Padome (C6-0365/2007 - 2007/2040(DEC)) (A6-0097/2008),

– *Nils Lundgren* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu, V iedaļa – Revīzijas palāta (C6-0366/2007 - 2007/2041(DEC)) (A6-0093/2008),

– *Nils Lundgren* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (C6-0367/2007 - 2007/2042(DEC)) (A6-0098/2008),

– *Nils Lundgren* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu, VII iedaļa – Reģionu komiteja (C6-0368/2007 - 2007/2043(DEC)) (A6-0095/2008),

– *José Javier Pomés Ruiz* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu, VIII iedaļa – Eiropas Ombuds (C6-0369/2007 - 2007/2036(DEC)) (A6-0092/2008),

– *Nils Lundgren* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu, IX iedaļa – Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (C6-0370/2007 - 2007/2044(DEC)) (A6-0094/2008),

– *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0372/2007 - 2007/2047(DEC)) (A6-0111/2008),

– *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas mācību fonda 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0381/2007 - 2007/2056(DEC)) (A6-0114/2008),

– *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas profesionālās izglītības attīstības centra 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0371/2007 - 2007/2046(DEC)) (A6-0110/2008),

– *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības Iestāžu tulkošanas centra 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0378/2007 - 2007/2053(DEC)) (A6-0124/2008),

– *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas slimību profilakses un kontroles centra 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0386/2007 - 2007/2060(DEC)) (A6-0117/2008),

– *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0375/2007 - 2007/2050(DEC)) (A6-0116/2008),

– *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras (bijušā Eiropas Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra) 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0374/2007 - 2007/2049(DEC)) (A6-0113/2008),

- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0373/2007 - 2007/2048(DEC)) (A6-0112/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Vides aģentūras 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0376/2007 - 2007/2051(DEC)) (A6-0122/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0377/2007 - 2007/2052(DEC)) (A6-0128/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Zāļu aģentūras 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0379/2007 - 2007/2054(DEC)) (A6-0125/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0384/2007 - 2007/2059(DEC)) (A6-0120/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Jūras drošības aģentūras 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0382/2007 - 2007/2057(DEC)) (A6-0115/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Aviācijas drošības aģentūras 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0383/2007 - 2007/2058(DEC)) (A6-0118/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Dzelzeļa aģentūras 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0387/2007 - 2007/2062(DEC)) (A6-0123/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Tīkla un informācijas drošības aģentūras 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0385/2007 - 2007/2061(DEC)) (A6-0119/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (Frontex) 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0389/2007 - 2007/2214(DEC)) (A6-0126/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eurojust 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0380/2007 - 2007/2055(DEC)) (A6-0129/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Policijas akadēmijas 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0388/2007 - 2007/2063(DEC)) (A6-0121/2008),
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz 6., 7., 8. un 9. Eiropas Attīstības fonda (EAF) 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (KOM(2007)0458 – C6-0118/2007 - 2007/2064(DEC)) (A6-0106/2008),
- (bijušais referents: *Stubb kungs*)
- *Hans-Peter Martin* ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas GNSS Uzraudzības iestādes 2006. finanšu gada budžeta īstenošanu (C6-0049/2008 - 2008/2000 (DEC)) (A6-0127/2008).

Dan Jørgensen, referents. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, sākumā es vēlos atgādināt ikvienam, ka mēs tuvojamies ārkārtīgi svarīga uzdevuma izpildes noslēgumam. Vispārīgi runājot, Parlamenta loma tiek analizēta saistībā ar citu iestāžu lomu, varbūt varētu teikt, ka mums ir trīs galvenie uzdevumi. Mēs izstrādājam likumdošanu Eiropas valstīm un to pilsoņiem. Mēs izstrādājam budžetu, t.i., nosakot, kā ir jāizmanto ES līdzekļi. Visbeidzot, mūsu pēdējais uzdevums ir darboties kā uzraudzības iestādei. Tieši Parlaments ir pilsoņu sargsuns, ja tā varētu teikt. Uzdevums, kuru mēs šodien gatavojamies pabeigt, iespējams, ir vissvarīgākā uzraudzības iestādes lomas daļa: tā ir daļa, kurā mēs rūpīgi pārbaudām Komisiju un citas iestādes – kā tās pārvalda līdzekļus, un, kas ir ne mazāk svarīgi, novērtējam, kā šis process notiek dalībvalstīs, kur, kā mēs zinām, tiek pārvaldīti 80 % ES līdzekļu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, mans pienākums ir paslavēt manus kolēģus, Parlamenta locekļus, no citām grupām. Tieši Parlaments kopumā šodien balsos par ziņojumu. Es uzskatu, ka mūsu sadarbība ar Budžeta kontroles komiteju bija lieliska. Es jo īpaši vēlētos pieminēt ēnu referentus, kas, manuprāt, devuši ļoti konstruktīvu ieguldījumu šajā jautājumā. Tieši šī iemesla dēļ mēs spējam tik ļoti ietekmēt Komisiju un uzsākt tik konstruktīvu dialogu ar to.

Es vēlētos minēt pāris pozitīvu aspektu. Es noteikti runāšu arī par negatīvajiem, bet es gribētu sākt ar pāris pozitīviem aspektiem par iepriekšējiem gadiem. Nav šaubu, ka lauksaimniecības nozarē mēs esam panākuši ievērojamu progresu saistībā ar līdzekļu kontroli. „Integrētā finanšu kontroles sistēma” – tā, iespējams, nedomā daudzi Eiropas pilsoņi, kas klausās šo runu – nozīmē, ka ir ieviests pilnīgi jauns un efektīvāks ES lauksaimniecības līdzekļu kontroles veids. Sistēma ir ļoti efektīva. Eiropas Revīzijas palāta pati to ir uzsvērusi vairākas reizes. Mēs jau zinām, ka dažu gadu laikā šī ļoti efektīvā sistēma, kas noteikti pelnījusi uzslavu, pamatā ietvers visus līdzekļus saistībā ar lauksaimniecības politiku. Tomēr, pēdējo gadu laikā, mēs esam dzirdējuši spēcīgu kritiku par vairākiem punktiem, kas saistīti ar pētniecības politiku. Papildus ir jāatzīmē, ka Komisija ir ļoti nopietni ņēmusi vērā mūsu kritiku un ieviesusi rīcības plānu, kas ir nodrošinājis, ka daudzas šīs problēmas ir risināšanas procesā. Komisijai pienākas atzinība par paveikto šajā jomā. Visbeidzot, mēs, dabiski, esam ļoti priecīgi par iniciatīvu, kas ir parādījusies atklātībā. Mums tagad ir skaidrība par ES atbalsta saņēmējiem attiecībā uz sociālajiem fondiem un lauksaimniecības izdevumiem. Turklāt mēs tagad uzzināsim dažādu darba grupu dalībnieku vārdus Padomē un Komisijā, tas ir jautājums, par kuru šis Parlaments cīnās daudzus gadus. Komisija tagad ir piekritusi atklāt šo informāciju.

Man jāsaka, ka tā ir ļoti pozitīva tendence. Tomēr, protams, ir skaidrs, ka šis process ir skāris jomas, kurās ir kaut kas kritizējams. Ikviens, kas sekoja līdzī procesam, zina, ka tas ir īpaši saistīts ar divām jomām: struktūrfondiem un ārlietu politikas jautājumiem, t.i., ārlietām. Attiecībā uz struktūrfondiem Revīzijas palāta nepārprotami secināja, ka 12 % izmaksāto līdzekļu nav bijis vajadzības izmaksāt: 12 % vai gandrīz 4 miljardi eiro. Ir skaidrs, ka šāda situācija nekādā gadījumā nav pieņemama.

Tas bija sākuma punkts uzdevumam, ko mēs šodien pabeigsim. Ir notikušas vairākas konsultācijas, un man personīgi ir prieks par ciešo dialogu komitejas un Komisijas starpā. Es kā referents varu tagad beigt darbu, garantējot apstiprinājumu, pateicoties tikai faktam, ka mēs esam sasnieguši vairākus būtiskus mērķus. Komisija faktiski ieviesa ievērojamu skaitu reformu – ziņojumā parādīts, ka tagad tiks īstenoti 37 ļoti konkrēti jautājumi. To pieņēma Komisāru kolēģija. Dažās jomās ir nepieciešama gan lielākas, gan ciešākas kontroles ieviešana, citās jomās ir nepieciešams tikai vienkāršot kontroles mehānismu, lai to padarītu efektīvāku. Visās jomās ir noteikti ļoti precīzi termiņi. Mums tika doti daži ļoti skaidri kritēriji par atgriezeniskās informācijas sniegšanu, lai gan mums, gan sabiedrībai būtu iespēja pārbaudīt, ka darbam reāli ir pozitīvs rezultāts. Mums ir jāatceras divas lietas: pirmkārt, protams, fakts, ka nauda, kas tika nepareizi izmaksāta 2006. gadā – kas ir šī procesa priekšmets – ir jāatgūst. Mēs domājam, ka tas tagad ir garantēts. Tomēr ir jābūt arī garantijai, ka šāda situācija atkal neatkārtosies nākotnē. Tas, iespējams, ir ne mazāk būtiski. Mēs domājam, ka šis mērķis tiks sasniegts ar jaunajām procedūrām, kuras ierosinājusi Komisija.

Ir pašsaprotami, ka ar skaistiem vārdiem ir par maz. Lai gan mēs esam pateikuši, ka pieņemam ierosinātās reformas, mēs kontrolēsim šo jautājumu un ļoti rūpīgi vērosim procesa norisi. Tādēļ es šodien vēlētos arī izvirzīt ierosinājumu par papildinājumu, kuru, es saprotu, ka Komisija ir gatava atbalstīt. Es esmu saņēmis norādi no *Kallas* kunga, ka pieņemams risinājums varētu būt, ja Komisija varētu tikties ar Budžeta kontroles komiteju vienu reizi mēnesī un dot mums iespēju pārrunāt šajā jomā sasniegto progresu. Tas varētu būt liels ieguvums abām pusēm.

Es vēlētos piebilst dažus vārdus par otro jomu, kurā mēs esam sastapušies ar nopietnām problēmām. Tie ir ārpolitikas jautājumi. Precīzāk, tas ir jautājums par Irāku. Mēs zinām, ka ES nodrošina finansējumu Irākas atjaunošanai – šāda rīcība pilnīgi noteikti ir ļoti daudz labu politisku iemeslu. Mēs esam izcēluši Irāku kā piemēru. Mēs vēlējamies saņemt to projektu sarakstu Irākā, kurus daļēji vai pilnībā finansē ES, izmantojot ANO un Pasaules Banku. Šāda saraksta ieguve izrādījās ārkārtīgi sarežģīta. Tam bija nepieciešami vairāki mēneši. Informācija, kurai pēc mūsu domām vajadzēja būt sarakstā, tur nebija, un notika ilgas diskusijas, līdz pavisam nesen mēs beidzot ieguvām informāciju, kuru mums vajadzēja saņemt jau pirmajā reizē. Šis, protams, ir iemesls, kāpēc mēs tikai tagad varam sniegt informāciju par budžeta izpildi šajā jomā. Vissvarīgākais jautājums šajā jomā, dabiski, ir šāds: kas notiks turpmāk? Irāka ir tikai viens piemērs. Kas notiek ar pārējām valstīm, kuru pavisam ir vairāk nekā 100, kur ES nodrošina atbalstu dažādām darbībām? Komisija tagad ir apņēmusies nodrošināt publisku piekļuvi tiešo labumu guvēju sarakstam, t.i., tiešajiem atbalsta saņēmējiem, sākot ar 2007. gadu un turpmāk, es šādu rīcību atzīstu un uzskatu, ka tā ir pilnīgi nepieciešama.

Visu šo iemeslu dēļ es iesaku apstiprināt budžeta izpildi. Gan Komisijas, gan dalībvalstu darbā ir saskatāmi vairāki kritizējami aspekti. Es arī vēlētos teikt, ka mēs esam guvuši panākumus – labu dialogu ar Komisiju. Tas nozīmē, ka mēs tagad varam ieteikt, lai apstiprinātu budžeta izpildi par 2006. gada kontiem. Vēl pastāv jomas, kurās mēs vēlētos turpmāku risinājumu. Mēs ļoti lielā mērā vēlētos saņemt „valsts deklarācijas par pārskatu ticamību”, šāds termins tiek izmantots Parlamentā, t.i., ikgadējās valsts audita deklarācijas, kuras paraksta attiecīgās valsts finanšu ministrs. Mēs joprojām uzskatām, ka tas varētu būt ļoti lietderīgs paņēmieni cīņā ar meliem, krāpšanu un slepenību attiecībā uz ES līdzekļiem atsevišķās valstīs. Ar šādu noslēguma novēlējumu es vēlētos jums pateikties par iespēju runāt pirmajā kārtā.

José Javier Pomés Ruiz, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, laipni lūgti piedalīties šajās debatēs, kuras apmeklē ģenerālsekretārs, un, protams, laipni lūgti runāt ar *Kallas* kungu. Es nevaru apsveikt nevienu no Padomes, jo izrādās, ka tā nav saistīta ar pārskatiem un atbildības uzņemšanos par politiskajām debatēm budžeta izpildes jautājumos. Es ceru, ka tad, kad Padomei būs prezidents, pēc Lisabonas līguma noslēgšanas, mums būs garantija, ka Padome arī piedalīsies šajās debatēs.

Es vispirms vēlētos apsveikt savu kolēģi, *Dan Jørgensen* kungu, ar lieliski sagatavoto ziņojumu un uzsvērt viņa teiktajā, cik labi Eiropas Savienībā tiek risināti jautājumi, un kā risinājumi tiek uzlaboti ar katru gadu. Viņš minēja dažas komisāra *Kallas* kunga iniciatīvas un Komisijas darba pārredzamības politiku. Pirms diviem mēnešiem es biju referents pašiniciatīvas ziņojumam, kurā tika atbalstīta pārredzamības politika. Jā, Komisija patiešām progresē pārredzamības politikas jautājumā, tāpat kā to ir izdarījis Parlaments.

Es vēlētos atzīmēt, ka Parlamenta loma budžeta izpildes apstiprināšanā ir politiska loma, un ka mēs neesam, un mums arī nevajadzētu būt grāmatvežiem. Tā ir politiska loma, un jautājums, uz kuru mums ir jāatbild pilsoņiem, ir šāds: vai mēs spēsim izpildīt budžeta paredzētos uzdevumus 2006. finanšu gadā ar Parlamenta rīcībā esošajiem līdzekļiem? Tādi jautājumi kā Parlamenta gatavošanās paplašināšanai, lai ņemtu jaunas dalībvalstis, informācijas politikas paplašināšanai, sava darba uzlabošana, gatavošanās Lisabonas līgumā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tie ir aspekti, kuros mums būs jāpieņem vairāk tiesību aktu un tas jādara vislabākajā iespējamajā veidā.

Kāds ir politiskais spriedums par to, ko mēs esam paveikuši šo finanšu saistību jomā? Tas ir pozitīvs. Mēs esam ļoti strādājuši. Es vēlētos izcelt dažus faktus, kas notikuši šajā finanšu gadā. Pirmkārt, pēc priekšsēdētāja *Hans Pötering* iniciatīvas mēs esam uzsākuši politisku dialogu starp prezidentūru un budžeta izpildes procedūru, kas līdz šim nav bijis iespējams. Tagad tas ir iespējams, un jūsu priekšsēdētāja vietnieks piedalījās debatēs par jautājumiem, kurus komiteja šajās debatēs uzdeva tieši viņam. Tāpat pēc priekšsēdētāja iniciatīvas Prezidijam būs regulāra darba procedūra ar Budžeta komiteju un Budžeta kontroles komiteju, tāpēc paldies jums.

Daudzi Parlamenta darba pārredzamības jautājumi ir uzlabojušies, kā jūs redzat ziņojumā. Mēs esam uzlabojuši mūsu asistentu lomu prezentāciju. Šajā gadā mums nebija iespējas beidzot izstrādāt statūtus attiecībā uz asistentiem, ko mēs lūdzām. Tas, kas patiesībā notika, ir, ka mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, bija vajadzīgs ilgs laiks, lai sagatavotu pašiem savus statūtus. Īsumā, mums ir jālūdz pacietība, bet mums ir jāuzsver, ka mēs vēl neesam sasnieguši šo mērķi. Taču 2006. gadā, atskaites gadā, 99 % no dokumentiem tika iesniegti pareizi, tāpēc es domāju, ka arī šis jautājums attīstās pareizajā virzienā.

Mums ir neatrisinātas problēmas, un mēs vairāk vai mazāk cenšamies darīt, ko spējam. Pilsoņi nesaprot, kāpēc Parlaments atrodas trīs vietās, viņi to nesaprot un arī nesapratīs, jo to nav viegli saprast. Šis ir vēl viens uzdevums, kad Padomei būs priekšsēdētājs: atrast risinājumu. Taču Parlaments savu pienākumu ir izpildījis un samazinājis trīs atrašanās vietu izmaksas no 203 miljoniem eiro 2002. gadā līdz 155 miljoniem eiro. Mēs esam samazinājuši rēķinu par 24 %, un tas ir labi.

Kādus jautājumus mēs risināsim saskaņā ar ziņojumā minēto? Kā jau es tikko teicu, pieņemsim galīgus statūtus saviem asistentiem, tāpat kā tādi ir mums pašiem. Ir arī nepieciešams uzlabot likumdošanas procesu. Parlaments pildīs kvalitatīvi nozīmīgāku lomu, un tam būs lielāka slodze darbā ar Lisabonas līgumu, kad pienāks tā laiks.

Cerēsim, ka Beļģijas valdība, tagad, kad mums ir Beļģijas valdība, izturēsies pret mums nedaudz labāk jautājumā par ēku politiku nekā pret mums ir izturējušies līdz šim, kad attieksme bija viduvēja.

Noslēgumā es vēlētos teikt, ka mums ir bijis darbīgs gads jautājumā par mūsu budžeta atbildību, un tādēļ es lūdzu jūs balsot par šiem 2006. gada pārskatiem.

Nils Lundgren, *referents*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es esmu bijis referents šīm citām iestādēm, kā tās tika nodēvētas, pavisam tās ir septiņas, proti, tās ir Padome, Kopienu tiesa, Revīzijas palāta, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, Reģionu komiteja, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzības iestāde un Eiropas Ombuds.

Man nav bijis nopietnu iebildumu ne pret ko, ko esmu apskatījis. Tie ir parasti komentāri par to, ko var un vajadzētu uzlabot. Nav bijuši atklājumi, kas jebkādā veidā liktu apšaubīt budžeta izpildi kādai no šīm septiņām iestādēm.

Neraugoties uz to, es vēlētos izmantot šo iespēju atgādināt ikvienam, ka budžeta izpildes apstiprināšana, precīza atbildība, ir būtiska demokrātijā. Man nav ticības, ka šis Parlaments varēs tikt galā ar šo uzdevumu, jo es veicu tieši to pašu darbu, pārbaudot septiņas iestādes pirms diviem gadiem un tad, dāmas un kungi, atklāju biedējošus pārkāpumus Reģionu komitejā. Es atklāju, ka šeit notiek ļoti nopietna krāpšana. Es ieguvu materiālu, kuru jūs visi varējāt izlasīt slepenajā lasītavā.

Šajā jautājumā tika veiktas trīs atsevišķas izmeklēšanas: vienu veica OLAF, Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs, otru veica Revīzijas palāta un trešo – iekšējo izmeklēšanu – veica pati Reģionu komiteja. Tā atlaida savus iekšējos auditorus. Sūdzību saraksts bija bezgalīgs.

Tādēļ es, protams, ierosināju, ka mums nevajadzētu apstiprināt budžeta šādos apstākļos. Es to pateicu komitejā. Komiteja tomēr nobalsoja par budžeta izpildi. Es to pašu pateicu šeit Parlamentā pirms diviem gadiem, un jūs ar balsu vairākumu nobalsojāt par budžeta izpildi.

Tas parāda, ka tad, kad jums vajadzētu šeit balsot par budžeta izpildi šodien pēc mana ieteikuma, jūs tā nedarītu, jo es jau runāju tikai ieraduma pēc. Šis sasaukums neuzņemas atbildību. Tas vairāk domā par ES reputāciju. Jūs vairāk domājat par pilsoņu, vēlētāju mánīšanu. Viņi nedrīkst zināt, kas notiek. Tādējādi ar ievērojamām skumjām šoreiz es saku: „Jā, šīm citām iestādēm var apstiprināt budžeta izpildi”. Es to varu darīt ar tīru sirdsapziņu. Vairums no jums to nevar.

Hans-Peter Martin, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, jūs, despots! Mana šīs dienas runa ir paredzēta visiem tiem ...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Priekšsēdētājs. – Jūs jau otro reizi šādi runājat. Es paturu tiesības vērsties pret jums.

Hans-Peter Martin (NI), *referents*. – (DE) Man šodien šeit ir jānovada mācību stunda visiem tiem, kas ir ieinteresēti jautājumā par to, kā tieši tiek pieņemti politiski lēmumi, pamācīša luga par kontroles trūkumu šajā Parlamentā. Kad nākotnes politisko zinātņu studenti vai pilsoņi, kas interesējas par politiku, kaut ko par to dzirdēs, tā jau būs klasika. Ziņojumā par budžeta izpildi mēs vārdu pa vārdam iekļāvām fragmentus, kurus piedāvāja lielāko grupu dalībnieki, paužot viedokli, kurā tika kritizēta aģentūras. Piemēram, ka ir skaidrs, ka decentralizācija un pilnvaru deleģēšana bija viens no galvenajiem 1999. gadā uzsākto Komisijas reformu mērķiem, bet Komisija joprojām nav izstrādājusi pētījumu vai ziņojumu, vai starpposma finanšu pārskatu par šo administratīvās pārraudzības formu. Tad es šo faktu iekļāvu savos galvenajos apsvērumos.

Šī teksta autore, *Gräßle* kundze, pārstāv lielu grupu. Viņas grozījums ziņojumam bija tieši šo apgalvojumu izņemšana. Varu minēt vairākus citus piemērus, tostarp *Haug* kundzes darbu, kas arī bija saistīts ar kritiskām piezīmēm par aģentūrām, uzsverot, piemēram, ka tikai divas aģentūras ir pilnībā neatkarīgas no ES dotācijām, turpretim vairumu no tām finansē ES fondi – tas ir minēts vienā no *Haug* kundzes dokumentiem. Tomēr no šī dokumenta tas ir izņemts!

Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētājs, *Bösch* kungs, bieži izsaka ļoti kritiskas piezīmes par aģentūrām – bet ne komitejā. Tad, kad tas patiešām ir svarīgi, kad ir piemērots brīdis, kad ir reāla iespēja tieši norādīt, ka aģentūrās izplatās bezatbildība, kas ir nožēlojami, tad pēc lielo grupu pieprasījuma, tas tiek vienkārši izdzēsts. Tādējādi viss paskaidrojošais paziņojums tiek vienkārši cenzēts, tāpēc es atļaušos izlasīt to, kas vairs nebūs pieejams sabiedrībai pēc plenārsēdes.

Izņemtā teksta daļa ir šāda: „Decentralizācija un pilnvaru deleģēšana bija 1999. gadā sāktu Komisijas reformu galvenie mērķi. Līdz šim brīdim nav iesniegts neviens šī procesa vērtējums. Turklāt Komisija ne reizi nav sniegusi pārliecinošu paskaidrojumu par pievienoto vērtību, kuru nodrošina aģentūru decentralizācija, kāpēc to uzdevumus tik pat labi nevar veikt Komisija vai daudzos gadījumos, kāpēc Eiropas Savienības rīcība attiecīgajā jomā vispār bija nepieciešama.

Tā rezultātā tikai izplatījās bezatbildība. Uz savādu politisku lēmumu pamata tika veidotas jaunas aģentūras. Šīs jaunās aģentūras nav iespējams kontrolēt, un bieži vien tās ir nekontrolējamas, galvenokārt neefektīvi darbojas un, kas visbūtiskāk, rada ievērojamu nastu Eiropas nodokļu maksātājiem.

Tajā pašā laikā ir ieviestas bezprecedenta pilnvaras personālam. Citiem vārdiem sakot, Komisijas reformu centieni, kuru mērķi bija saistīti ar pārlicināšanos par atbildību, atskaišu sistēmu, efektivitāti, jaunu Eiropas pakalpojumu kultūru un darba pārskatāmību, ir pamatīgi izgāzušies. Nepieņemamais juceklis pilnvaru deleģēšanā un decentralizācijā tagad visiem ir skaidri redzams. Tā nav atbildīga rīcība.“

Pat referentam nav atļauts to iekļaut paskaidrojumos. Protams, tas atbilst politiskajam scenārijam, kad, sākoties debatēm par divdesmit ziņojumiem, kurus es iesniedzu komitejai, katru reizi runāja kāds cits, tika sagatavoti un arī cenzēti papildinājumi, runātājam to nezinot.

Christofer Fjellner, referents. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es sāksu ar budžeta izpildes apspriešanu saistībā ar Eiropas Attīstības fondu. Daudzi no jums šeit, iespējams, gaidīja citu garu, ziemeļniecisku jaunu cilvēku, kas darītu šo darbu, proti, mūsu kolēģi *Alexander Stubb kungu*, bet, kā daži no jums zina, *Alexander* nevarēja šodien šeit ierasties, jo viņš ir iecelts par Somijas jauno ārlietu ministru. Tādēļ viņš man lūdza šodien pārņemt šo pienākumu un iepazīstināt ar viņa darbu un sagatavoto ziņojumu. Es domāju, ka es runāju vairākuma vārdā, sakot, ka mums ir skumji, ka *Alexander* šeit vairs nestrādās, bet šāds piedāvājums ir laba ziņa viņam pašam un īpaši laba ziņa Somijai.

Tomēr es vēlētos sākt ar apsveikumu viņam par darbu, ko viņš paveicis Eiropas Attīstības fondā. Darbs komitejā ritēja ļoti labi, un visa apvienotā komiteja šodien apspriež attīstības fondu budžeta izpildi. Eiropas Attīstības fondi, protams, ir viens no līdzekļiem demokrātijas un ekonomiskās attīstības veicināšanai Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīs. Tieši šī iemesla dēļ, pēc manām domām, ir gandarījums redzēt, ka nauda tiek izmantota atbildīgi un pareiziem mērķiem. 2006. gadā šim fondam bija ievērojami resursi – 3 miljardi eiro saistībā, un tas spēja izmaksāt tikai nedaudz mazāk kā 90 % no šīs summas.

Tomēr fakts, ka mēs šodien esam apmierināti, ka spējam apstiprināt un ierosināt budžeta izpildes apstiprināšanu Komisijai, kas ir vadījusi šos attīstības fondus – un par to mēs tik tiešām esam apmierināti – nenozīmē, ka nav problēmu vai nav jomu, pie kurām būtu jāstrādā nākotnē. Es tikai vēlētos pieminēt dažas no tām. Piemēram, atšķirībā no pagājušā gada mēs varam konstatēt, ka Revīzijas palāta neizteica pilnīgi skaidru pārlicību, bet tikai norādīja uz vairākām problēmām, piemēram, par darījumiem, kurus vajadzēja labāk dokumentēt, un maksājumiem no dažādām deleģācijām. Tomēr es vēlētos piešķirt uzticības kredītu Komisijai par to, ka tā ir uztvērusi šīs problēmas nopietni un sagatavojusi konkrētus, korektus un nozīmīgus risinājumus šīm problēmām.

Turklāt mēs savā ziņojumā arī pievēršamies problēmām, kuras radīja modernu informācijas sistēmu ieviešanas aizkavēšanās. Šis ir jautājums, kuru mēs uztveram nopietni, un mēs ceram, ka Komisija turpinās to risināt.

Par aspektiem, kas ir vairāk administratīvi un ekonomiski, esmu runājis pietiekami, pastāv arī vairāki politiski nozīmīgi jautājumi, par kuriem es vēlētos runāt. Pirmkārt, Eiropas Attīstības fonda darbu varētu ievērojami atvieglot, ja tas tiktu iekļauts parastajā budžetā. Līdzīgi mēs uzskatām, ka, ja mums būtu viena finanšu regula, kas kontrolētu visus pašreizējos un turpmākos attīstības fondus, tas arī atvieglotu mūsu darbu.

Tas būtu viss par Eiropas Attīstības Fondu. Es vēlētos izmantot iespēju, lai īsi pieminētu jautājumu par neatkarīgo aģentūru budžeta izpildes apstiprināšanu. Es par to runāju daļēji tādēļ, ka es esmu bijis atbildīgs par šo darbu Eiropas Tautas partijas un Eiropas demokrātu grupā, bet galvenokārt, iespējams, tāpēc, ka referentam, kā mēs tikko dzirdējām, ir neparasta attieksme, lai neteiktu vairāk, un viņš nav ievērojis nostāju, par kuru vienojās komiteja. Es domāju, ka ir ļoti savādi, ka *Hans-Peter Martin* kungs neizvēlējās izdzēst savu vārdu no visiem šiem ziņojumiem, ņemot vērā, ka tas nav viņa viedoklis, par kuru mēs šodien plenārsēdē balsosim.

Ja, neskatoties uz visu, man ir jārunā par pašu darbu kā tādu, par dažiem būtiskiem viedokļiem, kas par spīti visam, ir atspoguļoti šajos ziņojumos – un kurus mēs esam ieguvuši, pateicoties veiksmīgai un ciešai sadarbībai Sociālistu grupas un mūsu – Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības – grupas, kā arī Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupas starpā, – es tikai vēlētos pievērst uzmanību faktam, ka mēs apstiprinām budžeta izpildi, jo domājam, ka Revīzijas palātas paziņojumam par to, ka tā apstiprina šo neatkarīgo aģentūru finanšu vadību, ir pamats. Tomēr paralēli tam šajā jautājumā pastāv problēmas, mēs ceram, ka tās tiks risinātas. Tas īpaši attiecas uz visām iestādēm – Padomi, Komisiju un Eiropas Parlamentu, – kam vajadzētu labāk izpētīt aģentūru pieprasījumus. Es ceru, ka ikviens uzņemsies atbildību par to.

Es atgriezīšos nākamajā gadā, kad būšu referents šajā jautājumā, un ceru, ka spēšu pamatīgāk pārrunāt šo jautājumu ar Komisiju.

Sīm Kallas, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, Jørgensen kungs, referenti, godājamie Parlamenta deputāti, ļaujiet man pateikties Parlamentam, Budžeta kontroles komitejai, referentam Jørgensen kungam un viņa kolēģiem referentiem par ziņojumu, ko viņi ir sagatavojuši, un komitejas ieteikumu, ka 2006. gada budžeta izpilde būtu jāapstiprina. Es vēlos pateikties arī Alexander Stubb kungam par viņa ziņojumu, kurā aplūkota budžeta izpilde attiecībā uz Eiropas Attīstības fonda instrumentu izmantošanu.

Neskatoties uz to, ka Eiropas Revīzijas palāta nespēja sniegt pilnībā pozitīvu atzinumu par 2006. gada pārskatu ticamību un ar tiem saistīto transakciju likumību un regularitāti, šī audita rezultāti ir vislabākie, kopš tika uzsākta ticamības deklarāciju sniegšanas prakse. Revīzijas palāta atzina mūsu panākto progresu. Es ar prieku varu teikt, ka to atzina arī Parlamenta Budžeta kontroles komiteja.

Šī gada debatēs ir pievērsta uzmanība struktūrfondiem, dalībvalstu pienākumiem, līdzekļu atgūšanai un pielāgojumiem, kā arī jutīgajai ārējās palīdzības jomai. Pie šiem jautājumiem ir jāstrādā. Mēs piekrītam, ka ir jāveic regulāras pārbaudes ne tikai budžeta izpildes procedūras dēļ, bet arī dibināšanas līgumā minēto noteikumu un to svarīguma dēļ.

Es ierosinu, ka Komisijas locekļiem vai pārstāvjiem regulāri vajadzētu piedalīties Parlamenta sanāksmēs, lai pārrunātu vienu no trim jomām, kas ir budžeta izpildes procedūras pamatā šajā gadā, un ziņotu par to. Šīs jomas ir: dalībvalstu atbildības palielināšana jomās, kur atbildība tiek dalīta starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm, struktūrfondu izlietošana un ārējo darbību finansēšanas kontrole (galvenokārt tās finansēšanas kontrole, kuru veic starptautiskās organizācijas).

Maijā ir plānots uzsākt parastās pārrunas par politisko stratēģiju nākamajam gadam tajās nozarēs, kas ir manā kompetencē.

Jūnijā komisāriem, kas atbild par strukturālajiem fondiem, vai viņu pārstāvjiem un Budžeta kontroles komitejai vajadzētu izvērtēt sākotnējos rezultātus atbilstīgi strukturālo fondu darbības plānam. Pirmā ceturkšņa ziņojums par struktūrfondu darbības plānu tiks nosūtīts Parlamentam maijā.

Jūlijā vai septembrī Ārējo attiecību komisārei vai viņas pārstāvim vajadzētu sniegt godājamajiem deputātiem jaunāku informāciju par ieguldījumu fondiem, kas ir paredzēti ārējo darbību uzlabošanai, par Eiropas Savienības finansējuma, kas tiek veikts caur starptautiskām organizācijām, pārredzamību un par kontroles pasākumiem, kas veikti šajā jomā.

Runājot par Komisijas 2007. gada kopsavilkuma pārskatu un iekšējo auditoru ziņojumu par 2007. gadu, es varēšu sniegt informāciju jūlijā vai septembrī, un mums vajadzētu turpināt debates par budžeta izpildes apstiprināšanu, līdzekļu atgūšanu un pārbaužu izmaksām saistībā ar šiem jautājumiem. Komisija sagatavos ziņojumu par šiem jautājumiem oktobrī. Tas nodrošinās pamatu starpiestāžu debatēm par kļūdas pieļaujamo risku.

Komisijas oficiālās atbildes uz Parlamenta un Padomes ieteikumiem tiks iesniegtas Parlamentam un Padomei, kā jau ierasts, rudenī.

Mani kolēģi Danuta Hübner kundze un Vladimír Špidla kungs jau ir iesnieguši Parlamentam pārskatu par rīcības plānu, lai uzlabotu strukturālo fondu darbību pārraudzību.

Komisija un dalībvalstis plāno piemērot īpaši izstrādātus pasākumus, lai samazinātu daudzas kļūdas strukturālo fondu darbību realizācijā.

Runājot par strukturālajiem fondiem, Komisija ir bijusi stingra attiecībā pret dalībvalstīm un to atbildību par izmaksu pārbaudēm, un, kur bija nepieciešams, pārtrauca maksājumus un veica finansiālus labojumus. Komisija ir apņēmusies pastiprināt šīs darbības un sasniegt taustāmus, mērāmus rezultātus.

Dalītās pārvaldības jomā dalībvalstis ir iesniegušas deklarāciju un revīziju kopsavilkumus. Attiecībā uz tām dalībvalstīm, kas nav iesniegušas kopsavilkumus, tiks piemērota tiesvedība, kā paredzēts dibināšanas līguma 226. pantā.

Konsekventā prasība dalībvalstīm iesniegt šādus kopsavilkumus katra gada sākumā sāk nest augļus.

Komisāre Benita Ferrero-Waldner kundze izskaidroja Parlamentam Eiropas Savienības izmantotos finansēšanas principus ar piemēru par palīdzību Irākai, un ierosināja priekšlikumus, kā labāk pārbaudīt atsevišķus

finansēšanas pasākumus un kā nodrošināt lielāku finansējuma izsekojamību un pārredzamību. Par šo procesu atbildīgais direktors iesniegs Parlamentā ziņojumu vasarā.

Atsevišķi panākumi jau ir novērojami.

Aprīļa sākumā notika sanāksme starp Komisiju un ANO Ženēvā; pirms šīs sanāksmes notika pārrunas starp Parlamenta deputātiem un Komisijas pārstāvi, un tika panākta vienošanās par kopīgām pamatnostādņēm, kas jāievēro visos ārējos dienestos ar mērķi palielināt kopīga darba uzskatāmību. Gan ANO, gan Komisija apņēmas izmantot īpašas pamatnostādnes un rūpīgi uzraudzīt to piemērošanu.

Komisija augstu vērtē Parlamenta apstiprinātos lēmumus. Šie lēmumi sūta pilsoņiem ziņu par to, ka notiek komunikācija starp šīm iestādēm, un finanšu instrumentiem ir praktisks pielietojums. Mums ir jāturpina strādāt šādā veidā un jāpārlicina sabiedrība, ka viņu nauda, kas ir Eiropas Savienības budžetā, ir nodota labās rokās.

Ralf Walter (PSE), Attīstības komitejas atzinuma projekta sagatavotājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kolēģi deputāti, es vēlētos pateikties *Dan Jørgensen* kungam un *Alexander Stubb* kungam, jo viņi ir precīzi īstenojuši visus Attīstības komitejas mērķus. Mēs par to esam ļoti pateicīgi, jo mēs Attīstības komitejā smagi strādājām pie šī jautājuma.

Eiropas Savienība – pašas Eiropas Savienības budžeti kopā ar dalībvalstu budžetiem – ir vislielākais ziedotājs attīstībai visā pasaulē. Neraugoties uz to, kas pašreiz notiek, mēs uzskatām, ka tas tomēr ir stipri par maz, un mums patiešām vajadzētu darīt vairāk. Mēs nevaram gaidīt, līdz pārtikas un enerģijas trūkums pasaulē sasniegs maksimumu, un tad izrādīt pārsteigumu, ka cilvēki atrodas ielās. Nauda, kuru mēs ziedojam – un, kā jau es teicu, mēs jau esam pasaulē lielākais ziedotājs – ir jānovirza daudz precīzāk, lai mēs zinātu, ka šī nauda patiešām nonāk pie tiem, kam tā vajadzīga, un lai tā netiek izšķērdēta un nepazūd. Tādēļ mēs esam vēltījuši ievērojamas pūles, lai pārbaudītu, vai fondi, kurus mēs izveidojam, faktiski tiek izmantoti paredzētajam mērķim. Galvenais Parlamenta un Komisijas nosacījums ir: 20 % no fondiem ir jāizmanto pamata veselības aprūpei un pamata un tālākajai izglītībai, lai izveidotu pamatu nākotnes attīstībai. Tādējādi mēs esam panākuši zināmu progresu, bet Komisija vēl atrodas pārāk tālu no tā, kur mēs to vēlētos redzēt. Jums ir vairāk jāstrādā pie tā; mēs neatkāpsimies no jums.

Mēs aicinājam jūs samazināt iepriekš neveiktos maksājumus, un, patiešām, nokavētie maksājumi periodā pirms 2001. gada ir samazināti par 39 % Eiropas palīdzībai un par 49 % Eiropas Attīstības fondam. Tie ir ļoti skaitļi, bet, protams, ka tas ir tikai starpposms. Saistībā ar attīstības politiku mēs visu laiku esam norādījuši, ka nav jēgas uzturēt divas atsevišķas sistēmas, kas darbojas paralēli – vienu Eiropas Attīstības fondam un vienu attīstības palīdzībai. Tās ir jāintegre budžetā! Tā ir mūsu prasība, ko mēs tagad izsakām, un to mēs aizstāvēsim turpmākajās pārrunās par finanšu prognozēm.

Noslēgumā es vēlētos runāt par budžeta atbalstu. Arvien vairāk Komisija nodrošina valstīm vispārēju budžeta atbalstu. To var darīt, bet uzmanieties, ka jūs nepiedzīvojat to, ko mēs piedzīvojām ar tagadējām dalībvalstīm saistībā ar strukturālajiem fondiem – mēs nododam atbildību, jo valstīm ir jāuzņemas atbildība, un tad mēs atklājam, ka sistēmas nedarbojas, un par to atbildīgs ir „neviens”. Tādējādi mans padoms ir: lūdzu, pārlicinieties par to, ko jūs darāt, jau pašā sākumā.

Mēs neatkāpsimies no jums ne brīdi, mēs būsime kritiski un arī pozitīvi noskaņoti. Kopumā sirsnīgs apsveikums referentiem un liels paldies jums par sadarbību.

Jamila Madeira, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma projekta sagatavotāja. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā un attiecībā uz budžeta pārvaldību es vēlētos sākt ar mūsu bažām par faktu, ka nenomaksātās budžeta saistības ir turpinājušas pieaugt un ka tas kopā ar n+2 noteikuma nomaiņu pret n+3, izmaiņām, kuras dažām dalībvalstīm ir jāievieš periodā no 2007. gada līdz 2013. gadam, varētu pasliktināt situāciju un panākt to, ka fondu līdzekļi saņēmējus sasniegs vēl vēlāk. Šajā jautājumā mums ir jāstrādā ar politiskajām nostādņēm, kas tieši skar pilsoņus, piemēram, Eiropas Sociālais fonds, un kavējumiem, kuriem var būt postošas sekas attiecībā uz efektīvu un veiksmīgu fondu izmantošanu.

Runājot par strukturālo politiku, mēs piekrītam Revīzijas palātai par to, ka ir nepieciešams uzlabot kontroles sistēmas, lai jau iepriekš novērstu kļūdas projektos, kas tiek veikti strukturālo fondu jomā. Vairāk pārraudzības, efektīvākas audita pārbaudes un efektīvāka projektu kontrole no paša sākuma līdz beigām ir nepieciešama, lai jebkurus trūkumus vai kļūdas novērstu pietiekami ātrā laikā. Šim nolūkam Eiropas Komisijas rīcībā

vajadzētu būt loģistikas nodrošināšanas iespējām un adekvātiem resursiem, lai padarītu atgriezeniskos mehānismus patiešām efektīvus un rūpīgi pārskatītu audita pārbažu procedūras.

Tomēr ir svarīgi izmantot jēgpilnus rādītājus un mērķus, kurus ir iespējams salīdzināt un iespēju robežās apkopot pēc iespējas īsākā laikā, lai strukturālās politikas tendenču analīzi varētu veikt, izvairoties no neprecīziem un neskaidriem vērtējumiem, kas īpaši nepārliecina par efektīvu fondu izmantošanu.

Es uzskatu, ka ir būtiski pieminēt Komisijas laicīgi sniegtos ieteikumus dalībvalstīm, ka tām vajadzētu izmantot vienkāršotos principus, ko nodrošina jauno strukturālo fondu noteikumi, piemēram, izmantojot vienotas likmes summas netiešajām Eiropas Sociālā fonda izmaksām.

Es arī vēlētos apsveikt Eiropas Komisiju par ieguldījumiem EURES tīklā un uzslavēt par Eiropas strādnieku mobilitātes gada organizēšanu. Šie pasākumi dabiski izcēla jautājumus, kas saistīti ar mobilitāti, kuras pastāvēšanu mēs atzīstam un ar kuru mēs sastopamies. Attiecībā uz Eiropas aģentūrām, kuru darbu analizē Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja, es tikai vēlētos īsi pateikt paldies par padarīto darbu un, kā jau mēs visi redzējam, mēs varam visumā sniegt ļoti pozitīvu vērtējumu to darbībām.

Noslēgumā es tomēr vēlētos pievērst uzmanību nepieciešamībai palielināt asinājumu Dublinas aģentūrai, kurai tagad ir pienākums analizēt sagaidāmās izmaiņas nodarbinātībā un biznesa pasaulē ar mērķi atbalstīt sociāli ekonomisko projektu, vērtējot iesniegumus Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda ietvaros. Mēs visi zinām, cik svarīgi tas varētu būt. Tādēļ šī joma ir viskritiskākā un svarīgākā, tā ir pelnījusi īpašu Eiropas Savienības uzmanību, galvenokārt pateicoties šai analīzei, kuru veic Dublinas aģentūra, šis darbs zināmā mērā var palīdzēt nojaust iespējamās krīzes, kuras mēs varam paredzēt parādāties kādā no 27 dalībvalstīm.

Jutta Haug, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma projekta sagatavotāja. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Vides komiteja bija apmierināta ar darbu, ko paveicis Vides ģenerāldirektorāts un Veselības ģenerāldirektorāts. Es zinu, ka no manis jūs pārāk bieži nedzirdēsiet kaut ko tādu. Parasti es kritizēju Komisiju, bet šajā gadījumā „ja lieta nav salauzta, tā nav jālabo”. Tie, kas atbild par budžetiem abos galvenajos ģenerāldirektorātos, ļoti cieši sadarbojas. Liels paldies jums.

Es arī vēlētos pateikties referentam *Dan Jørgensen* kungam. Viņš daudz strādāja visas budžeta izpildes procedūras laikā, sagatavoja lielisku ziņojumu un pieņēma visus Vides komitejas secinājumus par budžeta izpildes apstiprināšanu 2006. gadam. Budžeta kontroles komiteja tādējādi ir atzinusi Vides komitejas vienbalsīgi pieņemtus lēmumus. Liels jums paldies arī par to.

Tagad es vēlētos teikt dažus vārdus par mūsu aģentūrām. Mēs Vides komitejā priecājamies arī par darbu un budžeta kontroli, kuru veica mūsu četras aģentūras: Eiropas Vides aģentūra, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs un Eiropas Zaļu aģentūra.

Kad mēs ieteicām Budžeta kontroles komitejai apstiprināt budžeta izpildi 2006. finanšu gadam, tas nenotika vienkārši. Gluži pretēji! Notika bieža informācijas apmaiņa vadības padomes un komitejas direktoru starpā.

Turklāt dažas mūsu komitejas delegācijas apmeklēja aģentūras, lai pārliecinātos par aktivitātēm uz vietas. Tādēļ mums šķita neapmierīgi, ka referents Budžeta kontroles komitejā negribēja apstiprināt budžeta izpildi trim no četrām šīm aģentūrām visneticamāko iemeslu dēļ – it īpaši, pat, ja tie būtu pamatoti, šīs aģentūras nebūtu atbildīgas par šiem jautājumiem, piemēram, personāla noteikumi saistībā ar pagaidu darbiniekiem iestādē vai attiecīgās aģentūras centrālā biroja atrašanās vieta, vai pat veids, kā tiek ievērots subsidiaritātes princips. Tādiem izteikumiem kā: „Ir novērota bezatbildības izplatīšanās”, „Uz savādu politisku lēmumu pamata tika veidotas jaunas aģentūras. Šīs jaunās aģentūras nav iespējams kontrolēt, un bieži vien tās ir nekontrolējamas, tās galvenokārt darbojas neefektīvi un, kas visbūtiskāk, rada ievērojamu nastu Eiropas nodokļu maksātājiem” un „Vienlaikus laikā ir ieviestas bezprecedenta pilnvaras personālam” – ir tikai šokējoša vērtība. Mēs visi labi apzināmies, ka darbojas tīši izveidota shēma, lai radītu skandālu par darbu Eiropas līmenī. Manī izraisa riebumu šāda skandālu organizēšana.

Visas aģentūras ir Eiropas administratīvās vienības, lai gan to darbības raksturs ir unikāls. Tās neuzrodas no zila gaisa; tās nerada tikai Komisija viena pati, kad tai ienāk prātā; tās veido atbilstīgi regulatīvai procedūrai – vai nu koplēmuma vai konsultāciju rezultātā, vai atkarībā no politiskās jomas, ar regulu, t.i., tiesību aktiem. Tas nozīmē, ka šīs aģentūras veido Eiropas likumdevējs, kas nozīmē, ka mēs esam tie „piedzīvojumu” meklētāji, par kuriem bija runa. Aģentūru budžets ir daļa no pašas Eiropas Savienības budžeta. Katrā finanšu gadā mēs apstiprinām direktoru. Es domāju, ka nav nevienas citas administrācijas daļas, kas tiek kontrolēta tik labi kā aģentūras, un tādējādi es esmu priecīgs un pateicīgs, ka komiteja ir apturējusi šo mēģinājumu radīt skandālu.

Luca Romagnoli, *Transporta un tūrisma komitejas atzinuma projekta sagatavotājs*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos izmantot dažas minūtes, lai uzsvērtu faktu, ka jautājumā par Eiropas aģentūru budžeta īstenošanu 2006. finanšu gadam mēs varam atbalstīt Revīzijas palātas teikto, jo pārskati un transakcijas ir likumīgas un regulāras.

Kā es minēju Transporta un tūrisma komitejā, es tomēr iesaku vairāk ievērot principus un noteikumus turpmākajos gados. Jūras drošības aģentūras gadījumā 43 % maksājumu apropriācijas tika atceltas, un lielākā transakciju koncentrācija tika reģistrēta finanšu gada beigās. Es arī paudu pārsteigumu par nelielo skaitu maksājumu apropriāciju jūras pretpiesārņošanas pasākumiem, neraugoties uz Parlamenta nepārtraukto atbalstu šāda veida pasākumiem.

Aviācijas drošības aģentūrā tika konstatēts liels apropriāciju apjoms ar 40 % lieliem darbības izdevumiem un nediferencētu apropriāciju pārvešana uz nākamo gadu, kas ir budžeta perioda principa pārkāpums. Tādēļ es aicinu Komisiju pārskatīt aģentūras izmaksu struktūru, lai līdzsvarotu izmaksas un ieņēmumus sertifikācijas darbībām.

Visbeidzot, runājot par Dzelzceļa aģentūru, spēkā neesošu līgumu un regulāru esošo līgumu nepagarināšanas konstatēšana nozīmē, ka nav iespējams apgalvot, ka visas transakcijas bijušas likumīgas.

Tādēļ es iesaku nākotnē ievērot lielāku pārredzamību un precizitāti, taču, ņemot vērā Revīzijas palātas novērojumus, es ierosinu, lai Parlaments piešķirtu apstiprināšanas tiesības aģentūru izpilddirektoriem.

Helga Trüpel, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma projekta sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Kultūras komitejas vārdā es vēlētos teikt, ka mūsu mērķis ir veicināt kultūras daudzveidību Eiropā. Mūsu kultūras programma sasniedz pilsoņus viņu dzīves vietās, kas ir mūsu noteiktais mērķis. Attiecīgi mēs sagaidām ļoti labu pārvaldību no mūsu valstu kultūras aģentūrām, un es vēlētos piebilst, ka finanšu noteikumu pārskats uzlabos mūsu spēju iegūt finansējumu un atbalstu maziem projektiem, uz kādiem pilsoņi piesakās savos reģionos.

Tomēr tas nozīmē arī, ka mums ir jāatrod pareizais līdzsvars starp izteiktu birokrātiju un krāpšanas novēršanu, kas, savukārt, nozīmē, ka mums ir nepieciešami piemēroti noteikumi. Lai pilsoņiem, kuriem nepieciešamas nelielas naudas summas savu kultūras projektu realizācijai, nevajadzētu aizpildīt bezgalīgus pieteikuma dokumentus, mums ir nepieciešams vienkāršot procedūras un sākt izmantot fiksētus maksājumus. Tādā veidā mēs nodrošināsim lielāku atbalstu mūsu kultūras programmām Eiropas pilsoņu vidū.

Bárbara Dührkop Dührkop, *Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinuma projekta sagatavotāja*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja nolēma dot atzinumu par labu apstiprināšanai budžeta izpildes jomā Komisijai un piecām aģentūrām, par kurām tā ir atbildīga.

Runājot par Komisijas vadību, mēs atbalstām ievērojamu maksājumu izpildes skaita palielināšanu un mēs ceram, ka šī tendence turpināsies 2007. gadā, lai gan mēs zinām, ka šis gads būs sākums jaunam plānošanas periodam, un mūsu pieredze rāda, ka šo mērķi izpildīt ir grūtāk, un ir vērojama kavēšanās.

Pilsoņu brīvību komiteja atbalsta faktu, ka Revīzijas palāta – es citēju: „ir spējusi gūt pamatotus pierādījumus, ka gada pārskati par finanšu gadu, kas beidzās 2006. gada decembrī, ir ticami” piecām aģentūrām, kas ir Pilsoņu tiesību komitejas pārraudzībā.

Pēc šāda izteikuma es vēlētos komentēt dažus jautājumus, kas nav pilnīgi skaidri attiecībā uz budžetu izpildi. Pirmkārt, aģentūra *Frontex*, kurai piešķirto līdzekļu izlietojums ir zems, bet nevajadzētu būt pesimistiem šī iemesla dēļ. Mums ir jāņem vērā, ka 2006. gads bija pirmais šīs aģentūras pastāvēšanas gads, un ka nākamajā gadā tā pierādīja, ka spēj apgūt visu savu budžetu.

Pilsoņu brīvību komitejas vizīte Varšavā, *Frontex* centrālajā birojā, bija ļoti pozitīva. Līdz ar to mēs ceram, ka nākamajos finanšu gados tā spēs saņemt apstiprinājumu budžeta izpildei bez ierobežojumiem, neskatoties uz faktu, ka Padomes un Komisijas politiskā vīzija ir padarījusi šīs aģentūras budžeta jautājumus diezgan bīstamus.

Lai gan, iespējams, šīs debates nav pats piemērotākais laiks, es vēlētos izmantot izdevību un norādīt, ka adekvāta *Frontex* darbība lielā mērā ir atkarīga no dalībvalstu sadarbības, ņemot vērā aģentūras hibrīdo raksturu. Ja dalībvalstis nesameklēs nepieciešamos resursus, *Frontex* nespēs izpildīt savas saistības.

Attiecībā uz *Eurojust* aģentūru, es vienkārši vēlētos teikt, ka par šo aģentūru ir tikai viena negatīva piezīme par lielo pārskaitījumu skaitu pēc galvenajiem pārskaitījumiem, tos vajadzētu labāk pamatot.

Mēs esam kritizējuši dažas problēmas saistībā ar darbinieku nodarbināšanu Eiropas Pamattiesību aģentūrā, un mums ir žēl, ka Revīzijas palāta uzskata, ka situācija, uz kuru tika norādīts 2005. gadā, joprojām nav atrisināta attiecībā uz darbinieku Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrā, kurš tika nosūtīts uz Briseli ilgtermiņa misijā bez skaidri noteikta mērķa.

Nobeigumā es vēlētos pieminēt CEPOL (Eiropas Policijas koledža) lietu. Par to mums ir zināmas šaubas. *Kallas* kungs, mēs lūdzām Eiropas Komisiju rūpīgi kontrolēt CEPOL budžeta izpildi, jo pastāv ievērojamas aizdomas, kas tas pilnīgi un stingri neatbilst Eiropas tiesību aktiem par publiskajiem iepirkumiem.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma projekta sagatavotāja*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, runājot par šī gada budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru, mums vajadzētu būt apmierinātiem ar progresu, kuru panākusi Komisija saistībā ar efektīvāku ES fondu izmantošanu, it īpaši kopīgās lauksaimniecības politikas jomā. Atbalstāma ir arī dažu dalībvalstu realizētā iniciatīva – sastādīt un publicēt nacionālos paziņojumus, kas veido jaunu elementu Savienības fondu pārraudzībā; atlikušajām valstīm arī vajadzētu veikt šo formalitāti tik drīz, cik vien iespējams.

Komisijas apņemšanās atklāt visus procedūru pārkāpumus publisko iepirkumu jomā, kas minēti Auditoru tiesas ziņojumā, un ieviest maksājumu atlikšanu, ja tiks atklāti nopietni sistēmas pārkāpumi, arī ir nozīmīga.

Kā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas eksperte es vēlētos uzsvērt ilgstošo budžeta plānošanas trūkumu attiecībā uz dzimumu līdztiesības jautājumiem un vēlreiz aicinu ņemt vērā šo aspektu, kad tiek plānots Savienības budžets un programmas. Informācija par darbībām, kas veicina dzimumu līdztiesību un kas saņēmušas atbalstu no sociālā fonda, ir jāatspoguļo ziņojumos par budžeta izlietojumu nākošajos gados.

(Aplausi)

Ingeborg Gräßle, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisāra kungs, es vēlētos iesākt ar Parlamenta budžeta izpildi un pateikties mūsu referentam un visiem deputātiem, kas gribēja sasniegt rezultātu attiecībā uz sekretariāta palīgu piemaksām, jo šis, pēc sabiedrības viedokļa, ir principiāls jautājums un tā atrisināšanai ir jākoncentrē mūsu apsvērumi. Mūsu visu, kā Eiropas Parlamenta deputātu interesēs, ir atrast izeju no šī netīrā korupcijas strupeļa.

Eiropas Tautas partija ieteica veidus, kā nākotnē efektīvāk varētu kontrolēt sekretariāta palīgu piemaksas. Šos ierosinājumus apstiprināja liels Budžeta kontroles komitejas vairākums, ieskaitot to, ka maksātājaģentus dalībvalstīs informēs pats Parlaments un tādējādi tie kļūs profesionālāki. Tad šie maksātājaģenti administrēs arī pakalpojumu līgumus un nodrošinās to, ka tiek maksāti nodokļi un ieturētas sociālās apdrošināšanas iemaksas. Šie grozījumi aizsargā Parlamenta reputāciju tāpat, kā to dara punkts, kurā teikts, ka turpmāk Eiropas Parlamenta deputāti vairs nedrīkstēs pieņemt darbā ģimenes locekļus.

Saskaņā ar ES noteikumiem tas ir ļoti būtisks interešu konflikts. Tāpēc es aicinu visus deputātus turpmāk izvairīties no kaitējuma sev un Parlamentam. Ar nožēlu jāpiebilst, ka Sociālistu grupa kopā ar dažiem liberāļiem grib balsot pret šo teksta rindkopu. Ja viņi gūs pārsvaru, tas nozīmēs, ka mēs pabeidzam budžeta izpildes procesu bez jebkāda progressa šajā ļoti svarīgajā aspektā, un tas būtu absolūti sliktākais scenārija variants mums visiem, jo uzmundrinošais „tā turpināt” neļaus mums izvairīties no pēdējā Revīzijas palātas ziņojuma par sekretariāta palīgu piemaksām.

Arī attiecībā uz parlamentāro palīgu atalgojumu, par kuru mēs kopīgi vienojāmies, mēs gribam ievērot viedokli, ka tā nav panaceja. Es gribu jums visiem ieteikt lasīt soda naudu izdrukas. Viss vēl ir neskaidrs un tas nozīmē, ka šobrīd teikt, ka parlamentāro palīgu atalgojums palīdzēs mums atrisināt ikvienu problēmu, ir vienkārši meli – un tie ir meli arī sabiedrībai.

Es vēlētos vēl pateikt vienu pēdējo lietu par Komisijas budžetu. Komisāra kungs, tas, protams, bija ierobežots, un es ceru, ka jūs kolēģi jums izmaksāja dzērienu, jo jūs to bijāt pelnījis. Liels paldies par labo sadarbību!

Paulo Casaca, *PSE grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, es arī vēlos pateikties visiem referentiem un arī visiem mani kolēģiem sociālistiem, kā arī citu frakciju kolēģiem, kas piedalījās šajā budžeta izpildes procesā, un, kas paveica tik daudz, lai nodrošinātu tā pabeigšanu. Faktiski tieši šo Eiropas Parlamenta jautājumu es gribētu komentēt. Es vēlos sacīt, ka man ir skaidrs, ka pamata secinājums, ko mēs varam izdarīt no iekšējā audita ziņojuma, ir, ka tam, kā darbojas parlamentāro palīgu atalgojuma sistēma, ir nopietni trūkumi. Nav šaubu ēnas, ka tie prasa ieviest palīgu statūtus un finansiālas pārvaldības uzdevumus, lai maksājumus nodotu Eiropas Parlamenta administrācijas pārziņā.

Nākamajā parlamentārajā termiņā ne tikai Eiropas Parlamenta deputātiem obligāti ir vajadzīgi statūti, bet arī viņu palīgu darbam jābūt reglamentētam un finansētam Eiropas institūciju ietvaros, nepieļaujot attaisnojumu turpmākai sabiedriski finansētas brīvprātīgas pensiju shēmas pastāvēšanai un padarot skaidrākus noteikumus par ceļojumu izmaksām un citām vispārīgām izmaksām. Padomei vajag nobalsot par šo jautājumu un nepieļaut, ka Eiropas Parlaments kļūst par iestādi, no kuras pieprasa nenozīmīgas izpirkuma maksas, izmantojot dienesta stāvokļa privilēģijas. Tāpat ir svarīgi, lai deputātiem tiktu nodrošināti vislabākie darba apstākļi, vienlaikus paturot prātā nepieciešamību ievērot vispārējas pārredzamības noteikumus un būt pakļautiem stingriem pasākumiem saskaņā ar vispārējiem noteikumiem, kas piemērojami sabiedrībai.

Es īpaši vēlētos aicināt mūsu kolēģus no Eiropas Tautas partijas (Kristīgos demokrātus) un Eiropas demokrātus neblokēt šo reformu procesu. Ir principiāli svarīgi panākt vienprātību šī Parlamenta palīgu statūtos un, lai šie statūti būtu skaidri un tie regulētu jautājumu, kas ir nevajadzīgi līcis mūsu institūcijai zaudēt uzticamību. To sasniegt mums ir īpaši svarīgi un, lai to izdarītu mums būs vajadzīgs ikviena atbalsts.

Jan Mulder, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos iesākt ar pateicību visiem referentiem, kas devuši ieguldījumu šajā budžeta izpildes procedūrā. Es gribu izmantot man piešķirtās divas minūtes, lai apspriestu Komisijas budžeta izpildes ziņojumu, kuru sagatavoja *Jørgensen* kungs. Revīzijas palāta publicēja savu ziņojumu pagājušajā novembrī un šis ziņojums bija ievērojami labāks nekā iepriekšējos gados, pateicoties tam, ka šoreiz ziņojumā bija norādīti procenti. To vajag turpināt nākamajos ziņojumos. Kad publicēja ziņojumu, Komisija gandrīz triumfēja. Ziņojums nekad vēl nebija bijis tik labs. Revīzijas palāta apstiprināja 44 % no Komisijas izdevumiem. Man jāsaka, ka es nejutos tā, it kā būtu pienācis laiks apmierināti apsēsties un sacīt: „Tas ir labākais, ko mēs jebkad esam paveikuši”. Nē, mēs varam strādāt daudz labāk.

Pārsteidzoši ir tas, ka Komisija faktiski nav ņēmusi vērā Parlamenta rekomendācijas iepriekšējās budžeta izpildes rezolūcijās. Kas ir bijis svarīgs Parlamentam pēdējo trīs gadu laikā? Valstu deklarācijas. Ko saka Komisija? Mēs neņemsim vērā valstu deklarācijas. Tas ir par daudz. Turklāt tas ir iekļauts finanšu plānā, starpiestāžu nolīgumā. Par laimi, Komisija ir atgriezies atpakaļ pa savām pēdām un tagad tas notiks.

Taču ir vēl otrs jautājums. Komisāri nevar ar parakstu apstiprināt ģenerāldirektorātu deklarācijas. Mani mulšina fakts, kāpēc tas tā ir. Mēs varam uzņemt komisārus Budžeta kontroles komitejā, kā piedāvā Komisija, un regulāri uzklaut viņu viedokļus par to, kāds progress ir panākts, tomēr komisāriem nav atļauts kaut ko parakstīt saistībā ar Parlamentu. Kā to var izskaidrot no likumdošanas perspektīvas viedokļa? Priekšsēdētāja kungs, es varu tikai teikt, ka mēs ceram, ka nākamais gads būs pat vēl labāks. Eiropas liberāļu un demokrātu apvienības grupa visā šajā lietā izmantos konstruktīvu pieeju, kā tas bija agrāk.

Mogens Camre, UEN grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, devīto reizi man bija iespēja piedalīties procesā, sakarā ar kuru Parlaments apstiprina Komisijas, Padomes, Parlamenta un citu ES organizāciju pārskatus. Šogad, kārtējo reizi, mēs atklājam būtiskus pārkāpumus. Īpaši slikts stāvoklis ir saistībā ar Komisijas naudas pārvaldību Strukturālajos fondos, kur nepareizi bija izmaksāti gandrīz 4 miljardi eiro (gandrīz 30 miljoni DKK). Laika trūkuma dēļ es sniegšu komentārus tikai par šo jautājumu.

Šogad atkal mēs sakām, ka kaut kas nav kārtībā, un atkal mēs saņemam solījumus, ka lietas patiešām tiks uzlabotas. Mēs saņemam šos solījumus katru gadu, bet tomēr šī situācija nemainās, jo visa atbalsta sistēma ir tik sarežģīta, tik nepamatota un to pārvaldīt ir tik neiespējami. Budžeta kontroles komitejā mēs esam izvirzījuši šo centrālo jautājumu: ES visumā ņemot, kāds ir mērķis šai milzīgai naudas resursu pārdalei starp dalībvalstīm? Galu galā valstīs, kuras saņem atbalstu, nav redzamu uzlabojumu. Nākamajā gadā tās atkal atpaliks un atkal saņems atbalstu. No 15 vecajām ES dalībvalstīm Grieķija, Spānija, Portugāle un Īrija saņem ikgadēju atbalstu, kopš tās ir kļuvušas par dalībvalstīm. Ir 11 dalībvalstis, kas visas ir vecās dalībvalstis, kuras apmaksā visu neto starpību. Dabīgi, ka visas jaunās dalībvalstis saņem atbalstu.

Valstīm, kuras ievieš ekonomiskas reformas un strādā efektīvi, un kurās iedzīvotāji ir gatavi maksāt augstus nodokļus, ir jāmaksā tām valstīm, kuras nereformē savas novecojušās struktūras vai nepieprasa īpaši augstus nodokļus. Lielā mērā ES atbalsta politika neko nerisina! Kāpēc veikt reformas, ja ir iespējams nosūtīt rēķinu par tā nedarišanu citu valstu iedzīvotājiem? Visa resursu pārdale ir muļķīga. Ne tikai daudzi miljardi nonāk nepareizās rokās, bet pati atbalsta filozofija ir slima, jo tā apbalvo valstis, kas neievieš reformas un soda tās valstis, kuras patiešām to dara, tās valstis, kuras ES ir vajadzīgas. ES varētu veikt savus uzdevumus, izmantojot 15 % no pašreizējā budžeta! Turklāt mēs arī būtu brīvi no visiem šiem ekonomiskajiem skandāliem. Tāpēc personīgi es gatavojos balsot pret Komisijas pārskatu apstiprināšanu.

Es vēlos izmantot iespēju pateikties saviem kolēģiem no Budžeta kontroles komitejas par ievērojamo labo darbu apjomu, ko viņi ir paveikuši.

Bart Staes, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es ierobežošu savu ieguldījumu Komisijas un Parlamenta budžeta izpildē.

Attiecībā uz Komisijas budžeta izpildi mēs sastopamies ar problēmām, kas ir tikušas pietiekami izskaidrotas, to īpaši ir darījuši referenti: fakts, ka Revīzijas palāta ziņoja par daudzām problēmām saistībā ar struktūrfondiem, ka faktiski 12 % nevajadzēja izmaksāt (4 miljardus eiro, kas ir milzīgs apjoms) un saistībā ar ārējām attiecībām fakts, ka citu lietu starpā sadarbība ar Apvienotajām Nācijām ir nožēlojama un neveikla. Šīs ir problēmas, ko mēs apspriedām.

Šī bija nozīmīga budžeta izpilde, jo tā ir pēdējā budžeta izpilde pirms vēlēšanām. Mums būs vēl viena budžeta izpilde nākamajā gadā, bet tā notiks priekšvēlēšanu laikā. Tāpēc šī bija nozīmīga budžeta izpilde un mums bija precīzs dialogs. Es priecājos, ka mēs to izdarījām ļoti konstruktīvā veidā visās grupās. Fakts, ka mēs divreiz noorganizējām lietas izskatīšanu kopā ar komisāriem Špidla kungu un Hübner kundzi un fakts, ka mēs – Jørgensen kungs, Mulder kungs, Gräßle kundze un es – varējām precizēt Komisijas informāciju, izmantojot kopīgu vēstuli, kas noveda pie teicama rezultāta. Es patiesi ceru, ka mēs varēsim sasniegt labāku rezultātu nākamajā gadā.

Attiecībā uz Parlamentu es gribētu koncentrēt uzmanību uz divām būtiskām problēmām. Saistībā ar palīgu statūtiem mums ir iekšējais audits, ko vada iekšējais auditors. Man viņu par to ir jāuzslavē; tas ir lielisks dokuments. Es joprojām nesaprotu, kāpēc jūs, priekšsēdētāja kungs, un Prezidijs neesat publicējuši šo auditu. Galu galā tagad to aptver slepenība un tas ir nevajadzīgi, jo mēs kā Parlaments esam vienmēr prasījuši, lai veic šo auditu un, lai ievāc ziņas par to, kā tiek pārvaldītas sekretariāta piemaksas. Šobrīd es esmu stingri pārliecināts, ka mums ir jāievieš šie statūti. Es esmu iesniedzis vairākus citus grozījumus, lai pastiprinātu Pomés Ruiz kunga pašreizējo tekstu. Tam ir jānotiek dialogā ar Komisiju, bet, it īpaši, dialogā ar Padomi, jo, ja tuvākajā nākotnē mēs vērsīsimies pie Padomes ar problēmu, kurai tā nespēs izsekot, tad mēs neesam tur, kur mums vajag būt. Tāpēc tas ir jādara dialogā ar Komisiju un Padomi.

Pati pēdējā lieta, kuru es gribētu minēt, ir tā, ka brīvprātīgais pensiju fonds rada man lielas bažas. Pirmkārt, aktuāra iztrūkums turpina palielināties, un, otrkārt, es arī vēlētos, lai beidzot tiktu publicēts brīvprātīgā pensiju fonda dalībnieku saraksts.

Umberto Guidoni, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Parlaments kopumā un visi mani kolēģi ir iepriecināti par sasniegto progresu efektīvākā Eiropas apropriāciju izmantošanā. Taču mēs nevaram nenorādīt uz to, ka joprojām ir daži būtiski trūkumi. Komisijai ir jāuzsāk pārkāpuma procedūras un jāuzliek soda naudas tām dalībvalstīm, kuras nepiemēro vai tikai daļēji piemēro strukturālo fondu noteikumus. Dalībvalstīm jānodrošina visa informācija par labojumiem un finansiālām piedziņām, it īpaši saistībā ar nākamo finanšu vadību.

Komisijai ir jāsniedz Parlamentam ikgadējo ziņojumu kvalitātes novērtējums, kas saņemti no atsevišķām valstīm, it īpaši intervences zonu un dažādu politiku griezumā. Vissvarīgākā joma ir strukturālie fondi, kur joprojām ir ievērojams nepareizu atmaksu apjoms, ap 12 %.

Komisijai ir jāizskaidro, kā tā nodrošinās šīs naudas atgūšanu, it īpaši gadījumos, kad projektus nepieņēma, piemērojot konkursa procedūras. Jāizmanto ātrākas un efektīvākas pārtraukšanas procedūras pret dalībvalstīm, kuras neveic atbilstīgas pārbaudes.

Lieta, kuru es gribu uzsvērt, un kas man liekas šī budžeta lielākais trūkums, ir ārējās darbības: par tām nav pietiekami daudz informācijas, lai gan tās gūst labumu no daudzām Eiropas darbībām. Jo īpaši Komisijai ir jānodrošina lielāka skaidrība par projektiem, ko finansējusi Eiropas Savienība, piemēram, par rekonstrukciju Irākā 2006. gadā; tai ir jāiesniedz šo projektu saraksts, norādot, kas tie ir par projektiem, to paredzamās izmaksas un iesaistītās aģentūras.

Šo informāciju iesniedza pārāk vēlu, taču es joprojām uzskatu, ka tā nav apmierinoša. Konkrēti es domāju, ka šāda veida fondu izmantošanā mums ir jāizskata ideja par Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras izmantošanu, kā Parlaments norādīja agrāk.

Es ātri pāriešu pie Parlamenta budžeta izpildes. Pirmkārt pastāv jautājums par trim vietām, ko izvirza referents, kurām apkārtējās vides izmaksas arī ir jāpievieno finanšu izmaksām. Visbeidzot, iekšējais ziņojums par piemaksu pārvaldību palīgiem: Es esmu pārliecināts, ka nebija pareizi to turēt slepenībā, jo tas ir novedis pie veselās rakstu sērijas presē, kas kaitē pārredzamībai un pareizai Parlamenta darbībai. Šī iemesla dēļ mēs prasām publicēt šo iekšējo auditu.

Jeffrey Titford, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ierobežotajā laikā, kas man atvēlēts, lai komentētu šo garo ziņojumu, es vēlētos izteikt divus apsvērumus. Pirmkārt, tas satur ļoti daudz tukšu banalitāšu par to, kādus atbalstošus „rakstu darbus” Eiropas Parlamenta deputātiem ir jānodrošina, lai atbalstītu viņu parlamentāro palīgu piemaksu prasības. Ņemot vērā pēdējos notikumus, ir līdz sāpēm skaidri redzams, ka šobrīd spēkā esošie pasākumi ir pilnībā nepietiekami, jo daudzi deputāti tos ir pakļāvuši neķītrai sērijveida ļaunprātīgai izmantošanai. Turklāt tāpat ir skaidrs, ka nav nopietna nodoma kaut ko darīt ar šo ļaunprātīgo izmantošanu, cik es saprotu, tad sistēma nemainīsies līdz jaunā Parlamenta sasaukumam 2009. gada rudenī. Tāpēc es absolūti nespēju nopietni uztvert ziņojuma kritisko toni.

Otrkārt, es pievērsu deputātu uzmanību diezgan draudīgajam ziņojuma 55. pantam, kurā atklāts, ka no 2008. gada Eiropas politiskās partijas līdz pat 85 % varētu tikt finansētas no Eiropas Parlamenta budžeta. Tātad no tā izriet, ka šis augstais subsīdiju līmenis izraisa papildus atbildības pakāpi attiecībā uz viņu darbībām. Citiem vārdiem sakot, ES finansē politiskās partijas un arī kontrolē to darbības.

Tā ir Lielā Brāļa pavēle, kas lielā mērā nodrošina pat vēl vairāk pierādījumu demokrātijas postošajam pagrimumam Eiropā, ko rada šī pieaugoši totalitārā Eiropas Savienība. Kā demokrāts es to nicinu un tie, kas to atbalsta: kaunieties!

Ashley Mote (NI). - Priekšsēdētāja kungs, būtu tikai pareizi informēt Parlamentu un Eiropas Investīciju banku, kuru pārskati šorīt tiek izskatīti, ka viņu 200 miljonu vērtie aizdevumi uz atvieglotiem noteikumiem Britu radiatoraīdījumu korporācijai – mūsdienās vispārīgi pazīstamai kā Briseles radiatoraīdījumu korporācija – šobrīd ir Britu policijas kriminālās izpētes priekšmets. BBC ir saskārusies ar pirmsšķietamības maksu par Karaliskās hartas nepildīšanu, it īpaši attiecībā uz tās nespēju nodrošināt līdzsvarotas un objektīvas pašreizējo notikumu reportāžas.

EIB apgalvojumi par to, ka BBC redaktorisko politiku šie aizdevumi nav ietekmējuši, ir vienkārši neticami. Daudzu gadu izpētes rezultātā, lielā mērā pateicoties Lorda *Pearson* – ievērojamiem izdevumiem – ir kļuvis acīmredzams, ka EIB ir faktiski ES vārdā nopirkusi BBC. Tā rezultātā BBC augstākā vadība, šķiet, tagad uzskata, ka atrodas ārpus likuma. Drīzumā mēs redzēsim, vai Skotlendjarda policija tam piekriņ.

Gabriele Stauner (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es turēšos pie ziņojuma par pārējo iestāžu budžeta izpildi un paldies referentam *Lundgren* kungam par sadarbību.

Ciktāl runa ir par iestādēm, es pirmkārt un galvenokārt gribētu norādīt, ka mums beidzot ir jāatrod tiesiskais pamats to budžeta izpildei Finanšu regulā – un tas jo īpaši attiecas uz Padomi. Pašreizējā prakse, ka Parlaments uzņemas apstiprināt Padomes ģenerāļsekretariāta un citu iestāžu budžeta izpildi, nav ietverta Finanšu regulā, tāpat tā neatbilst Līguma 274. pantam.

Jo īpaši jutīgās jomās, tādās kā budžeta kontrole, atsauce uz „džentlmeņu vienošanos”, kas panākta septiņdesmitajos gados, vairs nav atbilstīga un tā ir pretrunā ar juridiskās noteiktības un juridiskās patiesības principiem. Tādēļ mēs aicinām Komisiju līdz 2008. gada septembrim iesniegt piemērotu priekšlikumu, lai labotu šo trūkumu. Šī iemesla dēļ es lūdzu, lai visi deputāti atbalstītu mūsu 1. grozījumu Padomes budžeta izpildei.

Tagad es atkal pievērsīšos kopīgās ārpolitikas un drošības politikas izmaksām. Lielākās iespējamās pārredzamības nolūkā ir absolūti nepieciešams, lai Padome turpmāk pretotos kārdinājumam noteikt par prioritāti administratīvos izdevumus uz šo izmaksu rēķina.

Šogad, tāpat kā katru gadu, iestāžu ēku politika ir joma, kurā budžeta kontrole ir izrādījusies vērtīga. Paskatieties, piemēram, uz Revīzijas palātu, kas nav pat papūlējies izsludināt konkursu par savas ēkas paplašināšanu vai apspriest līgumus par to, lai gan tā ir atbildīga par finansējumu.

Es gribētu arī vēlreiz pieminēt noteikumus par līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu. Nav iedomājams pierādīt mūsu pilsoņiem, ka katrai mazai municipalitātei, kad tai jāslēdz līgums par vairāk nekā 200 000 eiro piešķiršanu, ir jāizsludina konkurss visā Eiropā, ja iestādes pašas neievēro šos noteikumus par līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu.

Nobeigumā es vēlos pateikt pāris vārdus par Revīzijas palātu. Man ļoti žēl, ka, saskaņā ar mūsu ziņojumu, Revīzijas palātai vajadzētu būt organizētai atbilstoši Eiropas Centrālās bankas modelim. Es baidos no šīs iestādes iespējamās nodošanas valstu kompetencē, jo tai ir jābūt brīvai no dalībvalstu visa veida politiskās ietekmes.

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pateikties visiem, kas strādāja, lai sagatavotu šo nozīmīgo 2006. budžeta izpildes apstiprināšanu un atbalstīja mūsu referentu.

Tā, iespējams, ir vissvarīgākā budžeta izpildes apstiprināšana, ko mēs esam uzņēmušies veikt šajā termiņā. Mēs redzam problēmas, un mums joprojām ir laiks atrisināt šīs problēmas. Šobrīd es gribētu nodot mūsu īpašo pateicību Eiropas Revīzijas palātai, iestādei, kuras ziņojumi ar katru gadu aug. Tikai būtu labi, ja Revīzijas palāta laiku pa laikam spētu atturēties no populisma kārdinājuma. Mēs atceramies zirgaudzētavu biedrības un golfa klubus, un visu, kas no tā izriet. Tie bija lielākā mērā politiski novērtējumi nekā Revīzijas palātas novērtējumi.

Es vēlētos pateikties Eiropas Komisijai, kura beigās apsprieda ar saspringtas turpmākās darbības, arī būdama pakļauta šīs komitejas asi runājošā referenta spiedienam. Komisārs *Kallas* kungs jau minēja, kā mēs vēlamies rīkoties nākamajos mēnešos. Svarīgas ir dalībvalstu deklarācijas. Padome šodien nav šeit – mēs to varam redzēt – viņi nepievērs uzmanību tam, kā viņu nodokļu maksātāju nodokļi tiek izlietoti, tādēļ tas ir jādara mums.

Mēs panāksim progresu struktūrpolitikas jomā. Komisār *Kallas* kungs, mums joprojām būs grūtības ārpolitikā. Mēs pirmo reizi norādījām, ka šī ārpolitika nebija pietiekami uzraudzīta, kaut arī mēs tai tērējam miljardus. Starptautiskajā finanšu pasaulē parasti balsstiesības tiek piešķirtas saskaņā ar pienākumu veikt ieguldījumu. Ja Eiropas Savienība iegulda vairāk nekā 40 %, lai atjaunotu Irāku, piemēram, es būtu vēlēties, lai mums būtu kā 40 % no līdzdalības tiesībām un koplēmuma tiesībām. Joprojām ir garš ceļš ejams, tāpēc vēl ir daudz kas ir jāizdara šajā jomā.

Šodien mēs balsosim par labiem ziņojumiem, un tagad svarīgi ir sniegt tiem labu atbalstu.

Kyösti Virrankoski (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt es vēlos pateikties referentiem un Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētājam par lieliska darba veikšanu. Tagad mūsu priekšā ir 30 ziņojumi par budžeta izpildi, kas attiecas uz 2006. gadu. Vissvarīgākais no tiem ir Komisijas ziņojums, kas attiecas uz 97 % no kopējā ES budžeta. Pārējais attiecas uz ES pārējām iestādēm un atsevišķām aģentūrām.

Manuprāt, veids, kā Parlaments risina budžeta izpildes jautājumu, būtu jāuzlabo. Budžeta kontroles komiteja nevar būt Revīzijas palāta un vēl jo mazāk grāmatvežu uzņēmums. Tai ir fiziski neiespējami veikt 30 vienību pārvaldes un pārskatu detalizētu pārbaudi. Parlamentam ir jāuzticas ekspertiem un oficiālu struktūru atzinumiem. To vidū vissvarīgākie ir Eiropas Revīzijas palāta, iekšējās uzraudzības struktūras un Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF).

Pat visstingrākajai detalizētai pārskatu un pārvaldības pārbaudei ir tikai šķietama precizitātes pakāpe, un tādēļ rezultāts vairs nav drošs. Nepastāv tieša korelācija starp veidu, kādā tiek risināta budžeta izpilde, un sagatavoto ziņojumu skaitu. Tieši pretēji, kad Parlaments apstiprina budžeta izpildi vienai aģentūrai, piemēram, tas varētu būt pārāk stiprs apliecinājums tam, ka pārskati un pārvalde ir rūpīgi pārbaudīti.

Ja Parlaments patiešām grib pastiprināt savu lomu budžeta izpildes procesā, tam būtu jāpārskata sava prakse. Pretējā gadījumā Budžeta kontroles komiteja tiks pārpludināta ar darbu.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Jørgensen* kunga ziņojumā diezgan pareizi ir aplūkotas – ievērojot Revīzijas palātas atzinumu – kopīgās lauksaimniecības politikas finansēšanas problēmas, un jo īpaši fakts, ka dažiem no palīdzības saņēmējiem nav nekā kopīga ar lauksaimniecību. Golfa klubi, kriketa klubi, jāšanas klubi, atpūtas parki – lai tie zeļ un plaukst, bet ne par kopīgās lauksaimniecības politikas līdzekļiem.

Šajā pēcpusdienā šeit Parlamentā mēs debatēsim par pārtikas krīzi un pārtikas cenu pieaugumu, un pilnīgi noteikti viens no šīs krīzes iemesliem ir tas, ka ES līdzekļi, ko būtu jāizlieto, lai atbalstītu lauksaimniecību, tiek izmantoti, lai atbalstītu pilnīgi atšķirīgus uzņēmējdarbības veidus, kas lieliski var iztikt bez šīs palīdzības. Šī iemesla dēļ es pilnībā atbalstu secinājumus, kas ietverti *Jørgensen* kunga ziņojuma 99. un 100. pantā, kuros norādīta vajadzība pēc izmaiņām kopīgās lauksaimniecības politikas finansēšanā, lai nodrošinātu, ka palīdzība tiek novirzīta tikai īstiem lauksaimniekiem – tiem, kas izmanto zemi lauksaimnieciskos nolūkos – un šīs izmaiņas ir jāievieš pēc iespējas ātrāk.

Paul van Buitenen (Verts/ALE). – (NL) Es gribētu citēt mūsu laika visvairāk izglītoto vīru, Einšteinu. Viņš teica: „Pasaule ir bīstama vieta, kur dzīvot, nevis to dēļ, kas nodara ļaunumu, bet gan to dēļ, kas noskatās un neko nedara”. Tā tas notiek arī šeit, Parlamentā. Mēs desmitiem gadu esam zinājuši, ka notiek daudz viltojumu attiecībā uz palīgu piemaksām, piemaksām par ceļa izdevumiem, piemaksām par vispārējiem izdevumiem, dienas naudām, līdzekļiem grupu apmeklēšanai un politisko grupu līdzekļiem. Es ceru, ka Parlaments beidzot

kaut ko grasās darīt šajā jautājumā pirms 2009. gada vēlēšanām, un ka tie nebūs tikai tukši solījumi, kā tas ir bijis dažu pēdējo desmitgažu laikā. To gaidot, es faktiski uzskatu, ka mums būtu jāatliek budžeta izpildes apstiprināšana. Es domāju, ka tas būs netaisni pret vēlētājiem, ja mēs paši apstiprināsim sava budžeta izpildi.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, *Siim Kallas* kunga, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka vadībā ir paveikts lielisks darbs, lai padarītu Eiropas Savienības pārskatus atklātākus un pārredzamākus. Aicinājums publiskot ES vienreizējos maksājumus pelna īpašu atzini. Tomēr manā valstī, Somijā, valsts subsīdijas ir divreiz lielākas par ES palīdzību. Diemžēl dati par ES palīdzības saņēmējiem neatklāj visu patiesību par vienreizējiem maksājumiem.

Zem Budžeta kontroles komitejas spiediena Komisija ir uzlabojusi veidu, kādā tiek pārbaudīti pārskati, un ir apsolījusi veikt vairāk pūļu tam, lai atgūtu līdzekļus, kas ir izmaksāti nepareizu iemeslu dēļ. Tāpat, pateicoties referentiem un ēnu referentiem, tagad ir pieejama kvalitatīvāka informācija par finansējumu saistībā ar ārējām darbībām.

Es ceru, ka nākotnē būs arī stingra pieeja Eiropas mēroga politisko partiju uzraudzībai un ar tām saistīto noteikumu ievērošanai, pretēji tam, ko mēs dažkārt varam secināt no Parlamenta uzvedības.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam nogājuši garu ceļu atklātības un cīņas pret krāpšanu ES ziņā. Kad mani pirmo reizi ievēlēja 1979. gadā, grupu priekšsēdētāji zaga paši savā veikalā. Vispirms Parlamenta apmaksāts limuzīns ar šoferi, un tad deputātu līdzekļu piesavināšanās, lai dabūtu braucienu biznesa klasē šim pašam braucienam plus vēl mazliet! Mūsdienās grupu priekšsēdētāji veic „attīrīšanas” darbības. Tomēr vēl ir tāls ceļš ejams, un mēs esam piedzīvojuši smagu vilšanos saistībā ar vairākuma lēmumu nepubliskot iekšējā audita ziņojumu. Kā mēs varam būt sargi citiem, ja mēs neuzdrošināmies risināt paši savas problēmas? Lielās grupas nes smagu atbildības slogu, jo Parlamenta vēlēšanu procents nākamajā reizē var noslīdēt zem 40 %, nopietni vājinot vēlēšanu likumību.

Es biju cerējis, ka kādu dienu es varēšu balsot par gada pārskatu komplektu, jo vairs nebūs nekā, ko kritizēt. Tomēr lielās grupas atkal iesaka, lai mēs apzīmogojam Komisijas pārskatus, neraugoties uz to, ka mums joprojām nav pilnīgas piekļuves šiem pārskatiem, lai tos pārbaudītu. Ko revidents varētu pateikt par pārskatu komplektu, ja viņam nebūtu pieejas visiem tā pielikumiem? 14 gadus pēc kārtas Revīzijas palāta ir paziņojusi, ka tā nevar pārbaudīt notikušo darījumu pareizību, un tādēļ diemžēl 29. gadā man jābalso pret budžeta izpildes apstiprināšanu.

Tomēr es gribētu pateikties saviem kolēģiem Budžeta kontroles komitejā un citiem kolēģiem Parlamentā par viņu kopīgo iniciatīvu daudzu gadu garumā, kuras mērķis ir attīrīt ES. Kad es tikko sāku strādāt, budžeta procedūras laikā es satiku kādu personu, kas bija pazīstama ar iesaukumu „Vājpiens”. Viņš saņēma 1,3 miljardu Dānijas kronu, un bija lielākais ES līdzekļu saņēmējs Dānijā. Es pat nevarēju iegūt statistikas datu sadalījumu attiecībā uz to, ko, piemēram, saņēma lielākie naudas saņēmēji. Sākot no nākamā gada visi lauksaimniecības atbalsta saņēmēji tiks publicēti internetā. Pirms četriem gadiem Komisijas darba grupas bija liels noslēpums. Tagad, pateicoties mūsu apvienotajam spiedienam, mēs varēsim internetā redzēt tos, kas ir bijuši konsultanti. Turklāt mēs esam saņēmuši arī labu atbalstu Komisijā no *Kallas* kunga. Es gribētu izteikt savu pateicību par to. Man trūks visu to, ar kuriem es strādāju kopā, kad es 9. maijā atstāšu Parlamentu. Paldies jums, dāmas un kungi! Mēs esam nogājuši garu ceļu, bet vēl ne pietiekami garu. Taču es esmu pārliecināts, ka jūs turpināsiet strādāt.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, 1944. gadā *Friedrich Hayek* veica gaišredzīgu novērojumu, ka īpašu tehnisku uzdevumu delegācija uz atsevišķām struktūrām, kamēr tā tiek realizēta regulāri, ir pirmais solis, kā demokrātija progresīvi atsakās no savām pilnvarām.

Kolēģiem vajadzētu pajautāt pašiem sev, cik liela demokrātiska kontrole pastāv pār dažādajām Eiropas aģentūrām. Mēs varētu doties gadījuma komitejas vizītē uz tām vai izteikt vispārējus viedokļus par to, kādām vajadzētu būt to pilnvarām, bet kopumā šī Parlamenta loma ir balsot, izmantojot vajadzīgo informāciju, katru gadu un bez nosacījumiem. Tādējādi Eiropas Savienību vada pastāvīgs aparāts.

Godīgi sakot, tas nav vienīgais. Daudzās dalībvalstīs, tai skaitā manējā, ir bijis līdzīgs process, līdz ar to ievēlētie pārstāvji ir atteikušies no savām pilnvarām. ES neparasti ir tas, ka šīm dažādajām struktūrām ir tikai vistrauslākais tiesiskais pamats. Taisnība, tās būtu apstiprinājusi Eiropas Konstitūcija. Taču šī konstitūcija – šķiet, ka ir nepieciešams periodiski to atgādināt šim Parlamentam – vēlēšanu kastē tika noraidīta. Tādēļ daudzas no šīm aģentūrām – Cilvēktiesību aģentūra, Aizsardzības aģentūra, Ārējo robežu aģentūra un tā tālāk – labākajā gadījumā ir nelegālas, un sliktākajā gadījumā – nelikumīgas.

Ja jūs gribat padarīt to statusu likumīgu, un panākt, lai tām ir pienācīgas pilnvaras, tad sarīkojiet referendumu par konstitūciju, ko jūs reiz solījāt. *Pactio Olisipio censenda est!*

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šodien daudz jau ir pateikt par Parlamenta budžeta izpildi. Tādēļ es gribētu aprobežoties, izsakot novērojumu, ka es, visnoteiktāk kā bijuši palīdzē, ceru, ka palīgu statūti, kas jau ir tikuši tik detalizēti apspriesti, beidzot tiks īstenoti, jo, ja mēs esam godīgi, pašreizējie noteikumi atstāj pārāk daudz telpas manevriem. Tāda ir problēma. Daudzi deputāti šai situācijā rīkojas pareizi, taču pašlaik nav nekādu garantiju. Tādēļ ir jāievieš stingrāki noteikumi un Parlamenta nodaļām vajadzēs rīkoties vairāk saskaņoti tajos gadījumos, kad noteikumi netiek pareizi piemēroti. Šī ir joma, kurā mūsu nodaļas dažkārt ir pieļāvušas kļūdas arī pagātnē.

To pateikusi, es gribētu pievērsties Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanai un tam, kas, pēc manām domām, ir galvenā problēma, kura atkarojas katru gadu un rada daudz galvassāpju: runājot konkrētāk, sarežģītajai situācijai, kurā mēs pašlaik atrodamies starp Eiropas un valstu līmeni; situācijai, kas izveidojusies tādēļ, ka Komisija ir pilnībā atbildīga par Eiropas izdevumiem, vienlaikus 80 % šo izdevumu pārvalda dalībvalstis. Ir jau noteikts, ka ir bijuši patiešām pozitīvi sasniegumi, piemēram, lauksaimniecības nozarē. Tomēr vienīgais veids, kā mēs varam izklūt no šīs sarežģītās situācijas ir ar valstu pārvaldības deklarācijām, kuras pašlaik jau iesniedz četras dalībvalstis. *Jørgensen* kunga ziņojumā mēs kā Parlaments tiešā veidā nosakām, ka šajā saistībā pašreizējie *gada kopsavilkumi* ir tikai sākotnējs brīdinājuma solis ceļā uz šīm pārvaldības deklarācijām. Taču es arī apzinos, ka ir nepieciešami grozījumi Starpiestāžu līgumam un Finanšu regulai, lai ieviestu šīs valstu deklarācijas. Jebkurā gadījumā šobrīd es esmu apmierināts ar Komisijas pagājušajā mēnesī doto solījumu, ka tā mudinās pārējās dalībvalstis iesniegt valstu deklarācijas. Es apzināti saku „šobrīd es esmu apmierināts”, komisāra kungs, jo to varēs pārbaudīt tikai praksē, un mana grupa sekos tam, kā Komisija pildīs šo solījumu, veicot konkrētas darbības tuvākajos mēnešos. Turklāt fakts, ka Padome šodien šeit nepiedalās, norāda, ka daudz kas vēl nav sasniegts. Mēs izskatīsim šos secinājumus, ja mēs būsime šeit atkal nākamgad attiecībā uz 2007. gada budžeta izpildi. Tad sekos turpinājums!

Edit Herczog (PSE). - (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Es gribētu apspriest ziņojumu par Eiropas aģentūrām. Katru gadu Eiropas Parlaments pārbauda Eiropas aģentūru vadību un paļaujas uz darbu, ko paveikusi Eiropas Revīzijas palāta un Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs, lai pārbaudītu aģentūru vadību. Mūsu kopīgā ilgā, rūpīgā, analītiskā un sagatavošanās darba rezultātā mēs tagad varam pieņemt lēmumu par Kopienas aģentūru 2006. gada vadību, un patiešām laimīgā kārtā ar Eiropas Revīzijas palātas piekrišanu mēs varam ierosināt pieņemšanu attiecībā uz visu šo aģentūru vadību. Tas nenozīmē, ka mēs neesam atklājuši nekādas kļūdas vadībā, bet mēs neesam atklājuši pietiekami nopietnas kļūdas, kas aizkavētu pieņemšanu. Es gribētu arī norādīt, ka politiskās grupas jau ir nobalsojušas par ar plašu demokrātisku vairākumu, un es tagad ierosinu šeit, plenārsēdē, lai mēs pieņemtu aģentūru darbu pat tad, ja referents nav pilnībā vienprātis ar šo ziņojumu. Paldies jums par uzmanību.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Priekšsēdētāja kungs, kopš sava pilnvaru laika sākuma es Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā esmu analizējusi ES aģentūru darba rezultātus. Es gribētu norādīt, ka šajā gadā aģentūru skaits ir gandrīz divkāršojies. Neraugoties uz dažām kritiskajām piezīmēm referenta runā attiecībā uz šo aģentūru darbu, es uzskatu par nepieciešamu minēt konkrētas pozitīvas izmaiņas salīdzinājumā ar pagājušo gadu. Tā rezultātā, ka ir īstenots Parlamenta ierosinājums par to, lai aģentūru darbu novērtētu atbilstīgās komitejas, ir palielinājusies pārredzamība un demokrātiskā atbildība.

Tomēr dažas problēmas joprojām pastāv. Šajā saistībā mums vajadzētu noteikt aģentūru darbību vietu ES pārvaldības sistēmā. Kā es jau minēju, aģentūru skaits ir ievērojami pieaudzis un mēs tiekam par to vainoti; un pat Parlaments dažkārt piekrīt viedoklim, ka tas ir netiešs birokrātijas palielināšanas veids. Tomēr, iespējams, tas uzsver vajadzību pārskatīt ES vadības sistēmu kopā ar Eiropas Komisijas vadības sistēmu, jo īpaši vadības un pārvaldes sistēmu. Šobrīd tiek ieviesta virkne projektu ar nolūku uzlabot šo sistēmu. Šķiet, ka mums būtu jāapsver radikālāka reforma, kas nestu pozitīvus rezultātus un veicinātu lielākas pārredzamības panākšanu gan aģentūru, gan Komisijas darbā.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ir trīs jautājumi, kuriem es vēlētos pievērst uzmanību šajās debatēs.

Lai gan Revīzijas palāta ir atzinusi, ka kopumā Eiropas kopienu finanšu pārskati patiesi atspoguļo finanšu situāciju 2006. gada decembra beigās, un ka tā nav atradusi būtiskas neprecizitātes par pašu līdzekļiem un izdevumiem, tā atradusi daudzas kļūdas gan grāmatvedības reģistros reģistrētajās summās, gan pārskatos, kurus iesniegušas dalībvalstis. Viens iemesls īpašām bažām šajā jautājumā ir tas, ka daži kļūdu veidi atkarojas gadu no gada, neskatoties uz Revīzijas palātas un Eiropas Parlamenta kritiskajiem komentāriem.

Vēl viens iemesls bažām ir nepārtrauktais nenokārtoto budžeta saistību pieaugums, kuras ir jānomaksā, it īpaši attiecībā uz vecajām dalībvalstīm.

Treškārt, ņemot vērā šos komentārus, es vēlētos izteikt apmierinātību ar vispārējo uzlabojumu izdevumos par kopējo lauksaimniecības politiku, kas sasniegts lielā mērā pateicoties AJAX sistēmai, kas ievērojami samazina neatbilstīgu izdevumu risku.

Antonio De Blasio (PPE-DE). - (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Dāmas un kungi, 2006. gadā Eiropas Savienība 39 % no sava budžeta – 38.9 miljardiem eiro – veltīja strukturālo fondu izdevumiem. Ikgadējā Eiropas Revīzijas palātas ziņojumā ir konstatēts, ka Eiropas Komisija ir veikusi vairākus pasākumus saistībā ar strukturālo un kohēzijas fondu izmantošanu, nodrošinot tālejošu kontroli. Tā kā finanšu izmantošana ir ievērojami uzlabojusies, ziņojumā ir pievērsta uzmanību faktam, ka 2006. gadā vismaz 12 % strukturālajiem projektiem piešķirto līdzekļu nav atgūstami. Tas veido aptuveni 4 miljardus eiro, un darbības kļūdas bija vērojamas 20 % projektu.

Jau gadiem ir pastāvējušas vairākas problēmas ar daudzpakāpju strukturālo fondu vadību un to dalīto pārvaldību. Iemesls salīdzinoši augstajam atklāto neprecizitāšu līmenim un nepareizajiem atmaksas gadījumiem galvenokārt ir dalībvalstu kontroles sistēmu zemā efektivitāte un uz tām pamatotās pārraudzības sistēmas. Lielākā problēma, kuru es saskatu, ir vienota visiem izmantojama novērtēšanas modeļa trūkums, kritēriju vai etalonu sistēmas neesamība, kā arī efektīvu projektu rezultātu mērījumu trūkums.

Lai gan strukturālie fondi ir ārkārtīgi svarīgs resursu avots, kuru var izmantot savstarpējai attīstībai, mēs varam tikai sasniegt pārkāpumu skaita samazinājumu saistībā ar kopīgo naudas maku, ja dalībvalstis un Eiropas Komisija darbojas vienoti un saskaņoti, lai samazinātu nelikumīgu naudas izmantošanu. Ir jāuzlabo un jāstandartizē arī dalībvalstu pārraudzības sistēmu efektivitāte. Turklāt ir svarīgi, lai Komisija efektīvāk pārraudzītu strukturālos izdevumus, izveidojot maksājumu atlikšanas un pielāgojumu procedūras un izstrādājot jaunu pārskatu sistēmu dalībvalstīm, atceroties, ka pastāv problēmas ar 40 % no Komisijas veiktajiem audītiem. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, mūsu delegācija ierosina apstiprināt budžeta izpildi. Paldies jums par uzmanību.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt mūsu atzinību, ka vēl vienu gadu ir uzlabota pārredzamība Eiropas Savienības pārskatos, neskatoties uz faktu, ka Revīzijas palāta joprojām palīdz mums uzlabot vēl fundamentālākus sistēmas aspektus. Tomēr ir taisnība, ka ļoti konstruktīva – grūta, bet ļoti konstruktīva – dialoga rezultātā ar Komisiju, kurā mums īpaši jāatzīmē Reģionālās attīstības un nodarbinātības jautājumu komisāru ieguldījums, ir panākts progress jautājumos par visa veida aspektu kontroles uzlabošanu, kas saistīti gan ar nodarbinātību, gan strukturālajiem fondiem.

Mums būtu patikusi tāda pati sadarbība arī ar Ārējo attiecību komisāru, kurš, mēs ceram, sniegs savu ieguldījumu vai pievienosies šim darbam.

Attiecībā uz Reģionu komiteju, mēs esam ļoti priecīgi, jo mēs esam panākuši patiešām ievērojamu progresu, un novērtēšanas un kontroles laikā mēs jau saprotam, ka ir sasniegts liels progress.

Runājot par Revīzijas palātu, mēs vēlamies lielāku pārredzamību tās interešu deklarācijā un, runājot par Padomi, mēs piekrītam, ka iekšējai revīzijai ir jābūt daudz pārredzamākai un efektīvākai, taču nepalielinot birokrātiskos šķēršļus, kā ierosināts iesniegtajā grozījumā.

Chris Davies (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, man ir daži jautājumi. Kāpēc ir tā, ka Parlamentā, kas iestājas par atklātību un pārredzamību, mūsu pašu iestādes tur slepenībā apkaunojošus ziņojumus, kuri atklāj Parlamenta deputātu krāpnieciskās darbības? Kāpēc ir tā, ka Parlamenta locekļiem nepieprasa atskaitīties par izlietotajiem vispārīgajiem izdevumiem? Cik daudz no šīs naudas nonāk privātajā naudas makā? Kāpēc mēs atklāti nenosaucam to 407 Parlamenta deputātu vārdus, kas saņem ieguvumus no 27 000 eiro, kas ir iemaksāti brīvprātīgajos pensiju fondos, tajā skaitā arī manējā? Kāpēc mēs nekontrolējam tos Parlamenta locekļus, kas katru gadu piesavinās gandrīz 14 000 eiro, veicot privātus maksājumus no sabiedriskajiem fondiem pensiju fondā? Vai ir kāds cits iemesls, neskaitot mantkārību, kas kavētu tos, kurus mēs uzlūkojam kā paraugu – Prezidiju vai dažkārt pat Priekšsēdētāju konferenci – ieviest patiesas reformas, kas tik ilgi kavējas? Šāda nespēja ieviest reformas ir kauns mums visiem un šim Parlamentam.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribētu pateikt *Davies* kungam, ka tas ir viņš, kurš „ir kauns šim Parlamentam”.

To pateikusi, priekšsēdētāja kungs, es balsošu par jūsu sagatavoto 2006. gada budžeta izpildi. Diemžēl ar to saistītajā rezolūcijas priekšlikumā ir jautājumi un komentāri, kas vai nu aizsūt ciet durvis, kuras jau ir atvērtas (58. punkts) vai ir nepareizi, piemēram, panti par brīvprātīgo pensiju fondu.

Neskatoties uz fonda vadītāja atkārtotajiem centieniem sniegt pareizu informāciju, cilvēki turpina šeit runāt nepatiesību par fonda aktuāru trūkumu. Pateicoties teicamai vadībai, fonds tagad spēj garantēt iegūtās tiesības līdz 2060. gadam. Es domāju, ka daudzi no mums tajā laikā jau būs miruši!

Runājot par aktuārā stāvokļa atjaunināšanu (71. punkts), tā pastāv, bet vispirms ar to iepazīsies fonda direktoru padome. Ļaujiet man norādīt, ka Parlaments ir veltī iztērējis 36 000 eiro, veicot tā saukto neatkarīgo ziņojumu par aktuāriem. Kur tas ir? Kādi ir tā secinājumi? Cik man zināms, tie neatšķiras no fonda datiem par aktuāriem.

Runājot par 72. un 73. punktu, ir jānošķir atsevišķu Budžeta kontroles komitejas locekļu vēlmes un realitāte, ko nosaka Parlamenta statūti. Apgalvojums, ka ne pašreizējie Eiropas Parlamenta deputāti, ne citi var turpināt ieguldījumus fondā, vienkārši ir pretrunā ar Parlamenta statūtu 27. pantu. Par laimi šeit noteicošās nav atsevišķu cilvēku vēlmes pat tad, ja par tām ir jāpieņem lēmumi atbilstoši rezolūcijām, noteicošie ir Deputātu statūti.

Prezidija darba grupa, kuras biedrs es esmu, kas strādā pie Deputātu statūtiem, ir padarījusi savu darbu un sagatavojusi nepieciešamos pasākumus nevis saskaņā ar vēlmēm, kas izteiktas rezolūcijā, bet saskaņā ar Deputātu statūtu 27. pantu, kas publicēts Oficiālajā Vēstnesī 2005. gada 7. oktobrī.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievienot savu balsi tiem, kas devuši pozitīvu atzinumu par 2006. gada budžeta izpildi. Gan Komisija, gan komisāri ir izcēlušies ar savu ievērojamo un arvien ciešāko sadarbību. Pateicība lielā mērā ir jāizsaka Revīzijas palātai. Vienkārši sakot, palāta ir labi padarījusi savu darbu.

Mēs kopā ar resursu vadību esam novērtējuši mērķu īstenošanu Eiropas Savienībā. Tā arī ir ļoti pozitīva zīme. Es vēlētos ļoti uzsvērt, ka Parlaments *de facto* piedalās budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā, pieņemot lēmumus par pieprasījumiem un atsevišķās komitejās, kas strādā ar attiecīgajām jomām. Es vēlētos pateikties Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētājam, *Bösch* kungam, par padarīto darbu un pacietību, ko viņš tam veltījis, kā arī referentiem *Jørgensen* kungam, *Pomés Ruiz* kungam un *Stubb* kungam.

Ir ārkārtīgi grūti izvairīties no pārkāpumiem, bet ir pat vēl svarīgāk tos atrast un novērst. Mēs esam veiksmīgi izpildījuši šo funkciju.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Kā ēnu referents par ENVI atzinumu (Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja) par atbrīvojumu 2006. gadam es vēlētos pateikties *Jutta Haug* kundzei un referentam par ļoti labi paveiktu darbu. Es domāju, ka četru aģentūru darbs, ko mēs pārbaudījām, ir ārkārtīgi svarīgs, to darbs, bez šaubām, ļoti palīdz Eiropas Parlamentam un dažādām ES struktūrām un tādā veidā uzlabo ES pilsoņu dzīves kvalitāti.

Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs spēlē noteicošu lomu lēmumu pieņemšanā par slimību izplatības kontroli un jaunu un veidojošos infekcijas slimību riska novēršanu. Es varētu pievienoties daudzajām pateicībām, pastāstot, ka Ungārija šogad bija pirmajā vietā slimību profilakses jautājumos, jo mums bija vismazākais inficēto cilvēku skaits ar tām slimībām, pret kurām tika organizēta vakcinācijas kampaņa.

Eiropas Vides aizsardzības aģentūra ir neaizvietoājama informācijas par vides aizsardzību ieguvē un apkopošanā, un Eiropas Zāļu aģentūra spēlē nozīmīgu lomu sabiedrības un dzīvnieku veselības aizsardzībā. Es domāju, ka aģentūras sadarbība jaunu medikamentu izveidē ir ārkārtīgi svarīga. Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde piedāvā ļoti nepieciešamo palīdzību dzīvnieku veselības un augu aizsardzības jomā.

Būtisks ir fakts, ka visas aģentūras ir pārdalījušas savus pieejamos gada budžetus. Kā referents norādīja, tas ir noticis uzdevumu sarežģītības dēļ. Šo faktu būtu lietderīgi parādīt nākotnes plānos. Es atbalstu referenta priekšlikumus par iekšējās kontroles nozīmi un tās stiprināšanu. Noslēgumā es vēlētos pievērst uzmanību komitejas materiāla skaidrojumam par aģentūru lomu. Aģentūrām ir sava noteikta loma, bet pārredzamība un efektivitāte pieprasa izskaidrot aģentūru vietu Savienības pārvaldē. Paldies.

Szabolcs Fazakas (PSE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, paldies par man doto iespēju izteikties. Mēs esam nonākuši ilga, spriedzes pilna procesa beigu daļā un pie šodienas ilgi gaidītā balsojuma par 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, ko pelnīti varētu dēvēt par nozīmīgu dienu vai pagrieziena punktu Eiropas Parlamenta vēsturē. Nozīmīgu dienu, jo šī ir pirmā reize, kad Eiropas Revīzijas palāta mums parādīja 12 %

kļūdas līmeni strukturālajos fondos, kuru sensāciju kārā tabloīdu prese, dabiski, pasniedza kā 4 miljonu eiro iztrūkumu. Budžeta kontroles komiteja, kas atbild par šo jautājumu, paveica rezultatīvu darbu, pilnībā apzinoties savu politisko un profesionālo atbildību ar *Jørgensen* kunga, dāņu referenta, palīdzību. Tā mērķis nebija izraisīt skandālu vai sensāciju ar neparedzamām sekām, bet izmantot paredzamu informācijas atklāšanas principu un izstrādāt priekšlikumus, kas radītu garantiju, ka šādas problēmas turpmāk neradīsies. Un šeit mēs atradām labu partneri priekšsēdētāja vietnieka *Siim Kallas* kunga personā, kuram vēlētos īpaši pateikties, un esmu pārliecināts, ka mēs ļoti iespējams turpmāk spēsim atrisināt visus šāda veida jautājumus. Paldies.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Es vēlētos runāt par kādu būtisku aspektu saistībā ar apstiprināšanas tiesību piešķiršanu, proti, darbību novērtēšanu ar izlases metodi.

Kad es gatavoju savu darba dokumentu par to, kā Komisija vada CARDS programmu par palīdzību Balkānu valstīm, kas ir daļa no budžeta izpildes procesa, Revīzijas palāta varēja pārbaudīt tikai 2.32 % darbību, lai novērtētu vadības metodes, kuras izmantojusi Eiropas Savienība ārējām darbībām šajā reģionā. Viens no rezultātiem tik nelielam izlases kopumam bija tas, ka Revīzijas palāta nevarēja analizēt ārējo darbību ietekmi uz Melnkalni, jo no 256 finansētajām darbībām neviena netika pārbaudīta.

Kā šādos apstākļos var reāli izmērīt ietekmi? Kāda zinātniska un finansiāla ticamība var būt šādiem novērtējuma ziņojumiem? Lai gan no statistikas viedokļa mazus izlases kopumus var izmantot sistēmas darbības novērtēšanai, tomēr izlases kopumam ir jābūt pietiekoši reprezentatīvam; tas tā nebija gadījumā ar finansējumu, kas tika piešķirts darbībām Melnkalnē saskaņā ar CARDS programmu. Kopumā Eiropas nodokļu maksātāji būtu ieguvēji, ja Revīzijas palāta uzlabotu metodes izlases kopu analizēšanai, lai skaidrāk noteiktu mūsu budžeta sadalījuma efektivitāti.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). Es vēlētos uzsvērt divus jautājumus, kurus es uzskatu par ļoti svarīgiem saistībā ar Eiropas Komisijas budžeta izpildi.

Pirmais ir saistīts ar dalībvalstu līdzdalību Eiropas budžeta izpildē. Lai gan mums ir kopīga pārvaldības procedūra Komisijai un dalībvalstīm pār 80 % Eiropas budžeta, es domāju, ka ir jāievieš jauni pasākumi, lai palielinātu iesaistīšanos visās budžeta izveides fāzēs.

Attiecībā uz kontroli, es atbalstu valstu deklarāciju ieviešanu, kuras apstiprina katras dalībvalsts Noreķinu palāta, tas liktu valdībām un maksājumu aģentūrām uzņemties atbildību par pareizu un objektīvu Savienības fondu piešķiršanu.

Neraugoties uz iepriekš minēto, ja tiek atklāti jebkādi trūkumi, visu maksājumu atlikšana ir jāizmanto ļoti piesardzīgi un tikai, ja tiek atklātas nopietnas problēmas Eiropas fondu pārraudzībā.

Satraucoši zemais budžeta izmantošanas līmenis jaunajās dalībvalstīs ir otrs ļoti būtisks budžeta izpildes apstiprināšanas jautājums. Nav normāli, ja visām jaunajām dalībvalstīm budžeta izmantošanas apjoms ir par 30 % zemāks nekā sākotnēji vidēji paredzētais.

Man tas liek domāt nevis par šo valstu nespēju izmantot Eiropas fondus, bet, iespējams, par pārāk lielu birokrātiju Eiropas iestādēs.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es atrodos ļoti neparastā situācijā, kad tikai daļēji piekritu kaut kam, ko tikko teica *Hannan* kungs, un tas bija viņa izteikums par aģentūru bezatbildību. Šķiet, ka mēs veidojam aģentūras nevis tāpēc, ka tās patiešām būtu vajadzīgas, bet gan vairāk tāpēc, ka katra dalībvalsts vēlas, lai kāda no aģentūrām būtu tās teritorijā, un tad aģentūras ir izmētātas kā konfeti pa visu Savienību.

Ja šāda tendence turpināsies, tas patiešām novedīs pie aģentūru valdīšanas uz, atklāti runājot, Komisijas rēķina, kura ir mūsu izpildvaras iestāde un kura ir pakļauta Parlamentam, un daudz tiešāk nekā aģentūras, pat tad, ja mums ir daudz vairāk līdzekļu to kontrolei nekā *Hannan* kungs minēja.

Mans viedoklis no viņa viedokļa, protams, atšķiras tajā apstākļi, ka viņš kā parasti izsakās ekstremāli un apgalvo, ka šī aģentūras ir radītas nelikumīgi. Tās, protams, ir muļķības. Tās visas tika veidotas saskaņā ar pašreizējiem līgumiem, uz pienācīgas un pamatotas juridiskās bāzes. Cits jautājums ir, vai tā rīkoties bija gudri, un mums noteikti ir jābūt ļoti uzmanīgiem, pirms mēs turpmāk veidojam jaunas aģentūras.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments ir politiska iestāde, un es domāju, ka mums vajadzētu izskatīt tos jautājumus, par kuriem debatējam, politiskā veidā. Pasākums, kam jāsaista mūsu darbības, manuprāt, parāda mums divas lietas. Es minēšu divus piemērus no mūsu diskusijām. Pirmais

ir jautājums par neatkarīgajām iestādēm vai aģentūrām. Protams, pastāv jautājums, vai ir nepieciešams paplašināt visas šīs aģentūras, bet nav iespējams arī pateikt, ka neatkarīgo aģentūru decentralizācija nebūtu īpaši lietderīga. Vai mēs teiksim „nē” visām neatkarīgajām aģentūrām, ja pastāv problēma ar lielu paplašināšanu? Dabiski, ka tas nav iespējams.

Otrs faktors ir saistīts ar apkaunojošo jautājumu par mūsu kolēģu algām. Tā noteikti ir problēma, un mēs to teicām komitejā. Tomēr ir milzīga atšķirība starp izteikumu, ka pastāv problēma, un atbrīvojuma nepiešķiršanu Parlamentam uz veselu gadu, un arī starp tādu ļoti populistisku piezīmju izteikšanu kā: mēs visi esam atbildīgi, un apgalvojumiem, ka trūkst pārredzamības. Kā tad var trūkt pārskatāmības? Mēs, komitejas locekļi, esam redzējuši ziņojumu.

Siim Kallas, *Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties godātajiem deputātiem, referentam un Budžeta kontroles komitejas locekļiem.

Šogad diskusija par budžeta izpildes apstiprināšanu ir bijusi ļoti intensīva, un Komisija ir uzņēmusies vairākas saistības, lai ievērotu Parlamenta novērojumus un ieteikumus. Mēs turpināsim šo intensīvo procesu, sākot ar maiju, kad Budžeta kontroles komitejā notiks diskusijas par mūsu plāniem nākamajam gadam.

Šis ir intensīvs process, un es vēlētos apstiprināt Parlamentam, ka mēs savas saistības uztveram ļoti nopietni, un mēs turpināsim darbu pie kopīgajiem priekšlikumiem un idejām par atbildības palielināšanu, sadarbību ar dalībvalstīm un dalībvalstu atbildības palielināšanu dalītas vadības jautājumos. Tas ir mūsu kopīgais darbības virziens, un mēs strādāsim nopietni pie visiem šiem rīcības plāniem un priekšlikumiem.

Pastāv dažādu veidu aģentūras. Pirmkārt, ir izpildu aģentūras, kas nepārprotami ir Komisijas atbildība, un par tām jūs apstiprināsit budžeta izpildi Komisijai. Mums ir dažas izpildu aģentūras, bet mēs esam izlēmuši izsludināt moratoriju par jaunu izpildu aģentūru izveidi.

Kādas ir bažas par tradicionālajām aģentūrām? Nopietna problēma ir pārvaldība, un pastāv vairāki vājie punkti saistībā ar šo aģentūru administrēšanu un vadīšanu. Mums, iespējams, vajadzētu organizēt nopietnas diskusijas par pārvaldības jautājumiem, bet mēs nedrīkstam nenovērtēt to darba politiskos apstākļus – ko tās dara un kādi ir patiesie ieguvumi no šādām aģentūrām – un Parlamentam ir ļoti svarīga loma aģentūru darba izvērtēšanā un novērtēšanā. Mēs nedrīkstam arī nenovērtēt pozitīvos aspektus gan decentralizācijai, gan Eiropas iestāžu izvietošanai pa visu Eiropu. Nebūtu slikti, ja ikviens padomātu par savu valsti.

Es vēlētos jums vēlreiz pateikties par ieguldīto darbu, piezīmēm, debatēm un diskusijām. Mēs turpināsim pildīt savas saistības un darbības plānus.

Dan Jørgensen, *referents*. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties komisāram Kallas kungam. Ir skaidrs, ka mēs esam izgājuši cauri procesam, kura tendences ir dažkārt bijušas nedaudz nemierīgas. Ir bijis konflikts mūsu starpā Parlamentā un Komisijā. Tomēr šo konfliktu mēs spējam pārveidot par dialogu. Tas ir devis atsevišķus labus rezultātus un vairākas labas Komisijas apņemšanās, un arī dažus ļoti konkrētus rīcības plānus ar noteiktiem termiņiem un noteiktiem veiksmes kritērijiem. Mums ir jābūt noteiktiem brīžos, kad daži cilvēki no ES skeptiķu grupām saka: „tie ir tikai vārdi, un runāts jau ir arī iepriekš”. Tā nav taisnība! Tie nav tikai vārdi, bet noteikta rīcība, kuru tagad Komisija sola īstenot. Daži pasākumi jau ir ieviesti. Turklāt ir noteikti daži ļoti konkrēti termiņi, kurus mēs varēsim kontrolēt. Svarīgākais fakts ir tas, ka mums visiem tagad ir komisārs, kas tiksies ar komiteju vienu reizi mēnesī, lai sekotu šim procesam. Tas patiešām ir liels solis uz priekšu.

Pēc šiem vārdiem noslēgumā es vēlētos atgādināt cilvēkiem, kāpēc radās šīs problēmas. Viens no iemesliem ir tas, ka ievērojama daļa fondu tiek administrēti dalītā veidā, t.i., 80 % ES fondu pārvalda dalībvalstis. Komisijas atbildība ir ievērot līgumu, un tas ir tās krusts, kas tai jānes. Tādēļ mēs spēcīgi kritizējam Komisiju. Tomēr realitātē lielākas problēmas rada dalībvalstis. Tieši šī iemesla dēļ mēs Parlamentā tik nelokāmi atbalstām ideju par ikgadējām valstu audita deklarācijām, kuras parakstītas atbilstošā politiskajā līmenī, t.i., tās parakstītu finanšu ministrs. Tā notiek jau vairākās valstīs: Dānijā, Nīderlandē, Apvienotajā Karalistē un Zviedrijā. Ja mēs varētu panākt kaut ko līdzīgu visās ES valstīs, mēs atklātu, ka audita pienākumus atsevišķās valstīs uztvertu nopietnāk. Es domāju, ka mēs faktiski iegūtu patiešām labu instrumentu to jomu sakārtošanai, kur process atsevišķās valstīs īsti labi nedarbojas.

José Javier Pomés Ruiz, *referents*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dažkārt mēs aiz trim kokiem neredzam mežu. Šajā budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā mums ir jāsaprot, kas ir nepareizi, un dažreiz mēs aizmirstam, cik daudzi procesi notiek labi, cik daudzi ļoti kompetenta personāla strādā Komisijā un šajā Palātā, Parlamentā, tai skaitā sargi, tik daudzi dienesti, tulki, tulkotāji, kas sniedz lieliskus pakalpojumus. Mēs aizmirstam, kā

mēs spējam paplašināt budžetu, ar kuru mums ir jāasniedz savi mērķi, kā Parlaments un Komisija panāk arvien lielāku progresu attiecībā uz pārredzamības politiku.

Joprojām pastāv uzdevums, ļoti svarīgs uzdevums Parlamentam, un tā ir saziņas un informācijas politika. Tas bija viens no mērķiem, kas Parlamentam tika izvirzīts 2006. gadam, un es neesmu apmierināts ar to, kā tas notiek. Mums paredzētas vēlēšanas pēc gada, un mums ir jāzina, kā tur nokļūt, tas nozīmē, ka ir jāuzlabo mūsu informācijas apmaiņas procedūras un jāturpina strādāt tik pat pārredzami, kā mēs to darām. Pārredzamība, es biju referents ziņojumam par šo tēmu, sader ar dokumentiem, kas nav publiskojami žurnālistiem, uzņēmumiem un ģimenēm, kā tas notiek dalībvalstīs. Tas ir labi mūsu darbam, ja pastāv dažāda līmeņa kritēriji, kas nav izgājuši cauri sabiedriskā apstiprinājuma sietam, un tādējādi tie, loģiski, ir jāslēpj no tiem, kas mūsu vidū strādā ar attiecīgo jautājumu.

Es esmu pilnībā apmierināts ar iespējām piekļūt visai informācijai, un es domāju, ka ziņojums, kuru esmu sagatavojis par Parlamenta pārskatiem, ir atbildīgs ziņojums. Es saku, ka Parlamenta budžeta izpilde būtu jāapstiprina, jo Parlaments, ja es varu tā teikt, darbojas ļoti labi, un daudz labāk nekā daži valstu parlamenti, daudz pārredzamākā veidā un ar personālu, kas strādā vairāk stundu nekā tiek nostrādāts līdzīgos parlamentos.

Ar šo es negribēju teikt, ka viss ir perfekti: mums ir jāturpina strādāt. Mums joprojām ir garš ceļš ejams, bet šajā politiskajā gadā mums ir pozitīva aina par to, kā mēs esam izmantojuši naudu, kuru mums devuši mūsu pilsoņi; mēs esam to izmantojuši labi, pārredzami un saskaņoti.

Hans-Peter Martin, referents. – (DE) Jutta Haug kundze savā paskaidrojumā aprakstīja manus kritiskos komentārus un nosauca tos par pretīgiem un skandālus veicinošiem. Es vēlētos nolasīt dažus citātus: „Valstu vadītāji un valdības izgudro jaunas aģentūras vienu pēc otras. Aģentūras tērē mūsu naudu. Nenotiek pienācīgas pārbaudes par to, vai aģentūras patiešām ir nepieciešamas. Pastāv plašas jomas bez kontroles, par kurām faktiski neviens neatbild. Nav jaušama plānošana. Tiek veidotas aģentūras viena pēc otras, lai panāktu piekrišanu sarežģītām tēmām, izveidojot interesantu aģentūru.”

Šie visi ir Herbert Bösch kunga citāti. Tie ir daudz kritiskāki par to, ko es uzrakstīju. Lūk! Kad es to rakstu, to sauc par “skandālu radīšanu”, bet Herbert Bösch kungs, protams, ir partijas biedrs un darbojas atbilstoši tai. Jā, es esmu piedzīvojis to jau iepriekš. Ar to es domāju par „dubulto morāli”, kas šeit valda. Tā ir „īpašas” klases liekulība, kad cilvēki saka „ir briesmīgi atklāti pieminēt skandālu oficiālā Parlamenta dokumentā”, bet pēc tam atklāti izsaka kritiskas piezīmes. Tā ir viena no galvenajām problēmām Parlamentā.

Protams, cilvēkiem var būt dažādi viedokļi par to vai apstiprināt budžeta izpildi, vai arī neapstiprināt, bet ne jau par to bija šie fragmenti, kurus es sākumā izlasīju – nepavisam ne par to. Drīzāk tie bija par galvenajiem jautājumiem, kad pienāk reize parādīt tos īstajā gaismā, cilvēki atkal slēpj, kas šeit notiek. Tā patiešām ir liela Eiropas demokrātijas problēma – šeit sistēma nav pašregulējoša, tajā notiek savstarpēja sišana uz pleca.

Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos izteikt personīgu paziņojums saskaņā ar 145. pantu debāšu noslēgumā.

Christofer Fjellner, referents. – (SV) Es vēlētos izmantot šo iespēju izteikt nedaudz konstruktīvas kritikas Komisijai un par aģentūru decentralizāciju, jo es domāju, ka referentam Hans-Peter Martin kungam tas nav izdevies. Kā referents, kas būs atbildīgs par šo jautājumu nākamajā gadā, es vēlētos pievērst uzmanību trim galvenajiem jautājumiem. Tie ir izvirzīti arī ziņojumos.

Pirmais ir izvērtēt iespējas sagrupēt administratīvās funkcijas vairumam mazo aģentūru, tādējādi atbrīvojot resursus un likvidējot komplicētās regulējošās sistēmas, kas pastāv aģentūrās. Daudzām no šīm decentralizētajām aģentūrām ir problēmas ar budžeta principu ievērošanu, piemēram, Finanšu Regulu, iepirkumu likumiem, utt. Šāds viedoklis šeit ir izteikts vairākkārtīgi, un es ceru, ka Komisija pie tā strādās.

Mēs arī ierosinām, lai neatkarīgās aģentūras tāpat kā citas iestādes samazinātu savu štata vietu skaitu par tādu procentuālo lielumu, kas ir vienāds ar amatu skaitu, kurš netiks aizpildīts. Es domāju, ka šādā veidā arī atbrīvotos ievērojams resursu apjoms.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgākais, ierosinājums ir, lai piešķirtie ieņēmumi, kurus aģentūras maksā Komisijai katru gadu un kuri tiek atgriezti, tiktu samazināti atbilstoši budžeta priekšlikumam, par kuru Eiropas Parlaments pieņems lēmumu.

Šie ir tie trīs jautājumi, kurus es vēlētos pārrunāt ar Komisiju un decentralizētajām aģentūrām šī perioda laikā, līdz es pārņemšu budžeta izpildes apstiprināšanas procesu.

Visbeidzot, es vēlētos arī ko teikt par Revīzijas palātas īpašo ziņojumu par kontroles, pārbaužu un soda sankciju sistēmām saistībā ar noteikumiem par Kopienas zivsaimniecības resursu saglabāšanu. Tas, galu galā, ir daļa no jautājuma par Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu, ko mēs pārrunājam šodien, un Revīzijas palāta izteikusi spēcīgu kritiku, kas novedusi pie plašas kopējās zivsaimniecības politikas reformas.

Trīs no manis izteiktajiem secinājumiem, kurus var lasīt arī ziņojumā, par kuru mēs balsosim, ir pirmie un galvenie secinājumi, kas nav pieņemami dalībvalstīm gadu no gada – noteikt augstākas kvotas nekā ieteikuši pētnieki ilgtspējīgai zivsaimniecībai, otrkārt, Komisijai un dalībvalstīm ir jābūt neatlaidīgākām, kad ir jācinās ar pārkāpumiem un krāpšanas gadījumiem saistībā ar kvotu sistēmu un, treškārt, mums ir jāizstrādā jauna zivsaimniecības politika, kas veicina stimulus un iesaistītiem profesionāliem zvejniekiem aizsargāt krājumus. Šis ir trīs papildu domas, kuras es vēlētos, lai jūs uztvertu nopietni ziņojumā, par kuru šodien balsosiet.

Hans-Peter Martin, *referents*. – (DE) Jūs mani pārtraucāt, priekšsēdētāja kungs, kad es jūs nosaucu par despotu. Es tikai gribētu pamatot, kāpēc es tā rīkojos.

Kopš 2007. gada marta es gaidu atbildi uz jautājumu, kas saistīts ar ļoti, ļoti svarīgu jautājumu saistībā ar šī Parlamenta kļūdu, kas ir ļoti svarīga man personīgi un manai politiskajai darbībai – es tiku nozīmēts darba grupā, pret kuru vienmēr esmu cīnījies, jo es viņus uzskatu par maskējušies nacistiem – un es iesniedzu personīgu iesniegumu jums. Pa šo laiku es esmu iesniedzis sūdzību ombudam.

Attiecībā uz vienas minūtes runām, priekšsēdētāja kungs, jūs precīzi ievērojāt visus noteikumus saistībā ar savu darbu, bet, kad pienāk mana kārta, jūs man neļaujāt izteikties, tāpēc es jūs saucu par despotu. Es jūs nosaucu arī par despotisku priekšsēdētāju, jo jūs patvaļīgi izcēlāt atsevišķus parlamenta deputātus tā dēvētajos starpgadījumos 12. decembrī, bet ne tos, kas bija tās partijas biedri, kurā jūs joprojām darbojāties tajā laikā, bet, acīmredzot, jūs nosaucāt tos, kas iekrita jums acīs.

Es jūs saucu par despotu, jo jūs turpināt pārtraukt mani, kad es runāju un saku „nē, jūs neatbildēsiet uz šo jautājumu”. Tas ir pārsteidzoši, ka jūs man tagad ļaujāt pabeigt runāt.

Es jūs saucu par despotisku priekšsēdētāju, jo, pamatojoties uz šo papildus paskaidrojumu, un es neesmu vienīgais, kurš uzskata, ka tas ir nepārliecinoši, faktiski šeit notiek procedūras, kam nevajadzētu notikt normālā Parlamentā, vismaz tā man mācīja skolā. Tomēr manā gadījumā tas bija pirms ļoti ilga laika brīža – ja jūs lasījāt manu darba un dzīves aprakstu. Daudz kam bija jānotiek, lai es izvēlētos šādu izteicienu.

Tomēr es esmu pārliecināts, ka jūs pieļaujāt šādu despotisku pieeju tieši tāpēc, ka faktiski nevajadzēja atrast paskaidrojumus jautājumam par sekretāra palīdzības apmaksu. Jūs ļāvāt man nonākt pie kauna staba smieklīgu kļūdu dēļ, kas varēja atgadīties ikvienam – jā, ikvienam, un es esmu pārliecināts, tādas kļūdas gadās ikvienam šī Parlamenta deputātam. Tomēr viņi slēpj faktu, ka, saskaņā ar iekšējo izmeklēšanu, vismaz 80 miljoni eiro būtu jāatprasa Parlamenta deputātiem, ja tiktu ievērots vienlīdzības un proporcionālītātes princips attiecībā uz finansējumu. Šādi principi nepastāv un tādējādi es vēlreiz saku, ka pēc manām domām jūs kā 14 % Austrijas vēlētajū pārstāvis diemžēl esat despotisks priekšsēdētājs, kas rada nevajadzīgu kaitējumu šim Parlamentam un svarīgajai idejai par Eiropu, kas ir tā pamatā. Es ilgojos redzēt patiesu, taisnīgu, demokrātisku Parlamentu, kurā šāda izteikuma lietošana nebūtu ne vajadzīga, ne arī vēlama.

Priekšsēdētājs. – *Martin* kungs, mēs esam brīvs Parlaments. Tādējādi mans pienākums ir ļaut jums runāt saskaņā ar 145. pantu. Es nevēlos izteikt secinājumus par jūsu skaidrojumu, es vēlos tikai piebilst, ka es izmantoju Reglamentu taisnīgi, lai dotu jums iespēju pateikt to, ko jūs pateicāt. Savā vārdā es teiktu, ka es cenšos būt taisnīgs un objektīvs un ka man tas izdodas, strādājot ar visiem Parlamenta deputātiem.

Debates ir slēgtas. Balsojums notiks šodien.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.35 un atsāka darbu plkst. 12.00)

SĒDI VADA: VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs turpināsim balsot.

(Par balsojuma rezultātiem un citām detaļām: skatīt protokolu)

5.1. Nacionālā un reģionālā līmeņa administrēšana un partnerība, kā arī pamats projektiem reģionālās politikas jomā (Reglamenta 117. pants) (balsošana)

5.2. Nacionālā un reģionālā līmeņa administrēšana un partnerība, kā arī pamats projektiem reģionālās politikas jomā (Reglamenta 118. pants) (balsošana)

5.3. Reģionālās politikas un kohēzijas aspekti Lisabonas līgumā (balsošana)

5.4. Pārrobežu sadarbība, apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (A6-0099/2008, Bīrbara Dührkop Dührkop) (balsošana)

5.5. Eiropas ombuda statūti (A6-0076/2008, Anneli Jäätteenmäki) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Anneli Jäätteenmäki, *referente*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, vai jūs, lūdzu, varētu ierosināt Parlamentam šādu procedūru, par kuru Konstitucionālo jautājumu komitejas koordinatori bija vienprātīgi savā 31. marta sanāksmē.

Balšanai, kas tagad notiks, būtu jāattiecas tikai uz lēmuma projektu, atliekot balsošanu par rezolūcijas priekšlikumu, kamēr Komisija būs sniegusi savu atzinumu un Padome būs devusi savu piekrišanu. Parlamenta priekšsēdētājam būtu Komisijai un Padomei izskatīšanai saskaņā ar EK Līguma 195. pantu oficiāli jāiesniedz lēmuma projekta teksts, par kuru Parlaments ir vienojies balsošanā. Visbeidzot, viņam būtu jāpieprasa, lai Konstitucionālo jautājumu komiteja izveido vajadzīgo kontaktu ar Padomi un Komisiju, un savlaikus iesniedz Parlamentam priekšlikumu par to, kā virzīties tālāk šajā jautājumā.

(Parlaments apstiprināja priekšlikumu par balsošanas procedūru)

5.6. Orgānu ziedošana un transplantācija: Politikas pasākumi ES līmenī (A6-0090/2008, Adamos Adamou) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Adamos Adamou, *referents*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lai gan cikvēku orgānu izmantošana transplantācijai pēdējo desmitgažu laikā ir pastāvīgi pieaugusi, tomēr to personu skaits, kam nepieciešama transplantācija, pārsniedz pieejamo orgānu skaitu. Eiropā vairāk nekā 50 000 pacientu ir gaidīšanas sarakstā, un 10 cilvēki, kas gaida orgānus, mirst katru dienu. Mūsu ziņā ir raidīt spēcīgu signālu Komisijai un, galvenokārt, dalībvalstīm un mūsu valdībām.

Ir pienācis laiks rīkoties kā Eiropas pilsoņiem. Mums vajag mobilizēt, koordinēt tos, kas ir mums apkārt, palielināt apzināšanos viņu vidū, kā arī pašiem kļūt par donoriem.

(Aplausi)

– Pirms balsojuma par 38. punktu:

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, ļoti īsi, šis ir īss grozījums, lai padarītu 2. grozījumu 38. punktam stiprāku tā nozīmē attiecībā uz donora tiesībām. Grozījums ir šāds: pievienot pēc „ziedo orgānu” vārdus „tās ir donora ekskluzīvās tiesības un”.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

5.7. Brīvprātīgas rīcības loma ekonomiskas un sociālas kohēzijas veicināšanā (A6-0070/2008, Marian Harkin) (balsošana)

5.8. EIB 2006. gada pārskats (A6-0079/2008, Jean-Pierre Audy) (balsošana)

5.9. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets - III iedaļa - Komisija (A6-0109/2008, Dan Jørgensen) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 4. grozījumu:

Dan Jørgensen, referents. – Priekšsēdētāja kungs, ir mutisks kompromisa grozījums, lai aizstātu 4. un 2. grozījumu. Tas skan šādi: „Atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos sniegt ikmēneša ziņojumu tajā komitejā, kas ir atbildīga par 2006. gada budžeta izpildes termiņu pārbaudes īstenošanu, kurā katru mēnesi piedalīsies viens komisārs, kas iepazīstinās ar progresu savas atbildības jomā, ietverot valstu deklarācijas un gada kopsavilkumus, ārējās darbības un rīcības plāna īstenošanu, lai stiprinātu Kopienas uzraudzības lomu atbilstoši strukturālo darbību dalītajai atbildībai.”

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

5.10. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets, I iedaļa – Eiropas Parlaments (A6-0091/2008, José Javier Pomés Ruiz) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, man ir neliels priekšlikums jums un visiem priekšsēdētājiem, kas vada balsošanas. Mums ir daudzi balsojumi pēc saraksta, un es nedomāju, ka Reglamentā ir prasīts, lai priekšsēdētājs nolasītu skaitļus. Ikviens var lasīt uz ekrāna. Ir pietiekami, ja jūs pasakāt „pieņemts” vai „noraidīts”.

Ja jūs varētu tam piekrist, mēs ietaupītu laiku.

Priekšsēdētājs. – Ja visi piekrīt, tad piekrīt arī priekšsēdētājs.

– Pirms balsojuma par 65. punktu:

José Javier Pomés Ruiz, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, faktiski ir bijusi kļūda ar numuriem, un tas, par ko mēs grasāmies balsot vispirms, izmantojot atsevišķu balsojumu, ir 65. punkts, izņemot 4. ievilkumu, un tad mums būs balsojums pēc saraksta par 4. ievilkumu. Numuri ir samainīti vietām, tik vienkārši.

Priekšsēdētājs. – Tā ir taisnība, *Pomés* kungs, tādēļ turpināsim ar balsojumu par 65. punktu, izņemot 4. ievilkumu.

– Pirms balsojuma par 9. grozījumu:

Jan Andersson (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, pie 65. punkta mums nebija balsojuma par 5. ievilkumu. Mēs balsojām atsevišķi par 4. ievilkumu, bet nebalsojām par 5. ievilkumu.

Priekšsēdētājs. – *Andersson* kungs, pastāv atšķirīgu valodu versijas, un tas, par ko mēs esam nobalsojuši, uz ko jūs atsaucāties, bija jau iekļauts.

Tādēļ, lai nebūtu nekādu šaubu, mēs tagad balsosim par to, ko teica *Andersson* kungs, ka „darbā netiek pieņemti deputātu radinieki”.

– Pirms balsojuma par 72. punktu:

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pat, ja ir par vēlu, lai to teiktu, es domāju, ka šī deputāta iebildums varēja tikt pārprasts. Viņš gribēja balsot par 65. punkta 5. ievilkumu. Jums bija balsojums par to, vai ģimenes locekļi var tikt pieņemti darbā. 65. punkta 5. ievilkums nenosaka to, bet gan to, vai maksājumi var tikt atļikti gadījumā, ja ir aizdomas par pretlikumīgu praksi. Mēs par to nebalsojām, vai jūs kaut ko paziņojāt nepareizi. Tikai tādēļ, lai mēs to noskaidrotu, lai ikviens zina, kas notiek.

Priekšsēdētājs. – *Alvaro* kungs, problēma ir tāda, ka pastāv atšķirīgas valodu versijas, šī frāze bija atšķirīgi strukturēta. Tas ir iemesls, kas radīja problēmas. Tādēļ mēs balsojām, skaidri pasakot, par ko mēs balsojam, lai nebūtu nekādu šaubu. Vai jūs saprotat, *Alvaro* kungs?

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu norādīt, ka tie, kas sagatavoja balsošanas sarakstus, apzinājās šo problēmu, tādēļ tajās atzīmēs, kas ir balsošanas sarakstā, jau ir ņemtas vērā dažādās

lingvistiskās problēmas. Citiem vārdiem, bija pilnīgi skaidrs, kā grupas balso. Šis nav tas gadījums, kad neviens nezināja, par ko notiek balsošana. Mēs centāties to izlabot Plānošanas birojā, un tas tika izlabots.

Priekšsēdētājs. – Jebkurā gadījumā balsojums bija skaidrs, tādēļ vispār nav nekādu problēmu.

5.11. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets - II iedaļa - Padome (A6-0096/2008, Nils Lundgren) (balsošana)

5.12. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets - IV iedaļa – Eiropas Kopienu Tiesa (A6-0097/2008, Nils Lundgren) (balsošana)

5.13. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets - V iedaļa – Revīzijas palāta (A6-0093/2008, Nils Lundgren) (balsošana)

5.14. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets - VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (A6-0099/2008, Nils Lundgren) (balsošana)

5.15. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets - VII iedaļa – Reģionu komiteja (A6-0095/2008, Nils Lundgren) (balsošana)

5.16. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets - VIII iedaļa – Eiropas Ombuds (A6-0092/2008, Nils Lundgren) (balsošana)

5.17. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets - IX iedaļa – Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (A6-0094/2008, Nils Lundgren) (balsošana)

5.18. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (A6-0111/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Herbert Bösch (PSE), Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu norādīt Parlamentam, ka rezolūcijas par aģentūru budžeta izpildes apstiprināšanu tiks pieņemtas bez paskaidrojumiem. Kā priekšsēdētājs es esmu svītrojis paskaidrojumu saskaņā ar mūsu Reglamenta 48. pantu, jo referenta paskaidrojumam nebija nekāda sakara ar to tekstu, ko iesniedza komiteja. Tas ir tikai jūsu informācijai.

Hans-Peter Martin, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es to nedarītu, ja Herbert Bösch kungs nebūtu runājis. Tā vienkārši nav patiesība. Jūs pats to varat izlasīt atbilstīgajās rezolūcijās: Pirmkārt, tika ierosināts cenzēt tikai mazu daļiņu. Es iebildu, pamatojoties precīzi uz Reglamentu, savukārt Bösch kungs – es uzskatu, ka pilnīgi patvaļīgi un nepareizi – izsvītvoja pilnīgi visu paskaidrojumu, kas attiecās uz kritikas argumentiem, ko, starp citu, šī grupa tieši šādiem vārdiem ir izteikusi publiski. Tie ir dubulti standarti, kad vienam to pateikt ir pieņemami, bet nav pieļaujams, ja to pašu saka kāds cits.

5.19. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Mācību fonds (A6-0114/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.20. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs (A6-0110/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.21. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Savienības Iestāžu tulkošanas centrs (A6-0124/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.22. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (A6-0117/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.23. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs (A6-0116/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.24. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (bijušais Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centrs) (A6-0113/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.25. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (A6-0112/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.26. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Vides aģentūra (A6-0122/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.27. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūra (A6-0128/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

- *Pēc balsošanas:*

Jutta Haug (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribētu, lai godātie deputāti zina, ka mēs tagad esam bloķējuši Eiropas marķēšanas direktīvu un esam balsojuši pret to desmit reizes – un mēs to darīsim vēl desmit reizes. Patiesībā mēs vienmēr balsojam ar *Hans-Peter Martin* kunga zīmi, bet *Hans-Peter Martin* kunga tajā nav.

5.28. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Zāļu aģentūra (A6-0125/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.29. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (A6-0120/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.30. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Jūras drošības aģentūra (A6-0115/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.31. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (A6-0118/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.32. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Dzelzceļa aģentūra (A6-0123/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.33. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Tīkla un informācijas drošības aģentūra (A6-0119/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.34. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (Frontex) (A6-0126/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

5.35. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eurojust (A6-0129/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

6. Apsveikšana

Priekšsēdētājs. – Es priecājos Parlamenta vārdā apsveikt delegāciju no Indonēzijas, kas ir šeit, lai piedalītos 5. Starpparlamentu sanāksmē starp mūsu Parlamentu un Indonēzijas Parlamentu. Mēs esam informēti par to, ka šorīt notikusī sanāksme bija ļoti lietderīga un produktīva. Pastāv vesela virkne jautājumu, kas vienādi interesē abas puses, un es gribētu uzsvērt arī interesi par mūsu darbu, ko izrādīja mūsu kolēģi no Indonēzijas Parlamenta. Mēs jums no sirds pateicamies un novēlam jums ļoti patīkami pavadīt laiku starp mums.

(Aplausi)

7. Balsošanas laiks (turpinājums)

7.1. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Policijas akadēmija (A6-0121/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

7.2. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: 6., 7., 8. un 9. Eiropas Attīstības fonds (A6-0106/2008, Christofer Fjellner) (balsošana)

7.3. 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas GNSS Uzraudzības iestāde (A6-0127/2008, Hans-Peter Martin) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 1. grozījumu:

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, šajā darba kārtības jautājumā es tikai gribētu zināt, vai visi šajā ēkā zina, ko nozīmē „GNSS”.

Priekšsēdētājs. – Jebkurā gadījumā, *Heaton-Harris* kungs, jūs varat būt pārliecināts, ka no šodienas mēs visi zināsim, ko nozīmē šis akronīms.

Ar šo balsojums ir noslēgts.

8. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- **Ziņojums: Bīrbara Dührkop Dührkop (A6-0099/2008)**

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, jauni noziedzības veidi un starptautiska rakstura specializēti noziedzīgi grupējumi rada milzīgas problēmas vajāšanas aģentūrām dalībvalstīs.

Likumpārkāpēju efektīva vajāšana un cīņa pret vissatraucošākajām likuma pārkāpšanas izpausmēm nav iespējama bez piemērotu instrumentu izveides, ko policija var izmantot, lai aizsargātu likumus. Tādas problēmas kā pārrobežu noziedzība gadījumā būtiska ir ātra informācijas apmaiņa starp dienestiem atsevišķās valstīs, lai identificētu likumpārkāpējus un saskaņotu darbības. DNA datubāzes un digitālie pirkstu nospiedumi ir ļoti svarīgs instruments cīņā pret noziedzību. Tie ļauj identificēt likumpārkāpēju neatkarīgi no tā, kur ir ticis izdarīts noziegums.

Dührkop Dührkop kundzes ziņojums par sadarbības uzsākšanu starp vajāšanas aģentūrām terorisma apkarošanā un pārrobežu noziedzībā ir vērtīga iniciatīva, kas pastiprina, lai panāktu lielāku ES pilsoņu drošību, kas tika uzsākta 2005. gadā ar Prīmas līgumu.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, kā mēs zinām, šajā ziņojumā tiek aicināts paplašināt Prīmas līgumu cīņā pret pārrobežu terorismu. Mēs visi piekrītam vajadzībai apkarot terorismu. Tas ir pats par sevi saprotams. Mēs visi piekrītam vajadzībai pēc pārrobežu sadarbības. Tomēr Prīmas līgumā ir ietverta pastiprināta datu apmaiņa, neatkarīgi no bažām par šo datu aizsardzību un drošību. Spriežot pēc laikrakstos publicētajiem stāstiem par policijas spēku integritāti dažās dalībvalstīs, mums visiem vajadzētu satraukties par šo datu apmaiņu.

Šī ziņojuma faktiskais saturs patiesībā būtiski pārkāptu pilsoņu civilo brīvību visā ES, jo pirmo reizi obligāta kļūst DNA datu savākšana un nodošana citām dalībvalstīm.

Mēs mēnessērdzīgi ieslīdam „Lielā brāļa” Eiropā, kamēr mūsu politiķi vienaldzīgi noskatās. Minētā iemesla dēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

- Ziņojums: Anneli Jäätteenmäki (A6-0076/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, ombuda loma kļūst aizvien lielāka, jo īpaši Lisabonas līguma un Pamattiesību hartas risinājumu un uzdevumu kontekstā. Mēs gribam izveidot Eiropu pilsoņiem, Eiropu, kas ir tuvu tās pilsoņiem, Eiropu, kas būs cilvēktiesību ievērošanas un respektēšanas paraugs, tādēļ kontaktēšanās procedūras, kā arī procedūras sadarbībai starp pilsoņiem un ombuda iestādi būtu jāvienkāršo. Laiks, kas vajadzīgs, lai izskatītu lietas ombuda līmenī, ir jāsamazina līdz absolūtam minimumam.

Es gribētu arī vērst uzmanību uz sadarbības principiem starp valstu ombudiem un Eiropas ombudu, kā arī subsidiaritātes principu. Lomu un uzdevumu sadalījums uzlabos abu minēto iestāžu efektivitāti.

- Ziņojums: Adamos Adamou (A6-0090/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Es balsoju par sava kolēģa deputāta *Adamou* kunga ziņojumu par orgānu ziedošanu un transplantāciju. Mums ir jārisina orgānu trūkuma problēma transplantācijām Eiropā, kas ir galvenais transplantācijas programmu ietekmējošais faktors.

Visā Eiropā gaidīšanas sarakstā ir aptuveni 60 000 pacientu, kuriem ir vajadzīga transplantācija. Mirstības rādītāji, gaidot uz sirds, aknu vai plaušu transplantāciju, parasti svārstās starp 15 % un 30 %. Saskaņā ar 2006. gada Eiroparometra aptauju 56 % eiropiešu vēlas pēc savas nāves ziedot savus orgānus transplantācijas nolūkā. Cilvēki būtu jāmudina runāt par orgānu ziedošanu un informēt par savu vēlmi savus radniekus. Būtu jāuzlabo arī medicīnas ekspertu apmācība.

Statistika liecina, ka līdz pat 81 % Eiropas dalībvalstu pilsoņu atbalsta donora kartes izmantošanu, kas atvieglo donora identificēšanu. Neraugoties uz to, pašlaik šī karte ir tikai 12 % eiropiešu. Es atbalstu Komisijas iniciatīvu uzsākt Eiropas Donora kartes ieviešanu.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, cilvēka dzīvība un veselība ir vislielākā vērtība tiem, kas ir atbildīgi par veselības pakalpojumiem dalībvalstīs. Visiem soļiem, kuru mērķis ir dzīvības un veselības aizsardzība, būtu jāsaņem tūlītējs Eiropas Parlamenta apstiprinājums.

Transplantoloģija ir viena no visstraujāk augošajām medicīnas nozarēm. Tūkstošiem cilvēku tiek dota iespēja atgriezties dzīvē, faktiski, otras dzīves iespēja. Eiropas Savienībā veikto transplantāciju skaits attiecībā pret to cilvēku skaitu, kas tās gaida, joprojām ir neadekvāts, un daudzi pacienti, kas gaida uz transplantāciju, nomirst pirms operācijas orgānu trūkuma dēļ.

Īpaši svarīga ir darbība, kuras mērķis ir palielināt veikto transplantāciju skaitu. Viena no galvenajām tās metodēm ir sekmēt transplantoloģiju sabiedrībā un mudināt potenciālos donorus izteikt savu piekrišanu tam, ka pēc nāves viņu orgāni tiek izmantoti. Svarīgi ir arī izveidot un uzraudzīt plašu sistēmu veikto transplantāciju kontrolei, lai apkarotu nepatīkamo nelegālo orgānu tirdzniecību, kas notiek ne tikai pasaules nabadzīgo reģionu provincēs.

Manuprāt, *Adamou* kunga ziņojums ir svarīgs signāls dalībvalstīm, kas uzsver šīs problēmas nopietnību.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu, jo tā ir ārkārtīgi svarīga, lai gan sarežģīta problēma. Paziņojums par savu vēlēšanos pēc nāves nodot savus orgānus transplantācijai citiem ir dzīvības dāvana; tā ir citu cilvēku dzīvības glābšana; tas ir kaut kas ārkārtīgi vērtīgs cilvēcei.

Būtu jānorāda, ka pastāv saistība starp orgānu trūkumu un to nelegālo tirdzniecību. Orgānu nepietiekamība dažkārt mudina cilvēkus pārkāpt likumu un iegūt orgānus nelegāli, lai glābtu dzīvību. Tā ir ētiska un morāla problēma, kā arī juridiska problēma.

Augstas prasības attiecībā uz kvalitāti un drošību orgānu ziedošanas, kā arī orgānu ņemšanas, pārbaudes, uzglabāšanas un transportēšanas jomās netiek apspriestas, jo tās ir pamats transplantācijas veiksmi.

Visbeidzot, mums ir jāpatur prātā, ka ir jāīsteno efektīva informācijas politika ES līmenī, lai palielinātu mūsu pilsoņu izpratni šajā jautājumā. Minētajai problēmai vajadzētu būt dalībvalstu pamatuzdevumam. Noslēgumā es vēlos teikt, ka šai problēmai, ko mēs šodien apspriežam, ir nepieciešamas atbilstīgas debates, turpmāka pētniecība, kā arī morālas un ētiskas dabas risinājumi.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Es gribētu pateikties saviem kolēģiem deputātiem par Eiropas Tautas partijas priekšlikumu atbalstīšanu attiecībā uz Eiropolu un pētniecību. Mēs esam vīlušies, ka Eiropols nenovērtēja to, cik svarīgi ir uzraudzīt cilvēku orgānu starptautisko tirdzniecību. Pat Eiropā bērni izgaist orgānu tirdzniecības dēļ, un ne tikai Ķīnā, bet arī Moldovā cilvēku orgāni tiek pirkti un pēc tam pārdoti eiropiešiem melnajā tirgū. Tas, bez šaubām, ir iemesls, kādēļ Eiropalam ir jāuzrauga šī situācija. Mēs nevaram novērst starptautisku transplantu tūrisma bez labākas transplantācijas programmu koordinācijas Eiropas Savienībā. Lai to sasniegtu, mums vispirms ir jāvienojas par kopīgu pieeju attiecībā uz informētās personas piekrišanu orgānu ziedošanai. Es personīgi uzskatu, ka eksperimenti cilvēku embriju pārstādīšanas jomā ir neētiski un bezatbildīgi. No otras puses, klīniskie pētījumi par pieaugušu cilvēku cilmes šūnām rada lieliskus rezultātus audu transplantācijā, piemēram, sirds slimniekiem, un šī procedūra nepārkāpj cilvēku unikalitātes principa ievērošanu. Mūsu ziņojums sūta spēcīgu signālu Komisijai, kas drīz iesniegs priekšlikumu saistošam tekstam.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pievērsoties ziņojuma par orgānu ziedošanu tēmai, es vēlos parādīt cieņu savam bijušajam palīgam, *James Sullivan* kungam, kurš, kā daudzi no jums zina, traģiski gāja bojā 10. februārī.

8. februārī mūsu birojā *James* un *Aoife*, otrs palīgs, runāja par piekrišanu un vienojās, ka gadījumā, ja kaut kas atgadītos ar kādu no viņiem – abi jauni cilvēki – viņi ziedos savus orgānus. Mēs nevarējām zināt, ka tajā naktī *James* traģiski nokritīs, un ka svētdien dzīvību uzturošā iekārta būs atslēgta. Tā ir cieņas izteikšana *James* par to, ka Eiropas Savienībā ir cilvēki, kas tagad dzīvo, pateicoties viņa augstsirdībai. Viņa vecākiem, *Edna* un *Tom* Korkā, Īrijā, kuri apraud dēla aiziešanu un kuri nekad neatgūsies no šī zaudējuma, vienīgā cerība, pie kā viņi var turēties, ir tas, ka *James* vairs nav mūsu vidū, bet, ka, pateicoties viņa augstsirdībai, ir izdzīvojuši citi cilvēki.

Acīmredzami, mūsu birojam tas ir ļoti personīgs ziņojums, un es to pilnībā atbalstu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, orgānu ziedošana un transplantācija ir viena no pamatproblēmām, kas prasa izskatīšanu un piekrišanu gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās robežām. No vienas puses, mums ir desmitiem tūkstošu cilvēku, kas gaida uz transplantāciju. No otras puses, mums ir nopietna medicīniska, juridiska un ētiska/morāla problēma.

Mēs visi esam vienojušies, ka ir jāizstrādā efektīva transplantācijas sistēma. Transplantācijas sistēma nevar kļūt par ekonomisku kategoriju un radīt situāciju, kad orgāni tiek uzskatīti par precēm iekšējā tirgū. Ja tā notiktu, rastos noziedzīgas grupas, kas izmantotu nabadzību un ciešanas, tādējādi padziļinot cilvēku ekspluatāciju, jo īpaši tajos reģionos, kas cieš no plaša mēroga bezdarba, atstumtības un bada.

- Ziņojums: *Dan Jørgensen (A6-0109/2008)*

Priekšsēdētājs. – *Heaton-Harris* kungs, attiecībā uz „GNSS” nozīmi mums tagad ir divas iespējas: viena ir „Galileo Navigācijas satelīta sistēma” un otra ir „Globālā Navigācijas satelīta sistēma”. Kurai no tām jūs dotu priekšroku, *Heaton-Harris* kungs?

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vai jūs zināt, ka man līdz šim nekad nav bijis nekādu pilnvaru šeit? Es domāju, ka man patiktu izvēlēties „Lielā Apvienotās Karalistes” – taču nē, mēs izvēlēsimies „globālā”. Es esmu diezgan pārliecināts, ka tā ir globāla”. Es grasījos to pieminēt savā balsojuma par aģentūrām paskaidrojumā.

Tagad es tikai vienu minūti runāšu par Komisijas budžeta izpildi. Kā es esmu darījis katru reizi, kopš es sāku šeit strādāt, es balsoju pret Eiropas Komisijas budžeta izpildi. Es atzīstu, ka Komisijā ir paveikts liels darbs, lai tā attīrītu un sakārtotu pati savus pārskatus. Tomēr šis darbs notiek sistēmās, tas nenotiek atbilstoši tai kultūrai, kāda valda Eiropas Komisijā. Līdz šai dienai Eiropas Komisijā joprojām pastāv kultūra, kas skan šādi: „Nolieksim galvas un neziņosim par pārkāpumiem”. Laiku pa laikam mēs visi satiekam cilvēkus, kas strādā Komisijā, kuri mums var pastāstīt neregistrētas lietas, kam šeit nevajadzētu notikt, taču kas netiek registrētas un ziņotas attiecīgo ģenerāldirektorātu vadītājiem.

Es zinu, ka šim Parlamentam nepatīk, ja noraida budžeta izpildi. Tas ir liels kauns, jo nav politisku seku. Pirms septiņiem gadiem mums par to bija juridisks atzinums. Kā es teicu, es balsoju pret un es turpināšu to darīt, atrazdamies šeit.

- Ziņojums: José Javier Pomés Ruiz (A6-0091/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Eiropas Parlamenta 2006. gada budžeta izpildi, bet pret rezolūciju maratonu, kas saistītas ar to, jo tajās ir ietverti komentāri un jautājumi, kas vai nu apgalvo acīmredzamo (58. punkts), vai arī neatbalsta tās vērtības, ko es uzskatu par svarīgām (65. punkts). Padomāji, vairākums šajā Parlamentā ir nobalsojuši par to, ka tā dalībnieki nedrīkst nodarbināt savus dzīvesbiedrus, bet drīkst nodarbināt savus mīļākos vai mīļākās. Man personīgi tādu nav, bet es tomēr gribētu norādīt, cik tas ir absurdi.

Jau agrāk es mēģināju iebilst un izlabot neprecīzās pretenzijas par brīvprātīgo pensiju fondu, kā to darīja fonda priekšsēdētājs, izmantojot procedūru. Skumji, bet tas bija bezjēdzīgi.

71. punktā autori kritizē faktu, ka šis fonds līdz 2008. gada 15. martam neatjaunināja tā akruāros aprēķinus par laiku līdz 2007. gada decembra beigām. Papildus tam, ka ir absurdi pieprasīt, lai ziņojumā par 2006. gadu būtu ietverti 2007. gada pārskati, es varu nomierināt autorus. Informācijas atjaunināšana 2007. gadam ir veikta, bet ar to vispirms tiks iepazīstināta fonda direktoru padome, kas ir bezpeļņas organizācija Luksemburgā. Priekšsēdētāja kungs, vai es drīkstu vēl piebilst, ka kļūdīties ir cilvēciski, bet neatlaidīga neatkāpšanās ir velnišķīga. Tā kā es neesmu velnišķīga, es balsoju pret.

Titus Corlăţean (PSE). - (RO) Pomés Ruiz kunga ziņojuma I sadaļā – Eiropas Parlaments, es balsoju par grozījumu, kas aizliedz Eiropas Parlamenta locekļiem nodarbināt ģimenes locekļus. Es domāju, ka tas ir korekts noteikums, un es atbalstu faktu, ka Eiropas Parlamenta plenārsēdē tas tika pieņemts.

Iemesli ir ļoti vienkārši: dažās Eiropas Savienības dalībvalstīs, tai skaitā manā valstī – Rumānijā, notiek debates par uzticību parlamenta iestādēm un pat parlamentiem.

Es domāju, ka šāda nostāja ir pareiza, jo īpaši, un es minēšu piemēru, tai skaitā par savu valsti Rumāniju, kad valsts vadītājam bieži ir bijis politisks mērķis padarīt parlamentu un parlamenta darbības mazāk uzticamas, sākot ar kļūdām vai vāmajām vietām, kas saistītas ar parlamenta deputātu darbību.

Šis ir iemesls, kāpēc, es atkārtāju, es atbalstu šī teksta pieņemšanu, kas kopā ar citām darbībām varētu palielināt Parlamenta iestāžu prestižu un uzticamību dalībvalstīs un Eiropas līmenī.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Es balsoju pret Parlamenta budžeta izpildi, ņemot vērā daudzus paziņojumus presē, kas parādījās pēc iekšējā audita ziņojuma, kuru sagatavoja Parlamenta dienesti. Šis ziņojums vēl ir jāpublicē un jāizvieto sabiedrībai pieejamā interneta vietnē. Tajā teikts, ka pastāv dažas problēmas ar to, ko dara Parlamenta deputāti ar savām dažādajām kompensācijām.

Es domāju, ka mums kā Parlamenta deputātiem būtu jābūt tik atklātiem un jārikojas tik pārredzami, cik vien tas ir iespējams. Vislabākais veids, kā rīkoties ar ziņojumu, būtu tā ievietošana sabiedrībai pieejamā tīmekļa vietnē, jo tad cilvēki būtu sapratuši, ka runa nav par miljoniem mārciņu, bet ļoti nelielu naudas summu, par kuru tomēr ir vērts paaugstināties un sodīt, un sagādāt tiem Parlamenta deputātiem, kas pārkāpj noteikumus, lielas nepatīkšanas un nododot viņus tiesai, bet sabiedrība zinātu, ka kopumā stāvoklis Parlamentā nav tik slikts, kā tā tagad domā.

Tāpēc es balsoju pret, jo domāju, ka mums šis ziņojums ir jāpublicē. Es ceru, ka Parlamenta dienesti, kad konsultēs Parlamenta priekšsēdētāju par turpmākajiem ziņojumiem, tieksies pēc maksimālas pārredzamības un turpmāk publicēs tik daudz informācijas, cik vien iespējams.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0111/2008)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es varētu paskaidrot balsojumus par katru aģentūru, bet faktiski jūs to izdarījāt manā vietā balsošanas sesijas laikā. Tagad ir tik daudz aģentūru, ka ne visi no mums zina, kādas tās ir un ar ko tās nodarbojas. Faktiski es esmu pārsteigts, ka kāds Parlamentā, izņemot tos, kas strādāja attiecīgajā komitejā, zināja, ar ko nodarbojas GNSS (Globālās Navigācijas satelītu sistēmu) Uzraudzības iestāde, vai kāds bija tās budžets. Mani māc lielas bažas, ka dažām no šīm aģentūrām, par kuru pārskatu apstiprināšanu mēs nobalsojām, faktiski nav juridiska pamatojuma, līdz visas dalībvalstis pieņem Lisabonas līgumu. Piemēram, interesanti, kādā veidā juridisko pamatojumu ir ieguvusi Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra.

Tādējādi mēs šeit pieņemam pārskatus aģentūrām, kurām nav juridiska pamatojuma, un nevienu tas īpaši neuztrauc. Mani tas apbēdina. Es domāju, ka Eiropas nodokļu maksātājs tādēļ varētu justies apjukis, un, par laimi, es balsoju pret šīm aģentūrām, jo es domāju, ka tās ir antidemokrātiskas. Es domāju, ka, ja mēs uzņemamies atbildību, tas ir jādara tieši šeit, nevis nododot pilnvaras pusautonomām komitejām, kuras mēs pienācīgi nepārbaudām.

- Ziņojums: Marian Harkin (A6-0070/2008)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es noteikti vairs neesmu pazīstams pēc izskata, kopš vairs nepaskaidroju balsojumus visās sēdēs; es lūdzu iespēju izskaidrot sava balsojuma iemeslu par *Marian Harkin* kunga ziņojumu, ierēdnis to atzīmēja, bet es netiku uzaicināts izteikties. Iespējams, ka viņš nezināja, kas es esmu. Priekšsēdētāja kungs, jūs esat vislabākais no visiem priekšsēdētāja vietniekiem, un es vēlētos jums pateikties, jo jūs ļaujāt man pastāstīt par to, ka es ļoti atbalstu *Marian Harkin* kunga ziņojumu, kurā uzsvērta brīvprātīgo nozīme Eiropas Savienībā.

Jūs zināt, ka vecākiem cilvēkiem, pensionāriem ir daudz brīva laika, un daudzi to izmanto savu kaimiņu labā, citu pilsoņu labā gan Eiropā, gan citur pasaulē. Es priecājos, ka Komisija tiek aicināta pievienot Senioru darbības programmu Jauniešu darbības programmai, par ko es esmu runājis šī Parlamenta palātās jau daudzus gadus, tāpēc esmu priecīgs teikt, ka beidzot Eiropas Parlaments ir izdarījis labu darbu brīvprātīgo un senioru sektorā.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies Jums, *Fatuzzo* kungs. Vai jūs vēlaties, lai šajā protokolā ieraksta jūsu komentāru, kas es esmu vislabākais priekšsēdētāja vietnieks? Nu, ja jūs uzstājat, tas tiks ierakstīts protokolā.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Bárbara Dührkop Dührkop (A6-0099/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström and Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam par ziņojumu, jo tas ir ļoti svarīgs dalībvalstu sadarbības stiprināšanai un efektivitātes uzlabošanai terorisma apkarošanas un starpvalstu noziedzības jautājumā. Parlamenta ziņojums papildina pilsoņu tiesību formulējumu ar augsta līmeņa datu aizsardzību salīdzinājumā ar vācu ierosinājumu. Tas ir labi. Diemžēl ziņojumā ir formulējumi par konkrētu datu apstrādi saistībā ar rasi vai etnisko izcelsmi, utt., un par pilnvarām ārzemju ierēdņiem saistībā ar arestēšanu un iztaujāšanu kopīgajās operācijās. Mēs ļoti smagi strādājam komitejā, lai to ņemtu no ziņojuma, diemžēl mums tas neizdevās.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *Dührkop Dührkop* kundzes ziņojumu, kas pēc papildinājumiem apstiprināja Vācijas Federālās Republikas iniciatīvu par Padomes lēmuma pieņemšanu par lēmuma ieviešanu starpvalstu sadarbības uzlabošanai, īpaši terorisma un starpvalstu noziedzības apkarošanā.

Es vēlētos apsveikt Vāciju par šo iniciatīvu, kura nodrošina to, ka dalībvalstis ievēro vienotas tehniskās prasības saistībā ar visiem pieprasījumiem un atbildēm, kas saistīti ar DNS profilu, daktiloskopisko datu (pirkstu nospiedumu attēli, delnu nospiedumi, utt.) un transporta līdzekļu reģistrācijas datu meklēšanu un salīdzināšanu.

Es atbalstu ziņojumā izteikto apgalvojumu, ka speciālas datu kategorijas par rases vai etnisko izcelsmi, politiskajiem uzskatiem, reliģisko vai filozofisko pārliecību, partijas vai biedrības piederību, seksuālo orientāciju vai veselību drīkst izmantot tikai, ja tas ir galēji nepieciešami un atbilstoši konkrētā gadījuma nolūkam un noteiktiem drošības pasākumiem.

Philip Bradbourn (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvie balsoja pret ziņojumu, jo tas paplašina Prīmas līguma principus tādās jomās, kuras pēc tam var labāk izmantot starpvaldību sadarbībā nevis saskaņošanā. Šis ziņojums aicina ieviest vienotu juridisko praksi Eiropas līmenī, kas ir pilnībā pret AK izveidoto juridisko sistēmu. Ziņojums arī mudina ieviest tādu praksi kā obligāta DNS datu nosūtīšana citām dalībvalstīm, neatkarīgi no tā, vai persona tiek vainota vai turēta aizdomās par noziegumiem, un ārvalstu policijas nekavējoties iesaistīšanos meklēšanā, kurai būtu pilnvaras organizēt personu uzraudzības operācijas, arestu un iztaujāšanu, kas ir civiltiesību pārkāpums.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark and Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – Mēreno uzskatu partija šodien balsoja par *Dührkop Dührkop* kundzes (PSE-ES) ziņojumu (A6-99/2008) par starpvalstu sadarbības organizēšanu, it īpaši terorisma un starpvalstu noziedzības apkarošanā. Mēs pamatā atbalstām šī ziņojuma saturu.

Tomēr mēs nevaram atbalstīt referenta 3. grozījumu. Mēs to pamatojam ar to, ka ļoti atturamies atbalstīt visa veida datu reģistrēšanu un apstrādi par rases piederību un etnisko izcelsmi. Pat, ja noteikumi ierobežo attiecīgo datu izmantošanu, mēs nevaram to atbalstīt, jo tas, neskatoties ne uz ko, paver iespēju reģistrēt un izmantot šādus datus.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Policijas un tiesu sadarbība veido trešo pīlāru un tādējādi notiek tikai starpvaldību līmenī. *Junilistan* atbalsta sadarbības palielināšanu starp dalībvalstīm, lai cīnītos ar terorismu un citiem starpvalstu noziegumiem. Tāpēc lēmumus šajā jomā nevajadzētu pieņemt Eiropas Parlamentam vai kādai citai ārpus valdību iestādei.

Katra dalībvalsts ir uzskaitījusi minimālos noteikumus indivīda piekļuvei juridiskajai palīdzībai un datu aizsardzībai. Fundamentāla un plaša aizsardzība šajā jomā jau ir izveidota ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas palīdzību, kuru ir parakstījušas visas dalībvalstis. Apmaiņa ar DNS datiem jau notiek ar *Interpol* starpniecību.

Ir arī būtiski uzsvērt privātuma aspektu, ko pieprasa DNS izmantošana. Šajā jautājumā mēs atbalstām ziņojumu attiecībā par DNS pieprasīšanu cilvēkiem, kuri ir attaisnoti vai atbrīvoti.

Ziņojums tomēr iet pārāk tālu daudzos jautājumos, aprakstot ietvarlēmumu ieviešanu daudzās jomās, piemēram, procedūru ievērošanas garantijās un vispārēju juridisko instrumentu izmantošanā, lai ietvertu visu policijas un tiesu sadarbības jomu. Tajā pat ir apspriesta kopīgu ekspertu darba grupu izveidošana. Valsts militārie resursi ir konkrēti valsts jautājums, un to nedrīkst regulēt ES līmenī. Šo iemeslu dēļ *Junilistan* izvēlējās nebalstot par ziņojumu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojums ir daļa no procesa, kurā Prīmas līgumu transponē Kopienas *acquis*. Šis līgums ir neatņemama drošības daļa, kas ir ieviesta kā „cīņa pret terorismu” ar mērķi stiprināt starpvalstu sadarbību ES līmenī „terorisma apkarošanas”, pārobežu noziedzības un imigrācijas jomā.

Neraugoties uz dažiem grozījumiem, kas uzlabo sākotnējo priekšlikumu, ziņojums nenovirzās un nepārtrauc satraucošo policistu sadarbības tīkla izveidi (ieskaitot „kopīgu ātrās reaģēšanas grupu izveidi”, kas ļautu policijas spēkiem no vienas dalībvalsts darboties citas valsts teritorijā, „personālās datubāzes” izveidi (iekļaujot informāciju par DNS vai, ja „nepieciešams”, par pilsoņu politiskajiem uzskatiem) un vienkāršākas piekļuves izveidi šādiem informācijas pakalpojumiem, kas kopumā veido reālus pilsoņu tiesību, brīvību un garantiju pārkāpumus dažādās dalībvalstīs.

Faktiski šādam procesam piemītošās briesmas ir uzsvēris pats „Eiropas Datu aizsardzības uzraugs”, kas akcentē faktu, ka šāda veida instrumenti tiek ieviesti (un tas tiek darīts jau kādu laiku) bez pienācīgas pilsoņu personīgo datu aizsardzības nodrošināšanas.

Minētā iemesla dēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Anna Hedh (PSE), rakstiski. – (SV) Es pilnīgi noteikti uzskatu, ka terorisma un pārobežu noziedzības apkarošana ir vien no jomām, kurā ES ir jāsadarbojas. Tomēr es uzskatu, ka šajā ziņojumā ir ietverts pārāk daudz formulējumu, ko es nevaru atbalstīt, tādēļ es izvēlējos balsot pret to.

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Sastopoties ar pieaugošo noziedzību un draudiem drošībai, Eiropas Savienībai ir jāizvirza sev divi galvenie mērķi. Pirmais mērķis ir pastiprināt cīņu pret terorismu, kurš pārsniedz valstu robežas un nepazīst ierobežojumus attiecībā uz vardarbību un tās radīto ļaunumu. Otrs mērķis ir to pamata tiesību aizsardzība, uz kurām ir izveidota Eiropa.

Prīmas līguma pieņemšana, ko 2007. gadā ierosināja Vācija, veido daļu no ļoti nepieciešamās policijas sadarbības uzlabošanas ES. DNS datu un vērtīgas informācijas apmaiņa, tādas kā pirkstu nospiedumi un transporta līdzekļu numura zīmes, starp dažādām valstu sistēmām jau ir palīdzējusi atrisināt daudzas izmeklēšanas. Šie pasākumi ir svarīgi visās jomās, sākot no cīņas pret nolaušanās līdz starptautiskajam terorismam, nemaz nerunājot par transnacionālu pasākumu organizēšanu.

Tomēr Eiropas policijai ir jācīnās pret noziedzību, nevis jābūvē sistēma, kas apdraudēs likumu un destabilizēs demokrātiju. Personas datu piekļuvi un izmantošanu ir jāregulē Eiropas likumiem, kuri mēs ceram, ka tiks pieņemti ātri.

Šis ziņojums lieliski ilustrē to, cik svarīgs ir līdzsvars starp datu izmantošanu un aizsardzību.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par ziņojumu par starpvalstu sadarbību terorisma apkarošanā un pārrobežu noziedzības novēršanā, jo šī ir ārkārtīgi svarīga problēma, kas ir pastāvējusi kopš valstiskuma rašanās.

Līdz šim noziedznieki, kas darbojas pierobežu zonās ir izmantojuši sev par labu valstu nevēlēšanos apmainīties ar konfidenciālu informāciju, tostarp personu datiem, un tiesības uz privātumu. Turklāt bez organizētās noziedzības un tiem, kas darbojas pēc savas iniciatīvas, pēdējā laikā ir radusies vēl viena būtiska problēma, un tā ir starptautiskais terorisms.

Tagad Eiropas Savienības aizbildnībā, saskaņā ar subsidiaritātes principu un izmantojot attīstītas un drošas telekomunikācijas, mēs beidzot varam efektīvi apkarot noziedzību un novērst teroristu darbības. Pateicoties informācijas apmaiņai ar tādām ziņām kā DNS, daktiloskopiskie dati un valsts transporta līdzekļu reģistrācijas zīmes, kā arī pateicoties plašākai sadarbībai starp policiju un tiesu, mēs varam nodrošināt, ka noziedznieki un teroristi nejutās droši nevienā ES dalībvalstī vai galu galā arī ārpus tām. Es uzskatu, ka tā ir viena no prioritātēm, kurā ES bez kavēšanās būtu jāiesaistās.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Bjrbara Dührkop Dührkop* kundzes ziņojumu par Vācijas Federālās Republikas iniciatīvu, lai pieņemtu Padomes lēmumu par Lēmuma 2007/.../JHA ieviešanu, kas paredz pārrobežu sadarbības stiprināšanu, jo īpaši terorisma un pārrobežu noziedzības apkarošanā.

Jaunās noziedzības formas, kas ir radušās pēc robežu atvēršanas un ES paplašināšanās, pieprasa lielāku sadarbību starp dalībvalstīm, lai kontrolētu noziedzību un nelegālo imigrāciju. Ir svarīgi, lai šī sadarbība neaprobežotos ar septiņām valstīm, kas parakstīja Prīmas līgumu, bet, kā ierosināts pirmajā grozījumā ziņojumam, izveidotu vienotu procedūru garantiju kopumu ES līmenī. Es uzskatu, ka būtiski svarīgi ir tas, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina sevi ar tādu datu aizsardzības līmeni, kas ir augsts, saskaņots un tādējādi spētu garantēt likuma izpildi un pilsoņu efektīvu aizsardzību.

Daniel Strož (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) *Bjrbara Dührkop Dührkop* kundzes ziņojums par starptautisko sadarbību terorisma un pārrobežu noziedzības apkarošanā (A6-0099/2008) ir ļoti svarīgs divu iemeslu dēļ: pirmkārt, jo ir nepieciešams efektīvi apkarot iepriekš minētās parādības un, otrkārt, pilsoņu tiesību un brīvību jautājuma dēļ. Tādējādi šie jautājumi ir jārisina ļoti jutīgā veidā. Mums ir vēlreiz jāapsver 3. grozījums Padomes lēmuma projektam, kurā noteikts, ka atsevišķas datu kategorijas, kas saistītas ar jautājumiem par rases piederību vai etnisko izcelsmi, politiskajiem uzskatiem, reliģisko vai filozofisko pārliecību, partijas vai biedrības piederību, seksuālo orientāciju vai veselību drīkst izmantot tikai, ja tas ir galēji nepieciešami un atbilstoši konkrētā gadījuma nolūkam un noteiktiem drošības pasākumiem. Es redzu šo jautājumu kā nopietnu potenciālo problēmu. Kas izlems, kas ir nepieciešams un kas ir atbilstība konkrētā gadījuma nolūkam, kā tāds lēmums tiks pieņemts? Vai tas būs kāds „Lielais brālis”? Vai anonīms policijas ierēdnis, kuram cilvēktiesību jautājums nav tik ļoti svarīgs? Kādā veidā ar terorisma apkarošanu ir saistīti jautājumi par veselību vai seksuālo orientāciju? Šie ir daži no iemesliem, kāpēc es ierosinu, lai mēs noraidītu rezolūcijas projektu pašreizējā formulējumā: mums pamatam ir nepieciešams precīzāks formulējums.

- Ziņojums: Anneli Jäätteenmäki (A6-0076/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *Jäätteenmäki* kundzes pašiniciatīvas ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta lēmumam, ar ko groza tā lēmumu par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu veikšanu. Arī ombuds ir lūdzis izstrādāt šos aspektus.

Es atzinīgi vērtēju ziņojumā izteiktos priekšlikumus pielāgot ombuda statūtus, lai likvidētu ikvienu iespējamu neskaidrību attiecībā uz ombuda spēju veikt vispusīgu un pilnīgu izmeklēšanu gadījumos, kad, iespējams, notikušas kļūdas pārvaldē. Ņemot vērā, ka tiek piemērots likums par dienesta noslēpumu glabāšanu, es atzinīgi vērtēju amatpersonu pienākumu liecināt. Es arī atzinīgi vērtēju faktu, ka ombudam būtu jāuzrauga, lai attiecībā uz piekļuvi klasificētai informācijai vai dokumentiem, jo īpaši jutīgiem dokumentiem stingri tiktu ievēroti tādi paši noteikumi, kādi ir spēkā attiecīgajā iestādē vai struktūrā.

Es apsveicu referentu ar uzsvēršanu, ka ombudam un viņa personālam tiek prasīts neizpaust nekādu jutīgu informāciju vai dokumentus, uz ko attiecas Kopienas tiesību akti par personas datu aizsardzību. Šo noteikumu piemērošana būs jāuzrauga, kas nebūs viegli.

Ílda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, kurš atbalsta Eiropas Komisijas priekšlikumus, lai gan vēl nav skaidrs, kas tiks pieņemts. Tomēr, kā referents to redz, balsošana tiks pabeigta, kad būs zināms, kas tiks pieņemts.

Savā 2006. gada 11. jūlija vēstulē, kas adresēta priekšsēdētājam Pöttering kungam, Eiropas ombuds *Diamandouros* kungs prasīja Eiropas Parlamentam uzsākt procedūru, lai grozītu ombuda statūtus attiecībā uz vairākiem nosacījumiem, kuri, pēc viņa domām, nav visatbilstīgākie, proti: pilnvaras iejaukties lietās pirms Eiropas Savienības Kopienu tiesas; piekļuve šīs iestādes dokumentiem; amatpersonu liecības; informācija par iespējamām noziedzīgām darbībām; sadarbība ar starptautiskām iestādēm cilvēktiesību/pamattiesību jomā.

Dažus no šiem jautājumiem Parlaments jau izskatīja 2001. gadā pēc toreizējā ombuda *Söderman* kunga iniciatīvas. 2001. gada 6. septembrī Parlaments, pamatojoties uz Konstitucionālo lietu komitejas ziņojumu, pieņēma rezolūciju, kurā tika izvirzīti vairāki grozījumi, kas ir diezgan līdzīgi tagad iesniegtajiem priekšlikumiem. Toreiz šķita, ka vienošanās ar Padomi, ko atbalstīja Komisija, drīzumā tiks panākta, taču sarunas netika pabeigtas tā iemesla dēļ, ka beidzās *Söderman* kunga pilnvaru termiņš.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Es atbalstīju *Jäätteenmäki* kundzes ziņojumu par ombuda pienākumu veikšanu un jo īpaši atzinīgi vērtēju izmaiņas iestāžu pienākumā nodrošināt ombudu ar to informāciju, kas nepieciešama viņa darbā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es piekrītu *Anneli Jäätteenmäki* kundzes aicinājumiem pārskatīt Eiropas ombuda statūtus. Ziņojumā ierosinātie pasākumi palielinās ES pārredzamību un tie būtu jāvērtē atzinīgi. Es balsoju par ziņojumā ietvertajiem ieteikumiem.

- Ziņojums: *Adamos Adamou (A6-0090/2008)*

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *Adamou* kunga pašiniciatīvas ziņojumu, kurā ir atzinīgi vērtēts Komisijas paziņojums „Orgānu ziedošana un transplantācija: politikas pasākumi ES līmenī”, un ierosināta integrēta pieeja, lai nodrošinātu orgānu kvalitāti un drošību, palielinātu orgānu pieejamību un apkarotu tirdzniecību ar orgāniem.

Es atzinīgi vērtēju identificētās darbības jomas, proti: kvalitātes un drošības uzlabošana, orgānu pieejamības palielināšana un transplantāciju sistēmu efektivitātes un pieejamības paaugstināšana, papildus mehānismam, lai stiprinātu sadarbību starp dalībvalstīm un Kopienas tiesību akta pieņemšana, kurā noteiktas kvalitātes un drošības prasības attiecībā uz orgānu ziedošanu, sagādi, pārbaudi, uzglabāšanu, transportēšanu un piešķiršanu visā ES, kā arī resursiem, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs prasības.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark and Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs atbalstām šo ziņojumu, jo starptautiska sadarbība, lai izmantotu svarīgus orgānus transplantācijai ir laba lieta. Mēs cenšamies veicināt pievienoto vērtību, ko var dot turpmāka sadarbība, tomēr mēs neatbalstām saskaņošanu.

Tādēļ mēs nedomājam, ka šo ziņojumu varētu izmantot par ieganstu, lai izveidotu atsevišķu ES koordinēšanas struktūru, bet tā vietā vēlamies uzsvērt tos sadarbības veidus, kas jau pastāv un kas ir minēti šajā ziņojumā.

Tāpat mēs neatbalstām priekšlikumu par Eiropas donora karti. Lēmumiem par piekrišanas noteikumiem, kas jāpiemēro ziedošanai un transplantācijai, būtu jāpaliek dalībvalstu ziņā, jo tie lielākoties ir pamatoti uz morālām vērtībām, kurām bieži vien ir vietējs un/vai kulturāls raksturs.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Adamou* kunga ziņojumu par orgānu ziedošanu un transplantāciju: politikas pasākumi ES līmenī, jo es uzskatu, ka pieaugoša sabiedrības izpratne par orgānu ziedošanu un transplantāciju, saglabājot ziedošanas nekomerciālo raksturu un apkarojot globālo tirdzniecību ar orgāniem ir svarīgi pasākumi, lai nodrošinātu ziedošanu kvalitāti un drošumu Eiropā.

Ņemot vērā pieaugošo vajadzību pēc orgānu transplantācijas, aizvien lielākos transplantācijas gaidīšanas sarakstus un pastāvīgi pieaugošo nāves gadījumu skaitu, ko izraisa ziedoto orgānu trūkums, labākās transplantācijas politikas veicināšana ES ir būtiski svarīga, lai glābtu vairāk dzīvību un piedāvātu Eiropas pilsoņiem labāku dzīves kvalitāti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Cilvēku orgānu terapeitiska izmantošana, ieskaitot nefunkcionējošu orgānu aizstāšanu ar citiem, kas nāk no donora, ja tā notiek veiksmīgi, var atjaunot pilnīgu un veselīgu dzīvi uz daudziem gadiem tiem cilvēkiem, kuriem pretējā gadījumā bieži būtu vajadzīga intensīva aprūpe.

Lai gan cilvēku orgānu izmantošana transplantācijai ES valstīs pēdējo desmitgažu laikā ir pastāvīgi palielinājusies, to cilvēku skaits, kuriem ir vajadzīga transplantācija, ir lielāks par transplantācijai pieejamo

orgānu skaitu. Oficiāli pētījumi liecina, ka Rietumeiropā pašlaik gaidīšanas sarakstos ir gandrīz 40 000 cilvēku. Mirstības rādītāji, gaidot uz sirds, aknu vai plaušu transplantāciju, parasti svārstās starp 15 % un 30 %.

Lai mazinātu risku orgānu saņēmējiem, svarīga ir donoru pārbaude. Kā minēts ziņojumā, ir būtiski novērtēt donorus un noteikt, vai pastāv vai nepastāv slimību pārnesšanas risks, kas ietver pārbažu kopumu. Tomēr šobrīd dalībvalstu starpā nav vienprātības par šīm pārbaudēm. Tādējādi šis ziņojums ir svarīgs, lai veicinātu lielāku sadarbību.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Es gribētu izmantot šo balsojumu, lai uzsvērtu pastāvīgās pretrunas, kas pastāv starp Eiropas Savienības vārdiem un darbiem konkrētās jomās.

Viena lieta ir prasīt dalībvalstīm apkarot orgānu tirdzniecību un pašai bruņoties ar iebiedēšanas arsenālu krimināltiesību jomā, bet kas mums būtu jādomā tagad, kad Komisija un vairākas no šīm pašām dalībvalstīm atzīst Kosovu un tās vadītājus, no kuriem daži ir personīgi iesaistīti to orgānu tirdzniecībā, kas ir izņemti Serbijas ieslodzītajiem, kuriem piespriests nāvessods šajā nolūkā, ja mēs ticam *del Ponte* kundzei, bijušās Dienvidslāvijas Starptautiskā krimināltribunāla bijušajai priekšsēdētājai?

Kas mums būtu jādomā, kad neviena dalībvalsts neveic nekādas sankcijas pret Ķīnu vai neprotē, kad visas liecības un izmeklēšanas norāda uz faktu, ka nāvessodi Ķīnā tiek plānoti saskaņā ar pieprasījumu pēc orgāniem, dažkārt ārvalstu pacientiem? Kas notiks ar šiem bagātajiem eiropiešiem, kas nokārto orgānu trūkumu, iesaistoties briesmīgajā tūrismā, kas veicina šo praksi?

Adamou kunga ziņojums ir dīvaini nenoteikts attiecībā uz šiem jautājumiem. Dievbijīga cerība iekšpusē, apdullinošs klusums ārpusē. Mēs esam redzējuši to visu iepriekš attiecībā uz zināmām valstīm.

Françoise Grossetête (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu. Orgānu ziedošana glābj dzīvības, tā ir kāda cilvēka dāvana, kas ir maksimāls solidaritātes akts. Diemžēl ir nepārtraukt orgānu trūkums un Eiropā katru dienu mirst gandrīz 10 cilvēki no gaidīšanas saraksta.

ES ir jāpalīdz apvienot valstu transplantācijas organizācijas. Palielināta sadarbība sniegtu garantijas tiem pacientiem, kas ziedo vai saņem orgānus ārpus savas dalībvalsts. No tā labumu gūtu dažas jaunās dalībvalstis, kuru veselības aprūpes sistēmas ir trūcīgāk nodrošinātas.

Orgānu trūkums pārāk bieži ir saistīts ar orgānu tirdzniecību. Mēs redzam „transplantātu tūrismu” veidu rašanos, kas izmanto nabadzību ārpus ES robežām. Šī „tirdzniecība” ar cilvēkiem rada risku, ka var tikt iedragāta pilsoņu uzticēšanās, un palielināt brīvprātīgu orgānu un audu ziedojumu trūkumu.

Principiāli svarīgs ir arī jautājums par bezmaksas ziedošanu, lai gan izmaksas par orgānu izņemšanu būtu jāizmaksā dzīvājiem donoriem.

Visbeidzot, mums būtu jāveicina biotehnoloģijas pētniecība, kas nodrošinās pētniekiem līdzekļus orgānu audzēšanai no esošajiem audiem, vai nu no pašu pacientu audiem vai citiem audu donoriem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Adamou* kunga ziņojumu, kurā risinātais jautājums ir vitāli svarīgs visai Eiropai un veicina sadarbību starp dalībvalstīm saistībā ar orgānu transplantāciju. Manā zemē, Skotijā, ir viens no zemākajiem orgānu ziedošanas rādītājiem ES, un Skotijas valdība strādā ar veselības departamentiem pārējās Apvienotās Karalistes daļās, lai uzlabotu šo situāciju.

Es stingri ticu sadarbībai Eiropas Savienībā, kas papildinās transplantācijas sistēmas, kuras darbojas katrā valstī, un veicinās augstākos standartus kvalitātes un drošuma prasības. Šāda sadarbība var uzlabot transplantācijas pakalpojumus Eiropā, nodrošinot uzlabotu piekļuvi ziedotajiem orgāniem uz nekomerciāla pamata.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Mēs atzinīgi vērtējam referenta nostāju attiecībā uz orgānu ziedošanas un transplantācijas attīstību ES; aizliegumu jebkāda veida finansiālam darījumam starp donoru un saņēmēju, un transplantātu komercializācijai; un cīņu pret transplantātu tūrismu valstīs, kurās notiek tirdzniecība ar orgāniem, kā arī atzīšanu, ka orgānu tirdzniecība ir saistīta ar sociālo nevienlīdzību.

Transplantāti ir jāattīsta; tie glābj dzīvības un pārveido dzīves kvalitāti daudziem cilvēkiem, kas ir hroniski slimi, tādiem kā nieru slimnieki.

Lai attīstītu transplantātus, ir jāveicina stingra humāna informētība par orgānu ziedošanu, un tam ir nepieciešama īpaša sociāla vide.

Tādēļ ir labi, ka minētajā rezolūcijā ir atzīts, ka orgānu tirdzniecība pati par sevi samazina orgānu ziedošanu un aptur biežāku transplantāciju.

Lai izpratne par orgānu ziedošanu būtiski palielinātos, apstākļi nepārprotami diktē to, lai ES politika un veselības, labklājības un cilvēku vajadzību komercializācija tiktu pretstatītas.

Starptautisku uzņēmumu peļņas palielināšanas nolūkā šī politika nogrūž miljonus eiropiešu, pat mūsu pašu valstī, zem nabadzības sliekšņa, bezdarbā un zemā nodarbinātībā. Viņi ir spiesti pārdot visu, kas viņiem pieder, lai tiem, ko viņi mīl, kļūtu labāk.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu *Adamos Adamou* kunga aicinājumu pēc politiskas rīcības ES līmenī orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā. Pagājušajā gadā aptuveni 2 400 cilvēki AK guva labumu no orgānu transplantācijas, bet katru gadu mirst vairāk nekā 1 000 cilvēku, gaidot piemērotu ziedotu orgānu. Līdz ar to dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, lai palielinātu savu donoru fondu, daloties paraugpraksē un palielinot izpratni par ļoti nopietno jautājumu, ar kādu mēs saskaramies attiecībā uz orgānu ziedošanu. Eiropas valdībām un iestādēm arī ir jādara vairāk, lai novērstu kaunpilno cilvēku orgānu tirdzniecību. Ziņojumā ir prasīts veikt pasākumus, kas ir būtiski, lai apkarotu transplantācijas tūrisma un vairāk vispārīgas problēmas, ar kurām mēs saskaramies šajā jautājumā, un tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Turpmākajos gados Eiropas Savienībai būs jāpievēršas trim galvenajiem uzdevumiem saistībā ar orgānu ziedošanu.

Pirmkārt, ES pieejamie orgāni ir nepietiekamā daudzumā. Katru dienu šis orgānu trūkums izraisa nāvi gandrīz 10 pacientiem, kas ir transplantātu gaidīšanas sarakstā.

Otrkārt, ar orgānu transplantāciju saistītie riski joprojām sagādā nopietnas bažas. Tādu slimību pārvešana kā HIV, daži hepatīta veidi vai pat vēzis joprojām ir realitāte, kas ietekmē Eiropas pilsoņus.

Visbeidzot, ES dalībvalstīm pienācīgi un saskaņoti ir jārisina orgānu tirdzniecības jautājums. Lai gan pagaidām Kopienā tas notiek salīdzinoši reti, tas joprojām izraisa politiskas un, kas ir vēl svarīgāk, ētiskas bažas.

Ieteikumi, kas ietverti *Adamou* kunga ziņojumā, ir solis pareizajā virzienā: paraugprakses apmaiņa, pastiprināta sadarbība, lielāka orgānu apmaiņa starp dalībvalstīm, labāka sabiedrības informētība un vajadzība saglabāt orgānu ziedošanas brīvprātīgo un nekomerciālo raksturu.

Šie priekšlikumi, ja tie tiks pieņemti, ievērojami un ātri palīdzēs uzlabot apstākļus saistībā ar orgānu ziedošanu un transplantāciju.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Droša, sekmīga un pieejama orgānu ziedošana un transplantācija ir būtiski jautājumi šodienas Eiropā.

Vairāk nekā 60 000 pacientu ir gaidīšanas sarakstā uz sirds, aknu, plaušu vai nieru transplantāciju. Mirstības rādītāji, gaidot uz transplantāciju, parasti svārstās starp 15 % un 30 %.

Šodien es balsoju par sava kolēģa deputāta *Adamou* kunga ziņojumu.

Es atzinīgi vērtēju iniciatīvu izveidot tiesisku regulējumu, kas ieviestu kopīgu metodoloģiju un kritērijus donoru un orgānu transplantācijas piemērotībai. Es uzskatu, ka vienprātība starp dalībvalstīm ir galvenais nosacījums, lai palielinātu visa transplantācijas procesa drošumu un kvalitāti, sākot no novērtēšanas pirms orgānu pārstādīšanas un piemērota donora izvēles līdz savlaicīgai operācijai un kompleksai pacientu uzraudzībai pēc operācijas. Kā ārsts es gribētu arī uzsvērt to, cik svarīga ir cieša sadarbība un paraugprakses un informācijas apmaiņa starp veselības aprūpes speciālistiem dalībvalstīs.

Orgānu trūkuma mazināšana ir nopietns uzdevums Eiropai. Es pilnībā atbalstīju referenta aicinājumu izveidot efektīvu Eiropas sistēmu to personu noteikšanai, kas varētu kļūt par donoriem pēc savas nāves. Šādai sistēmai būtu jānodrošina efektīvas komunikācijas un informācijas metodes, padarot patiesi pieejamus to personu orgānus, kas vēlas tos ziedot.

Otrs svarīgs solis virzienā uz donoru pieejamības palielināšanu būtu labākas informācijas sabiedrībai nodrošināšana. Es esmu pārliecināts, ka tad, ja šīs jutīgās debātes notiks valsts līmenī, tās palīdzēs paaugstināt sabiedrības informētību.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Simtiem tūkstošu cilvēku Eiropā dzīvo uz gaidīšanas saraksta, gaidot otru iespēju dzīvot. Noteikti būtu lietderīgi uzlabot kopīgās struktūras un sadarbību, ieviešot Eiropas Orgānu donora karti, kopīgu orgānu donoru fondu un transplantācijas palīdzības līniju.

Austrija, tāpat kā konkrētas citas valstis, šajā saistībā ir paraugs, jo ikviens Austrijas iedzīvotājs, kurš savas dzīves laikā nav reģistrējies iebildumus pret savu orgānu izmantošanu, pēc nāves automātiski kļūst par orgānu donoru. Tām valstīm, kur tā nenotiek, vajadzēs izmainīt informētību, jo iespējams, ka orgānu ziedošanas trūkums ir cieši saistīts ar informētības trūkumu ne tikai starp cilvēkiem ielās, bet arī starp veselības aprūpes speciālistiem. Tikai tad, kad mēs pievērsīsimies šai problēmai, uzlabosim struktūras un realizēsīm veicināšanas pasākumus, mēs varēsīm palielināt orgānu ziedošanas un transplantāciju skaitu, kā arī apturēt orgānu nelegālo tirdzniecību.

Vincent Peillon (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par ziņojumu par orgānu ziedošanu un transplantāciju: politikas pasākumi ES līmenī, ko iesniedzis Adamou kungs.

Kā mēs visi zinām, orgānu transplantācija var glābt dzīvību un uzlabot ikdienas dzīvi daudziem mūsu līdzpilsoņiem. Tomēr ES pašlaik cieš no hroniska orgānu trūkuma: šodien 40 000 pacientu gaida transplantāciju, un tiek lēsts, ka katru dienu 10 no tiem mirst.

Mēs esam risinājuši šo problēmu jo īpaši, apsverot tādas pasākumus kā Eiropas donora kartes ieviešana, sadarbības pastiprināšana starp dalībvalstīm, sabiedrības informētības veicināšana, transplantācijas „palīdzības līnijas” izveide un biotehnoloģiju pētniecības veicināšana, kas nākotnē varētu ļaut drīzāk audzēt nekā ziedot.

Tomēr vajadzībai atrisināt šo orgānu trūkumu nevajadzētu mūs novest pie mūsu vērtību upurēšanas. Mani iepriecina fakts, ka šajā tekstā tiek uzstāts uz brīvprātīgu, bezmaksas un pēc iespējas anonīmu ziedošanu, aicinot dalībvalstis efektīvāk cīnīties pret orgānu tirdzniecību un transplantātu tūrismu.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) 23. aprīlī mēs ratificējām ziņojumu par orgānu ziedošanu un transplantāciju un darbības, kas jāveic, lai palielinātu pieejamo orgānu skaitu. Tas ir maksimāli svarīgs jautājums: Eiropā orgānu trūkuma dēļ katru dienu mirst 10 cilvēki; vairāk nekā 15 000 Eiropas pacientu ir gaidīšanas sarakstā; Beļģijā vidējais gaidīšanas laiks uz nieri – visbiežāk pārstādīto orgānu – ir vairāk nekā 24 mēneši. Ir grūti pieņemt šo statistiku.

Es atbalstīju iniciatīvu ieviest Eiropas donora karti. Ņemot vērā to, cik steidzama ir orgāna izņemšana, kad ir noteikts iespējams donors, būtu ārkārtīgi lietderīgi, ja mums būtu standarta Eiropas karte, ko ikviens varētu izlasīt un saprast. Šo iniciatīvu atbalsta arī milzīgs vairākums Beļģijas pilsoņu, no kuriem liels vairākums atbalsta orgānu ziedošanu. Tas kopā ar „iepriekšējās piekrišanas” sistēmu un pienācīgu koordināciju starp transplantācijas centriem izskaidro, kādēļ mūsu valsts ir veiksmīgu transplantāciju priekšgalā.

Par nožēlu mēs nebijām uzstājīgāki ierosinot, lai iepriekšējās piekrišanas sistēma tiktu pieņemta visā Eiropā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par Adamou kunga ziņojumu „Orgānu ziedošana un transplantācija: politikas pasākumi ES līmenī attiecībā uz orgānu ziedošanu un transplantāciju: politikas pasākumi ES līmenī terapeitiskos nolūkos, kas uzsver veselības aprūpes svarīgumu pilsoņiem ES un pasaules līmenī.

Tādējādi es uzskatu, ka ir nepieciešami nepārtraukti centieni pētniecībā, lai attīstītu jaunas ārstēšanas iespējas un labākas tehniskās un organizatoriskās procedūras attiecībā uz transplantātiem, koordinējot projektus un programmas, tai skaitā starp dalībvalstīm.

Es arī uzskatu, ka ir principiāli svarīgi veicināt orgānu ziedošanas kultūru, realizējot informācijas kampaņas tā, lai turpinātos ziedošanas pieaugums, un tajās būtu jāietver atgādinājums pilsoņiem, ka viņiem ir četras reizes lielāka iespēja saņemt orgānu nekā to ziedot.

Visbeidzot es gribētu uzsvērt to, cik absolūti svarīgi ir apkarot orgānu tirdzniecību gan ES, gan ārpus tās robežām, atzīstot, ka šī nelikumīgā darbība vienmēr ir sinonīms nabadzībai un izmisumam.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Vajadzība pēc lielākas sadarbības dalībvalstīs ir būtiska, ja mums jāpalīdz tiem ES pilsoņiem, kam nepieciešama orgānu transplantācija.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju Adamou kunga ziņojumu par orgānu ziedošanu un transplantāciju, jo es uzskatu, ka orgānu transplantācija ir solis uz priekšu tajos pakalpojumos, ko zinātne piedāvā cilvēkam. Daudzi cilvēki par savu dzīvību var pateikties pārstādītam orgānam, un viņu dzīves kvalitāte ir palielinājusies.

Ir vajadzīga lielāka sociālā informētība, kā arī lielāks neieinteresētu donoru skaits. Es uzskatu, ka izšķirošais faktors, lai cīnītos pret orgānu nepietiekamību, ir efektīvas sistēmas izveide, kas nosaka tos cilvēkus, kuri pēc savas naives, kad ir izpildītas visas dalībvalstīs spēkā esošās prasības attiecībā uz piekrišanas izteikšanu, varētu kļūt par orgānu donoriem. Sociālajai informēšanai un sabiedrības viedoklim ir milzīga loma, tādēļ otram svarīgam faktoram ir jābūt izglītošanas turpināšanai.

- Ziņojums: Marian Harkin (A6-0070/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), in writing. – (FR) Es balsoju par *Harkin* kundzes pašiniciatīvas ziņojumu par brīvprātīgo darba lomu ekonomiskās un sociālās kohēzijas veicināšanai.

Es apbrīnoju viņas izcilo pētījumu par brīvprātīgajiem kā galveno spēku, kas veido pilsonisko sabiedrību un stiprina solidaritāti, kas ir viena no ES pamatvērtībām. Brīvprātīgo darba vērtības atzīšana gan sabiedriskajā, gan privātajā sfērā ir būtiska tā attīstībai un līdzsvara atrašanai starp ekonomiskajiem, sociālajiem un vides aspektiem; t.i., ilgtspējīgai attīstībai, kas ir Eiropas pieejas pamatā.

Man žēl, ka ziņojums neskar jautājumu par brīvprātīgo darba vērtību bez tā, ka tiek apskatīts brīvprātīgo darbības veids, kas varētu tikt klasificēts kā apmaksāts brīvprātīgais darbs, jo referente ir definējusi brīvprātīgo darbu kā neapmaksātu. Šis ziņojums ir svarīgs solis pret svarīgu bezpeļņas organizāciju (BO) atzīšanu.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, brīvprātīgais darbs dod nenovērtējamu ieguldījumu pilsoniskās sabiedrības un pilnas demokrātijas veidošanā, iesaistot pilsoņus aktivitātēs vietējā un reģionālā līmenī. Potenciāls šādu aktivitāšu attīstībai ir sevišķi svarīgs tajās valstīs, kur aktīvā pilsoniskā sabiedrība saskaras ar vajāšanām no valdošās varas elites. Es atbalstīju *Harkin* kundzes ziņojumu, jo piekrītu, ka Eiropas Komisijai vajadzētu veicināt pārrobežu projektus brīvprātīgo darba jomā, kas attiecas uz mūsu tuvāko kaimiņu – Baltkrieviju. Jo īpaši baltkrieviem tā būtu konkrēta atbalsta izpausme cīņā ar *Lukashenko* režīmu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Nav šaubu par to, ka tas, kas ir pazīstams kā „brīvprātīgais darbs”, īsteno ļoti svarīgu sociālo lomu kā ieguldījums atbilžu meklēšanā uz pilsoņu problēmām un vajadzībām, proti, veicinot efektīvu solidaritāti un savstarpēju palīdzību.

Šī iemesla dēļ mēs nepiekrītam „brīvprātīgo” idejai kā jautājumam par „sabiedrisko pakalpojumu nozīmīgiem ietaupījumiem”. Gluži pretēji, mēs uzskatām, ka, jo vairāk valstis uzlabo sabiedriskos pakalpojumus, kas tās piedāvā un nodrošina saviem pilsoņiem, jo svarīgākā būs brīvprātīgo loma.

Kā tika minēts, svarīgi ir nodrošināt to, ka „brīvprātīgo darbs ir papildus sabiedriskajiem pakalpojumiem, nevis to aizstājējs”. „Brīvprātīgo darbu” nevar izmantot kā ieganstu vai veidu, lai valstis mudinātu izturēties nevērīgi pret saviem pienākumiem, īpaši pret saviem sociālajiem pienākumiem, nododot tos pseido-labdarības organizācijām.

Paturot prātā šo domu, mēs cīnāmies par vajadzību pēc efektīva un adekvāta atbalsta bezpeļņas organizācijām, daudzu citu starpā, korporatīvajai kustībai, vietējām institūcijām un uzņēmumiem, iedzīvotāju komitejām, kā arī sporta, izklaides, kultūras, jaunatnes vai bērnu asociācijām.

Visbeidzot, mēs uzsveram faktu, ka brīvprātīgā darbība ir arī atkarīga no strādniekiem, kuriem ir brīvs laiks, tādējādi ir nepieciešamība izvairīties no pārlieku lielas izmantošanas attiecībā uz darba stundām, zemo samaksu vai nenoteiktību.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Demokrātiska sistēma nevar efektīvi funkcionēt bez pilsoniskās sabiedrības. Es no sirds apsveicu jebkuru iniciatīvu, kas veicina sociālo saišu veidošanu un līdzdalību demokrātijā, un es nešaubos, ka brīvprātīgo darbs ir viena no šādām iniciatīvām.

Tāpat es arī apzinos, ka līdzdalībai un darbam citu labā ir tālāka ietekme, lai veidotos pozitīva attieksme pret dzīvi. Tāpat nenovērtējams ir ieguldījums, ko brīvprātīgo sektors dod starpkultūru dialoga un sociālās integrācijas veicināšanā, kā arī sociālās uzticēšanās atjaunošanā un to cilvēku integrēšanā, kas iepriekš ir bijuši izslēgti no sabiedrības.

Es arī gribētu pievērst jūsu uzmanību tam, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgs brīvprātīgā darba ekonomiskais aspekts. Brīvprātīgais darbs ir izcila iespēja iegūt jaunas spējas un prasmes, tādējādi uzlabojot cilvēka iespējas darba tirgū un veicinot mierīgu pāreju no studijām uz profesionālo darbību, kas ir sevišķi nenovērtējama jauniešiem. Turklāt, kā atzīmē ziņojuma autore, brīvprātīgais darbs spēlē būtisku lomu iekšzemes kopprodukta veidošanā, ko nevar neņemt vērā.

Es ceru, ka šajā ziņojumā ietvertie priekšlikumi pārliecinās Eiropas Komisiju un dalībvalstis nākt klajā ar turpmākiem risinājumiem, lai palīdzētu veicināt un institucionāli stiprināt brīvprātīgo sektoru.

Ian Hudgton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Harkin* kundzes ziņojumu, atzīstot milzīgo brīvprātīgo darba sektora ieguldījumu sociālās un ekonomiskās saliedētības veicināšanā. Ziņojums skaidri aicina dalībvalstu iestādes reģionālā un vietējā līmenī atzīt brīvprātīgo darba vērtību un sadarboties ar brīvprātīgo organizācijām. Es ticu, ka šāda sadarbība ir svarīga, un šajā kontekstā es apsveicu savas valdības neseno sperto soli būtiski palielināt brīvprātīgo sektoram pieejamos resursus Skotijā.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par lēmumu attiecībā uz brīvprātīgo darba ieguldījumu Eiropas sociālajai saliedētībai, taču es gribētu izteikt dažus precizējumus saistībā ar finansēm un budžetu.

Programmā „Jaunatne darbībā” aizsākusi Eiropas Brīvprātīgo dienestu. Tas dod jauniešiem iespēju iziet apmācības kursus dažādās profesijās vai strādāt ar nevalstiskajām organizācijām citā dalībvalstī. Šī dienesta operatori ir uzņēmumi un NVO, kuras Eiropas Komisija ir akreditējusi katrā dalībvalstī.

Taču problēma ir Eiropas Brīvprātīgo dienesta budžets. Tā ir summa, kas nepārsniedz 42 miljonus eiro katru gadu, summa, kurai vajadzētu finansēt ceļošanas izmaksas dažiem desmitiem tūkstošu Eiropas brīvprātīgo, kā arī minimumu saistīto izdevumu. Jauniešu interese ir ļoti liela, un ir daudz organizāciju, kas grib ieviest šo programmu. Jaunajā dalībvalstī Rumānijā vien ir vairāk nekā 60 organizāciju, kas ir akreditētas brīvprātīgo apmaiņai, un pāri 5 000 iesniegumu uz šo apmācības kursu.

Lai gan tā sevi ir pierādījusi kā ārkārtīgi pievilcīgu programmu, diemžēl Eiropas Brīvprātīgo dienests joprojām tiek nepietiekami finansēts.

Sérgio Marques (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, kas izceļ brīvprātīgo darba lomu ekonomiskās un sociālās saliedētības veicināšanā ES. Brīvprātīgo darbā ir iesaistīti vairāk nekā 100 miljoni Eiropas pilsoņu, kas vidēji atbilst 5 % lielam ekonomiskajam ieguldījumam iekšzemes kopproduktā. Brīvprātīgo darba rezultātā pilsoņi tieši iesaistās vietējā attīstībā un spēlē svarīgu lomu prasmju apguvē, kā arī tiek uzlabota brīvprātīgo nodarbinātība, dodot viņiem iespēju iegūt ļoti plašu prasmju un zināšanu spektru.

Es atbalstu šo ziņojumu, kas uzsver faktu, ka dalībvalstīm, kā arī reģionālajām un vietējām varas institūcijām ir jāatzīst brīvprātīgā darba nozīme sociālās un ekonomiskās saliedētības veicināšanā un tām ir jāizstrādā stratēģijas, lai sekmētu brīvprātīgo darbu. Komisijai ir jāstrādā, lai ieviestu visu Kopienas līdzekļu sistēmu, saskaņā ar ko brīvprātīgo darbību varētu atzīt kā ieguldījumu līdzfinansētajos projektos.

Komisijai, dalībvalstīm, kā arī reģionālajām un vietējām iestādēm ir jāsekmē brīvprātīgo darbs, izmantojot visu līmeņu izglītību tā, lai tas tiktu uzņemts kā normāls ieguldījums sabiedrības dzīvē.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju *Marian Harkin* kundzes ziņojumu par brīvprātīgā darba lomu sociālās un ekonomiskās kohēzijas veicināšanā. Ieguldījums, ko sabiedrībai dod brīvprātīgo darbs, ir nenovērtējams. Patiesi, fakts, ka 100 miljoni pilsoņu mūsu 27 dalībvalstīs jau ir iesaistījušies brīvprātīgajā darbībā, ir uzmundrinošs rādītājs, ko vajadzētu turpināt palielināt. Es balsoju par ziņojumā ietvertajiem ieteikumiem.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Brīvprātīgo palīgu neapmaksātais darbs sabiedrības labā ir svarīgs. Būtu neiespējami tikt galā ar tādām katastrofām kā plūdi vai liellelieki ugunsgrēki jo īpaši bez neapmaksātajiem, nealgotajiem darbiniekiem. Mums ir jāapzinās, ka bez brīvprātīgo darba liela daļa procesu vienkārši nefunkcionētu, un valsts tos arī nevarētu finansēt.

Daudzās brīvprātīgo organizācijās aktīvo biedru skaits pastāvīgi sarūk. Daži no iemesliem ir īsāks sabiedriskā dienesta periods, ko var izvēlēties militārā dienesta vietā, ģimeņu pārcelšanās un spiediens darbā vai skolā. Piemēram, darbinieku trūkuma dēļ brīvprātīgo ugunsdzēsēju dienesta biedriem neļauj pamest savas darba vietas pat, ja valsts atmaksā saviem darbiniekiem viņu algas. Uzņēmumiem ir nepieciešams spēcīga signāls, ka viņi arī gūst labumu no brīvprātīgo darba, un mums ir jāpauž vislabākie praktiskie salīdzinājumi par to, kā brīvprātīgo darbību var arī turpmāk padarīt pievilcīgu, lai mēs varētu sasniegt savus mērķus.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Brīvprātīgo darbs Eiropas Savienībā nesāņem atbalstu un uzmanību, kādu tas ir pelnījis. Tādēļ es balsoju par referentes *Harkin* kundzes ziņojumu par brīvprātīgo darba lomu ekonomiskās un sociālās kohēzijas veicināšanā. Es piekrītu referentei, ka Eiropas iestādēm ir jāizveido elastīga un nebirokrātiska atbalsta sistēma.

Brīvprātīgo darbu nevajadzētu novērtēt par zemu, jo tas pārstāv svarīgu demokrātiskās dzīves daļu Eiropā un iesaista vairāk nekā 100 miljonus dažāda vecuma, ticības un tautības eiropiešu. Tas atspoguļo atsevišķo cilvēku milzīgo apņemšanos un stiprina saikni starp pilsoņiem un ES.

Brīvprātīgais darbs ir sena tradīcija Rietumeiropas valstīs un ASV. Pretēji tam, nevalstiskās un bezpeļņas organizācijas postkomunistiskajās valstīs brīvprātīgo darbu ieviesa tikai pēc demokrātijas izveides. Komunistiskais totalitārisma režīms pilnībā aizliedza Pasaules Skautu kustības organizāciju. Pašlaik tās aktivitātes aizvien vairāk entuziastus savās rindās piesaista: dažāda vecuma cilvēkus un cilvēkus no dažādām ES vietām. Šodien mēs nevaram iedomāties pasākumus bez draudzes un labdarības organizāciju klātbūtnes, bez Sarkanā Krusta klātbūtnes. Brīvprātīgie palīdz arī stiprināt un mobilizēt pilsoņus no nelabvēlīgās sabiedrības, piemēram, Eiropas Brīvprātīgo centrā un Eiropas Jaunatnes forumā attiecībā uz pilsoniskās sabiedrības principu, attīstot un atjaunojot, kā arī sekmējot reģionu tradīcijas, oriģinalitāti un daudzveidību.

Es brīvprātīgo darbu saskatu kā atjaunīgās enerģijas veidu, un līdž ar to atbalstu referentes ieteikumu, ka 2011. gadu vajadzētu pasludināt par Eiropas Brīvprātīgo gadu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es varu apstiprināt brīvprātīgo darba sociālo nozīmi, un es atbalstu tā attīstību un tā vērtības atzīšanu mūsu sabiedrībā. Es gribētu skaidri pateikt, ka brīvprātīgo darba realitāte joprojām var palikt nedaudz neskaidra statistikas datos, definīcijās un to izmantošanā.

Šajā ziņojumā ietvertie skaidrojumi man šķiet svarīgi, un ieteiktie līdzekļi neskaidrības novēršanai no esošajiem datiem par šāda veida darbību ir nepieciešami, jo šī ir neapmaksāta darbība, ko tāpēc ir vajag skaidri nošķirt no nevalstisko organizāciju darbībām. Mūsu sabiedrībai ir ļoti svarīga brīvprātīgo darbības pievienotā vērtība, un tāpēc ir pamatoti to atzīt un saskatīt. Taču mums nevajadzētu izmantot tās altruistisko būtību, lai aizstātu pūles, ko vajadzētu ieguldīt sabiedrībai, atbildīgajām iestādēm vai privātajam sektoram, lai palielinātu Kopienas līmenī piedāvātās iespējas.

Dažādie Kopienas līdzekļi ir domāti, lai stimulētu Eiropas ekonomiku un veicinātu Eiropas sabiedrības sociāli-ekonomisko kohēziju un izaugsmi, kā arī ilgtspējīgo attīstību. Brīvprātīgo darbs ir prēmija, ko mēs kā pilsoņi piedāvājam citiem. Mums to vajadzētu sekmēt un atzīt, taču nekad neuztvert to par piedevu, ko mēs varam izmantot vai lietot kā iegāsti tam, lai mazāk piedāvātu un radītu patstāvīgi pieaugošu dzīve kvalitāti Eiropas sabiedrībā.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Brīvprātīgo darbs ES ir vairāk jāatzīst. *Harkin* kundzes ziņojumā ir izklāstīti veidi, kā Komisija un dalībvalstis var palīdzēt brīvprātīgo darbā. Es ceru, ka Komisija dos savu atbalstu tam, lai 2011. gadu pasludinātu par Eiropas Brīvprātīgo gadu. Es gribētu, ka nākamais – 2009. gads – Skotijā būtu Skotu brīvprātīgo gads.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Pirmkārt, pastāv nevalstisko organizāciju finansēšanas problēma no Kopienas līdzekļiem. Mazām organizācijām, kas veic ļoti noderīgu darbu vietējā un reģionālajā līmenī, ir nepieciešama palīdzība programmu izstrādē. Dokumenti, kas ir jāaizpilda, ir gandrīz tāda pašā apjomā kā Bratislavas tālruņu grāmata. Birokrātija ir kļuvusi tik sarežģīta, ka tā apslāpē brīvprātīgo entuziasmu. Mums ir jāaizsargā Kopienas programmas, lai tās netiktu ļaunprātīgi izmantotas, taču piesardzībai un profilaksei nevajadzētu tās padarīt mazāk pieejamas pilsoņiem.

Otrkārt, pamatojoties uz savu personīgo pieredzi, būdams Foruma Dzīvībai valdes loceklis, es varu apliecināt, ka brīvprātīgo darbs veicina sociālo kohēziju, radot cilvēku kapitālu neatkarīgi no brīvprātīgo vecuma. Forumā Dzīvībai jaunieši iemācās atbildības sajūtu un dāsnumu, kā arī iegūst pieredzi attiecību veidošanā ar citiem cilvēkiem. Cilvēku kapitāls ir brīvprātīgo darbības vislielākais ieguldījums sociālajā kohēzijā. Tāpēc dalībvalstis un reģioni tiek aicināti izmantot šo nepārspēto ieguldījumu veidu mūsu nākotnē.

Treškārt, brīvprātīgajiem ir jāsaņem pietiekama atzinība. Vīriešiem un sievietēm, kas velta savu laiku brīvprātīgajam darbam, vienlaikus pielāgojoties izmaiņām darba tirgū, un ģimenes un sabiedrības starppaaužu solidaritātes nozīmībai, ir jāsaņem oficiāla atzinība. Sieviešu tiesību un dzimuma līdztiesības komitejā es esmu referente ziņojumam par šo problēmu, kas nozīmē, ka rudenī mēs varēsim turpināt šīs debates.

- Ziņojums: Jean-Pierre Audy (A6-0079/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Paturot prātā, ka tā ir sabiedriska iestāde, kas pārvalda ievērojamas finanšu summas, EIB ir jāpadara pieejama detalizēta informācija par finansētajiem projektiem un darbībām. Pašlaik EIB sniedz zināmu vispārēju informāciju par finansētajiem projektiem, tai skaitā valsti,

kas saņem līdzekļus. Neraugoties uz to, šāda informācija ir nepietiekama. Tādēļ mēs izsakām nožēlu, ka tika noraidīts mūsu grupas iesniegtais grozījums, kurā bija prasīts, lai EIB palielinātu savus centienus panākt lielāku pārredzamību, atklājot to globālo aizdevumu finanšu labuma saņēmējus, kas piešķirti, izmantojot finanšu starpniekus.

Turklāt, un citu svarīgu aspektu starpā, mēs nepiekrītam tam, ka EIB ir mērķis pabeigt vienotā tirgus izveidi, finansējot infrastruktūras, kas ir vērstas uz tirgu liberalizēšanu – kā tas ir enerģētikas gadījumā – vai tam, ka uzsvars būtu jāliek uz valsts un privāto partnerību finansēšanu atbilstoši tādai politikai, ka valsts līdzekļi tiek izmantoti, lai finansētu lielāko daļu privātā kapitāla.

Tieši pretēji, EIB būtu jāizmanto tās finansiālie resursi kā instruments, lai efektīvi panāktu „ekonomisko un sociālo kohēziju”, veicinot tādas darbības, kuru mērķis ir samazināt reģionālās atšķirības, sekmēt reālu konvergenci un stimulēt izaugsmi un nodarbinātību, jo īpaši ES vismazāk ekonomiski attīstītajos reģionos, kā arī īstenot efektīvu sadarbības politiku.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) EIB tiek aicināta sniegt stingrāku atbalstu privātā kapitāla finansēšanai, pastiprināt konkurenci, veicināt enerģijas, transporta un plānošanas infrastruktūras privatizāciju, kā arī finansēt lielus projektus partnerībā ar privātiem uzņēmumiem. Šī infrastruktūra ir lietderīga kapitālam, un tā iesaista vienlaicīgu privatizāciju, kas ir līdzvērtīga spekulācijai. EIB ir pielāgota konkurences un brīva tirgus noteikumiem; tā vietā, lai apmierinātu cilvēku vajadzības, EIB nodrošina jaunu peļņu.

Monopoli iztukšo Kopienas un valsts finansējumu, izmantoto infrastruktūru un svarīgākos projektus, kā arī tos resursus, ko tiem piešķirusi EIB. Tādējādi monopoli samazina jau tā mazo privātā kapitāla apjomu, ko tie izmanto, īstenojot projektus, kas ir neizdevīgi sabiedrībai kopumā.

Kopējie nodokļu ieņēmumi un pabalstu un subsīdiju samazināšana īrniekiem, lauksaimniekiem un strādnieku šķīrai kopumā ir tikuši novirzīti monopolu finansēšanai.

Vēja ģeneratori, kas sagrauj vidi, kā Egejas jūras salās, krasi palielinātā maksa uz lielākajiem valsts ceļiem, privātā un valsts sektora sadarbība un tā tālāk – tas viss ir tās peļņas labā, ko iegūst, slēdzot līgumus ar atsevišķām personām, un, protams, tos atbalsta valsts garantijas. Līdzīgi projekti bez jebkādas sociālas kontroles tiek veicināti arī trešās valstīs, lai nodrošinātu lielāku peļņu uzņēmumiem izaugsmes vārdā – dabiski, runa ir par kapitāla izaugsmi.

- Ziņojums: Dan Jørgensen (A6-0109/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par budžeta izpildi, ņemot vērā Eiropas Savienības 2006. finanšu gada vispārējo budžetu un Jørgensen kunga ziņojumu, kurā ieteikts apstiprināt Komisijas budžeta izpildi.

Ziņojumā uzsvērts, ka 80 % Kopienas izdevumu administrē dalībvalstis, īstenojot „dalītu pārvaldību”, un, ka katrai dalībvalstij ir jāspēj uzņemties atbildība par saņemto ES fondu pārvaldību. Šobrīd par to atskaitās, izmantojot vienotu valsts pārvaldības deklarāciju vai vairākas deklarācijas saskaņā ar valsts sistēmu. Steidzami nepieciešams noslēgt līgumu starp Komisiju un dalībvalstīm par dalītas pārvaldības atskaites procedūram nākotnē, jo ir nožēlojami, ka strukturālos pasākumus, iekšējās politikas un ārējo darbību maksājumus joprojām ietekmē ļoti būtiskas grāmatvedības kļūdas izpildorganizāciju līmenī.

Es jūtu nožēlu par to, ka Komisija bez ierunām ir pieņēmusi vairākuma dalībvalstu kolektīvo bezatbildību attiecībā uz ES finanšu pārvaldību. Visbeidzot, es atbalstu Eiropas īpašuma pārvaldes ideju.

Bastiaan Belder (IND/DEM), rakstiski. – (NL) Budžeta kontroles komiteja vēlas apstiprināt Eiropas Komisijas finanšu pārvaldību 2006. gada budžeta izpildē. Es neatbalstu šo lēmumu, jo es uzskatu, ka labāka ideja būtu atlikt lēmumu par budžeta izpildi līdz rudenim.

Eiropas Komisija mēģina izlabot lielo kļūdu skaitu saistībā ar strukturālajiem fondiem. Turklāt arī Eiropas Parlaments darba grupā vēlas realizēt ierosinātos darbības punktus. Taču atliek vērot, vai darbībām būs vēlamais efekts. Galu galā, kļūdu skaits saistībā ar strukturālajiem fondiem jau daudzu gadu garumā ir bijis ļoti liels.

Pielietojamību saistībā ar strukturālajiem fondiem ir neiespējami pārvaldīt: kļūdas rodas tāpēc, ka pārmērīgi un lielā mērā tiek mainīti noteikumi subsīdiju saņēmējiem. Noteikumi ir tiesību aktu elements, ko piemēros līdz 2013. gadam. Šajā sakarībā problēmām jāveic koncentrētāka un saspringtāka revīzija. Atliekot budžeta izpildi, Parlaments pamatīgāk apsvērtu rezultātus un uzturētu spiedienu.

Turklāt Parlaments var iedrošināt dalībvalstis pielikt lielākas pūles attiecībā uz valsts pārvaldības deklarācijām, kurās ministrs atbild par ES fondu ieguldīšanu dalībvalstī.

Visbeidzot, es aicinu atrast piemērotu risinājumu saistībā ar palīgu situāciju, lai nebūtu problēmu attiecībā uz viņu sociālajām saistībām un nodokļu maksājumiem.

James Elles (PPE-DE), rakstiski. – Revīzijas palāta nespēja apstiprināt ES grāmatvedību trīspadsmito gadu pēc kārtas. Lai gan ir panākts zināms progress, to jāturpina risināt steidzami un enerģiski. Konservatīvie Eiropas Parlamenta deputāti apņēmīgi virza Komisiju uz būtiskām reformām, uz kurām mēs jau sen aicinājām.

Jābūt absolūtai neiecietībai pret izšķērdēšanu, krāpšanu un dienesta stāvokļa izmantošanu. Komisijai ir politiska atbildība un mēs pakļausim budžeta kontroles procesu stingrai pārbaudei.

Bet tā nav tikai Komisija, kas atbild par grāmatvedību. Aptuveni 80 procentus ES naudas faktiski tērē dalībvalstīs. Parlamenta ziņojums par Komisijas budžetu izgaismo vajadzību pēc nopietnākas uzraudzības un koordinācijas valsts līmenī.

Dalībvalstīm ir jāuzņemas atbildība par šiem fondiem, izmantojot valsts pārvaldības deklarācijas. Par laimi progress tiek panākts, taču līdz šim tas ir pārāk mazs, lai nodrošinātu labvēlīgu ticamības deklarāciju. Šī būtiskā iemesla dēļ konservatīvie atkal balsos pret Eiropas Komisijas un citu iestāžu 2006. gada budžeta izpildi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Starp citiem svarīgiem aspektiem mēs uzsveram, ka:

- Ievēribas cienīgi ir tas, ka atkal parādās 'šaubas' par Kopienas fondu izmantošanu ES „ārējās darbības” jomā. Šaubas attiecībā uz gala saņēmējiem, faktiski izlietotajiem apjomiem, finansētajiem projektiem, būtībā par to, uz kuriem summas faktiski tiek novirzītas (mēs varētu papildināt: uz Irāku, Afganistānu vai Kosovu, nosaucot tikai dažus piemērus). Savādi, ka Eiropas Parlamenta vairākums, kas parasti ir tik iespaidīgs pasākumu prasībās, šajā gadījumā ir piesardzīgs. Kāpēc tam tā vajadzētu būt?

- Turklāt atkal nenokārtotas budžeta saistības attiecībā uz struktūrpolitiku un Kohēzijas fondu turpina palielināties, sasniedzot 131,6 miljardus eiro.

- Ir vērts atcerēties, ka saskaņā ar „n+2 noteikumu”, šī summa „pazudīs”, ja to neiztērēs līdz 2008. gada beigām.

- Ir vērts arī atzīmēt, ka Revīzijas palāta ir norādījusi, ka kopējās lauksaimniecības politikas dēļ, vienreizējo maksājumu shēma ir radījusi ievērojamu pieaugumu hektāru un atbalsta saņēmēju skaita ziņā, kuri saņem tiešu palīdzību. Starp citu, palāta ir identificējusi dzelzceļa kompānijas, jāšanas/zirgu audzētāju klubus un golfa/atpūtas klubus, kā arī pilsētu domes un tā atzīst, ka tiesības saņemt atbalsta maksājumus ir piešķirtas zemju īpašniekiem, kuri nekad nav veikuši nekādu lauksaimniecisku darbību...

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu Jørgensen kunga budžeta izpildes ziņojumu attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā budžeta izpildi 2006. finanšu gadam, III iedaļa – Komisija. Sadarbība starp Parlamentu un Komisiju šādos jautājumos, jo īpaši attiecībā uz struktūrfondu darbības programmas īstenošanu, ir apsveicama. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Es neesmu apmierināts ar to, ka Komisija nav sniegusi ļoti precīzu atskaiti par to, kur ir palikusi nauda, kam tā iztērēta, it īpaši ārējo darbību jomā. Laikā, kad ES tiecas paplašināt ārējo darbību jomas, nav pieļaujams, ka pret grāmatvedību izturas šādā paviršā veidā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) 2008. gada 22. aprīlī notika svarīga diskusija saistībā ar balsojumu par 2006. gada budžeta izpildi.

Neraugoties uz virkni kritisku secinājumu attiecībā uz 2006. gada budžeta izpildes novērtējumu, Parlamentam iesniedza pozitīvu budžeta izpildes iesniegumu.

Es vēlētos komentēt vairākas svarīgas problēmas.

Pirmkārt, ES birokrātija ir pārāk labi attīstīta, un tāpēc mums ir jāveic atbilstīgs pārskats aģentūrās un līdzīgās iestādēs visos Komisijas ģenerāldirektorātos.

Otrkārt, vajag vienkāršot procedūras un visu publiskā iepirkuma sistēmu, lai dotu iespēju izmantot ES līdzekļus.

Treškārt, saņēmēji meklē lielāku skaitu mazāku projektu un projektus, pie kuriem vidusmēra pilsonim ir vieglāk piekļūt.

Ceturtkārt, ir vērts pieminēt sasniegto progresu ceļā uz ES līdzekļu izmantošanu vispārējās lauksaimniecības politikas jomā. Vienlaikus jāveic pētījums par to, kāds ir iemesls zema līmeņa ERAF un ESF kohēzijas fondu apguvei jaunajās dalībvalstīs.

Piektkārt, dažas dalībvalstis ir iesniegušas sertifikātus, ko saistībā ar ES fondu pārvaldīšanu ir pārbaudījušas valsts kontroles aģentūras. Šo finanšu pārvaldības formu ES vajadzētu paplašināt, iesaistot citas Kopienas valstis.

Visbeidzot, ir vērts uzsvērt, ka 2006. gads ir pēdējais Berlīnes plāna gads (2000.-2006. gada finanšu plāns), tāpēc tam ir jāklūst par budžeta gadu, kam raksturīga laba ES naudas apguve.

Gabriele Stauner (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret Komisijas pārskatu par budžeta izpildi, jo 2006. gadā daudzās jomās budžeta fondi netika izmantoti taupīgi un efektīvi. Tas jo īpaši attiecas uz struktūrfondu naudu, korupciju daudzās jomās, ko atmaskoja 2007. gadā, un līgumiem par ēku drošību. Es rakstveidā iesniedzu vairākus jautājumus attiecībā uz šiem līgumiem, uz kuriem Komisija nav apmierinoši atbildējusi.

- Ziņojums: José Javier Pomés Ruiz (A6-0091/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par apstiprināšanu, ka Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs ir izpildījis Eiropas Parlamenta 2006. finanšu gada budžetu, un par Pomés Ruiz kunga ziņojumu, kurā ir ieteikts, lai Parlaments balsotu par budžeta izpildes apstiprināšanu. Es atzinīgi vērtēju domu par to, ka palīgu statūtiem būtu jāstājas spēkā vienlaikus ar deputātu statūtiem.

Attiecībā uz parlamentārā palīga piemaksu es uzskatu, ka ir jāsauglabā Eiropas Parlamenta deputātu līgumu slēgšanas brīvība, kas ir viņu neatkarības nosacījums valsts iestāžu uzraudzībā saskaņā ar subsidiaritātes principu. Līdz ar to es iebilstu pret jebkādiem pasākumiem, kas ierobežo deputātu brīvību pieņemt darbā savus palīgus, protams, ar nosacījumu, ka darbs faktiski tiek paveikts un attiecīgi apmaksāts.

Attiecībā uz brīvprātīgo pensiju fondu, kas ir papildu pensijas shēma, ko kopīgi finansē Eiropas Parlamenta deputāts un darba devējs, es piekritu tam, ka tiek publicēti saņēmēju vārdi, kā arī faktam, ka šīs pensiju shēmas reformai būtu jānotiek paralēli deputātu statūtu reformai. Visbeidzot, es atbalstu vajadzības pēc personāla novērtēšanu ar nolūku izlemt, cik daudz amatpersonas būs vajadzīgas, lai palīdzētu Eiropas Parlamenta deputātiem pēc tam, kad spēkā būs stājies Lisabonas līgums.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Aptuveni 30 ziņojumi, par kuriem šodien notika balsošana, lai apstiprinātu Kopienas finanšu vadību, ko veic dažādas ES iestādes un aģentūras, liecina, ka pastāv budžeta kontrole. Tā arī parāda, ka tieši šī kontrole palīdz uzsvērt trūkumus, izšķiešanu un pārkāpumus struktūrfondu un ārējās palīdzības vadībā, vai vismaz dažus no tiem. Tomēr šie ziņojumi arī parāda, ka, neraugoties ne uz ko, Parlaments ir izvēlējies apstiprināt Eiropas finanšu vadību.

Tas nav kritisks uzdevums; tā ir atbalsta politiska izrādīšana Briseles mašīnai, kurā tas ietilpst. Jāatzīst, ka tas ir nobažījies par trūkumiem, kas uzsvērti audita ziņojumā par parlamentāro palīgu piemaksām. Ir arī būtiski atzīmēt, ka pārredzamība, ko Parlaments tik ļoti pieprasa no visiem citiem – Padomes, Komisijas, dalībvalstīm un aģentūrām – skaidri netiek piemērota attiecībā uz sevi. Šis ziņojums, kurš varētu nopietni kaitēt Parlamenta reputācijai, sabiedrībai nav pieejams, un nav pieejams pat visiem Eiropas Parlamenta deputātiem. Korigējošu pasākumu veikšana pēc notikuma nav pietiekama, lai novērstu šīs nopietnās izmaksas, un to turēšana noslēpumā nepadarīs tās neesošas.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas Parlamenta 2006. gada budžeta izpildes apstiprināšana tiek uzverta ar aizdomām, un visas dalībvalstis nepieņemamā veidā tiek bāztas vienā maisā, pateicoties lēmumam klasificēt kā „konfidenciālu” iekšējā audita ziņojumu par 2006. gadu, kurš, iespējams, atsaucas uz pārkāpumiem parlamentāro palīgu piemaksu izlietojumā.

Šāda veida lēmums pakļauj aizdomām visus vēlētos Eiropas Parlamenta deputātus, ko mēs nevaram pieņemt. Līdz ar to mūsu parlamentārā grupa izvirzīja grozījumu, uzstājot uz to, lai „šis iekšējā audita ziņojums nekavējoties būtu pieejams visiem Parlamenta deputātiem un sabiedrībai”. Diemžēl šis priekšlikums Parlamentā ar balsu vairākumu tika noraidīts.

Attiecībā uz daudzvalodību ir satraucoši, ka ES oficiālo valodu izmantošana aizvien vairāk tiek novērtēta no „ekonomiskā” aspekta – tas ir, ņemot vērā izmaksas – un, ka periodiski rodas jauni nosacījumi, kuru mērķis ir ierobežot to izmantošanu, kas apdraud dažādo runātāju tiesības runāt un klausīties savā dzimtajā valodā sanāksmēs vai oficiālās vizītēs Eiropas Parlamenta darbības jomā.

Mēs arī izsakām nožēlu par faktu, ka Parlaments neapstiprināja mūsu parlamentārās grupas iesniegto grozījumu, kurā prasīts, lai Eiropas Parlamentā izmantotu atvērto pirmkoda programmatūru.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Es nevarēju balsot par 65. punktu *Pomés Ruiz* kunga ziņojumā A6-0091/2008, jo tas precīzāk nedefinē jēdzienu „radinieki”. Ja tekstā būtu runāts par aizliegšanu nodarbināt „ģimenes locekli”, 65. punkts, es domāju, būtu vairāk aizstāvams un pieņemams.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Referents, *Pomés Ruiz* kungs, ir uzrakstījis labu ziņojumu.

Es priecājos, ka Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs ir pieņēmis politiska dialoga principu budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras kontekstā.

Tāpat es priecājos, ka ģenerālsēkretariāts ir izteicis piedāvājumu organizēt regulāras sanāksmes ar Budžeta kontroles komiteju par Parlamenta budžeta izpildi ārpus gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu šim ziņojumam, jo es uzskatu, ka tas ir liekulības kalngals no vienas puses deputātiem balsot par to, lai aizliegtu likumīgi nodarbināt ģimenes locekļus, un tad, no otras puses, atteikties atklāt nodokļu maksātāju finansētās pensiju shēmas detaļas, no kurām viņi paši gūst labumu.

Tas, bez šaubām, ietver jautājumu par to, vai deputāti atmaksā paši savu ieguldījumu, kas tiek izņemts no vispārējo izdevumu piemaksas, ko izmaksā deputātiem, ko, iespējams, kā mēs uzskatām, daudzi nedara. Labākajā gadījumā tas nav pārrēdzami, sliktākajā gadījumā tā ir acīmredzama liekulība.

Kathy Sinnott (IND/DEM), rakstiski. – Man žēl to teikt, bet es balsoju pret šo ziņojumu. Es nevarēju atbalstīt atsauci uz Lisabonas līgumu 10. punktā, kurā ņemta vērā jaunā budžeta izpildes procedūra, kas izriet no Lisabonas līguma.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Vilšanos sagādā tas, ka deputāti nebalsoja par lielāku atklātību un iekšējo auditoru ziņojuma skaidru publikāciju.

Glenis Willmott (PSE), rakstiski. – Visu to grozījumu, ko EPLP šodien atbalstīja plenārsēdē par Eiropas Parlamenta 2006. gada budžeta izpildes apstiprinājumu, mērķis bija palielināt pārrēdzamību jautājumos, kuros Parlaments ir atbildīgs par valsts naudas pārvaldīšanu.

16. grozījums: Ievērojot dažu detaļu atklāšanu, kas ietvertas Budžeta kontroles komitejas locekļu ziņojumā, EPLP uzskata, ka, nodrošinot to, lai pašreizējā izmeklēšana netiek kompromitēta, šī ziņojuma publicēšana ir sabiedrības interesēs.

4. grozījums: EPLP uzskata, ka šis grozījums pastiprina vajadzību pēc darbības, lai uzraudzītu darbības, kas tiek veiktas, ievērojot iekšējā audita ziņojumu.

7. grozījums: EPLP balsoja par šo grozījumu, jo ir svarīgi, lai Budžeta kontroles komitejai ir tiesības rūpīgi pārbaudīt plānus attiecībā uz abiem šiem statūtiem.

11. grozījums: EPLP uzskata, ka, tā kā brīvprātīgo pensiju fonds daļēji tiek finansēts no valsts līdzekļiem, tā locekļu saraksts ir jāpublicē.

Thomas Wise (IND/DEM), rakstiski. – Es balsoju pret vienkārši tādēļ, ka es negribu, lai ES man norādītu, ko es varu un ko es nevaru nodarbināt.

- Ziņojums: Nils Lundgren (A6-0096/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Padomes 2006. finanšu gada budžeta izpildi, pamatojoties uz *Lundgren* kunga ieteikumu, ka Eiropas Parlamentam būtu jāapstiprina Padomes ģenerālsēkretariāta budžeta izpilde. Man žēl, ka atšķirībā no citām iestādēm Padome nepublicē ziņojumu par gada darbību, citējot 1970. gada Džentlmeņu vienošanos. Tomēr, šķiet, ka ir būtiski to darīt, lai Padome būtu vairāk atbildīga Eiropas pilsoņu priekšā. Saskaņā ar šo Džentlmeņu vienošanos Padomes apņemas neveikt nekādus grozījumus Eiropas Parlamenta izdevumu tāmei. Šī apņemšanās ir saistoša tikai tiktāl, ciktāl

izdevumu tāme nav pretrunā ar Kopienas nosacījumiem, jo īpaši attiecībā uz Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumiem un Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā arī uz šo iestāžu mītni.

Attiecībā uz kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) jomu es atbalstu aicinājumu pēc maksimālas pārredzamības un pēc tā, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 2006. gada 17. maija Starpiestāžu nolīguma 42. punktu Padomes budžetā neparādītos KĀDP darbības izdevumi. Neraugoties uz to, es uzskatu, ka Padomei ir jābūt saprātīgam budžetam attiecībā uz KĀDP.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Vārds „pārredzamība” tiek plaši izmantots un šajā jomā budžeta un ekonomikas politikas līmenī tiek izvirzīts daudz prasību (dažām) dalībvalstīm.

Neraugoties uz to, Padome, ES pārnacionālā lēmumu pieņemēja iestāde, kas sastāv no dažādu dalībvalstu valdību pārstāvjiem – kuras pilnvaras palielināsies, ja tiks pieņemts Lisabonas līgums – izrādītos brīva no šādām „prasībām”, jo tā nav iesniegusi savu gada darbības ziņojumu.

„Klausies manos vārdos, neskaties manos darbos”... Tas varētu būt Padomes darba moto attiecībā uz 2006. gada budžeta izpildes apstiprinājuma procesu.

Lai gan Eiropas Parlamenta ziņojumā, par kuru šodien notika balsošana, nav ieņemta stingrāka, kritiska līnija attiecībā uz Padomes nostāju, tajā vismaz tiek aicināts, lai šo lēmumu pārskatīt, kā arī tiek prasīts vairāk informācijas, proti, attiecībā uz līdzekļiem, kas izlietoti saskaņā ar kopējo ārpolitikas un drošības politiku (KĀDP). Ziņojumā ir prasīts precīzi norādīt izdevumus, punktu pa punktam, un sniegt Eiropas drošības un aizsardzības politikas „misiju” un ES īpašo pārstāvju darbību paveiktā novērtējumu – pēc mūsu domām, paskaidrojumu par līdzekļiem, kas izlietoti ES iejaukšanās un militarizācijas politikai.

- Ziņojums: Nils Lundgren (A6-0097/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Kopienu tiesas (EKT) 2006. finanšu gada budžeta izpildi, pamatojoties uz *Lundgren* kunga ieteikumu, ka Eiropas Parlamentam būtu jāapstiprina Eiropas Kopienu tiesas sekretāra budžeta izpilde. Es priecājos, ka EKT ir pieņēmusi rīcības kodeksu, kas attiecas uz Eiropas Kopienu tiesas, Pirmās instances tiesas un Civildienesta tiesas locekļiem un bijušajiem locekļiem, tai skaitā pienākumu iesniegt finanšu interešu deklarāciju, lai gan ir žēl, ka šī informācija nav publicēta EKT tīmekļa vietnē.

Es atzīmēju, ka ēku jautājumi (problēma ar neatkarīga eksperta nozīmēšanu galvenās ēkas paplašināšanai; nomas un pirkuma līguma parakstīšana starp Luksemburgas Lielhercogisti un EKT, ietverot nepieciešamos nosacījumus, lai papildinātu 2001. gada ietvarlīgumu un nodrošinot EKT tās zemes pārdošanu, uz kuras ir izvietots tās komplekss, par simbolisku cenu 1 eiro apmērā, kad EKT būs kļuvusi par šo ēku īpašnieci; atbilstīgas konkurences trūkums) apstiprina nepieciešamību izveidot Eiropas struktūru, kas mūsu iestādēm risinātu visus ar ēkām saistītos jautājumus.

- Ziņojums: Nils Lundgren (A6-0093/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Revīzijas palātas 2006. finanšu gada budžeta izpildi, pamatojoties uz *Lundgren* kunga ieteikumu, ka Eiropas Parlamentam būtu jāapstiprina Revīzijas palātas ģenerālsēkretāra budžeta izpilde.

Es apsveicu viņus ar kvalitatīvi sagatavotajiem pārskatiem, kas tika revidēti un saņēma labvēlīgu gan iekšējo, gan ārējo auditoru atzinumu. Runājot par Parlamenta deputātu finanšu interešu deklarācijām, tāpat kā mani kolēģi deputāti, es atzīmēju, ka atbilstīgi Eiropas Revīzijas palātas (ERP) rīcības kodeksam ERP locekļi aizpilda deklarāciju par savām finanšu interesēm un citiem līdzekļiem (ieskaitot akcijas, konvertējamās obligācijas un ieguldījumu apliecības, kā arī zemi un nekustamos īpašumus, un savu dzīvesbiedru profesionālās darbības).

Es piekritu saviem kolēģiem, ka visu ES iestāžu locekļiem būtu jāpieprasa iesniegt finanšu interešu deklarācijas, kuras ir jāievieto internetā sabiedrībai pieejamā reģistrā. Tomēr ir jābūt atšķirībai starp dāvinājumiem, kas mērāmi apjomos, un jautājumu par interešu konfliktu, kas parādītu tieši vai netieši piederīgo līdzekļu veidu un ar tiem saistītās personīgās attiecības.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis balsojuma skaidrojums galvenokārt kalpo, lai parādītu, ka viens no aspektiem, kas analizēts 2006. gada Revīzijas palātas budžeta izpildes apstiprinājumā, bija personāla trūkums, ņemot vērā darba apjomu, kuru šai ES iestādei vajadzēja paveikt.

Esmu saņēmis paziņojumus jau iepriekšējos gados, ka šai palātai trūkst darbinieku, lai tā pilnībā varētu darboties un veikt savas kontroles funkcijas.

Lai gan šajā jomā ir panākts zināms progress, personāla trūkst arī vēl tagad. Jau Eiropas Parlamenta ziņojumā ir lasāms, ka iemesls šādam personāla trūkumam daļēji ir starpība starp piedāvāto algu un dārgajām dzīves izmaksām Luksemburgā, kur atrodas Revīzijas palāta.

Mūsu cieša pārliecība ir, ka „cenu stabilitātes” politika, kas, runājot precīzāk, ir algu ierobežojumi, jūtama arī šeit: vairāk ekspluatācijas.

- Ziņojums: Nils Lundgren (A6-0098/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Ekonomikas un sociālās komitejas (EESK) 2006. finanšu gada budžeta izpildi, pamatojoties uz *Lundgren* kunga ieteikumu, ka Eiropas Parlamentam būtu jāapstiprina EESK ģenerālsēkretāra budžeta izpilde.

Tāpat kā daudzi Parlamenta deputāti, es atbalstu jaunā Administratīvās sadarbības līguma starp EESK un Reģionālo komiteju (RK) parakstīšanu 2007. gada decembrī periodam no 2008. gada līdz 2014. gadam, apzinoties, ka šāda sadarbība būs finansiāli izdevīga Eiropas nodokļu maksātājiem. Runājot par kontroli, EESK savā ikgadējā darbības ziņojumā minēja vairākas *ex post* kontroles darbības, kas 2006. gadā ir veiktas nepietiekami. Tomēr šķiet, ka šī situācija ir uzlabojusies. Ir izšķiroši svarīgi, lai veiktās kontroles darbības būtu precīzas. Mums vajadzētu būt apmierinātiem par personīgo pārliecību, kuru izteica EESK ģenerālsēkretārs par *ex ante* un *ex post* kontroles efektivitāti un regularitāti.

Vienlaikus, tāpat kā citi Parlamenta deputāti, es apsveicu EESK ar audita komitejas izveidi, kuras sastāvā ir trīs EESK locekļi, kuru uzdevumos ietilpst Iekšējā audita struktūrvienības neatkarības pārbaude un darbību pārbaude, kas veiktas, reaģējot uz audita ziņojumos sniegtajiem ieteikumiem.

- Ziņojums: Nils Lundgren (A6-0095/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Reģionu komitejas 2006. finanšu gada budžeta izpildi, pamatojoties uz *Lundgren* kunga ieteikumu, ka Eiropas Parlamentam būtu jāapstiprina Reģionu komitejas ģenerālsēkretāra budžeta izpilde. Tāpat kā daudzi Parlamenta deputāti, es atbalstu jaunā Administratīvās sadarbības līguma starp EESK un Reģionālo komiteju (RK) parakstīšanu 2007. gada decembrī periodam no 2008. gada līdz 2014. gadam, apzinoties, ka šāda sadarbība būs finansiāli izdevīga Eiropas nodokļu maksātājiem. Jaunajā līgumā ir saglabātas vissvarīgākās jomas (infrastruktūra, IT un telekomunikācijas, kā arī tulkošana, ieskaitot dokumentu sagatavošanu) apvienotajos pakalpojumos, turpretim neliels pakalpojumu skaits tiek sadalīts (iekšējie pakalpojumi, sociāli medicīniskie pakalpojumi, bibliotēka un drukas sagatavošanas darbi). Es priecājos par RK locekļu komandējumu izmaksu neveiksmīgā darījuma iznākumu un algu pārskaitīšanu dažām amatpersonām. Visbeidzot, es priecājos par finanšu pārbaudes pakalpojuma lielāku neatkarību un resursiem.

- Ziņojums: Nils Lundgren (A6-0092/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas ombuda 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz *Lundgren* kunga ziņojumu. Tāpat kā daudzi Parlamenta deputāti es esmu pārsteigts, ka laika periodā no 2003. līdz 2006. gadam ombuda saistību apropriācijas ir pastāvīgi pieaugušas no 4 438 653 eiro līdz 7 682 538 eiro (+73 %) un amatu skaits palielinājies no 31 līdz 57 vienībām (+84 %), turpretim sūdzību skaits pieaudzis par 57 % un jaunās izmeklēšanas no 253 līdz 258 (+2 %). Darbības līmenī es atbalstu jaunā sadarbības līguma parakstīšanu ar Parlamentu par administratīvo pakalpojumu sniegšanu, un ombuda pirmā ģenerālsēkretāra nozīmēšanu 2006. gada 1. augustā. Šķiet, ka kontroles efektivitāti atsevišķās jomās varētu uzlabot. Es esmu arī pārsteigts par darbā pieņemšanas sarežģītumiem, kas minēti ombuda 2006. gada pārskatā, jo īpaši saistībā ar kvalificētiem juristiem, kas radušies divu paplašināšanās viļņu rezultātā (2004. un 2007. gadā), tāpat arī ar darbinieku mainību un grūtībām Strasbūrā piesaistīt un noturēt kandidātus ar pagaidu līgumiem.

- Ziņojums: Nils Lundgren (A6-0094/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz *Lundgren* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina šī budžeta izpilde. Tāpat kā daudzi citi Parlamenta deputāti es atzinīgi vērtēju EDAU un tā asistenta iniciatīvu publicēt savu finanšu interešu gada deklarāciju līdzīgā formā, kā to

dara Eiropas Parlamenta deputāti. Veiksmīgā kārtā administratīvās sadarbības līgums starp Komisijas, Parlamenta un Padomes ģenerāļsekretāriem, kas parakstīts ar EDAU 2006. gada 7. decembrī, ir pagarināts vēl uz 3 gadiem, un stājas spēkā 2007. gada 16. janvārī. Noslēgumā mums vajadzētu pieminēt, ka EDAU *ex post* iepriekšējo pārbaužu procesi un noslēguma atzinumu sagatavošana ir ievērojami progresējuši, un ka EDAU ir nolēmusi izveidot iekšējās kontroles struktūru atbilstīgi tās darbībām un prasībām.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0111/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz *Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina direktora budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē saistītajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu aicinājumu Komisijai ik pēc pieciem gadiem veikt pētījumu par katras esošās aģentūras pievienoto vērtību, un tai nevajadzētu just pārmetumus par kādas aģentūras slēgšanu gadījumā, ja tās pievienotās vērtības novērtējums ir negatīvs. Līdzīgā veidā uzlabojumi steidzami ir nepieciešami aģentūru iekšējā audita procedūrām, un es atbalstu iniciatīvu izveidot starpaģentūru disciplināro padomi. Es esmu pārsteigts, ka Revīzijas palāta vēlreiz atklāja augstu pārņemšanas likmi šī fonda budžeta izpildē (43 % par administratīvajiem izdevumiem un 45 % par darbības izdevumiem) un par šaubām, ko Revīzijas palāta izteica saistībā ar fonda atbilstību budžeta sadalījumam pa gadiem.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0114/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Mācību fonda direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde.

Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Es brīnos, ka Revīzijas palāta nav pieminējusi, ka pret šī fonda direktora ticamības deklarāciju bija iebildumi.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0110/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra (CEDEFOP) direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Es atzinīgi vērtēju sistēmas izveidi sadarbībai starp CEDEFOP un Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu, lai nodrošinātu, ka pieejamais pētniecības finansējums tiek izmantots kopīgo interešu jomās.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0124/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Savienības iestāžu tulkošanas centra direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Ir pārsteidzoši atzīmēt Tulkošanas centra uzkrāto budžeta pārpalikumu 16,9 miljonu eiro apjomā 2006. gadā, un ka 2007. gadā šim centram ir jāatmaksā aptuveni 9,3 miljoni eiro

saviem klientiem. Šķiet, ka šī pārpalikuma uzkrāšana parāda, ka metode, ko šis centrs izmanto savu tulkojumu cenu noteikšanai nav pietiekami precīza.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Eiropai ir vajadzīga daudzvalodība, lai izdzīvotu. Pirmajā Eiropas Kopienas direktīvā 1958. gadā ir atsauce uz daudzvalodību. Eiropas Savienība neizmanto vienu vai vairākas valodas pati pēc savas izvēles, ko vairākums tās pilsoņu varētu nesaprast.

Juridisko, politisko un administratīvo dokumentu tulkošana ļauj Eiropas Savienībai izpildīt tās juridiskās saistības. Daudzvalodība veicina pārredzamības, likumības un efektivitātes uzlabošanu Eiropas Savienībā. Ierobežojumiem, ko radījis daudzvalodības režīms, ir pozitīva ietekme uz dokumentiem, kas ir plašāki un tiek izstrādāti dotajā termiņā. Slovēku valodas vārdā (un to vārdā, kas izmanto šo valodu), es prasu veikt vajadzīgos pasākumus, lai atrisinātu problēmu attiecībā uz darbavietu trūkuma tulkus ES iestādēs, iekļaujot tās 2009. gada budžetā.

Es prasu Eiropas Parlamentam tulkot bez kavēšanās un turpināt tulkot visus šī sasaukuma juridiskos, politiskos un administratīvos dokumentus slovēku valodā un pārējās oficiālajās Eiropas Savienības valodās, lai pilsoņi var uzraudzīt visu iestāžu politiskās darbības; vissvarīgākās ir Parlamenta sanāksmju debašu stenogrammas. Es vēlos, lai protokolā ierakstītu, ka es iesniedz rakstisku deklarāciju, atbalstot daudzvalodības režīma saglabāšanu, un es aicinu Slovēkijas tulkus un tulkotājus ar savām valodu zināšanām veicināt daudzvalodību Eiropā.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0117/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Vajadzētu būt bažām par to, ka atkal šis centrs ir uzņēmies juridiskas saistības, trūkstot iepriekšējām budžeta saistībām, kas ir pretrunā ar finanšu noteikumiem. Centram ir jāveic nepieciešamie pasākumi, tai skaitā finanšu vadības ziņā, lai uzlabotu saistību un maksājumu procedūras.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0116/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Galu galā Eiropas Parlamenta deputāti atzinīgi vērtē pūles, ko šis uzraudzības centrs ir pielicis, lai uzlabotu sava budžeta izpildi, lai gan tā pārnesto aproprāciju līmenis joprojām ir augsts. Es apsveicu uzraudzības centra vēlmi veikt savu 2007. gada darbību novērtējumu un faktu, ka ir paredzēts vadības plāns 2008. un 2009. gadam.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0113/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras (bijušā Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra) direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Gada ziņojumi

un pārskati par šīs aģentūras 2006. un 2007. gada darba programma ietver salīdzinoši maz informācijas par budžeta izpildi, finanšu informāciju, riskus, aģentūras novērtējumu un auditu, kam ir jāuzlabo tās informācijas kvalitāte un jāpublicē ziņojums par tās gada darbību aģentūras tīmekļa vietnē.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0112/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Es atzinīgi vērtēju šīs aģentūras lomu stabilitātes Balkānu reģionu attīstībā un konsolidēšanā, kā arī CARDS programmas pareizajā pārvaldībā. Aģentūra ir pilnībā izpildījusi savas pilnvaras un tagad tā var pakāpeniski samazināt savas darbības; tas tiek plānots uz 2008. gada beigām, lai uzticētu palīdzības vadību Serbijai, Kosovai, Melnkalnei un Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai (FYROM) Komisijas delegācijām šajās valstīs.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī aģentūra tika izveidota pēc NATO uzbrukuma bijušajai Dienvidslāvijai un tā vada ES galvenās „palīdzību” programmas Balkānos.

Tās mērķi ir skaidri un ietver, kā būtu sagaidāms, „palīdzību” „reformu” procesos, kas ved pie iestāžu un „tiesiskuma” izveides ES pašas iztēlē un saskaņā ar ES ambīcijām, proti, izmantojot „tirgus ekonomikas” izveidi, t.i., kapitālistu sistēmas izveidi.

Iespējams, ka EP, pārņemts ar NATO un ES paplašināšanos, „ir pārliecināts, ka tad, kad Komisija pārņem jaunā pirmspievienošanās palīdzības instrumenta vadību, (...) tam beidzot vajadzētu iesniegt Padomei jaunu mandātu aģentūrai, kam vajadzētu, kā nolemts, līdz 2008. gada beigām pabeigt tās darbu Balkānos un tikt pārveidotai par patiesu Eiropas aģentūru ārējām darbībām”. Tas tālāk paskaidro, ka „jauns mandāts šai veiksmīgajai aģentūrai būtu visefektīvākais veids, kā veikt jaunus uzdevumus ārējās darbībās” (...) „jomās, kurās tradicionāla attīstības palīdzība nevar tikt īstenota”.

Citiem vārdiem, nepieņemama šīs aģentūras pārveidošana vēl citā instrumentā, kas atbalsta ES iejaukšanās politiku citos pasaules reģionos.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0122/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Vides aģentūras direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Ir pārsteidzoši, ka Eiropas Vides aģentūra ziņoja par ievērojamu budžeta apropriāciju apjomu darbības izdevumiem pārņemšanu uz 2007. finanšu gadu; tādējādi ir sagaidāms, ka budžeta perioda princips netiks ievērots. Ir jābūt arī kritiskiem pret konkrētiem trūkumiem aģentūras kontroles sistēmā, kas nav skaidri nodalījusi pilnvarotās amatpersonas un grāmatvedības funkcijas.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0128/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga

disciplināra padome visām aģentūrām. Es apsveicu aģentūru par tās darbu novēršanas metožu izplatīšanā veselības un darba drošības ES jomā. Neraugoties uz to, es nožēloju faktu, ka tā pietiekami nesazinās ar dalībvalstu sociālajām iestādēm, kas ir specializējušās veselības un darba drošības jomā.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0125/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Zāļu aģentūras direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Es nevaru saprast Eiropas Zāļu aģentūras valdes bažas, ka tai piešķirtie jaunie uzdevumi nav pietiekami finansēti. Patiesi, aģentūras finansiālā situācija šķiet plaukstoša, ar zemu līdzekļu izmantošanas līmeni (mazāk nekā 60 %) un ievērojamu norēķinu pārpalikumu, kas saistīts ar uzkrājumiem, un vienlaikus subsīdija no Kopienas un uzņēmumu maksājumi, lai saglabātu Kopienas tirdzniecības atļaujas zālēm (citiem vārdiem, ieņēmums 119 miljonu eiro apjomā 2006. gadā plus Kopienas subsīdija 31 miljona eiro apjomā).

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0120/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Manuprāt, ir divaini, ka šīs iestādes izdevumi nav pilnībā izpildīti, kas acīmredzot galvenokārt ir to problēmu dēļ, kas saistītas ar augsti kvalificēta personāla pieņemšanu darbā Parmā (tikai divas trešdaļas no 250 iestādes nodrošinātajām darbavietām varēja tikt aizpildītas līdz 2006. gada beigām), kā arī ar nesaskaņotību tās pārskatos.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0115/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Jūras drošības aģentūras direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Attiecībā uz šo aģentūru man žēl, ka maksājumu apropriācijas pretpiesārņošanas pasākumiem jūrā ir izmantotas pārāk maz (67,7 %), lai gan Parlaments ir plaši atbalstījis šāda veida maksājumus budžeta procedūras kontekstā. Visbeidzot, vajadzētu bažīties par faktu, ka budžeta pārvietojumu skaits ir pārāk liels, ir neapmierinoša darbā pieņemšanas plānošana un nepareiza budžeta prezentācija.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pēdējos gados aģentūru un citu Kopienas struktūru skaits ir palielinājies – no Nicas līguma līdz tam, kas tagad ir zināms kā Lisabonas līguma projekts. Pamatojoties uz visdažādākajiem mērķiem, to uzdevums galvenokārt ir kalpot kā katalizatoram, lai pastiprinātu Eiropas Savienības iestāžu un politikas aizvien pieaugošo pārvalstisko raksturu.

Kopumā tās ir izveidotas, lai „koordinētu” dalībvalstis vai „palīdzētu” dalībvalstīm dažādās jomās, un šo aģentūru un struktūru skaits ir pakāpeniski palielinājies: attiecībā uz budžeta izpildes procesu 2000. gadā bija 8 aģentūras, bet 2006. gadā vairāk nekā 20 aģentūras!

Lai gan tas ir nepilnīgi, šeit ir daži piemēri: Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex*), Eiropas Dzelzceļa aģentūra, Eiropas Vides aģentūra, Eiropas

Rekonstrukcijas aģentūra (Balkāni), Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, Eiropas Jūras drošības aģentūra, Eiropas Aviācijas drošības aģentūra, ...

Attiecībā uz šo aģentūru budžeta izpildi Revīzijas palāta ir veikusi vispārīgu novērojumu, ka tās savās darbībās nav ievērojušas pasākumus, kas noteikti Finanšu regulā, Civildienesta noteikumos un valsts iepirkumu noteikumos, minot tikai dažus piemērus.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0118/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Mums ir jāpārskata Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izmaksu struktūru, lai līdzsvarotu izmaksas un ieņēmumus sertifikācijas darbībām (ieņēmumi 35 miljonu eiro apjomā pret izdevumiem 48 miljonu eiro apjomā).

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0123/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Dzelzceļa aģentūras direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Attiecībā uz Eiropas Dzelzceļa aģentūras darbību, ar nožēlu ir jāatzīmē ļoti ievērojama līdzekļu pārņemšana (85 % no darbības izdevumiem), un mums būtu atzinīgi jāvērtē fakts, ka šī aģentūra ir nolēmusi ieviest tos 24 iekšējās kontroles standartus, ko Komisija noteikusi 2008. gadam, kā arī tās lēmumu pieņemt darbā atbildīgo par iepirkumiem, lai tas kopīgi ar iekšējo auditoru paātrinātu šo funkciju un padarītu to drošu.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0119/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Tīkla un informācijas drošības aģentūras izpildedirektora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un slēgt aģentūras, ja tās nav lietderīgas. Attiecībā uz Eiropas Tīkla un informācijas drošības aģentūru es gribētu teikt, ka es nepiekrītu Eiropas Parlamenta viedoklim, kas noraida Komisijas priekšlikumu nodot šīs aģentūras pienākumus jaunai Eiropas *Telecom* mārketinga iestādei, kuras uzdevumi no 2010. gada būtu nodrošināt, lai valstu regulatori strādā kā efektīva komanda, pamatojoties uz kopīgiem vadošiem principiem, sniedzot atzinumus un palīdzot sagatavot Komisijas vienota tirgus pasākumus telekomunikāciju nozarei.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0126/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*FRONTEX*) direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties

slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Attiecībā uz FRONTEX nav pareizi, ka šī aģentūra ieguva pilnīgu finansiālu neatkarību tikai no 2006. gada 1. oktobra un ka līdz tam laikam visiem administratīvajiem izdevumiem bija nepieciešams Komisijas apstiprinājums Briselē. Es apsveicu aģentūru ar tās paveikto darbu par spīti nepietiekamajiem resursiem, un es ceru, ka šie resursi nākotnē ievērojami palielināsies.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Starp citiem iespējamajiem būtiskiem apsvērumiem par šīs aģentūras budžeta izpildi būtu jānorāda ievērojamās summas, kas ir palikušas pāri 2006. gada beigās, un vēl jo vairāk, ka tajā pašā gadā ir apstiprināti divi budžeta grozījumi, kuru mērķis bija palielināt tās budžetu.

Pēc šiem budžeta grozījumiem šīs aģentūras budžets pieauga līdz 19,2 miljoniem eiro. Taču 2006. gada beigās, un, pamatojoties uz šīs aģentūras pašas pārskatiem, tai bija 14,3 miljoni eiro skaidrā naudā!

Tika novēroti arī daži pārkāpumi attiecībā uz personāla vadību, proti, attiecībā uz darbā pieņemšanas kritērijiem un procedūrām, kas nebija saskaņā ar ES iestāžu Civildienesta noteikumu vispārīgajiem nosacījumiem (faktiski šī situācija atkārtojas dažādu Kopienas aģentūru budžeta izpildē, par ko ir izteikta kritika saistībā ar neatbilstību Civildienesta noteikumu prasībām).

Šāda ir politiskā vēlme panākt progresu attiecībā uz Kopienas „robežu pārvaldības” politikas iekļaušanu ES līmenī un izveidot *Frontex* tā, – kam mēs nepārprotami iebilstam, – lai finanšu resursi tiktu nodrošināti virs aģentūras spējas tos izmantot. Kas liek man teikt, ka 2006. gadā šīs lietas nepārprotami tika darītas ačgārnī...

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Mēs esam cīnījušies, lai iegūtu kontroli pār naudas izšķiešanu un nepareizu izmantošanu, kopš ir izveidota ES. Galu galā ir pienācis laiks uzsākt cīņu pret korupciju visaugstākajā līmenī, tādējādi, ka tiek izvirzīta prasība nepareizi izmaksāto naudu atmaksāt atpakaļ, un mums ir pēc iespējas labāk jāizmanto iespējas taupīt naudu. Tas ietvertu, piemēram, to, ka mēs aprobežotos ar vienu atrašanās vietu Parlamentam, kā arī līdzekļu saprātīgāku izmantošanu attiecībā uz ES aģentūrām. Mēs apstiprinām dažu lietu dublēšanu, tādu kā Pamattiesību aģentūru, kamēr vienlaikus tādas lietderīgas aģentūras kā *Frontex* tiek atstātas bez līdzekļiem. Tam nevar ļaut turpināties.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0129/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par EUROJUST administratīvā direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz mana Austrijas kolēģa *Hans-Peter Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir jāvienkāršo un jāracionalizē decentralizētajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt kādu aģentūru, ja analizē ir secināts, ka tā nav lietderīga. Tāpat steidzami ir jāuzlabo iekšējā audita procedūras, un es atbalstu iespēju, ka varētu būt kopīga disciplināra padome visām aģentūrām. Attiecībā uz EUROJUST es esmu pārsteigts par problēmām, kas saistītas ar pilnvaru nošķiršanas principa neievērošanu attiecībā uz pilnvarotājas personas un finanšu pārbaudītāja uzdevumiem, un ka sadarbība ar Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroju (OLAF) joprojām ir tik nepilnīga.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0121/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Policijas akadēmijas (CEPOL) direktora 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, pamatojoties uz *Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde. Apstiprināšanas process ir jāvienkāršo un jāracionalizē saistītajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt tās aģentūras, kuras nav lietderīgas.

Līdzīgā veidā uzlabojumi steidzami ir nepieciešami aģentūru iekšējā audita procedūrām, un es atbalstu iniciatīvu izveidot starpaģentūru disciplināro padomi. Ņemot vērā akadēmijas norādītos iemeslus, jo īpaši to, ka šai jaunajai Kopienas struktūrai bija grūti uzreiz izpildīt Finanšu regulas principus un ka tajā jau ir ieviestas kontroles sistēmas, būtu normāli, ja, vēlākais līdz 2008. gada jūnijam šī struktūra pilnībā nodrošinātu atbilstību Finanšu regulas nosacījumiem.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0106/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par to, lai apstiprinātu, ka Komisija ir izpildījusi 6., 7., 8. un 9. Eiropas Attīstības fonda (EAF) budžetu 2006. finanšu gadam, pamatojoties uz *Fjellner* kunga ziņojumu, kurā ierosināts, lai Parlaments apstiprinātu budžeta izpildi. *Fjellner* kungs faktiski pārņēma ļoti labo *Stubb* kunga, kurš tika iecelts par ministru Somijas valdībā, darbu.

Līdzīgi daudziem deputātiem, man žēl, ka EAF netika iekļauts budžetā saskaņā ar finanšu plānu 2007.-2013. gadam, un šādai iekļaušanai budžetā ir jābūt par prioritāru mērķi daudzgadu finanšu sistēmai pēc 2013. gada. Līdz tam laikam ir jāvienkāršo procedūras EAF vadībai, jo īpaši nodrošinot iespēju slēgt iepriekšējo EAF, cik agri vien iespējams, un standartizējot to finanšu noteikumus. Sākot ar 10. EAF 2008. gadā, Komisijai būs vienlaikus jāvada ne mazāk par četriem EAF.

Visbeidzot, es esmu pārsteigts par „nesamaksāto saistību” summu 10,3 miljardu apjomā, kas ir 25 % no kopējiem piešķirtajiem līdzekļiem, un tā ir kategoriska prasība, ka Komisijai ir daudz krasāk jāsamazina šie līdzekļi, jo īpaši vecās un pasīvās saistības.

- Ziņojums: Hans-Peter Martin (A6-0127/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas GNSS Uzraudzības iestādes direktora budžeta 2006. finanšu gadam izpildi, pamatojoties uz *Martin* kunga ziņojumu, kurā ieteikts, ka Eiropas Parlamentam būtu jāapstiprina Padomes šī budžeta izpilde.

Apstiprināšanas process ir jāvienkāršo un jāracionalizē saistītajām aģentūrām, kuru skaits ir palielinājies (no 8 aģentūrām 2000. gadā līdz 20 aģentūrām 2006. gadā) un kuru kopējais budžets tagad ir aptuveni 1 miljards eiro. Es atbalstu prasību Komisijai ik pēc pieciem gadiem iesniegt pētījumu par katras aģentūras pievienoto vērtību un nevilcināties slēgt tās aģentūras, kuras nav lietderīgas.

Līdzīgā veidā uzlabojumi steidzami ir nepieciešami aģentūru iekšējā audita procedūrām, un es atbalstu iniciatīvu izveidot starpāģentūru disciplināro padomi. Attiecībā uz Eiropas Globālās satelītnavigācijas sistēmas (GNSS) Uzraudzības iestādi būtu jāatzīmē, ka no 2007. gada 1. janvāra šī iestāde ir visu *Galileo* programmas materiālo un nemateriālo aktīvu īpašniece, un tā kā šīs programmas finansējums 100 % apmērā būs valsts līdzekļi, minētajai iestādei ir jāpiemēro īpaši rūpīga kontrole.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.25 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA: Gerard ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

10. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)**11. Pārtikas cenu pieaugums Eiropas Savienībā un jaunattīstības valstīs (debates)**

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par pārtikas cenu pieaugumu ES un jaunattīstības valstīs.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dramatiskais pārtikas cenu pieaugums kopš šī gada sākuma visā pasaulē ir pamudinājis apzināties, ka pārtikas krīze ir globāla.

Tuvākajā laikā Londonā notiks sanāksme, kurā piedalīsies pārtikas atbalsta galvenie sniedzēji. Maija sākumā notiks starptautiska konference „Par zaļo revolūciju Āfrikā”. Šajā nozarē jau ir iesaistīti visi politiķi, darbinieki un eksperti. Jau vairāku pēdējo gadu laikā pasaulē novēro pastāvīgu pārtikas cenu pieaugumu.

Kopš 2000. gada kviešu cena dolāros ir pieaugusi trīskārt, rīsu un kukurūzas cena ir pieaugusi divkārt. 2008. gada sākumā cenas pieauga vēl par 20 %, kas mūsu industriāli attīstītajās valstīs izraisīja satraukumu par pirkspēju, bet jaunattīstības valstīs — bada draudus to iedzīvotājiem. Ja jūs varat tērēt ne vairāk kā dolāru dienā un lielāko daļu savu ienākumu izlietojat pārtikai, tad šāds cenu pieaugums vienkārši nav savienojams ar izdzīvošanu.

Pēdējo nedēļu laikā visā pasaulē — Haiti, Meksikā, Ēģiptē, Marokā, Kamerūnā, Senegālā, Ziloņkaula Krastā, Gvinejā, Mauritānijā, Etiopijā, Uzbekistānā, Jemenā, Filipīnās, Taizemē un Indonēzijā — notikušo protesta akciju patiesais cēlonis ir pārtika. Pētījumi rāda, ka starptautiskajā tirgū ir pagājuši lētās pārtikas ēra. Mēs vairs nepiedzīvosim pārtikas cenu atgriešanos to bijušajā līmenī, un, ja netiks veikti steidzami pasākumi, to nestabilitāte var pieaugt.

Pašreizējā strauji pieaugošo pārtikas cenu atmosfēra rada nopietnus politiskās, finanšu un sociālās situācijas destabilizācijas draudus daudzās pasaules valstīs, tādēļ mums jārikojas nekavējoties. Tas lielā mērā pārsniedz Eiropas Komisijas vai pat Eiropas Savienības iespējas. Ir jārikojas visai starptautiskajai sabiedrībai.

Meklējot iespējamus risinājumus, mēs esam noteikuši divus galvenos rīcības veidus. Pirmkārt, mums jāglābj dzīvības un jāreaģē uz straujā cenu pieauguma izraisīto sociālo krīzi, ko dažviet saasina politiskā situācija valstī. Otrkārt, mums nepārprotami nepieciešamas vidēja termiņa un ilgtermiņa stratēģijas. Es domāju, ka mums jādarbojas abās frontēs. Tā noteikti būtu lielākā kļūda, ja tādas strukturālas problēmas risināšanai kā nodrošinātība ar pārtiku mēs piedāvātu humāno palīdzību pārtikas atbalsta veidā. Protams, tas īstermiņā nomierinātu dažu cilvēku sirdsapziņu, bet strukturālu problēmu nevar atrisināt vienīgi ar ārkārtas pārtikas atbalstu.

Tādēļ tuvākajā laikā kopā ar katras valsts atbildīgajiem noteikti ir jācenšas nodrošināt labāku pārtikas cenu kontroli, lai apmierinātu to sabiedriski neaizsargātāko iedzīvotāju vajadzības, kuri cieš visvairāk. Tāpēc, lai palielinātu Humānās palīdzības biroja iespējas piegādāt ārkārtas pārtikas atbalstu, mums jāmobilizē papildu ārkārtas humānā palīdzība.

Tomēr tā nav ikdienišķa pārtikas krīze. Tā ir pirktspējas krīze, kas skar vistrucīgākos, kuri vairs nevar atļauties nopirkt pārtiku. Tādēļ mums jāizmanto arī citi pārtikas atbalsta veidi, kas paredz, piemēram, zīdaiņu nepietiekama uztura negatīvās ietekmes kompensāciju un atbalstu visneaizsargātākajām mājsaimniecībām. Mums jāveicina arī vietējā lauksaimniecības piedāvājuma straujš pieaugums, vietējiem zemniekiem sniedzot piekļuvi lauksaimniecības ieguldījumiem, sēklām un mēslojumam.

Ņemot vērā krīzes apjomu un tās iespējamo ilgumu, ir būtiski, ka arī Eiropas Savienība pievienojas vidēja termiņa risinājumam, kas atbalsta sociālās aizsardzības politiku visapdraudētākajās valstīs, it īpaši Āfrikā.

Vidējā termiņā un ilgtermiņā vienīgais piemērotākais risinājums ir darīt visu iespējamo, lai garantētu lauksaimniecības piedāvājumu. Lai neatpaliktu no starptautiskā pieprasījuma, visā pasaulē, nevis tikai lielākajām eksportētājvalstīm, jāpalielina ražošanas. Eiropas Savienība šajā jomā jau ir veikusi konkrētus pasākumus. Ir iesaldēta obligātā zemes turēšana atmatā, ir palielinātas piena kvotas, un ir atceltas muitas nodevas graudiem.

Reizē ar mūsu atbalstu Āfrikai jādara sava darba daļa un jāsteno zaļā revolūcija, tā samazinot savu vispārējo atkarību starptautiskajā tirgū. Āfrikas lauksaimniecība pašlaik ir visneproduktīvākā pasaulē, bet tai ir milzīgs attīstības potenciāls, ko nodrošina politiskais atbalsts vietējo mazo zemnieku saimniecību saglabāšanai un prioritātes ieguldījumiem, lai palielinātu ražīgumu un zemniekiem atvieglotu piekļuvi valsts un reģionālajiem tirgiem.

Komisijai šāda pieeja jau ir galvenā prioritāte. Mēs jau sen pirms citiem starptautiskiem dalībniekiem pirmie uzsvērām lauksaimniecības nozīmīgo lomu attīstības politikā. Mēs pārskatījām savas programmas, kas balstītas uz Āfrikas Savienības programmām, kuras ierosina saskaņot Eiropas lauksaimniecības un lauku attīstības atbalstu ar 2007. gada jūnijā pieņemto Āfrikas Savienības lauksaimniecības attīstības programmu.

Izstrādājot 10. Eiropas Attīstības fondu, mēs pārliecinājāmies, ka lauku attīstības nozarei kopumā nepieciešams divkārtšs atbalsta pieaugums — EUR 650 miljoni devītajā EAF, bet jau EUR 1250 miljardi desmitajā EAF. Tas nebija viegli, jo, kā jums zināms, attīstības partneri paši izvēlas tās nozares, kurām nepieciešams piešķirt atbalstu. Tas ir ievērojams pieaugums, 100 % pieaugums absolūtā izteiksmē, lai gan to nevar uzskatīt par lauksaimniecībai un lauku attīstībai paredzētā kopējā apjoma procentuālu pieaugumu. Pieejamā naudas summa ir divkārtšojusies, bet Eiropas Attīstības fonda procentuālā attiecība ir saglabājusies gandrīz tāda pati.

Šajā saistībā mēs ar gandarījumu atzīmējam atjaunoto interesi par līdzekļu piešķirēju sabiedrību lauksaimniecības nozarē, kas pēdējo 25 gadu laikā bija palikusi bez ievēribas. Komisija kopumā un it īpaši es kā komisārs, kas atbildīgs par attīstību un humāno palīdzību, pārāk labi apzināties pašreizējās krīzes politisko nozīmību. Pagājušajā mēnesī Ņujorkā tūkstošgades attīstības mērķu Āfrikas koordinācijas grupas sanāksmē man bija iespēja runāt par to ar Apvienoto Nāciju ģenerālsekretāru. Es apspriedos arī ar Āfrikas Savienības komisijas priekšsēdētāju *J. Ping*. Šajā sanāksmē es lietoju teicienu „humānā viesuļvētra”, jo es jutu, ka ir svarīgi mudināt politiskos līderus rīkoties, nevis tikai runāt un bārstīt solījumus.

Krīzes cēloņi ir dažādi un sarežģīti, tādēļ mums nav jābaidās iztīrīt tos pārāk detalizēti. Ir pieaudzis pieprasījums, sevišķi Āzijā, jo ir uzlabojies daudzu cilvēku labklājības līmenis, kuri tagad var atļauties ēst vairāk un labāk. Ir arī pieaugušas naftas cenas, kas tieši ietekmē transporta un minerālmēslu izmaksas. Pierēķiniet tam vēl piegādātāju problēmas, kas radušās klimata pārmaiņu dēļ, un mēs jau iegūstam dažas pašreizējās krīzes sastāvdaļas.

Ko dara Komisija? Tā izstrādā ilgtermiņa stratēģiju, kas, kā jau iepriekš minēju, ir akūti nepieciešama. Tomēr paies divi gadi, līdz mēs redzēsim uzskatāmus rezultātus. Lauksaimniecības produkciju nevar tā vienkārši palielināt kā ūdens daudzumu, pagriežot vaļā krānu, tā ka mēs gaidām arī īstermiņa un ārkārtas pabalstus. Pagājušā gada martā mēs nolēmām piešķirt vēl EUR 160 miljonus pārtikas atbalstam, nupat mēs nolēmām piešķirt papildu EUR 57 miljonus no 2008. gada budžeta, bet tie būs pieejami agrāk, nekā šajā gadā paredzēts. Mēs piesaistīsim EUR 60 miljonus papildu naudu, ko iegūsim, vai nu pārskatot 4. pozīciju, vai pieprasot Parlamentam mobilizēt ārkārtas rezerves.

Nobeigumā es gribētu uzsvērt, ka Komisija turpinās uzmanīgi pārraudzīt šo situāciju un ir gatava apsvērt papildu finansējumu attīstības vajadzībām, ja tas būs nepieciešams.

Janez Lenarčič, *Padomes priekšsēdētājs*. – (SL) Vispirms es gribētu atvainoties deputātiem par to, ka nokavēju sēdes sākumu. Es tikko nāku no tikšanās ar Komiteju priekšsēdētāju konferenci, un es pateicos jums par to, ka debates ir organizētas tā, ka man tagad ir ļauts runāt.

Eiropas Savienība pauž nopietnas bažas saistībā ar lauksaimniecības produktu cenu pieaugumu, kas kļūst ne tikai par Eiropas Savienības problēmu, bet arī par problēmu citur pasaulē. Mēs apzināmies problēmas nopietnību un iespējamo seku apjomu it īpaši pasaules nabadzīgākajās valstīs.

Kādi tad ir šīs problēmas cēloņi? Piedāvājuma pusē cenu kāpumu galvenokārt izraisījis produkcijas deficīts, ko daļēji izraisījušas klimata pārmaiņas, īpaši attiecībā uz graudaugiem, un augstākas ražošanas izmaksas. No otras puses, pasaules iedzīvotāju skaita pieaugums un vairāku tādu lielu valstu kā Ķīna, Indija un Brazīlija straujā attīstība palielina pieprasījumu. Pieaugošā pirkspēja un augstāks labklājības līmenis šajās valstīs veicina ēšanas paradumu izmaiņas. Pieaugošais gaļas un piena produktu pieprasījums netieši ietekmē lopbarības graudu cenas.

Daži, pat diezgan daudzi, cilvēki kā iemeslu min arī biodegvielas tirgus paplašināšanos un līdz ar to pieaugošo pārtikā nelietojamu lauksaimniecības produktu pieprasījumu. Tieši šī iemesla dēļ Eiropas Savienībā īpaši šim mērķim izveidotajās darba grupās mēs cenšamies izstrādāt precīzus ilgtermiņa kritērijus, kas atvieglos pastāvīgu biodegvielas ražošanu, kuru minimāli ietekmēs tādi faktori kā pārtikas cenas.

Tā kā pārtikas cenu pieauguma minētie cēloņi abās, kā piedāvājuma, tā pieprasījuma, pusēs pēc būtības ir strukturāli, tad ir sagaidāms, ka cenas un cenu pieaugums, arī ilgtermiņā, paliks augstāki, nekā mēs bijām pieraduši pēdējo desmit gadu laikā. Pasaules mērogā pārtikas cenu pieaugums sevišķi kaitīgi ietekmē tās valstis, kurās lauksaimniecības produkcija un pārtika ir nozīmīga importa daļa. Šī problēma īpaši asa ir valstīs, kurās ir zema un vidēji augsta vietējā ražošana un nepietiekami daudz konkurētspējīgu struktūru pārtikas ražošanas un tirdzniecības jomā.

Lai nodrošinātu apgādi ar ikdienā nepieciešamo pārtiku, līdztekus citiem jautājumiem ir svarīgi atbalstīt lauksaimniecības produktu ražošanu nabadzīgākajās valstīs. Tajā pašā laikā jānodrošina bagātākās valstis piešķirt finanšu līdzekļus attīstības palīdzībai nabadzīgākajām valstīm un aktīvāk iesaistīties humānās palīdzības organizācijās.

Eiropas Savienība pieaugošās pārtikas cenas tiecas iegrožot dažādos veidos. Kopējās lauksaimniecības politikas neseno reformu mērķis bija padarīt Eiropas lauksaimniecību ilgtspējīgāku un atbilstošāku tirgus prasībām. Eiropas Savienība jau pieņēma atmatu zemju noteikumus 2008. gadam un tādējādi palielināja pārtikas ražošanai paredzēto aramzemju platību Eiropas Savienībā. Pārskatot kopējo lauksaimniecības politiku, tika ierosināts galīgi atcelt šīs saistības un anulēt piemaksas par enerģijas kultūrām.

Svarīgi ir arī veicināt pētījumus, kas sagatavotu ceļu otrās paaudzes biodegvielas ražošanai. Šīs degvielas ražošanai var izmantot blakusproduktus, piemēram, salmus, mizas un atkritumus.

Turklāt ES kā Pasaules Tirdzniecības organizācijas sarunu dalībiece 2013. gadā ir gatava atcelt eksporta subsīdijas. Katrā ziņā lauksaimniecības tirgu nestabilitātes jautājums kļūst par vienu no galvenajiem uzdevumiem, kas jārisina Eiropas Savienības lauksaimniecībai un lauksaimniecības politikai.

Ņemot vērā iespējamo sekū apjomu, cenu pieauguma jautājumu apsprieda Eiropas Savienības Lauksaimniecības un zivsaimniecības padomes aprīļa sanāksmē. Ir ļoti iespējams, ka tā apspriedīs šo jautājumu arī savās turpmākajās sanāksmēs un ministri šo problēmu uzdos apspriest arī citām Padomes struktūrām.

Tādas starptautiskās organizācijas kā Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO), Starptautiskais Lauksaimniecības attīstības fonds, Pasaules pārtikas programma un citas organizācijas arī aktīvi cenšas iegrožot pārtikas cenu pieaugumu. Jūnija sākumā Slovēnijas prezidentūra piedalīsies FAO Romā organizētajā konferencē par pasaules nodrošinātību ar pārtiku, klimata pārmaiņu jautājumiem un bioenerģiju.

Tātad pārtikas cenu pieaugums ir globāla problēma, un tāpēc tā jārisina, ņemot vērā visus apstākļus un veicot intensīvus pasākumus visās attiecīgajās nozarēs. Mūsu mērķis ir atjaunot tirgus cenu stabilitāti.

(Aplausi)

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār, es atzinīgi vērtēju jūsu ziņojumu. Jums ir pilnīga taisnība, it īpaši attiecībā uz Āfriku. PPE-DE grupa ir ārkārtīgi noraizējusies par pārtikas trūkumu, kas skar daudzas pasaules nabadzīgākās valstis, kā arī par patērētāju pārtikas groza izmaksu ievērojamo pieaugumu Eiropā. Par šo jautājumu mēs nedzirdējam pietiekami daudz.

Vispirms saistībā ar pārtikas krīzi ir jāveic tūlītēji pasākumi, lai palīdzētu bada cietējiem. Tāpēc es atzinīgi vērtēju finanšu līdzekļu atvēršanu Pasaules pārtikas programmai. Tomēr šie pasākumi, lai cik pozitīvi tie būtu, tikai īslaicīgi atvieglos šo problēmu. Patiesībā pasaules lauksaimniecībā ir jāveic radikālas konstruktīvas reformas. Pārtikas krīze rada pamatu pamatīgām diskusijām par pārtikas un lauksaimniecības vēlamo vietu pasaules un Eiropas ekonomikā.

Šodien Eiropa apzinās, ka, lai garantētu pārtikas nodrošinājumu, tai vairāk nekā jebkad agrāk nepieciešama lauksaimniecība. Lai apmierinātu ekonomiskās izaugsmes pieaugošās vajadzības, mums jāatbalsta šo valstu lauksaimniecības attīstība. Nabadzīgo valstu galvenais uzdevums ir pārtikas pašapgāde, tā ka mums jāpalīdz tām izveidot ekonomiski pamatotu lauksaimniecību.

Kā jūs norādījāt, ražošanas iesaldēšana Eiropai vairs nav lietderīga. Attiecībā pret patēriņa dienu skaitu ES graudu rezerve kopš 2005. gada ir samazinājusies uz pusi, un krīzes gadījumā tās pietiktu tikai mēnesim. Tā kā daudzas trešās valstis tiecas saglabāt savu produkciju vietējam tirgum, tad imports šo problēmu nevarētu atrisināt. Tām ir tiesības šādi rīkoties. Pārtikas preces ir kļuvušas par spekulāciju objektu. Tonna kviešu var tikt pārdota vairākas reizes, līdz tā nonāk maltuvē.

Daudzi cilvēki uzskata, ka pašreizējā pārtikas krīzē ir vainojama biodeģviela. Tas neattiecas uz šo gadījumu. Uz to attiecas tikai 2 % no Eiropas pašreizējās lauksaimniecības produkcijas. Es gribētu teikt, ka es negribu atbalstīt lauksaimniecības ķīmijas aizstāvjus, tomēr mums nevajag arī no tās tūlīt atteikties. Mums jāturas pie šiem 2 %, lai Eiropa arī iesaistītos lauksaimniecības ķīmijas attīstībā nākotnē.

Mums jāpievēršas augu sugām, kas ir noturīgas pret klimata pārmaiņu radītajām problēmām un pieaugošo ūdens resursu trūkumu. Lai to paveiktu, mums jāiegulda līdzekļi lauksaimniecības pētījumos un reāli un atbildīgi jāapsver, es domāju — pamatīgi jāapsver, ĢM kultūru jautājums. Atvērsim acis! Kopējās lauksaimniecības politikas veselības pārbaude ir vispiemērotākais brīdis, lai sāktu diskutēt par Eiropas lauksaimniecības un pārtikas politiku.

Vai jūs atceraties agrāko ASV politiku? Kongress mums apgalvoja, ka ir divas neaizskaramas politikas jomas — aizsardzība un nodrošinātība ar pārtiku. Mums jāpārtrauc aizstāvēt vienkāršotus un tīri ekonomiskus risinājumus, kas nenodrošina pašreizējās krīzes ilgtermiņa risinājumus. Atzīsim arī to, ka pārtikas krīzes problēmu var atrisināt vienīgi pasaules mērogā. Eiropai jāmeklē risinājumi sadarbībā ar tādām starptautiskām organizācijām kā Pasaules Banka, SVF un, protams, PTO. Mums jāatrod veids, kā ierobežot finanšu spekulāciju kaitīgo ietekmi, kamēr iedzīvotāji cieš badu. Dažām valstīm ir ievērojamas rezerves, uz kurām tās joprojām attiecina eksporta aizliegumu. Spekulanti spēlējas ar visu cilvēku dzīvībām. Mums jādara viss, lai apslāpētu šo parādību un atvieglotu tirdzniecību.

Visbeidzot ir nepieciešams veikt pētījumus par to, kādēļ cenas ir tik ļoti augstas, ja lauksaimniecības preču cena procentuāli ir tikai ļoti neliela daļa no pārstrādātās pārtikas kopējās cenas. Vēl nav skaidri iezīmētas atbildības, un var izrādīties, ka ne visi izklūst sveikā no pārtikas krīzes.

Komisār, mums jāķeras pie lietas, mums jāveic vajadzīgie pētījumi, lai neviens nevarētu gūt peļņu uz pasaules nabadzīgāko vai Eiropas mazāk nodrošināto pilsoņu rēķina.

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mana grupa pieprasīja šīs debates, jo mēs uzskatām, ka ir nepieciešama tūlītēja rīcība. Komisārs *L. Michel* izteica dažas noderīgas un labas piezīmes par to, ko Komisija var darīt nekavējoties. Tomēr šīs debates mēs pieprasījām arī tāpēc, ka mēs vēlamies diskutēt par pārtikas cenu attīstības virziena pamatprincipiem un tā sekām.

Ir ļoti daudz priekšnoteikumu, kas to izskaidro. Pasaulē palielinās iedzīvotāju skaits, apstrādājamo zemju daudzums ir ierobežots, daudzās pasaules daļās pieaug labklājības līmenis un līdz ar to iespējas pirkt un patērēt pārtiku. Pati par sevi tā ir pozitīva attīstība. Piemēram, Ķīnā strauji pieaug gaļas patēriņš. Tomēr līdz ar to visā pasaulē samazinās pieejamais gaļas daudzums. Enerģijas cenu pieaugums un politiskie mērķi, arī mūsu politiskie mērķi saistībā ar klimatu, piemēram, tas apstāklis, ka pievilcīgāka ir kļuvusi biodegvielas ražošana, viss minētais noved pie tāda iznākuma, kādu tikko aprakstīja *J. Daul*.

Šos cēloņus skaidrojot mēs visi jau zinām. Tomēr ir viens punkts, par ko es gribētu runāt un kas, pēc manām domām, netika pietiekami apskatīts. Mani kolēģi vēl sīkāk runās par tiem punktiem, kurus es tikko aprakstīju, bet es gribu ieviest mūsu apspriežamajos jautājumos vēl vienu punktu, par kuru mēs vispār neesam runājuši un kurš, es uzskatu, ir būtisks šai krīzei, un tie ir lielie ieguldījumu fondi, kas pārvalda visas ekonomiskās dzīves jomas un katru dienu visā pasaulē pārvieta simtiem miljardu dolāru, — šie ieguldījumu fondi, drošības fondi, ir pārņēmuši kontroli pārtikas nozarē.

Es nedomāju nosodīt tos cilvēkus, kas iepriekšējo 140 gadu laikā ir nodarbojušies ar preču starptautisko tirdzniecību. Tas ir normāli, bet tas, kas notiek pašlaik, vairs nav normāli, proti, ka, izmantojot pārtikas cenu pieaugumu, tiek noslēgti darījumi par milzīgām summām un notiek milzīgas spekulācijas. Tas nozīmē, ka Eiropas bankas saviem klientiem iesaka: „Lai jūs ieguldījumi nestu peļņu, vislielāko summu lieciet uz pārtikas cenu pieaugumu.” Būtībā tas nozīmē — radiet pārtikas deficītu, tad celsies cenas un jūs varēsiet gūt peļņu. Dāmas un kungi, tas nav nekas cits kā noraudzīšanās uz „kazināto kapitālismu”, kas skar mūs visās jomās un ir apsēdies pie pasaules nabadzīgāko ļaužu galdiem. Aiz šīs krīzes slēpjas patiesi ētisks skandāls, un par to mēs gribam šeit diskutēt.

Vairāk nekā jebkad agrāk šī krīze rada pamatotus iemeslus finanšu tirgu starptautiskās kontroles nepieciešamībai. Es varu pieļaut, ka jebkurā jomā dažu sekunžu laikā var gūt milzīgu peļņu, kaut vai zelta tirdzniecībā, bet ne tad, ja tas skar pasaules iedzīvotāju lielas daļas nodrošinājumu ar pārtiku. Tas ir augstākajā mērā amorāli, un to šajā diskusijā nevajadzētu novērtēt par zemu.

Mums šeit vajadzētu diskutēt par to, kā tas mūs ietekmē tieši. Kā tas ietekmē lauksaimniecības preču tirgus politikas reformu Eiropā? Kāda loma ir mūsu eksporta subsīdiju politikai? Vai arī mēs un mūsu eksportētāji kopīgi veicinām pārtikas deficītu, jo attiecīgo pasaules reģionu lauksaimniecība pati nevar pietiekami attīstīties? Kāda ir mūsu atbilde uz jautājumu par bioenerģijas plašāku pieejamību? Vai to automātiski pavada deficīts un pārtikas ražošanas ierobežojumi? Vai nākamajā paaudzē tehnoloģiju attīstība bioķīmijas jomā būs tāda — un te *J. Daul* ir taisnība —, ka lauksaimniecības zemes mēs varēsīm izmantot ne tikai pārtikas ražošanai?

Mums jāapsver visi šie jautājumi, taču tiem nevajag novirzīt mūs no galvenā, proti, mēs nevaram pieļaut, ka jūkošā finanšu sistēma pastiprina badu šajā pasaulē, lai daži kapitālisti varētu gūt aizvien lielāku peļņu.

(Aplausi)

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *L. Michel* runāja kā Komisijas pārstāvis, bet Padomes vārdā. Viņam ir liela pieredze abās iestādēs, par laimi, mums tas ir izdevīgi.

Priekšsēdētāja kungs, pagājušais gads uzrādīja pārsteidzošu cenu lēcieni ikdienas pārtikai, tas simtiem miljonu cilvēku iegrūda nabadzībā un simtiem tūkstošu pakļāva bada draudiem. Tas bīstami apdraud progresu virzībā uz mērķi līdz 2015. gadam uz pusi samazināt nabadzību pasaulē.

Dzīves līmeņa uzlabošanās Eiropā bija tik strauja, ka mūsu kontinentā manas paaudzes cilvēki vairs pat neatceras, ka dārzos būtu kaut kas audzēts ēšanai, ja kaut kas auga, tad tā bija tikai bērnu apetīte. Tuvojošās katastrofas priekšā mums nav vienaldzīgi jāpaliek savā privilēģētajā stāvoklī. Lai varētu pabarot maznodrošinātos, mums jau tagad jādod vairāk naudas Pasaules pārtikas programmai, un mana grupa atzinīgi vērtē komisāra saistības šajā jautājumā.

Daudzi vaino biodegvielu. Patiesi, Apvienoto Nāciju Organizācijas īpašais referents biodegvielu nosauca par „noziegumu pret cilvēci”. Taču pašreizējā pārtikas cenu pieauguma iemesli ir daudzi un dažādi, un tādai jābūt starptautiskās sabiedrības atbildei.

Pasaules iedzīvotāju skaita pieaugums, klimata pārmaiņu izraisītie nabadzīgie augšanas apstākļi, lauksaimniecības zemju zaudējums par labu rūpnieciskajai izmantošanai, amorāla spekulācija ar precēm un ēšanas paradumu izmaiņas ir veicinājuši pašreizējo krīzi. Piemēram, gaļas patēriņš Ķīnā ir pieaudzis no 20 kg vienam cilvēkam 1980. gadā līdz 50 kg vienam cilvēkam 2007. gadā, un, ja katram liellopu gaļas kilogramam vajadzīgs 2000 kvadrātpēdu zemes un 13 000 litru ūdens, tad tādu pašu uzturvērtību var iegūt no sojas, izmantojot 1 % no šī zemes un ūdens daudzuma. Mēs sākam saskatīt, cik šī problēma ir sarežģīta.

Visjaunākais noziedznieks neapšaubāmi ir tirgus darbības traucējumi, kas nabadzīgos zemniekus ievilina nabadzības ciklā un nestimulē paaugstināt pārtikas ražošanu. Finansējuma un ražošanas ilgtspējas augstie standarti, kas noteikti Eiropas Savienības priekšlikumos par biodegvielu, efektīvi nodrošina Eiropu pret tās nesabalansētu izmantošanu. Tātad tā vietā, lai biodegvielu izmantotu par grēkāzi, mums jāsteno lauksaimniecības protekcionisms un eksporta ierobežojumi; mums jārosina uzlabot lauksaimniecības attīstību nabadzīgākajās valstīs un nodrošināt Dohas attīstības cikla progresu, lai veicinātu brīvu, godīgu un ilgtspējīgu lauksaimniecības produktu tirdzniecību pasaules mērogā.

Šīs problēmas cēlonis ir nevis Eiropas biodegviela, bet gan kopējā lauksaimniecības politika, un ir vajadzīga KLP reforma, jo biodegvielas mērķu atmešana to neatrisinās.

Mums arī jāizmanto mūsu kolektīvais spēks, lai nodrošinātu klimata pārmaiņu un ilgtspējas kritēriju iekļaušanu tirdzniecības politikā. Patiesībā mēs varam atļauties paēdināt pasauli, un, kā teica *Dominique Strauss-Kahn*: „Globāla sadarbība var izveidot makroekonomisku struktūru un nepieciešamos stimulus problēmas risinājumam.”

Mana grupa uzskata, ka ar pareizu politisko gribu un pareizu starptautisko sadarbību globalizācija var būt risinājums, nevis problēma. Eiropas Savienībai ir jāizlemj, vai būt priekšgalā šajā ceļā.

Eoin Ryan, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es gribu teikt, ka es nesāksu pārskatīt visus iemeslus, kādēļ mēs esam tur, kur mēs esam; šos iemeslus, kāpēc pasaule cieš vai cietīs no milzīga pārtikas trūkuma, šeit ir jau izklāstījuši vairāki cilvēki. Taču mums tas būs daudzpusējs uzdevums, līdz 2015. gadam mēģinot izskaust badu pasaulē. Es domāju, ka pašlaik mūs gaida milzīgs uzdevums.

Tā ir globāla problēma, un tai vajadzēs globālu risinājumu. Tādā līmenī mēs esam risinājuši citas problēmas, un mēs esam mēģinājuši risināt tādas problēmas kā globālā sasilšana. Es uzskatu, ka vienīgais veids, kā mēs varam risināt šo problēmu, ir reaģēt globāli.

Kā jau tika teikts, ir daudzi iemesli — iedzīvotāju skaita pieaugums —, un, jā, es domāju, ka ir svarīgi, ka mēs nekavējoties palielinām palīdzību. Lai mēģinātu precīzi izprast, kāpēc pārtikas tirgus ir nonācis līdz tādām iznākumam, mums tomēr bija jāatrod ilgtermiņa risinājums. Kā es teicu, jau ir tikuši aplūkoti daudzi iemesli, bet es domāju, ka mums jāmeklē ilgtermiņa risinājums, un es ticu, ka šajā zālē mums ir politiskā griba.

Grupa, kura mums jā mudina rīkoties aktīvāk šī jautājuma risināšanā, ir Apvienoto Nāciju Organizācija. Tai jāsasauca konference par pašreizējo situāciju, un mums tā jāatbalsta, kā vien mēs to varam. Šis ir vienīgais veids, kā mēģināt to darīt, jo cilvēki saka, ka cēlonis varbūt ir drošības fondī vai cilvēku spekulācijas, vai sausums, vai arī kāds cits iespējama cēlonis, bet es domāju, ka mums visi savi resursi un visa politiskā griba jāapvieno globāli, lai turpmāko gadu laikā mēģinātu risināt šo problēmu, tāpēc ka tā ir ļoti nopietna problēma, īpaši nabadzīgajiem cilvēkiem visā pasaulē.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Vets/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, iepriekšējo gadu un gadu desmitu laikā lauksaimniecības produktu cenas bija katastrofāli zemas un tās steidzami bija nepieciešams paaugstināt visā pasaulē. Tā ir ļoti pozitīva attīstība tāpēc, ka cenu līmenis bija zemāks par zemnieku ekoloģiskās lauksaimniecības ražošanas izmaksām, un tas iznīcināja simtiem miljonu zemnieku eksistences līdzekļus ne tikai trešās pasaules valstīs, bet arī šeit — Eiropas Savienībā.

Ja šo pieaugumu, kā minēja *M. Schulz*, vēl uzkurina spekulācijas, tad tagad tas ir arī saistīts ar apstākli, ka pēc tam, kad Eiropas Savienība ir likvidējusi eksporta subsīdijas un pieļāvusi piemaksu samazināšanos, mēs drīzāk esam ieguvuši kaut ko līdzīgu vadības mehānismam, kur pārtika un lopbarība ir piesaistītas naftas cenām, jo mēs no pārtikas un lopbarības esam sākuši ražot benzīnu. Tas veicina spekulācijas, jo visā pasaulē pieaug nepieciešamība un iespējas transportēt lopbarību.

Eiropas Savienība ir pasaulē lielākā pārtikas un lopbarības importētāja, tas nozīmē to, ka mums nav nekādu pārpalikumu un ka mehānisms, ar ko mēs importu — 50 miljoni tonnu labības vienības, kuras iepirkas trešās pasaules valstīs gandrīz zem nabadzības robežas, — pārvēršam pārtikā, kas pēc tam tiek realizēta un

eksportēta par summām miljardos un tiek pārdota trešās pasaules valstu vietējos tirgos zem savas vērtības, rezultātā ir sagrāvis lauku lauksaimniecību un reģionālās naturālās saimniecības.

Tādēļ mums to vajadzētu izmantot kā iespēju. Tas nenozīmē to, ka es uzskatu, ka biodegviela ir universāls līdzeklis tāpēc, ka enerģijas bilance ir negatīva un tas rada ieganstu spekulācijām, bet mums jārod iespējas, kā reāli pieejamo atkritumu daudzumu pārvērst enerģijā. Tieši runājot — mums no mēsliem jāmēģina gatavot zeltu, nevis domāt, ka mēs varam sacensties ar cilvēkiem paredzēto pārtiku. Ir neiespējami tikai no augiem vien visas pasaules iedzīvotājus nodrošināt ar pilnu benzīna tvertni un pilnu šķīvi. Varbūt to var izdarīt Eiropā, jo mēs esam pietiekami bagāti, lai nopirktu šos produktus un šo kultūraugu ražu, bet tad pārējā pasaules daļa ciestu badu.

Nobeigumā es gribētu izteikt vēl kādu domu. Mums ir 850 miljoni bada cietēju, un šie 850 miljoni cieta badu jau tad, kad cenas vēl bija katastrofāli zemas. Taču ir izveidojusies tāda situācija, ka vidusslāņa pirkspēja trešās pasaules valstīs ir samazinājusies tā, ka šiem cilvēkiem ir radušās grūtības nopirkt citas patēriņa preces. Tas izjauc Pasaules Bankas un Starptautiskā Valūtas fonda stratēģiju. Cilvēki tagad prasa vairāk naudas, bet šiem 850 miljoniem bada cietēju tā bija vajadzīga jau agrāk.

Luisa Morgantini, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, cilvēkiem ir tiesības uz pārtiku, un tāpēc tai nevajadzētu būt vienīgi tirgus likumu vai spekulāciju objektam. Mēs esam krīzes un protestu liecinieki, ko izraisījuši dumpji maizes dēļ, ir nogalināti cilvēki tāpēc, ka tie ir izsalkuši.

Krīzei ir dažādi cēloņi, un tie jau tika nosaukti: naftas cenu pieaugums, subsīdijas biodegvielas ražošanai, slikti laika apstākļi, gaļas patēriņa pieaugums, paredzamās spekulācijas ar pārtiku. Kāda ir mūsu atbildība? Šo problēmu rezumēja *J. Ziegler*, sacīdams, ka globalizācija ir zemes bagātību monopolizācija. Multinacionālisma piekritēji ir atbildīgi par vardarbību pret pastāvošo sistēmu, viņi ir radījuši nevienlīdzības un šausmu pasauli. Viņš teica, ka mums tam visam jādara gals. Vai mēs viņu uzklausīsim?

Vēl par PTO noteikumiem: Eiropas Savienība ir izvēlējusies kopējo lauksaimniecības subsīdiju politiku, ja kādreiz tā likās tikai nepiemērota, tad tagad tā graužoši ietekmē līdzsvaru pasaulē. Kvotu piemērošana labības ražošanai līdz ar noteikumu turēt zemes atmatā arī ir izraisījusi pašreizējo situāciju.

Izturēsimies piesardzīgi pret ĢMO aizstāvju viegli izteikto aicinājumu, kas sola izskaust trūkumu pasaulē, bet kas ir netālredzīgs īstermiņa risinājums un var radīt milzīgu kaitējumu. Lielbritānijas tiesību akti tika uzskatīti par vājprātu, jo, kaut arī tie varbūt rūpējas par mazāku piesārņojumu, tie ietver arī biodegvielas kvotas, kas nepasargā dabisko vidi no iznīcības.

Citu iespējamo darbību vidū es gribētu atbalstīt *J. Ziegler* priekšlikumu uz pieciem gadiem atlikt biodegvielas ražošanu. Mums jātur solījums līdz 2015. gadam uz pusi samazināt to cilvēku skaitu, kas mirst bada nāvē, un es piekritu *Louis Michel*, ka finansējuma palielināšana Pasaules Pārtikas programmai, kaut arī tas ir mūsu pienākums, nav risinājums, un mēs atbalstām ārkārtas pasākumus un USD 10 miljonu piešķiršanu Haiti.

Par jau minēto finansējumu Āfrikas lauksaimniecībai — es priecājos dzirdēt *Louis Michel* teikto. Ja es viņu pareizi sapratu, tad šis finansējums tiks piešķirts mazajiem ražotājiem un tādā veidā atbalstīs naturālo saimniecību, kas tieši nabadzīgākajiem palīdzēs pārvarēt krīzi. Tas netiks piešķirts multinacionālisma piekritējiem eksporta vajadzībām, kas šīs valstis faktiski padarītu vēl nabadzīgākas un atkarīgākas no importa.

Graham Booth, *IND/DEM grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, ES ir nolēmusi, ka mēs varam audzēt kultūraugus degvielas iegūšanai, un tā iestāta jaunattīstības valstīm, ka pārtikas kultūraugu vietā tām jāaudzē kultūraugi degvielas iegūšanai, lai ES arī turpmāk varētu darbināt savus limuzīnus. Kopš es esmu kļuvis par EP deputātu, es nevaru atminēties nevienu jautājumu, kas būtu izraisījis tādus vēstuļu plūdus kā biodegvielas tēma. Es saņēmu simtiem lūgumu balsot pret Komisijas atjaunojamās enerģijas plānu.

Man nemaz nevajadzēja tādus pamudinājumus, jo kā Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas EP deputāts es jau savā valstī balsoju pret jebkādu ES plānu uzspiešanu. Tomēr šajā gadījumā es priecājos, ka balsoju pret, jo krasā pievēršanās biodegvielai, kas ir nozīmīga Komisijas stratēģijas daļa, ir galvenais cēlonis pārtikas cenu uzplūdā visā pasaulē.

Apvienotās Karalistes valdības padomnieks profesors *John Beddington* teicis, ka pastāv reālas biodegvielas nestabilitātes problēmas. Viņam ir taisnība. Mēs esam bijuši tik apsēsti ar globālo sasīšanu, ka neesam pamanījuši īsto ziloni trauku veikalā — globālo pārtikas krīzi. Zemniekiem tādos reģionos kā Āfrika vairs nav pieejama zeme pārtikas kultūraugu audzēšanai, jo to vietā daudzi audzē kultūraugus degvielas iegūšanai. Tas izraisa arī tropisko mežu iznīcināšanu, kam ir postošas sekas. Tātad mazāk zemes pārtikas kultūraugu audzēšanai nozīmē attiecīgi mazāku pārtikas daudzumu, bet cilvēku vajadzības pieaug, kas savukārt

neizbēgami nozīmē pārtikas cenu pieaugumu. Visā pasaulē, un īpaši Eiropā, pārtikas cenas ir pieaugušas daudz straujāk nekā inflācija.

ES lepojas ar savu galveno lomu vides jautājumos. Vai tā arī nākotnē saglabās šo lomu, atzīstot, ka biodegviela nav risinājums? Biodegviela strauji paceļ „pārtikas grozu” cenas visā pasaulē. Šeit, Rietumos, mēs čīkstēsim un to pacietīsim, bet jaunattīstības valstīs tas ir dzīvības vai nāves jautājums. ES nekad nav bijusi jaunattīstības valstu draugs. Milzīgi rūpnieciskās zvejas kuģi ir izsmēlušī zivis Rietumāfrikas jūrās. Subsidēto lauksaimniecības pārpalikumu dempingis ir izpostījis daudzu turienes zemnieku peļņas robežas, un tagad, kad pieaug šo valstu iedzīvotāju skaits, viņu pašu zeme tā vietā, lai nodrošinātu pārtiku saviem iedzīvotājiem, tiek izmantota mūsu automašīnu brauktspejas uzturēšanai.

Visā pasaulē jau ir notikuši vardarbīgi pārtikas dumpji, piemēram, izmisušo, izsalkušo cilvēku uzbrukumi labības noliktavām un lielveikaliem. Dažās valstīs ielās atrodas karaspēks, lai aizsargātu pārtikas pārpalikumu. Ārkārtīgi ir pieauguši ES politikas izraisīto starpvalstu un iekšējo militāro konfliktu draudi — tas par ES miera saglabāšanu. Kas vairāk vajadzīgs Āfrikas ciema iedzīvotājam? Pilna benzīna tvertne vai pilns vēders? Lūdzu, klausiet veselajam saprātam un nekavējoties novērsiet savu politiku no biodegvielas!

Peter Baco (NI). - (SK) Pieaugošās pārtikas cenas ir izraisījuši lauksaimniecības tirgu pašreizējā nestabilitāte, kas, protams, jau tā ir nestabili jebkurā gadījumā. Lauksaimniecības politikas galvenais uzdevums vienmēr ir bijis un aizvien ir — novērst šo nestabilitāti.

Mums vajadzētu atcerēties Bībeles stāstu par septiņām treknām govīm un septiņām liesām govīm: jau pirms tūkstošiem gadu sabiedrība spēja pārvaldīt lauksaimniecības tirgus, tādējādi pasargājot tos no svārstībām un radot priekšnoteikumus Ēģiptes labklājībai, kamēr citas sabiedrības piedzīvoja badu un karus pārtikas trūkuma dēļ.

Vēstures gaitā cilvēces attīstība pārsvarā ir bijusi atkarīga no attiecīgās sabiedrības spējas atzīt lauksaimniecības politikas prioritāro lomu. Tomēr pašlaik PTO savus spēkus iegulda vai nu militārajā un kontroles politikā, vai arī valstu tirdzniecības un ekonomiskajās interesēs, kas diemžēl apliecina to, ka šodien lauksaimniecības politikai ir pilnīgi atšķirīgas prioritātes.

Tāpēc lauksaimniecības tirgu stabilitātes nodrošināšanai ir jāklūst par PTO prioritāti, ja vien kādai valsts politikas jomai, arī mūsu kopējai lauksaimniecības politikai, ir kāda nozīme. Pretējā gadījumā, dāmas un kungi, mēs pātagojam beigtu zirgu un turpināsim to darīt, līdz globālā pārtikas krīze mūs piespiedīs veikt radikālus pasākumus, kas neapšaubāmi kaitēs zemniekiem un sabiedrībai, bet nesīs peļņu spekulantiem. Tāpēc vissvarīgākais ir būt pietiekami drosmīgiem, lai ķertos vēršim pie ragiem.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka šīs ir vienas no svarīgākajām debatēm, kurās es esmu piedalījies savas darbības laikā Parlamentā. Tomēr es gribētu lūgt jūs visus atnest savus aizvainojumus, pārpratumus un varbūt pat uzskatus, jo spriedelēšana par KLP — šķendēšanās par pašreizējo situāciju — šo problēmu neatrisinās.

Neviens nedomāja, ka mēs nonāksim šādā situācijā, neviens no Komisijas ekspertiem neparedzēja to, ka nodrošinājums ar pārtiku varētu kļūt par problēmu, neviens no lielajiem politikajiem līderiem nekad par to nerunāja, bet piepeši eiropieši maksā par pārtiku vairāk un ir šokēti par to. Varbūt ir labi, ka mēs pašlaik esam šādā situācijā, jo, iespējams, apzinoties to, mēs patiešām reāli novērtēsim to pasaules visnabadzīgāko iedzīvotāju vajadzības, kas tagad par pārtiku maksā trīskāršu cenu.

Es gribētu izteikt dažus priekšlikumus, vispirms jau Eiropas līmenī, tie gan varētu izbidēt dažus no iepriekšējiem runātājiem. Pārtikas cenu pieaugums, un jūs tam droši vien arī piekritīsiet, izraisa arī ražošanas izmaksu pieaugumu. Pārtikas ražošanai zemnieki izmanto elektrību un degvielu, un to cenas pieaug. Zemnieki ražošanu palielinās tikai tad, ja varēs gūt peļņu, un šeit mēs sastopamies ar reālu problēmu. Palūkojieties uz lopbarības cenām un to attīstības tendencēm! Klimata pārmaiņu dēļ Eiropā pašlaik pietiekami neattīstās pārtikas ražošana. Mēs nevaram saglabāt abas šīs pozīcijas.

Bet palūkosimies uz jaunattīstības valstīm! Es reiz teicu — ne šajā zālē, bet citur —, ka Āfrikai ir nepieciešama kopēja lauksaimniecības politika. Līdzīgi kā Eiropa ir attīstījusi savas lauksaimnieciskās ražošanas pamatus — sistēmu, kā mēs varam pabarot paši sevi. Taču mums jāatzīst, kā jau šodien šajā zālē tas tika darīts, ka mēs neesam pietiekami ieguldījuši lauksaimniecības pētījumos, attīstībā un konsultāciju dienestos.

Es vēlreiz uzsveru savu viedokli, ka augstās pārtikas cenas Eiropā ir radījušas piemērotu situāciju, kad mēs esam spiesti apzināties nepieciešamību ieguldīt pārtikas ražošanā, kas ir civilizācijas eksistences pamatā, un vispirms mums jāparūpējas par jaunattīstības valstīm. Tātad es esmu ne tikai noraizējies par izveidojušos

situāciju, bet es arī ceru, ka mēs beidzot patiešām kaut ko darīsim un nopietni risināsim jautājumu par globālo pārtikas nodrošinājumu. Bet nenoniecini KLP!

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pastāv virkne objektīvu apstākļu, kas veicina un izraisa cenu pieaugumu. Arī spekulācijas ir viens no šiem apstākļiem, kā jau detalizēti izklāstīja M. Sculz. Vai tas nozīmē to, ka mēs esam bezpalīdzīgi, ka mēs nevaram darīt neko citu, kā tikai sēdēt un noskatīties? Es tā nedomāju. Komisārs un Padomes prezidentūras pārstāvji jau pieminēja dažus jautājumus. Es, jums, komisār, gribētu lūgt kopā ar kolēģiem tuvāko nedēļu laikā izstrādāt vispusīgu programmu par to, kā mēs varam atbildēt uz šiem jautājumiem, jo pilsoņi — gan pasaulē, gan arī Eiropā — vēlas saņemt atbildi par to, ko mēs varam un ko mēs nevaram darīt.

Viens jautājums ir veiksmīgas, ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstība. Šis ir būtisks aspekts. Es negribu atkārtot jau iepriekš teikto, es gribētu vienīgi pievienot īsu komentāru. Mēs nesam bijām Kosovā, kur tomēr vēl ir ļoti daudz apgabalu, kuros mēs, Eiropas Savienība, nedarām neko, lai turienes vienkāršajiem cilvēkiem arī būtu iespējams attīstīt atbilstošu lauksaimniecību. Tāpēc savā reģionā — Balkānos, Ukrainā un citās valstīs — mums jādara daudz vairāk, lai veicinātu ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstību.

Otrkārt, mēs nevaram tā vienkārši pateikt: „Cenas pieaug, un tādas tās ir”, jo mēs zinām, kam tas visvairāk kaitē. Mēs zinām, ka mazturīgākie lielāko daļu savu ienākumu izdod par pārtiku un tādēļ ir daudz nopietnāk apdraudēti. Tāpēc mums jāsniedz nepārprotama informācija par sadali un sociālo apgādi, lai, paaugstinot algas, īpaši, paaugstinot pensijas, galvenokārt atbalstītu Eiropas iedzīvotāju slāni ar zemāku ienākumu līmeni. Protams, arī visā pasaulē mums jāatbalsta iedzīvotāji, kam ir zemāks ienākumu līmenis.

Runājot par sociālajiem nemieriem, ir jāuzsver arī tas, ka demokrātiskās valstīs reakcija uz badu un deficītu, protams, ir daudz labāka. Demokrātijas attīstība visās mūsu valstīs un jo īpaši trešās pasaules valstīs ir būtisks pretlīdzeklis trūkumam.

Ceturtkārt — kā jau tika minēts —, spekulāciju ietekme. Vai tas nozīmē to, ka mēs tur neko nevaram darīt? Vai Eiropa nevarētu aktīvi rīkoties, piemēram, ANO Attīstības programmas, Pasaules Bankas utt. projektu robežās, lai, atbilstīgi pārvaldot noliktavas un sadalot krājumus, vismaz daļēji varētu samazināt spekulāciju ietekmi? Mēs nevaram tikai runāt par to, ka spekulācija pastāv, bet mums jāskatās, ko mēs šajā jomā varam darīt. Iespējams, ka to pašu var attiecināt uz naftu un gāzi; arī šajā jomā kaut kas ir jādara.

Attiecībā uz mūsu enerģētikas politikas mērķiem — mums nevajadzētu pilnībā atteikties no biodegvielu izmantošanas. Tā ir absolūta patiesība, ka šajā jomā ir pārspīlētas cerības, īpaši saistībā ar pirmo un otro tehnoloģiju attīstības fāzi. Tieši enerģētikas jomā mums jāveic vairāk pētījumu, lai virzītos uz otro un trešo tehnoloģiju attīstības fāzi, lai patiešām — un tam es pilnībā piekrišu — tā izmantotu biomasu un citas izejvielas, ka nerastos šis kaitīgais nobīdes efekts, kā tas ir pašlaik. Arī šajā jautājumā Komisijai kopīgi ar mums jāpārdomā, kā nevis atteikties no mērķiem, bet gan piemērot tos.

Visbeidzot es vēlreiz apstiprināšu savu skaidro un nepārprotamo paziņojumu: neraugoties uz sarežģīto situāciju, palīdzēsim gan pasaules, gan arī Eiropas visnabadzīgākajiem iedzīvotājiem saņemt veselīgu pārtiku. Šis mums ir svarīgs sociāldemokrātisks mērķis.

Thierry Cornillet (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, iepriekšējie runātāji šodien ilgi debatēja par šo jautājumu, tomēr labāk ir atkārtot citam citu nekā būt pretrunā.

Ja jums izdzīvošanai ir tikai viens dolārs dienā un par pārtiku jums jāizdod 75 centi, tad, šiem izdevumiem pieaugot par 40 %, jūs atrodaties bezizejas situācijā. Jūs nevarat pārdalīt savus izdevumus, tāpēc jūs samazināt pārtikas daudzumu, jūs pārtraucat sūtīt bērnus skolā, jo tas prasa naudu, bet jūsu galvenā prioritāte ir viņus paēdināt, un tad tam vēl pievienojas visas attiecīgās sociālās problēmas.

Tas, ko mēs redzam, ir vispārcilvēciska un katram individuāla problēma. Tās cēloņi pārsvarā jau tika izklāstīti. Es domāju, ka mums jāatturas no šo cēloņu ideoloģiska skaidrojuma, jo nepastāv tikai viens skaidrojums. Liekas, ka biodegviela varētu būt viens iemesls, bet, kā jau J. Daul teica, tā aizņem tikai 2 % no visa ražošanas apjoma un 1 % no zemes kopējās platības, tātad mums jābeidz pārspīlēt.

Ne visur klimata pārmaiņas neizbēgami ir kaitīgas, lai gan dažās valstīs to sekas ir postošas. Attiecībā uz ēšanas paradumu maiņu es domāju, ka tas apstākļi, ka daļa pasaules iedzīvotāju ēd labāk, drīzāk ir laba ziņa. Par spekulācijām — jā, protams, mums jāatrod veids, kā apturēt Rietumu kapitālistus no tās naudas grābšanas, kurai būtu jānonāk pie rīsa audzētājiem Vjetnamā.

Naudas jautājums tiks atrisināts. Protams, mēs atradīsim EUR 315 miljonus, ko pievienot Pasaules Pārtikas programmas EUR 2,9 miljardiem. Taču reālais risinājums, kā minēts komisāra ziņojumā, jāmeklē ražošanā. Mums jāuzlabo lauksaimniecība, jāuzlabo produktivitāte, it sevišķi Āfrikā. Protams, tas prasa ieguldījumus hibrīdu pētniecībā, un mums jāizbeidz demonizēt ĢMO, jo tas var palīdzēt risināt šo jautājumu.

Mums jāiegulda izglītībā. *A.M.Dumont* ir sacījis: „Iedodiet cilvēkam zivi, un viņš būs paēdis vienu dienu, iemāciet cilvēkam zvejot, un viņš būs paēdis visu mūžu.” Es domāju, ka to var attiecināt arī uz šo gadījumu. Ja mēs gribam eksportēt lauksaimniecības produktus, tad galvenokārt mums nepieciešams ieguldīt infrastruktūrā, jo lauksaimniecības uzlabošana nozīmē uzlabot apūdeņošanu, uzlabot transportu, padarot iespējamu saražotās produkcijas nosūtīšanu no punkta A uz pārdošanas punktu B, un mums jāuzlabo glabāšanas apstākļi un saldētās produkcijas pārvadāšana.

Jādarbojas ikvienam, nevis tikai humanitārajiem resursiem. Lai lauksaimniecībai atkal atdotu tās galveno vietu attīstības stratēģijā, vajag mobilizēt visus atbalsta pasākumus: SVF, Pasaules Banku, Āfrikas Attīstības banku utt. Tā mums arī ir iespēja pārskatīt pārtikas nodrošinātības lomu humānajā palīdzībā. Būsim pietiekami pazemīgi un atzīsim, ka humānās palīdzības sniegšanas gadi nav veicinājuši atkarības samazināšanos. Mūsu sirdsapziņas atvieglošanai mums jāuzdod jautājumi par humāno palīdzību. Šis nav ideoloģisku skaidrojumu laiks. Pārbaudīsim visus ārējos cēloņus: apdzīvotību, dabas katastrofas, zaudētās cilvēku dzīvības HIV un AIDS dēļ un vissvarīgāko — nožēlojamās pārvaldības humanitārās sekas.

Janusz Wojciechowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, vēl nesen ES galvenās rūpes bija pārtikas pārprodukcija, un savās debatēs mēs galvenokārt apspriedām ražošanas samazināšanas iespējas. Subsīdiju atņemšana ražošanai, eksporta piemaksu likvidācija un ražošanas kvotu saglabāšana palīdzēja ierobežot Eiropas lauksaimniecības potenciālu.

Šī politika tika pārbaudīta reālajā dzīvē. Pārtikas krīzes pirmās pazīmes parādījās ātrāk, nekā varēja paredzēt. Sadārdzinās lopbarība, mums pašiem paliek aizvien mazāk pārtikas, aizvien dārgāks un nedrošāks kļūst imports. Tās lielā mērā ir tādas politikas sekas, kas lauksaimniecībai lika samazināt ražošanu.

Mums radikāli jāmaina sava pieeja lauksaimniecības politikai. Mums jāatzīst, ka lauksaimniecība ir viens no Eiropas drošības pilāriem. Līdzās fiziskajai drošībai un energoapgādes drošībai nodrošinātība ar pārtiku ir galvenais pilārs, kas ir nozīmīgs gan iedzīvotājiem, gan valstīm, gan katram indivīdam atsevišķi. Beigsim spēlēties ar lauksaimniecību! Atzīsim, ka tas ir mūsu drošības pilārs! Sekosim šai idejai, atbalstīsim to, lai Eiropā garantētu nodrošinātību ar pārtiku un tā būtu pieejama visiem!

Claude Turmes (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, biodegviela nav šīs krīzes galvenais dzinējspēks, taču neefektīvas pirmās paaudzes biodegvielas ražošanas palielināšana šajā brīdī nav pareizs politisks lēmums, tāpēc obligātie 10 % biodegvielas ir slikts politisks lēmums.

Mums vajadzētu atcerēties, kā šis lēmums radās. Tas bija kompromisa risinājums, kas radās automobiļu industrijas spiediena rezultātā, kura mudināja Komisiju nebūt tik prasīgai attiecībā uz automašīnu efektivitāti un nopirkt vai kompensēt šo samazināto pretenziju politiku, par augstāku mērķi izvirzot biodegvielu. Tā tika radīts mīts, ka pasaulē, kurā miljoniem jauniešu Ķīnā un Indijā arī sapņo par savu automašīnu, jūs arī turpmāk varat ražot milzīgus limuzīnus un uzpildīt tos ar biodegvielu.

Uz planētas ar ierobežotiem resursu krājumiem tas faktiski nav iespējams, tāpēc es aicinu Komisiju pārskatīt šo lēmumu. Esiet prasīgāki attiecībā uz automašīnu efektivitāti! Mums no vienveidīgas biodegvielas politikas jāpāriet uz vispusīgu politiku enerģijas ražošanai no biomasas, un koncentrētu biomasu visefektīvāk varētu izmantot elektrības un siltuma ražošanā. Tas, starp citu, ir lētāk nekā izmantot ekonomiski neizdevīgo biodegvielu.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, pēc ANO datiem, šis varenais augsto cenu paisuma vilnis izraisījis bada draudus vairāk nekā 40 valstīs un vairāk nekā 100 miljoniem cilvēku. Komisijas un Padomes locekļi, salīdzinot ar vispārējo inflācijas līmeni, inflācija ES nabadzīgākajās valstīs paaugstinās straujāk. Šī iemesla dēļ jums jāpāriet no atklājumiem uz saskaņotu sabiedrības iekļaušanos. Mēs šeit neesam iestāde, kas nodarbojas ar teoriju un kas ir atbildīga vienīgi par analīzi. Ir nepieciešamas saskaņotas darbības Eiropas līmenī. Nekavējoties ir arī jāsasauca ANO Drošības padome.

Jums jāpārtrauc pastāvīgi noniecināt KLP. Jums jāmaina sava biodegvielas politika, kā arī jānodrošina, lai pārtikas cenas pārstātu būt par nekontrolēta tirgus objektu un pārstātu veicināt dzīšanos pēc peļņas.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, šodien es Francijas laikrakstā „*Le Monde*” izlasīju šādu virsrakstu: „Par vienu eiro jūs vairs neko nevarat nopirkt.” Pieaugošās pārtikas cenas, inflācija un pieaugošās

naftas cenas apēd visu ģimenes budžetu. Mēs paši aizvien vairāk izjūtam šīs lejupslīdes sociālās sekas. „Le Monde” analīze neapšaubāmi attiecas arī uz citām dalībvalstīm. Šajās debatēs daži runātāji jau uzsvēra, ka bieži vien tiek aizmirsts, ka pirktspējas problēma rada arī problēmas Eiropai. Mēs visi, arī es, apsviecam solidaritāti ar trešās pasaules valstīm. Tomēr sens sakāmvārds vēsta, ka žēlsirdība sākas mājās. Ja mēs to aizmirsīsim, tad eiropieši atkal būs spiesti novērsties no tiem neizprotamas, proti, nepiemērotas, politikas.

Mēs visi dzirdējam, ka Komisija pārrauga situāciju. Komisija ir piešķirusi simtiem miljonu ārkārtas palīdzībai visvairāk apdraudētajiem cilvēkiem. Mēs varētu tikai apsveikt šo labas gribas aktu, ja vien tā nebūtu Eiropai raksturīgās *simptomu ārstēšanas* kaites kārtējā izpausme. Šeit es gribētu uzsvērt divus paradoksus. Komisija apgalvo, ka tā dara visu, lai apturētu pirktspējas pazemināšanos. Kā jūs tagad izskaidrosiet eiropiešiem, ka jūs gribat saglabāt pirktspēju, ja katrai ģimenei vien jau būs jāatdod EUR 200 gadā jūsu vērienīgajai klimata programmai? Kā jūs domājat attīstīt biodegvielas ražošanu enerģijas vajadzībām un vienlaikus apkarot arī pārtikas deficītu? Šie ir divi galveno debašu jautājumi, kam bija veltīts pārāk maz laika.

Andreas Schwab (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, šajās debatēs mēs jau esam apsprieduši daudzus jautājumus, tāpēc es sīkāk gribētu pievērsties tikai diviem jautājumiem. Es pilnībā piekritu M. Schulz, kurš uzsver to, ka tirgi, sevišķi kapitāla un ieguldījumu tirgi, ļoti krasi ir reaģējuši uz pieaugošo nestabilitāti, ko pēdējo mēnešu laikā arī ārpus Eiropas robežām izraisījis ne tikai paaugstināta riska kredītu krīze, un ka tās dēļ daudzi ieguldītāji izvēlējušies ilglaicīgākus un drošākus ieguldījumu veidus. Tas patiešām dramatiski ietekmē patērētājus visā pasaulē, jo arī šī iemesla dēļ pārtikas cenas ir strauji pieaugušas.

Piemēram, ja mēs palūkojamies uz situāciju izejvielu fondos, mēs konstatējam, ka daži izejvielu fondi iepriekšējo gadu laikā ir guvuši gandrīz 30 % peļņu. Taču priekšstatu par taisnīgu pasauli un, protams, ilgtspējīgu politiku nevar īstenot tādā veidā, ka mēs vispirms paaugstinām cenas, kas savukārt izraisa izejvielu un pārtikas cenu pieaugumu kapitāla tirgū, un tad mēs mēģinām solidarizēties ar Dienvidāfrikas un Dienvidamerikas valstīm, lai tad tām attiecīgi sūtītu dārgus produktus.

Mums patiešām jāmēģina aicināt ECB un starptautiskos kapitāla tirgus darīt visu iespējamo, lai atkal atjaunotu uzticību esošajām tradicionālajām ieguldījumu iespējām, lai ieguldītāji atkal izmantotu šīs stratēģijas un ieguldījumu iespējas. M. Schulz diemžēl nedeva nekādus norādījumus, kā to būtu iespējams panākt. Es nedomāju, ka mēs esam gluži nespējīgi un mums nav nekādu iespēju rīkoties, taču vispirms mums Eiropas Centrālajai bankai jāpiešķir galvenā loma.

Mans otrais jautājums: es domāju, ka jāatturas no pārspīlētas panikas. Protams, pārtikas cenu pieaugums pašlaik ir ļoti ievērojams — kolēģis deputāts jau to uzsvēra —, un tieši Eiropas patērētājiem tas ir būtisks un noved pie dramatiska budžetu samazinājuma. Tomēr es domāju, ka mūsu uzdevums šeit, Parlamentā, ir ilglaicīgi atbalstīt dažādu enerģijas avotu reālu izpēti — daži kolēģi deputāti arī par to runāja —, ja mēs patiešām vēlamies pieņemt šos mērķus.

Josep Borrell Fontelles (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, finanšu un labklājības krīze Ziemeļos un pārtikas krīze Dienvidos pēkšņi izgaismoja visas vāji pārvaldītās globalizācijas pretrunas.

Tirgos pēkšņi sākās spekulācijas ar pārtikas produktiem, jo ar tiem var gūt milzīgu tīro peļņu. Ja septiņu nedēļu laikā rīsa cena pieaug no USD 400 līdz USD 1000, tad nekāds biodegvielas daudzums nevar attaisnot šo milzīgo cenu kāpumu. Vienkārši pie tā ir vainīgs vienīgi tirgus, neaizskaramais tirgus, kas, sācis spekulācijas ar dzīvokļiem un izputinājis miljoniem kredītnēmēju, tagad spekulē ar pārtiku, jo ar to var „taisīt” naudu — USD 1000 par tonnu rīsu!

Tam nav nekāda sakara ar racionālu strukturālu problēmu, ko var loģiski pamatot ar pieprasījuma pieaugumu Ķīnā vai ar piedāvājuma samazināšanos sausuma dēļ.

Šai pasaulei vajag mazliet mazāku tirgu un mazliet vairāk noteikumu. Šādu katastrofu izraisīto triecienu dēļ globalizācija nevar turpināt savu attīstību; tai nepieciešama pārvaldība, un šodien globalizācijas pārvaldība citu lietu starpā nozīmē Āfrikas lauksaimniecības ražošanas spēju palielināšanu.

Kā jau komisārs pilnīgi pareizi teica, tāds kontinents kā Āfrika nedrīkstētu importēt pārtiku. Āfrikai pašai sevi jānodrošina. Lai to sasniegtu, mums ir jāmaina daudzas politikas jomas, lai ļautu tai attīstīt ražošanas produktivitāti, palīdzētu tai darīt to, ko tā prot un var darīt un ko tā darītu, ja nebūtu tādu tirgu — atkal tirgi —, kas jebkuriem līdzekļiem mēģina konkurēt, izraisot milzīgas cilvēciskas traģēdijas.

Haiti importē 80 % no sava kopējā patērējamā rīsu daudzuma. Pirms dažiem gadiem tā pilnībā varēja pati sevi nodrošināt. Kāpēc tā pēkšņi importē Amerikas Savienotajās Valstīs ražotos un pilnībā subsidētos rīsus?

Kāpēc mēs šo valsti esam padarījuši pilnīgi atkarīgu? Taisnība, biodegviela patiešām izraisījusi labības cenu pieaugumu Amerikā. Ja 30 % ražošanas ir novirzīti šim mērķim, tad cenas neapšaubāmi svārstīsies.

Tomēr biodegviela nav ietekmējusi kviešu cenas — 1 % šīs labības nevar izraisīt cenu izmaiņas. Mēs nevaram apturēt šķidrā kurināmā, iespējams, vienīgās alternatīvās tehnoloģijas attīstību. Izvairīsimies no pārmērīgas novirzīšanās, bet reizē ar nederīgo neatmetīsim arī derīgo, nemeklēsim grēkāžus tām problēmām, ko nav izraisījušas tehnoloģiju izmaiņas vai pieprasījuma pārmaiņas, bet gan spekulatīvas darbības, kuras pasaule nepieļaus un kuras mēs apkarosim kopīgi ar visiem politiskajiem spēkiem.

SĒDI VADA: A. BIELAN

Priekšsēdētāja vietnieks

Niels Busk (ALDE). - (DA) *Priekšsēdētāja kungs*, kopš 1957. gadā tika ieviesta kopējā lauksaimniecības politika, tā mūs ir nodrošinājusi ar pietiekamu pārtikas daudzumu par pieņemamām cenām. Tomēr šodien, pieaugošā pieprasījuma dēļ, patērētāji saskaras ar ļoti lielu maizes un piena cenu pieaugumu, īpaši tāpēc, ka pasaulē vairākus gadus ir bijušas ļoti nabadzīgas ražas. Tagad eiropieši sāk manīt, kā tas ietekmē viņu finansiālo stāvokli, un mazāk veiksmīgos tas nostāda grūtā situācijā. Nabadzīgākajās jaunattīstības valstīs un tajās jaunattīstības valstīs, kas ir atkarīgas no pārtikas importa, situācija ir pavisam nestabila. Taču tām jaunattīstības valstīm, kas eksportē pārtiku, augstās cenas ir izdevīgas, jo pieaug to ienākumi.

Es gribētu uzsvērt, ka mums jāatšķir piedāvājuma deficīts no cenu pieauguma. Piedāvājuma deficīts mums ir jāuztver ļoti nopietni un jāreaģē uz to. Taču, kamēr litrs kolas maksā vairāk nekā litrs piens, es nedomāju, ka piens cena ir nereāli augsta. Pasaules Banka ir secinājusi, ka laika posmā līdz 2030. gadam pieprasījums pēc pārtikas pieaugs par 60 % galvenokārt tāpēc, ka pieaug pieprasījums tādās valstīs kā Ķīna un Indija, kur, pieaugot labklājībai, pieaug arī pieprasījums pēc pārtikas. Jāpiezīmē arī, ka mūsu labības krājumi ir sasnieguši viszemāko līmeni pēdējo 60 gadu laikā — pašlaik tie ir kritiski zemā līmenī. Ja 2008. gadā atkal būs niecīgas ražas, tad var rasties iepriekš neparedzēts pārtikas piedāvājuma deficīts.

Mums jāapzinās situācijas nopietnība, mums jārikojas un jāizmanto visas mums pieejamās iespējas. Lai apmierinātu pieprasījumu, mums jāatrod pareizais līdzsvars starp vides vajadzībām un vajadzību ražot pārtiku pietiekamā daudzumā. Šajā jomā mēs varam progresēt tikai tad, ja mēs apspriežam jautājumu par biotehnoloģiju un bailu izraisītajai kampaņai pret ģenētiski pārveidotu pārtiku stājamies pretī ar objektīvu informāciju. Es uzskatu, ka biotehnoloģija piedāvā lielu skaitu pašreizējās situācijas iespējamo risinājumu. Eiropā valdošās bailes no ĢMO izraisa pilnīgi absurdas sekas. Tā vietā, lai importētu sojas pupas un kukurūzu lopbarības vajadzībām, mēs barojam savus dzīvniekus ar labības produktiem, ko varētu izmantot cilvēku pārtikā. Biodegvielas vairošanu pārtikas cenu pieaugumā droši vien ir izraisījusi neinformētība par to, ka Eiropā pārtikas graudus parasti neizmanto biodegvielas ražošanai.

Mums ir pieejami vairāki labi līdzekļi. Pirmkārt, mums jāizmanto lauksaimnieciskā ražošana, kas ir gatava uzņemt šo uzdevumu. Mums jāattīsta, nevis jānovājina lauksaimnieciskā ražošana, kā to iepriekšējos gados darīja saistībā ar attiecīgo politiku. Mums jāsaņem jau iegūtās priekšrocības vides jomā. Pastāv daudz iespēju saglabāt šīs priekšrocības, vienlaikus palielinot ražošanu. Piemēram, politiskie lēmumi nosaka labības laukam vajadzīgo mēslojuma daudzumu. Tam, protams, jābūt pamatotam, un objektīviem apsvērumiem jābūt noteicošiem.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) *Priekšsēdētāja kungs*, šī gadsimta pirmajā pusē cilvēku skaits uz mūsu planētas pārsniegs 9 miljardus. Līdztekus iedzīvotāju skaita pieaugumam mēs saskarsimies arī ar pārtikas pieprasījuma pieaugumu, jau tagad mums pietrūkst daļa no tās — ne vien trešās pasaules valstīs, bet arī Eiropas valstīs. Eiropa un pasaule var sastapties ar vislielāko pārtikas krīzi.

Eiropas Savienības kopējā lauksaimniecības politika, kas balstīta uz rīkojumiem, aizliegumiem, kvotām un ierobežojumiem, bija iecerēta tā, ka dažas valstis no pārtikas krīzes gūst peļņu, kamēr citas to zaudē. Tikai dažas ES valstis no šīs krīzes izklūš ar veselu ādu. Skumji, ka vairums cietīs zaudējumus, arī Polija — vēl nesen trešā lielākā pārtikas ražotāja valsts ES, kas agrāk varēja paātrināt divreiz vairāk iedzīvotāju.

Pārtikas deficīts un augstākas cenas sader kā cimds ar roku. Pēc Pasaules Bankas datiem, pagājušajos trijos gados pārtikas cenas ir pieaugušas kopumā par 83 %, tās vēl aizvien pieaug, un tās turpinās pieaugt.

Starptautiskais Valūtas fonds, Pasaules Banka un daudzu valstu valdības apzinās, ka pārtikas deficīts apdraud cilvēku bioloģisko drošību. Pēc vairāku pārstāvju, arī dažu Polijas pārstāvju, iejaukšanās Eiropas Savienība atļāva izmantot 2 900 000 hektārus atmatu zemju labības audzēšanai un palielināja piens kvotas par 2 %. Tomēr tas neatrisināja problēmu. Tuvredzīgā ES lauksaimniecības politika vēl aizvien pastāv. Ir slēgtas

pārstrādes rūpnīcas, iznīkst kultivētās platības, uz aramzemēm tiek audzēti koki, un tiek veiktas daudzas citas darbības, lai ierobežotu pārtikas ražošanu.

Kas mūs nākotnē nodrošinās ar veselīgu un lētu pārtiku? To noteikti darīs Amerikas ražotāji; tā vis nebūs veselīga, bet gan ģenētiski pārveidota pārtika. Kāpēc tad mēs gaidām? Mēs jau, protams, zinām, ka ES lauksaimniecības politika, kura ieviesta, izdabājot dažu interešu grupu nodomiem, ir ceļš, kas nekur neved, vai drīzāk tas noved pie bioloģiskās drošības zaudējuma ES un pie situācijas pasliktināšanās visā pasaulē. Tāpēc mums vajag ne vien pārskatīt kopējo lauksaimniecības politiku, bet arī atsākt sarunas par noslēgtajiem līgumiem, un mums nepieciešams jauns risinājums nākotnei.

Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība, starptautiskā sabiedrība, SVF un Pasaules Banka ceļ trauksmi, apvieno spēkus, un tas ir labi, ņemot vērā pašreizējo pārtikas krīzi. Taču tās rīkojas kā piromānijas apsēsti ugunsdzēsēji.

Es domāju, ka mums vēl aizvien vajag pārskatīt pēdējo 20 gadu laikā Ziemeļos un Dienvidos pieņemto politiku: galveno finanšu iestāžu ieviestās struktūras sakārtošanas programmas, kas samazināja valstu spēju vadīt savu ekonomiku; valsts attīstības atbalsta atņemšanu lauksaimniecībai un intereses trūkumu šajā jomā; noteikumu atcelšanu; pēkšņo globālās tirdzniecības un finanšu plūsmu liberalizāciju, kas novedusi pie ekoloģiski sociāla dempinga veida un spekulācijām. Es jūtos neērti, ka mēs dodam padomus un iesakām risinājumus, taču vēl neesam reāli izvērtējuši to, kas ir darīts iepriekšējās desmitgadēs.

Tāpēc, tā vietā, lai tikai runātu par pārtikas nodrošinātību, mums jāļauj ieinteresētajām valstīm, īpaši Āfrikā, attīstīt savu lauksaimniecību, izveidot savus reģionālos tirgus un tās jāaizstāv, jā, jāaizstāv tādā pašā veidā, kā to nesen darīja Eiropas Savienība, attīstot savu kopējo lauksaimniecības politiku. Lai to paveiktu, mums vairāk jāuzklausa šo valstu zemnieku apvienības, kas darbojas, kam ir idejas un kam ir vienkāršas prasības, kuru atbalstam obligāti nebūtu nepieciešami pārmērīgi resursi. Vispirms sāksim ar to, ka vērtīgi uzklausi šos cilvēkus, kas ierosina virkni vērtīgu priekšlikumu, kurus īpaši Eiropas Savienībai vajadzētu veicināt un atbalstīt.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, jo nežēlīgāk tiek izmantoti strādnieki, jo milzīgākas bagātības tiek uzkrātas mazākuma rokās. Tāds ir kapitālisms. Bada cietēji demonstrācijās no Āfrikas līdz Tuvajiem Austrumiem un no Dienvidaustrumāzijas līdz Latīņamerikai skandē vienu un to pašu saukli: „Mēs gribam ēst!”

Ēģiptē, Somālijā, Bangladešā, Indijā un citur šīs demonstrācijas tiek asiņaini apspiestas. Vairāki cilvēki ir zaudējuši dzīvības, guvuši miesas bojājumus, un ir notikuši simtiem arestu. Haiti, ko jau ir okupējuši imperiālisma bruņotie spēki, šie apspiedēji bija ANO miera uzturēšanas spēki, kas šāva pat uz bērniem. Imperiālisms ir nekas cits kā okupācija, piesavināšanās un pakļaušana. Demonstrācijas plosās ne tikai pārtikas, benzīna vai biodegvielas cenu dēļ, cilvēki protestē pret nabadzību un degradāciju, ko vēl vairāk saasina kapitālistu barbarisms.

Imperiālistu organizācijas un asociācijas uztraucas par bada pieaugumu — tās meklē pasākumus, kas pilnīgi atšķiras no tiem, kādi nepieciešami tiem miljoniem cilvēku, kuri mirst badā. Jūsu pasākumi ir nepilnīgi. Jūs nevēlaties apmierināt cilvēku pamatvajadzības, arī šie jūsu veiktie pasākumi to nedara, jo citādi jūs zaudētu savas bagātības. Risinājums ir reāla nepaklausība un pretestība, kas novedis pie kapitālisma ekspluatējošā barbarisma gāšanas.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es nepiekrītu tam, kas tika teikts par pārtikas cenu straujo pieaugumu. Man liekas absurdi, ka kāds domā paēdināt jaunattīstības valstis, liekot tām audzēt kultūraugus degvielas, nevis pārtikas iegūšanai. Es vispār nevaru atbalstīt ĢMO aizstāvjus, jo biodegviela un pārtika ir divas atšķirīgas lietas. Mani sevišķi satrauc monopols uz patentiem un sēklām ārpus Eiropas, kas ļoti daudzus padara atkarīgus no Savienoto Valstu un Eiropas zemniekiem.

Pēc manām domām, cenu pieaugums nav saistīts ne ar klimata pārmaiņām, ne arī ar degvielas sadārdzināšanos, kaut arī tam ir nozīme, tam nav nekāda sakara ar to, ko cilvēki apgalvo; starp citām lietām jāuzsver arī tas, ka mēs gūstam labumu no eiro un dolāra izdevīgā maiņas kursa. Es esmu pārliecināts, ka cenu pieaugumu drīzāk ir izraisījušas galvenokārt lielāko mazumtirgotāju spekulācijas sadales jomā, jo kā gan jūs citādi izskaidrosiet to, ka Itālijā pēdējos septiņos gados lauksaimniecības produktu cenas ir maz mainījušās, katrā ziņā ne līdz tādām līmenim, kā pieaugušas patēriņa produktu cenas.

Itālijā gan daudznacionālie galvenie mazumtirgotāji, gan arī kooperatīvi izmanto kartēļa stratēģiju, pilnīgi iespējams, kaitējot patērētājiem. Pēc manām domām, pirktpēja atjaunosies tikai tad, kad patēriņa cenām

būs noteikts moratorijs. Es piekrītu — mazāks tirgus nozīmē mazāku konkurenci un mazāku globalizāciju, lai atbalstītu produktivitāti un patēriņu. Es arī turpmāk balsošu pret Padomes un Komisijas paziņojumu.

John Bowis (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pirms 30 gadiem pasaulē bija zināma stabilitāte pārtikas jomā, un tagad tā ir pagātne. Tās ir dramatiskas, negaidītas un šokējošas beigas. Mēs esam dzirdējuši, ka pārtikas dēļ notiek sacelšanās — Haiti ir nogalināti 20 cilvēki, un rīsa, pupiņu un augļu cenas pieaug par 50 % gadā.

Problēma, protams, daļēji ir iedzīvotāju skaita pieaugumā — manas dzīves laikā iedzīvotāju skaits pasaulē ir pieaudzis no divarpus miljardiem līdz sešiem ar pusi miljardiem. Tur mēs neko daudz nevaram darīt. Daļēji tās ir jaunās labklājības sekas tādās valstīs kā Ķīna, kur, piemēram, pieprasījums pēc šokolādes pieaug par 15 % gadā un attiecībā uz piedāvājumu tas ir nestabili. Mēs neko daudz tur nevaram darīt.

Daļēji tas ir arī klimata pārmaiņu, pārtuksnešošanās, tropisko mežu struktūras izmaiņu, biežāku plūdu u.c. iemeslu dēļ, un mēs šajā lietā mēģinām kaut ko darīt. Mums ir pasākumu pakete šo problēmu risināšanai, un, protams, mums ir tie pasākumi, par ko šodien runāja komisārs: pārtikas atbalsts un atbalsts nabadzīgāko valstu zemkopībai.

Tomēr daļēji šīs problēmas cēlonis ir arī dzišanās pēc biodegvielām — ES ierosinātais 10 % degvielas pieaugums transporta vajadzībām; Amerikā tagad 30 % kukurūzas graudu tiek izmantoti etanola ražošanai, kas samazina pārtikas ražošanai pieejamo zemju daudzumu un palielina kukurūzas miltu cenas.

Tā sekas uzskatāmi parādīja *Jean Ziegler* savā paziņojumā par noziegumu pret cilvēci. Varbūt tas ir pārspilējums, bet tajā ir arī sava daļa patiesības, un mums patiesām ir jāpievēršas otrās paaudzes biodegvielai. Mums drīzāk jāpievēršas kokmateriāliem, nevis šķidrājam biodegvielai transportam. Mums jāaudzē kultūraugi biodegvielas iegūšanai ilgtspējīgi. Mēs varam uzskatīt, ka biodegviela ir šīs problēmas risinājuma daļa tādā gadījumā, ja mēs šos kultūraugus neaudzējam kā monokultūru. Taču pašlaik pastāv liels risks, ka tā kļūst par šīs problēmas daļu.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Mēs visi apzināmies, ka Eiropu un pasauli negaidīti nesagatavotas ir pārsteigusi problēma, kuras apmērs un humanitārās sekas pieprasa daudzpusīgu pieeju un reakciju Eiropas un starptautiskajā līmenī. Kā redzams, tā nav lauksaimniecības problēma, taču tā ir problēma, ko nevar atrisināt bez lauksaimniecības.

Mēs apzināmies šīs problēmas dažādos cēloņus, taču mēs esam tālu no izpratnes par to, kāda palīdzība ir nepieciešama katrā no šīm konkrētajām situācijām: pieprasījuma tiešais pieaugums, biodegviela, sliktās ražas vienlaikus dažādos pasaules reģionos, klimata pārmaiņu sekas, neierobežotās spekulācijas, ko izraisījuši visi iepriekš minētie cēloņi. Komisijai jāriņķojas, lai nekavējoties sniegtu mums izsmeļošas atbildes uz šiem jautājumiem. Turklāt ir palielinājusies nepieciešamība padziļināt un paātrināt atliktās debātes par KLP novērtējumu („veselības pārbaudi”) un PTO sarunām.

Tā kā mēs esam tie, kas pieņem politiskus lēmumus, šī krīze liek mums atbildēt uz dažiem jautājumiem, no kuriem es uzsveru šādus: vai, izmantojot liberālo modeli, kas pakāpeniski tika piemērots kopējai lauksaimniecības politikai, var pietiekami efektīvi atrisināt šo problēmu? Kā mēs varam ražot vairāk, neapdraudot resursu ilgtspēju, un kādas ir iespējamās alternatīvas, it īpaši lopbarībai? Kādu jaunu iejaukšanās mehānismu mēs varam izveidot, lai pasargātu valsts stratēģiskos krājumus no aizvietošanas ar spekulatīviem privātiem krājumiem? Vai Eiropas Savienības un starptautisko iestāžu sadarbības politikai ir pareizās prioritātes?

Mums jāriņķojas nekavējoties, lai izvairītos no tā, ka vēl kādi negaidīti notikumi vai vēl ļaunākas situācijas mūs pārsteidz nesagatavotus. Sociālisti un it īpaši tie, kas iesaistīti lauksaimniecības lietās, apzinās savu atbildību un ir gatavi piedalīties šajās diskusijās un dot savu ieguldījumu efektīvu risinājumu meklēšanā tai problēmai, kas strauji var kļūt par vissvarīgāko globālo problēmu.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, pasaules iedzīvotāju skaita pieaugums un patēriņa kvalitātes pieaugums attīstītajās valstīs ir veicinājis milzīgu pārtikas cenu pieaugumu. To jau varēja paredzēt. Tam mūs nevajadzētu šokēt. Šī problēma var vienīgi pieaugt, jo iedzīvotāju skaits turpinās palielināties un attīstīto valstu iedzīvotāji vēlēšies labu, ģenētiski nepiesārņotu pārtiku, kas noteikti maksās ievērojami vairāk.

Tikmēr tā vietā, lai sev pajautātu, kā mēs varam samazināt pārtikas cenas ES, mēs subsidējam dārgu lauksaimniecību vecajās dalībvalstīs, kamēr jaunajās dalībvalstīs mēs atbalstām veselīgas pārtikas lētāku ražošanu tikai ierobežotā daudzumā, un tas acīmredzami novedīs pie vispārējās ražošanas samazināšanās

šajās valstīs. Eiropai ir radusies lieliska iespēja izlīdzināt ārējās tirdzniecības līdzsvaru ar tādām valstīm kā Ķīna un Indija, jo šajās valstīs dzīves līmenis nepārtraukti pieaug un ļoti strauji pieaug iedzīvotāju skaits. Viņiem vajadzēs daudz vairāk pārtikas.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, divi paziņojumi sakarā ar šodienas diskusiju. Pirmkārt, Haiti, Bangladešā, Ēģiptē un citās valstīs ir notikuši vardarbīgi protesti pret augstajām pārtikas cenām. Otrkārt, Eiropas zemnieki rīko demonstrācijas pret cenu samazināšanos piena nozarē. Izskatās, ka tie ir divi pretrunīgi paziņojumi, bet tie ir savstarpēji saistīti un pierāda to, cik šī krīze ir daudzpusēja. Mums ir vajadzīga pasākumu pakete, jo pārtikas ražotāju un mazumtirdzniecības ķēžu kārdinājums izmantot protekcionismu ir jāuztver nopietni un šeit politikai ir jāiejaucas vispirms.

Es atšķirībā no *J. Borrell* nedomāju, ka mums nepieciešams reglamentēt, drīzāk gan mums jāveicina spēcīgāka konkurence. Tas ir risinājums! Tāpēc es nesaskatu šeit bieži citēto sakarību starp pārtikas cenām un atjaunojamo izejvielu audzēšanu. Tas ir pārspilējums un nenoved pie mērķa. Tas ir fakts, ka ir pieaudzis pieprasījums pēc pārtikas, it īpaši Ķīnā un Indijā. Mēs no tā nevaram izvairīties, bet mums tomēr jāpiekrīt, ka vēl nav iestājies tāds pārtikas trūkums, kas attaisnotu šo cenu pieaugumu.

Taču es domāju, ka mums jāievieš pasākumi pārtikas ražošanas palielināšanai. Tāpēc šajā jomā jāpalielina atbalsta maksājumi mūsu zemniekiem. Es uzskatu, ka nav pareizi pārstrādāt mūsu lauksaimniecības politiku, ir jāturpina to attīstīt — tas ir svarīgs princips.

Tomēr mums arī ir jāpārskata tiesību akti, lai pārliecinātos, vai tie vispār ir piemēroti ražošanas palielināšanai. Mums ir ļoti daudz normatīvo aktu, kuri ierobežo tādu mēslojuma un pesticīdu lietošanu, kas saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvu rada kaitējumu. Tie gan neizraisa cenu pieaugumu. Mums vēlreiz jāpārdomā, vai ir nepieciešama lielāka attīstība.

Protams, jāturpina strādāt pie jautājuma par atmatām. Ir jāatceļ prasība turēt zemes atmatā. Uz šīs zemes jāaudzē pārtika!

Alain Hutchinson (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar pašreizējo pārtikas krīzi Eiropas Komisija tikko paziņoja, ka tā ievērojami palielinās savu ārkārtas pārtikas atbalstu. Tās ir lieliskas ziņas, bet, galvenokārt koncentrējoties uz šīs problēmas strukturālajiem cēloņiem, Komisija parādīs, ka saprot krīzes apmēru un atzīst, ka kopā ar ES tā pilnībā ir atbildīga par pašlaik notiekošo.

Mums, Eiropas sociālistiem, šī krīze nav fatāls notikums, tā vairāk ir ļoti skaidru politisku lēmumu rezultāts, ko ziemeļu valstis kopumā pieņēmušas ļoti daudzās jomās. Mums jāsaprot, ka, kamēr cilvēki dumpo un notiek bada demonstrācijas — un kurš gan viņus par to var nosodīt —, Komisija, kurā ir dažādas balsis, tikai turpina subsidēt lauksaimniecības produktu eksportu uz miljoniem konkurēt nespējīgo mazo ražotāju rēķina dienvidos.

Paturiet prātā, ka dažas Eiropas Savienības valstis samazina valsts atbalsta apjomu attīstībai, vienlaikus turpinot solīt un apgalvot pilnīgi pretējo. Mums arī vajag atcerēties, ka Komisija vēl aizvien mēģina uztipt ĀKK valstīm, visnabadzīgākajām valstīm pasaulē, tā sauktos ekonomikas partnerattiecību nolīgumus, nolīgumus, ko tās nevēlas, jo tām ir skaidrs, ka šie nolīgumi ir augsne citām krīzēm nākotnē.

Ir garš to lēmumu saraksts, kurus Eiropas Savienība un Eiropas Komisija turpina pieņemt, un tas uzkrītoši ir pretrunā izvirzītajiem attīstības sadarbības mērķiem. Kas gan cits vēl vairāk var raksturot mūsu sistēmu, kurā rīsi vai kvieši ir kļuvuši par drošu ieguldījuma veidu? Vai patiešām nevar skaidri redzēt, ka Eiropas bankas piedāvā saviem klientiem tādus ieguldījumu veidus, kas spekulē ar preču un pārtikas cenu pieaugumu?

Vai mēs tagad atslābsim un pieņemsim faktu, ka mēs miljoniem cilvēku piespiežam ciest badu, lai tikai mēs varētu braukāt apkārt videi draudzīgās automašīnās un apbrīnot mūsu zaļās ainavas? Nē, mēs to nedarīsim! Tādēļ mēs aicinām uz lielāku kohēziju starp dažādām Eiropas Savienības politikas jomām, tādēļ mēs spēcīgi atbalstām Komisiju un *H. M. Barroso*, lai apturētu šo dziļanos pēc biodegvielas. Tādēļ mēs strādājam pie biodegvielas lietošanas un ražošanas moratorija ieviešanas, kā ierosināja *J. Ziegler* Apvienoto Nāciju Organizācijā, kamēr vien tā konkurē ar pārtiku.

Nobeigumā es gribētu informēt manu kolēģi deputātu *T. Cornillet*, ka sakāmvārds par zivi pieder *Mao Tse-tung*, nevis *René Dumont*.

Maria Martens (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, tika teikts, ka apmēram 850 miljoni cilvēku cieš badu vai ikdienā nesāņem pietiekamu pārtikas daudzumu. Dīvainākais, ka lielākā daļa šo cilvēku dzīvo laukos un — ticiet vai neticiet — paši ražo pārtiku. Tas ir savādi. Šeit kaut kas ir galīgi

nepareizi. Mēs pašlaik sastopamies ar ārkārtīgu cenu pieaugumu. To ir izraisījuši dažādi attīstības procesi, kas jau ir konkretizēti. Labklājības pieaugums Ķīnā un Indijā līdz ar gaļas produktu pieprasījuma pieaugumu; Eiropas un ASV mērķi attiecībā uz biodegvielu; pieaugošās enerģijas cenas... saraksts turpinās. Lai palīdzētu tikpat lielam cilvēku skaitam kā pagājušajā gadā, šogad Pasaules pārtikas programmai nepieciešams par USD 7 miljoniem vairāk. Tas ārkārtīgi ietekmēs visnabadzīgākos cilvēkus.

Būs nepieciešamas jaunas stratēģijas, vispirms — īstermiņa. Tuvākajā nākotnē mums būs jāveic papildu pasākumi Pasaules pārtikas programmas deficīta novēršanai. Arī es priecājos par komisāra solījumu tā sasniegšanai piesaistīt papildu resursus, piemēram, paātrinot pārtikas atbalsta izlietojumu, ko ir paredzēts izmantot šogad vēlāk, kā arī izmantojot humānās palīdzības rezerves.

Taču, kā vēsta lieliskais sakāmvārds, profilakse ir labāka nekā ārstēšana. Šī iemesla dēļ mums īpaši jāmeklē ilgtermiņa politiskie pasākumi. Kā mēs varam garantēt, ka jaunattīstības valstīm tiek nodrošināta pārtikas piegāde? Kā mēs varam tās iedrošināt, un kā mēs varam tām dot laiku? Vai mēs zinām, kuras mūsu vai SVF, vai Pasaules Bankas politikas jomas atbalsta vai rada draudus nodrošinātībai ar pārtiku? Vai mēs nevaram kaut ko vairāk darīt ar mūsu lauksaimniecības politiku? Es gribētu jautāt Komisijai, cik liela loma nodrošinātībai ar pārtiku līdz šim iepriekšējos gados ir bijusi iedalīta rīcības programmā, jo galu galā globalizācija nav no zila gaisa nokritusi.

Kas attiecas uz to, ka profilakse ir labāka nekā ārstēšana, es gribētu atsaukties uz *Hunger Project* panākumu formulu. Tā ir starptautiska organizācija, kas, izmantojot integrētu pieeju, jau daudzās valstīs ir sasniegusi izcilus, stabilus rezultātus. Es gribētu arī atzīmēt kopējās stratēģijas Āfrikai — ES un Āfrikas stratēģijas — ieviešanu. Šī stratēģija velta īpašu uzmanību Āfrikas lauksaimniecības nozares attīstības partnerībai. Es jautāju, kāda ir Komisijas rīcība saistībā ar šo tēmu?

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, pašlaik mēs enerģijas jomā saskaramies ar ļoti ētisku problēmu. Šodien enerģija un maize savstarpēji konkurē. Tas nav nekas cits kā pretruna starp labklājību un nabadzību.

Spekulācijas ir izraisījušas tādas sekas, ka labības cena praktiski ir pielīdzināta naftas cenai. Ja mēs neiejauksimies, tad, pieaugot naftas cenai, degvielas ražošanai vajadzēs izmantot vairāk labības. Pašlaik biodegvielas ražošanai izmanto tikai apmēram 2 % labības, bet šis skaitlis pieaug. Ekonomiskās attīstības organizācija un ANO aprēķinājušas, ka, ja naftas cena sasniegtu 56 dolāru līmeni, tad labības ražošana pārtikai samazinātos par pāris procentu likmēm un pārtikas graudu cenas pieaugtu aptuveni par 10 %. Kas notiks tad, ja naftas cenu pieaugums turpināsies tādā līmenī kā pašlaik un sasniegs 100 dolāru atzīmi? Lai apturētu pārtikas cenu pieaugumu, mums steidzami nepieciešami starptautiski normatīvie akti un nolīgumi, jo citādi var notikt pāreja no labības izmantošanas maizei uz tās izmantošanu, lai ražotu degvielu mūsu autoceļu četrriteņu spēkratiem.

Mēs varam iztēloties dažādus biedējošus scenārijus, bet ir arī labas ziņas. Krievija Eiropas tirgum izstrādā konkurētspējīgas atjaunojamās enerģijas ražošanas projektu. Tas paredz izmantot hidroelektrisko enerģiju, ūdens un mežu masīvu rezervju izmantošanu lielā apjomā, jo faktiski tie ir pasaulē lielākie krājumi.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es esmu pārliecināts, ka mums šeit jārisina nopietna problēma. Tomēr es gribētu nopietni ieteikt neatmest derīgo reizē ar nederīgo, bet patiešām izpētīt šīs problēmas īstos cēloņus.

Mani mazliet izbrīna tas, ka daudzus manus kolēģus deputātus pārsteidz šīs debates par pārtiku. Pēdējos 20 gados pasaules iedzīvotāju skaits pakāpeniski ir pieaudzis, katru gadu tiem pievienojas vēl 80 miljoni cilvēku. Tiem, kas tagad ir tik ļoti pārsteigti, vajadzētu sev pajautāt, kur tad viņi īsti ir bijuši šo gadu laikā.

Mums jānoskaidro lietas, kuru labā mēs kaut ko varam darīt, un lietas, kuru labā mēs droši vien neko nevaram darīt. Es domāju, ka viens nepatīkams jautājums ir pasaules biržās notiekošās spekulācijas ar labības un kakao produktiem. Biržu aktīvi ir milzīgi, un spekulanti tagad pārorientējas no akcijām uz izejvielām. Tas, protams, noved pie tā, ka pieaug cenas un cieš cilvēki, arī Eiropas lopkopji. Attiecībā uz šo situāciju mums jāparūpējas par enerģiskākiem pasākumiem.

Mēs esam ļoti pieķērušies eksporta atlaidēm, un visi apgalvo, ka tās tagad ir jāatceļ. To mēs jau esam izdarījuši — 2013. gadā tās beigsies. Tomēr mums nevajadzētu aizmirst pateikt Savienotajām Valstīm, ka arī tām ir pakāpeniski jāaptur sava pārtikas palīdzība, jo tikai tad, ja mēs rīkosimies kopīgi, šis instruments var darboties. Lai tas darbotos, mums pasaules valstīs, kurās situācija ir sarežģīta, jāvada lauksaimniecības politika un ražošana. Tāpēc šajās valstīs mums vajadzīgas stabilas politiskās attiecības. Nesaimnieciska pārvaldība

daudzos zemniekos ir radījusi vilšanos, ir neskaidras īpašuma tiesības, ir jāmaksā milzīgi zemes nodokļi korumpētajām valdībām. Diemžēl notiek arī rasu konflikti un nav nodrošināta vienlīdzīga piekļuve sēklām un traktoriem. Kā gan zemnieks — es pats arī esmu zemnieks — var audzēt labību, ja viņam nav sēklu? Tam mums jāpievērš uzmanība.

Es varētu iztēloties nepieciešamību pēc Eiropas lauksaimniecības ārpolitikas. Eiropas Savienībai jāapvieno visi savi spēki vienlīdzīguma nodrošināšanai, lai savaldītu šos deficītus.

Bernadette Bourzai (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes pārstāvji, komisār, dāmas un kungi, vispirms es gribētu uzsvērt pārtikas krīzes smagumu un dramatiskās sekas, kā dēļ palielinās jaunattīstības valstu iedzīvotāju nabadzība un bads.

Arī maznodrošinātākos iedzīvotājus mūsu rietumdaļas valstīs skar pārtikas cenu pieaugums, un jau mēnešiem ilgi tiem ir jācīnās ar ikdienas pārtikas cenu pieaugumu. Šai situācijai ir nepieciešams ne vien steidzams risinājums, bet arī piemēroti ilgtermiņa risinājumi, pārstrādājot gan kopējo lauksaimniecības politiku, gan arī attīstības atbalsta politiku un PTO tirdzniecības politiku, novēršot lielveikalu valdošās pozīcijas ļaunprātīgu izmantošanu Eiropā, kā arī spekulācijas ar pārtiku, jo lauksaimniecība nav vienkārša ekonomikas nozare. Bada un sociālās un politiskās destabilizācijas risks ir milzīgs, un man jums jāatgādina, ka tiesības uz pārtiku ir cilvēku pamattiesības. Mēs nevaram lauksaimniecību nodot tikai tirgus ekonomikas pārvaldībā vai spekulantiem, kas šodien drošas ieguldījumu iespējas meklē, izmantojot nekustamo īpašumu, enerģētikas un derīgo izrakteņu tirgus krīzi.

Mums jāapbruņojas ar tirgus neregulēšanas instrumentiem un pamatotu un saskaņotu lauksaimniecības un pārtikas politiku, kā arī pēc iespējas drīzāk jāpapildina rezerves krājumi, lai šādās ārkārtas situācijās mēs būtu spējīgi rīkoties. Jaunattīstības valstīs mums arī jāpiešķir prioritāte pārtikas ražošanai un pārtikas kultūru, nevis pārtikā neizmantojamo, īpaši biodegvielas ražošanai domāto, augu audzēšanai.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, šī pārtikas krīze mūs nostādījusi situācijā, kas nabadzības jomā draud cilvēci atsviest atpakaļ par desmit gadiem un izraisīt nestabilitāti un cilvēku ciešanas lielā pasaules daļā.

Es uzskatu, ka ir svarīgi to uzsvērt un konstatēt, ka lauksaimniecības jomā mēs neesam manījuši tikpat strauju attīstību, kādu esam pieredzējuši tajās pasaules ekonomikas nozarēs, kas ir tikušas globalizētas. Mēs redzam regulēto lauksaimniecības tirgu izgāšanos, atvērtas tirdzniecības neesību un tiesību aktus, kas attur zemniekus no zemes izmantošanas. Ir skaidrs, ka, ja mēs vēlamies, mēs varam arī nolemt risināt daudzas no tām sarežģītākajām problēmām, ar kurām mēs pašlaik cīnāmies. Zemeslodes derīgo platību aktīvāka izmantošana ir labs līdzeklis cīņā par klimata uzlabošanu.

Vairāk lauksaimniecībā izmantojamo zemju veicinās gan biodegvielas, gan pārtikas ražošanu. Taču vienlaikus tā ir arī iespēja atvērt durvis jaunattīstības valstu ekonomikas attīstībai. Un tas mums Eiropā rada iespēju bruģēt ceļu uz dinamiskāku un atvērtāku lauksaimniecības nozari.

Taču šo problēmu risinājums nav rodams ne stingrākā regulējumā, ne arī subsīdiju palielināšanā. Eiropas zemniekiem un pasaules zemniekiem drīzāk jābūt atvērtākiem ražot tādu pārtikas un biodegvielas daudzumu, kāds nepieciešams pasaulei. Tas nozīmē brīvāku lauksaimniecību, brīvākus zemniekus un brīvu tirdzniecību.

Ja mēs to varēsim sasniegt, tad mēs būsīm arī spējīgi panākt lielāku progresu starptautiskajās Dohas sarunās par brīvu tirdzniecību, vienlaikus veicinot labākas attiecības un veidojot labāku pasauli.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, sociālā spriedze Eiropā, humanitārā katastrofa citos kontinentos un cenu pieauguma sekas Eiropā, pārsvarā nabadzīgās pilsētu teritorijās, tagad ir skārušas arī vidusslāni. Eiropas kontinentā ir apmēram simts miljoni nabadzīgu cilvēku, kas dzīvo Eiropas Savienībā, un Ungārijā ir apmēram trīs miljoni cilvēku, kuri dzīvo zem nabadzības robežas un kuru grūtos dzīves apstākļus ir pasliktinājušas gan pārtikas, arī augļu, cenu pieauguma sekas, gan gaļas deficīts. Tāpēc ārkārtīgi svarīgas ir jau esošās ES programmas, piemēram, „piens skolās” un „augļi skolās”. Pašreizējā krīze norāda uz jaunas lauksaimniecības politikas nepieciešamību 2013. gadā. ES jāražo lielākā daļa no tai nepieciešamā pārtikas daudzuma, un šai pārtikai jābūt kvalitatīvai, kā arī jāpalīdz valstīm ārpus ES, nododot tām savu kompetenci, zināšanas un jaunākos sasniegumus lauksaimnieciskajā ražošanā, lai varētu atrisināt šo globālo problēmu, kas kļūst aizvien sarežģītāka. Paldies par uzmanību!

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, strauji augošas ekonomikas valstu izraisītais pieprasījums, naftas cenu pieaugums un klimata pārmaiņas ir tie apstākļi, kas veicinājuši pārtikas cenu pieaugumu visā pasaulē, tomēr tie neizskaidro visu. Finanšu tirgu nevaldāmo uzplaukumu izraisījušas aizvien

pieaugošās spekulācijas, ko izraisa izejvielu fondu peļņas iespējas. To pierāda ne tikai pārtikas cenu, bet arī niķeļa, sudraba un zelta cenu pieaugums.

Kopš 2005. gada pārtikas cenas ir pieaugušas milzīgā ātrumā — par 83 %, kas kopā ar to apstākli, ka nabadzīgākie iedzīvotāji procentuāli lielāko savu ienākumu daļu izdod par pārtiku, nozīmē, ka mēs saskaramies ar vissvarīgāko nabadzības un nevienlīdzības pieauguma koeficientu. Aizvien nopietnāka ir iespējamība, ka mēs varam nonākt uz pasaules mēroga traģēdijas robežas, ko izraisījusi nespēja proporcionāli sadalīt savus ienākumus, un tas savukārt var novest pie miljoniem cilvēku bada un nāves.

Starptautiskais Valūtas fonds par šo situāciju brīdināja jau tad, kad paziņoja, ka, ja pārtikas cenas nesaglabās esošo līmeni, dzīvību zaudēs vairāk nekā 100 miljoni cilvēku, galvenokārt Āfrikā. Tāpēc, lai paātrinātu palīdzību tiem, kam tā visvairāk nepieciešama, ir vajadzīga tūlītēja starptautiska iejaukšanās, jo runa ir par miljoniem dzīvību un nāves gadījumu. Taču ar to vien nepietiek! Ir jārada starptautiskās tirdzniecības regulēšanas un finanšu tirgus uzraudzības mehānisms, lai novērstu spekulatīvas darbības, no kā peļņu gūst tikai neliela daļa, iedzīvojoties uz simtiem miljonu nabadzīgo un neaizsargāto cilvēku rēķina. Eiropas Savienībai ir pienākums vadīt šo procesu globālā mērogā. Tikai ar šādu nostāju mērķis izskaust nabadzību un veicināt mieru visā pasaulē pārstās būt tikai utopija.

Riitta Myller (PSE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, es nedomāju, ka nabadzīgajiem cilvēkiem jaunattīstības valstīs klātos labāk, ja mēs atļautu tirgus dalībniekiem lielāku rīcības brīvību pārtikas tirgū bez noteikumiem, kā šeit tika ierosināts. Globālais kapitālisms virzās uz ētisku krīzi, ja jau nāk gaismā tas, ka pie pārtikas krīzes izcelšanās vainīgi ir akciju tirgus spekulanti.

Šeit tika runāts par biodegvielām un to, kā tās sacenšas ar pārtikas ražošanu par zemi. Šeit tika apgalvots, ka šī sacensība nav bijusi sevišķi ievērojama, ja nu vienīgi pēdējā laikā. Tomēr šī problēma prasa pamatīgu analīzi, lai gan mums arī nevajadzētu izdarīt pārsteidzīgus secinājumus.

Mums ir nepieciešamas degvielas, ko var iegūt no atjaunojamajiem avotiem, taču, kā redzams, neatņemot vietu pārtikas ražošanai. Daudzas valstis un zinātniskās pētniecības institūti šodien tērē milzīgas naudas summas otrās un trešās paaudzes biodegvielu pētniecībai. Šīs degvielas nekonkurēs ar pārtikas ražošanu. Ir aprēķināts, ka jaunās paaudzes degvielas nonāks tirgū jau tuvākajos gados. Nav iemesla aizkavēt pētījumus šajā jomā, un šī iemesla dēļ mums jāizstrādā nepārprotami biodegvielu ilgtspējīguma kritēriji un otrās un trešās paaudzes biodegvielas jāražo ilgtermiņā.

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Risinot tādas problēmas kā tā, par ko mēs šodien diskutējam, mums vispirms jāpārtrauc domāt par to cēloņiem. Tādas problēmas kā demogrāfiskā krīze, cilvēku tirdzniecība, globālā sasīšana, vēzis vai terorisms, kā arī pārtikas cenu pieauguma problēma nav parādījušās nejausi vai vienas nakts laikā.

Turklāt, runājot par pieaugošajām pārtikas cenām un to ietekmi uz iedzīvotājiem, mēs biežāk ticamies meklēt risinājumu to izraisītajām sekām, nedomājot par šīs problēmas cēloņiem. Patiesībā tikai tad mēs varam novērst krīzes pasliktināšanos, ja mēs meklējam problēmas pirmsākumu. Runājot par pieaugošajām pārtikas cenām un pārtikas krīzi dažās pasaules daļās, mums jāpievēršas arī pārtikas kvalitātes un kvantitātes jautājumiem, kas ir katra šīs planētas vīrieša, sievietes, ģimenes vai nācijas viens no dzīvības pamatfaktoriem.

Kā gan jauns cilvēks var fiziski, intelektuāli un garīgi attīstīties, nesaņemot nepieciešamo pārtiku? Kā gan māte un tēvs var apgādāt ģimeni, ja viņiem nav tai nepieciešamās pārtikas? Mēs nedrīkstam aizmirst, ka bagātākās valstis ir pieradušas izmantot nabadzīgo valstu bagātības bieži vien bez pienācīgas cieņas un bieži arī bez jebkādas kompensācijas. Tās nerespektē šo valstu ekoloģisko līdzsvaru, un šodien mēs varam redzēt, kādas sekas šī rīcība ir atstājusi uz nabadzīgākajiem iedzīvotājiem.

Varbūt mums nevajag meklēt pārāk tālu. Mums jāmeklē pašiem savās iestādēs, kurās katru dienu izsviež atkritumos lielu daudzumu pārtikas iekšējo noteikumu dēļ, kamēr cilvēki, kas cieš no pārtikas trūkuma, dzīvo tepat kaimiņos. Visur pasaulē izsalkuši cilvēki parasti ir slikti partneri.

James Nicholson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mums tagad ir vēl viens risināms uzdevums — nodrošināt sev apgādi ar pārtiku. Mēs esam piedzīvojuši milzīgu pārtikas cenu pieaugumu, un tāds šis stāvoklis paliks vēl krietni ilgu laiku. Lētas pārtikas piegāde ir beigusies. Es vienmēr esmu bijis starp tiem, kas uzskatīja, ka nekad nekas nav bijis tik lēts kā pārtika, bet, ja jūs no pārtikas apgādes atņemat labību, lai ražotu enerģiju, tad jūs izmaināt šo līdzsvaru. Tas, ko mēs pašlaik redzam, ir ķēdes reakcija.

Mēs visi zinām, kāds tam ir iemesls, bet visvairāk tas skars tās valstis, kas to vismazāk var atļauties. Vairs nav nepieciešams paturēt zemi atmatā, un tagad mums ir morāls pienākums iedrošināt mūsu zemniekus ražot vairāk, kas nodrošinātu to, lai cenas neizrautos no kontroles un daudzi pasaules reģioni neciestu badu.

Mums atkal jāpievēršas KLP novērtējumam, lai nodrošinātu to, ka mēs varam reaģēt uz izmaiņiņšos situāciju. Tam uz zemniekiem un viņu ģimenēm būs rūgtensalda ietekme. Gadiem ilgi viņi tika apsmieti piena ezeru un sviesta kalnu dēļ. Kur viņi ir tagad? Viņi visi ir aizgājuši. Mums Eiropā pārtikas ir atlicis tikai 27 dienām, kā jau mums tikko šajā pēcpusdienā teica *J. Daul*.

Jā, es uzskatu, ka mums uz šo situāciju jāraugās saistībā ar ĢMO normām. Mēs vairs ilgāk nevaram izlikties to neredzam. Ar pārlieku regulēšanu mēs paši sevi esam izdzinuši no tirgus laukuma. Saviem zemniekiem mēs esam uzlikuši tik daudz ierobežojumu, ka daudzi jau ir padevušies un devušies projām. Mums jāražo vairāk, citādi draud katastrofa. Mums jāiedrošina zemnieki ražot šo papildu pārtiku. Tas nebija iepriekš noteikts, ne arī to kāds paredzēja, nav svarīgi, cik grūti viņiem varētu būt atskatīties pagātnē un pastāstīt mums, ko viņi ir izdarījuši. Patiesība ir tāda, ka tas mūs ir pārsteidzis negaidot. Mums tagad uz to ir jāreaģē.

Albert Deß (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, pasakas parasti sākas ar vārdiem „reiz senos laikos”. Ar to es arī gribētu sākt savu runu. Reiz senos laikos bija Pasaules Tirdzniecības organizācija, vārdā PTO, kas ar pilnīgi brīvas tirdzniecības palīdzību visā pasaulē vēlējās radīt līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu. Liberalizējot tirdzniecību, tā nabadzīgo valstu iedzīvotājiem solīja būtisku labklājības pieaugumu un bagāto valstu iedzīvotājiem — lētu pārtiku. Tā ir pasaka. Realitāte ir pavisam citāda.

Pasaules mēroga brīvā tirdzniecība lauksaimniecībā nav piemērota bada un nabadzības ilgstošai apkarošanai. Pasaules Bankai un PTO tas jāapzinās. Pasaules mēroga brīvā tirdzniecība lauksaimniecībā ir izdevīga tikai dažiem lauksaimniecības konglomerātiem, kas eksportē pārtiku no nabadzīgākajām valstīm, neņemot vērā situāciju pārtikas nozarē. Nabadzību nevar efektīvi apkarot ar globālu lauksaimniecības tirdzniecību. Lauksaimniecības produktu augsto cenu dēļ nabadzīgo reģionu iedzīvotāji vairs nevar atļauties pirkt pārtiku, un zemnieki augsti attīstītajās valstīs vairs nevar ražot pārtiku par zemākām cenām, jo tas neatmaksājas. Šie abi aspekti nesaskan. Es ļoti apšaubu, ka *R. B. Zoellick* no Pasaules Bankas, *P. Lamy* no PTO un — man diemžēl tas jāsaka — arī *G. Hökmark*, mans grupas biedrs, izprot šo sakarību. Tāpēc situācija tuvākajā laikā daudz nemainīsies.

Attiecībā uz lauksaimniecības produktu cenām Eiropā — 1961. gadā es par kilogramu labības saņēmu 26 centus. Pirms diviem gadiem es par to pašu saņēmu 8 centus. Tāpēc lauksaimniecības produktu cenas nevar būt par iemeslu augstajām pārtikas cenām!

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Es domāju, ka lauksaimniecības politikas fundamentāla pārstrukturēšana attiecas uz dažādām kvotām, daudzuma sadali, ierobežojumiem un dažādām prēmijām, lai neražotu pārtiku. Mani interesē tas, cik daudz aramzemju vēl aizvien ir Eiropā. Es pilnībā atbalstu *J. Nicholson* apgalvojumu, ka Eiropā ir jāveicina lauksaimnieciskā ražošana un ka jāpārdomā, kā stimulēt lauksaimniecības nozares samazināšanas apturēšanu. Jaunatne aiziet. Tad kurš gan paliks strādāt laukos?

Tas apstākļi, ka nepietiek pārtikas, nenozīmē, ka plaši jāatver vārti ģenētiski pārveidotiem lauksaimniecības produktiem. Arī es domāju, ka mums jāpārskata savas cerības attiecībā uz biodeģvielām un ka mums jāizpēta, kāpēc iekšējos tirgos augstās cenas vienmēr nes lielāko peļņu lielveikaliem. Īsi sakot, es ceru, ka Eiropas Komisija izstrādās tūlītējus pasākumus, kā arī stratēģiju saistībā ar šo jauno situāciju.

Neil Parish (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs saskaramies ar situāciju, kurā mēs esam iekļuvuši kā mēnessērdzīgie, jo pārāk ilgu laiku pārtika bija pārāk lēta — tās cena nesedza ražošanas izmaksas. Pirms trijiem gadiem kvieši maksāja EUR 90 tonnā, šī cena bija zemāka nekā ražošanas izmaksas. Tagad kvieši maksā EUR 270 tonnā un ir izdevīgi tos ražot.

Es neesmu tik pesimistiski noskaņots kā daudzi runātāji šodien, jo, ja tirgus par pārtiku maksās taisnīgu cenu, tad tā tiks ražota. Tāpēc mums jādod tirgum brīvība. Eiropa var ražot pārtiku — zemnieki Eiropā ļoti alkst iespējas ražot pārtiku, bet 20 gadus viņiem tika stāstīts, ka pasaulē ir pārāk daudz pārtikas un tāpēc vajag samazināt pārtikas ražošanu. Tāpēc mums jāizmanto biotehnoloģijas, lai palīdzētu palielināt pārtikas ražošanu, mums jāsamazina birokrātija un vienlaikus jāpalīdz pasaules nabadzīgākajiem iedzīvotājiem pārdzīvot šo īslaicīgo krīzi, jo tieši tāda tā ir. Tādā Āfrikas valstī kā Zimbabve vajag arī labu valdību, jo, ja trakais vada valsti, tad tā nekad nebūs paēdusi.

Bogdan Golik (PSE). - (PL) *Priekšsēdētāja kungs, šis ir gan politiski, gan ekonomiski vissvarīgākās debates šeit, Parlamentā, jo tās radušās kā šodienas iepriekšējo debašu papildinājums. Šīs debates skar ne tikai pārtikas cenu pieaugumu, bet arī bada dēļ zaudētās dzīvības. Šīs dienas runātāju balsis šajā zālē un satraucošās analīzes to apliecina. Tikai pagājušajā gadā vien kviešu cena ir pieaugusi par 130 %, sojas — par 87 % un rīsa cena — par 74 %, tādi ir fakti. Pagājušo 30 gadu laikā mēs esam panākuši cenu samazinājumu, bet tas, kas notika pagājušajā gadā, pārspēja visus brīdinājuma signālus.*

Fakti ir šādi: pasaulē ir pārtikas deficīts un bads — 850 miljoni cilvēku ir izsalkuši. Vairāk nekā duci valstu ir notikušas sacelšanās, un šī situācija pasliktināsies vēl vairāk. Masveidā tiek izcirsti tropu meži gar Amazonas krastiem, vārdu sakot, vēlme pēc biodegvielām pārsniedz vēlmi samazināt badu pasaulē. Dažu tuvāko gadu laikā būs globāls labības deficīts 200 miljonu tonnu apmērā. Pieaugs globālā inflācija, saglabāsies ūdens deficīts, un Eiropas patērētājiem nāksies no saviem makiem vilkt ārā 30–40 % vairāk naudas nekā pirms gada.

Kas mums jā dara? Steidzami jāveic kopējās lauksaimniecības politikas reforma, jo Eiropā arī ir miljoniem zemnieku, kas cieš no nabadzības, un pie pirmās izdevības jāsasauca starptautiska konference, kas pieņems konkrētus lēmumus un izdarīs attiecīgus secinājumus no šīs diskusijas un par šo problēmu.

Robert Sturdy (PPE-DE). - *Priekšsēdētāja kungs, es šajā Parlamentā esmu kopš 1994. gada, un man jā saka, ka vēl nekad līdz šim nebiju dzirdējis tik daudz liekulīgu vārdu.*

Pirms vairākiem gadiem mūs kritizēja, kā jau *Jim Nicholson* teica, par pārtikas pārprodukciju. Tagad mūs kritizē par to, ka pārtikas cenas ir pieaugušas līdz tādām līmenim, kas, iespējams, ir tās reālā un patiesā cena.

Bet ko mēs šajā situācijā varam darīt? Komisār, jūs šeit tiešām kaut ko varat darīt, un jums to vajadzētu darīt jau rīt, ja vien jūs gribat to darīt. Vispirms jāaptur antidempinga noteikumi, sevišķi attiecībā uz fosfātiem un potašu, kā arī slāpekli, ko ievie Eiropas Savienībā un izved uz pārējām pasaules valstīm.

P. Mandelson pieņēma šos noteikumus, un tas ir radījis milzīgas problēmas, jo pārtikas ražošanai jums ir nepieciešamas trīs lietas: saule, ūdens un arī slāpekli, fosfāti un potaša. Trešās pasaules valstis nevar ražot pārtiku, ja tās nesaņem šīs vielas par pieejamām cenām, un pašlaik šīs cenas ir pieaugušas no apmēram GBP 80 par tonnu līdz apmēram GBP 500 par tonnu. Ja jūs kaut ko darīsiet šajā jautājumā, tad jūs palīdzēsiet pārējai pasaulei.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) *Priekšsēdētāja kungs, jau vairākus gadus mēs Eiropas Savienībā un PTO runājam par tirdzniecības liberalizāciju, kas bija domāta kā tirdzniecības veicināšana, taču reālajā dzīvē mēs ieviešam lauksaimnieciskās ražošanas ierobežojumus. Eiropā, un ne tikai Eiropā, mēs jau diezgan ilgi sistemātiski ierobežojam ražošanu.*

Pārtikas cenu pieaugums visā pasaulē ir ražošanas izmaksu, enerģijas un degvielas cenu, mēslojuma un darbaspēka izmaksu pieauguma sekas. Taču neaizmirsīsim, ka nedaudz vairāk nekā pirms gada cena par barelu naftas bija USD 70, lauksaimnieciskās ražošanas, kā arī biodegvielu rentabilitāte bija citāda, turpretim šodien barels naftas maksā USD 115. Tomēr biodegvielas nav krīzes cēlonis. Biodegvielas aizņem tikai 2 % lauksaimnieciskās ražošanas, tādēļ tās var vainot tikai daļēji.

Es šodien redzu diezgan lielas bažas, lai neteiktu bailes, pat šajā zālē, taču pēkšņa, nepārdomāta rīcība nepalīdzēs. Mums vajag stabilu lauksaimniecības politiku, taču mums jātiecas ne tikai pēc lauksaimniecības, bet arī pēc finanšu tirgus stabilizācijas. Finanšu tirgu pārraudzības neesība ir izraisījusi spekulāciju pieaugumu un radījusi bīstamas situācijas vispirms jau hipotēku tirgū un tad arī pārtikas produktu tirgū. Stabilizēsim finanšu tirgus!

Janez Lenarčič, Padomes priekšsēdētājs. - (SL) *K. Dillen*, Eiropas Parlamenta deputāts, par situāciju pārtikas tirgos sacīja, ka mums ne tikai jāatvieglo simptomi, bet arī jāārstē pati slimība. Lai to paveiktu, mums jānosaka precīza diagnoze. Es uzskatu, ka šīs bija ļoti lietderīgas debates un tās palīdzēs Padomei noteikt diagnozi un atrast pareizās atbildes un ārstniecības līdzekļus.

Taču kādi tad ir iemesli, kas izraisījuši šo situāciju pasaules pārtikas tirgū un dramatisko cenu pieaugumu? Galvenais iemesls ir lielāks pieprasījums. Šeit jau minēja, ka ir pieaudzis pasaules iedzīvotāju skaits un liela daļa pieprasījuma veidojas augstāka labklājības līmeņa dēļ. Un nevienam nav tiesības gaidīt, ka šie cilvēki atgriezīsies pie sava iepriekšējā trūcīgā uztura modeļa.

Kāda ir atbilde uz šo milzīgo pieprasījumu? Palielināt piedāvājumu. Es šeit gribētu pieminēt, ka Padome jau ir pieņēmusi noteiktus pasākumus. Kā jau es minēju savā ievadrunā, pagaidām likvidējot pienākumu turēt

zemes atmatā, mēs nodrošinām to, ka Eiropas zemnieki produktīvi var izmantot papildu 10 % lauksaimniecības zemes. Šī lēmuma nozīmi pierāda arī *Joseph Daul* paziņojums par pašlaik biodegvielas vajadzībām izmantojamo zemes daudzumu Eiropā. Vairāk par to es runāšu vēlāk.

Mēs arī palielinājām piena kvotas par 2 %. Tie ir tikai daži no pasākumiem, ko Padome ir veikusi piedāvājuma palielināšanai. Papildus piedāvājuma palielināšanai pašā Eiropas Savienībā, protams, ir svarīgi arī rīkoties, lai palielinātu pārtikas ražošanu citās pasaules daļās, it sevišķi jaunattīstības valstīs.

Cits cēlonis ir ražošanas sadārdzināšanās, starp citu, augstāku enerģijas cenu dēļ. Lai rastu atbildi, mums jāpievēršas intensīvākiem pētījumiem, racionalizācijai, jaunām tehnoloģijām un ražošanas inovācijām zemkopībā.

Vēl viens cēlonis noteikti ir klimata pārmaiņas. Ilgstoši sausuma periodi vienā no pasaules lielākajiem labības un rīsu audzēšanas reģioniem ir samazinājuši šo valstu ražas un ieguldījumu pasaules tirgus piedāvājumā. Šeit Eiropas Savienība meklē atbildes, ņemot vērā nostāju, kura tika norādīta neseno sarunās par tiesību aktu paketi enerģētikas jomā un kurā prezidentūra sev ir izvirzījusi stingru mērķi — līdz gada beigām panākt vienošanos.

Vēl daži vārdi par biodegvielām. Bez šaubām, šeit pastāv zināma sakarība, taču nav iespējams apgalvot, ka tas ir viens no pašreizējās pārtikas tirgus situācijas galvenajiem iemesliem. Tik un tā pasaule arī šo aspektu aplūko ļoti nopietni. Šī iemesla dēļ un pēc Slovēnijas prezidentūras ierosinājuma nesen tika izveidota īpaša darba grupa, kuras galvenais uzdevums ir izstrādāt stabilus kritērijus biodegvielu ražošanai. Šo kritēriju mērķis būtu panākt, lai biodegvielu ražošana neaizstātu pārtikas ražošanu, ievērojot biodegvielas ražošanas sociālos aspektus un ietekmi, un saglabātu bioloģisko daudzveidību. Taču tie patiešām bija tikai daži vārdi par Padomes darbību un pieeju šai nopietnajai problēmai.

Es gribētu piebilst vēl kaut ko. Augstās pārtikas cenas kopā ar nabadzību ir vissliktākā iespējamā kombinācija. Tā ir letāla kombinācija, kas izraisa lielu skaitu nemieru jaunattīstības valstīs; tā ir kombinācija, kas noved pie bada. Apzinoties to, ka mēs, iespējams, vēl kādu laiku saskarsimies ar augstām pārtikas cenām, mums jā dara daudz vairāk, lai likvidētu nabadzību, un Slovēnijas prezidentūra veltīs tam visus spēkus līdz galīgai uzvarai. Pēc mūsu domām, viens no svarīgākajiem nākamās Eiropadomes sanāksmes tematiem ir tūkstošgades attīstības mērķi. Eiropas virzība uz šo mērķu sasniegšanu ir gandrīz apstājusies. Mēs gribētu dot Eiropas Savienībai jaunus impulsus šo mērķu sasniegšanai, un, kā jau es iepriekš minēju, mēs uzskatām, ka tas ir viens no nozīmīgākajiem Eiropadomes jūnija sanāksmes tematiem.

Es jums vēlreiz pateicos par šīm debatēm. Es vēlreiz atkārtāju, ka es esmu pārliecināts, ka šīs debates dos iespēju Padomei noteikt pareizu diagnozi un atrast piemērotus ārstniecības līdzekļus.

Louis Michel, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šajā man atvēlētajā īsajā laikā sprīdī es jums gribētu sniegt ļoti koncentrētas atbildes. Tomēr vispirms es gribētu izteikt pāris kritiskas piezīmes.

Es noteikti, taču ne pilnībā, pievienojos dažiem šeit izteiktajiem apsvērumiem un jautājumiem, tāpēc es mēģināšu koncentrēt uzmanību uz tiem apstākļiem, kas prasa skaidrojumu.

Vispirms es noteikti piekrižu, ka Eiropas Savienība viena pati nevar efektīvi īstenot šīs problēmas risinājumus; tas ir diezgan nepārprotami, taču arī visai informatīvi. Ir skaidrs, ka šos risinājumus jāīsteno visām galvenajām ieinteresētajām pusēm, un es esmu pārliecināts, ka šis process notiek.

Tomēr es gribētu uzsvērt, ka tas, ko es šodien šeit dzirdēju, ir lielisks demokrātijas un pretējo pušu debašu paraugs. Taču es ievēroju, ka šeit tika izklāstītas diezgan paviršas ideoloģiskas pozīcijas un vienā gadījumā pat kāda ekstrēmi radikāla nostāja. Es to respektēju, man nav nekādu aizspriedumu pret šo tematu, bet, ja, pēc manām domām, tas nedod risinājumu pārtikas krīzei, tad tā ir tuvredzīga un aprobežota ideoloģiska retorika. Es nedomāju, ka tā mums piedāvās risinājumu, jo šī problēma ir daudzpusīga un daudzšķautņaina. Kā jau ministrs sacīja, ir vesela virkne atbilžu veselai virknei cēloņu. Nav tā, ka ir tikai viens cēlonis.

Aplūkosim, piemēram, biodegvielas. Eiropas Komisija vienmēr ir uzsvērusi, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai ieguldījumi biodegvielu attīstībā pārvērstos nabadzībai taustāmos rezultātos, sevišķi lauku apvidos. Mēs nekad neesam ieteikuši vai sacījuši, ka kultūraugi biodegvielas ražošanai jāaudzē visur. Šos kultūraugus mēs varam audzēt tikai tur, kur ir novērojama iespējama pārprodukcija. Tajās valstīs, kas nevar apgādāt pašas sevi, acīmredzami ir ārkārtīgi bīstami un absolūti neieteicami audzēt kultūraugus biodegvielas ražošanai. Tāpēc risinājumi nav tik vienkārši.

Es gribētu sacīt arī vēl kaut ko, ko es pašos pamatos neizprotu. Es klausījos EP deputātus, kuri, pēc manām domām, vēl aizvien tic efektivitātei, godīgumam un Eiropas vērtībām, turklāt zināmā mērā lepojas ar to, ka ir eiropieši. Es bieži dzirdēju viņus žēlojamies un atvainojamies. Būtībā tas viss nozīmē nosodījumu Eiropai. Es tam nepiekrītu. Kāds teica, ka Eiropa nevēlējās vai ka tā nepalīdzēja jaunattīstības valstīm.

Šodien Eiropas ieguldījums pasaules atbalstam sasniedz 56 %. Pārtikas atbalsta jomā Eiropa finansē vietējo tirgu produkciju un savu lauksaimniecības pārprodukciju nesūta uz jaunattīstības valstīm. Mums jābeidz arī runāt muļķības par Eiropas politisko atbildību. Personīgi es drīzāk lepojos ar to, ko Eiropa ir paveikusi pēdējo 50 gadu laikā, īpaši jaunattīstības valstu labā, kaut arī neviens cits to neteiktu.

Biodegvielas: es jau tikko atbildēju uz šo jautājumu. Ir skaidrs, ka PTO jāreformē, jo mums arī turpmāk jādarbojas kopā ar PTO. Taču, ja nebūtu PTO, kur gan tad mēs pašlaik atrastos? Kas notiktu ar nabadzību pasaulē? PTO ir pirmā starptautiskā organizācija, kas mēģina attiecināt dažus ētikas principus uz globālo tirdzniecību. Es jums to atgādinu tāpēc, ka ir pārāk viegli reizē ar nederīgo atnest arī derīgo. Tas ir ideoloģisks aizspriedums, un es gribētu no tā atbrīvoties. Mums jābūt saprātīgiem.

ĢMO: saistībā ar šo tēmu es, protams, izsaku savu personīgo viedokli, jo tā ir pārāk nosodīta, lai to vienpusīgi iekļautu šajā jautājumā. Personīgi es neesmu no tiem, kas domā, ka šis jautājums jau ir izlemts. Tas ir ideoloģisks aizspriedums tāpat vien apgalvot, ka ĢMO ir ļaunums. Tas ir scientisma veids, improvizēta scientisma veids. Es domāju, ka nav nekas ļauns turpināt pētījumus, lai mēģinātu nodrošināt pārtikas pašapgādi, sevišķi nabadzīgajās valstīs. Tas ir inteligēnti saprātīgi. Darīt ko citu nebūtu inteligēnti saprātīgi, tas nebūtu progresīvi domājoši. Es domāju, ka man tas bija jāpasaka.

Hutchinson kungs, es neatgriezīšos pie jūsu sacītā, pie jūsu pastāvīgās atkārtotās attiecībā uz ekonomikas partnerattiecību nolīgumiem, jo es jūs patiešām pārāk apbrīnoju un cienu. Vai es drīkstētu jums pastāstīt, ka, ja es atbalstu EPN, ekonomikas partnerattiecību nolīgumus reģionālo tirgu izveidošanai, tad tas ir tāpēc, ka tie atrisina pārtikas nodrošinātības jautājumu; ekonomikas partnerattiecību nolīgumi, iespējams, ir daļa no risinājuma, jo tiklīdz mums būs ekonomiski integrēti reģionālie tirgi, vai tad jaunattīstības valstis nespēs gūt labumu no globalizācijas? Tāda ir mana atbilde. Mēs nevaram vienoties, patiesībā, manuprāt, mēs nekad nebūsim vienādās domās par šo jautājumu, lai gan es domāju, ka tomēr ir svarīgi jums atgādināt manu nostāju.

Šodien es noklausījos runās par kapitālistu barbarismu. Es īsti nesaprotu, kas tas ir. Man kapitālisms ir ekonomikas mehānisms, kas, kamēr nav pierādīts pretējais, vairāk nekā jebkura cita sistēma uzskatāmi ir parādījis savas priekšrocības. Protams, es jau bieži iepriekš esmu teicis, ka es neesmu kapitālisma cienītājs. Kapitālisms nav manas pielūgsmes objekts, tas vienkārši ir līdzeklis mērķa sasniegšanai.

Katrā ziņā man bieži patīk nošķirt kapitālismu no liberālisma. Skaidrs, ka mani draugi sociālisti dedzīgi tiecas tos savienot, tomēr šīs abas lietas nav viens un tas pats. Pat ja man tas jāpasaka. Tātad kapitālisms ir vienīgi līdzeklis mērķa sasniegšanai. Es piekrītu, ka tirgus ekonomika un kapitālisms nevar būt tikumīgi bez valdības, kas izdod likumus, lai tos īstenotu un pareizi un godīgi pārdalītu radītās bagātības, taču, lūdzu, neiestigsim ideoloģiskās vienkāršošanas purvā, jo, ja mēs to darīsim, tad šī krīze nekad nebeigsies. Es uzskatu, ka tas bija jāpasaka.

Es diezgan daudz gribēju pateikt par šo tēmu. Šī tēma vēl nav izsmelta. Es no zāles abām pusēm dzirdēju pamatotus un svarīgus argumentus. Kā jau ministrs teica, mums jāturpina šī diskusija, bet patlaban ir ārkārtas stāvoklis. Mums jāpalīdz Pasaules pārtikas programmai atrast veidus, kā novērst draudošo pārtikas katastrofu. Otrā prioritāte vidējā termiņā ir sniegt spēcīgu atbalstu tām jaunattīstības valstīm, kuras nevar pašas sevi apgādāt, lai tās varētu ražot vairāk. Tomēr, kad es dzirdu visus šos cilvēkus sakām, ka viņi grib ieviest likumus un normas, es vēlos zināt, vai mums nepieciešams ierobežot tirgus ekonomiku.

Tomēr man jums jāatgādina, ka mūsu lauksaimniecība ir viena no nedaudzajām ekonomikas jomām, kas bijusi pakļauta pārmērīgai reglamentācijai un — es pat gribētu teikt — improvizētam direktīvismam. Direktīvisms, ja tas nav improvizēts, var būt rezultatīvs, taču nestabils, bet improvizēts direktīvisms drīzāk ir bīstams. Ja šīs politikas iedarbība lauksaimniecības nozarē nav bijusi pilnīgi pārliecinoša, varbūt mums sev jāpajautā, kā jau iepriekš tika teikts, vai tas ir precīzs apzīmējums, jo ir bijis tik daudz improvizēta direktīvisma dabiskas globalizācijas vietā.

Es neesmu globalizācijas cienītājs, es vienkārši saku, ka tā pastāv un mēs to nevaram savaldīt. Jā, mēs varam ieviest likumus ar PTO, ANO un daudzu citu starptautisku organizāciju starpniecību, bet nevaram apgalvot, ka mēs vienas nakts laikā par visu varam izdot likumus un no visām sistēmas nelikumībām atbrīvoties ar tiesību aktiem; ja jūs nespējat tos izdot, tad es patiesi neredzu, kā to var izdarīt.

Es arī vēlos būt pragmatisks. Mēs novāksim visus šķēršļus un esam jau to izdarījuši, lai jaunattīstības valstīs palielinātu ražošanu; man liekas, ka tas ir vienīgais reālais šīs problēmas risinājums, kuru, jāatzīst, es sākumā kritizēju. Es patiešām gribēju vairot izpratni par to, jo, ja nekas netiks darīts, tad būs humanitārā katastrofa, pārtikas cunami, ar sadursmēm, ar patiesi nevadāmām situācijām.

Paldies par šīm debatēm. Es domāju, ka mēs vēl atgriezīsimies pie šīs tēmas. Tās bija auglīgas un interesantas debātes. Es gribētu paņemt līdzīgu pušu labākos argumentus, kurus es mēģināšu izmantot, lai aizstāvētu šo lietu, kas vēl aizvien, kad viss jau ir pateikts un izdarīts, ir mūsu kopējā lieta.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsošana notiks 2008. gada maija sesijā Strasbūrā.

Rakstiskas deklarācijas (142. pants)

rakstiski. – (PL) Mana valsts, Polija, ko es pārstāvu šajā Eiropas Parlamenta sesijā, varētu būt lielākā lauksaimniecības produktu ražotāja — daudz veselīgāku produktu nekā tā pārtika, kas pašlaik tiek ražota Rietumos. Mūsu pievienošanās sarunās pieļauto kļūdu dēļ mums tika uzspiesti limiti, kā dēļ mēs Polijā bijām spiesti būtiski ierobežot lauksaimniecisko ražošanu. Šie pārtikas ražošanas maksīgie ierobežojumi tagad rada smagas sekas visai Eiropai. Vislielākās grūtības, ko radījis pārtikas cenu pieaugums kopā ar strauji progresējošo enerģijas cenu inflāciju, izjūt pensionāri. Nabadzības josla Eiropā satraucoši pieaug un aptver milzīgu skaitu cilvēku, īpaši daudzbērnu ģimenes, kam tagad ir grūti izdzīvot līdz nākamajam mēnesim.

Jaunajās dalībvalstīs, arī Polijā, ir daudz līdz šim nekad neapstrādātu lauku platību. Izmantojot tās, rūpniecība varētu sākt ražot biodeģvielas, kas, piemēram, būtiski ir ietekmējušas pašreizējo pārtikas cenu pieaugumu. Tomēr tas prasa radikāli mainīt Eiropas Komisijas ierēdņu pieeju šai problēmai, kā arī veikt tūlītējus pasākumus, lai izmantotu jauno dalībvalstu ražošanas potenciālu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pārtikas cenu pieauguma iemesli Eiropas Savienībā un jaunattīstības valstīs ir dažādi, taču mēs nevaram ignorēt KLP un biodeģvielas ražošanai izmantotās lauksaimniecības ieguldījumu.

Šis jautājums ir daudzu organizāciju uzmanības centrā. Piemēram, Eiropas Vides aģentūras Zinātniskā komiteja sacīja, ka, pēc tās domām, ES uz laiku jāatliek mērķis līdz 2020. gadam panākt, ka biodeģvielas ir 10 % no visa izmantojamā deģvielas daudzuma. Pat Pasaules Bankas prezidents runāja par valstīm, kas saskārušās ar pārtikas deficītu, un aicināja biodeģvielas izejvielu ražotājus uz laiku pārtraukt to audzēšanu. Pati Pārtikas un lauksaimniecības organizācija jau brīdinājusi par dumpjiem pārtikas dēļ. Pārtikas trūkuma dēļ daudzās Āfrikas un Āzijas valstīs ir notikušas demonstrācijas un nopietni sociālie nemieri. Jean Ziegler, ANO īpašais referents tiesību uz pārtiku jautājumos, teica, ka biodeģvielu ražošana lielā daudzumā ir noziegums pret cilvēci, jo tā ietekmē pārtikas cenas visā pasaulē.

Tāpēc ir jo vairāk nelabvēlīgi, ka Eiropas Komisija ir apstiprinājusi, ka tā paliks pie mērķa 10 % transportā izmantojamās deģvielas iegūt no biomasas vai augu eļļām.

Silvia-Adriana Ţicāu (PSE), rakstiski. – (RO) Pēc Eurostat datiem, 2007. gadā Eiropas Savienībā lauksaimniecības produktu reālās cenas pieauga par 5 % salīdzinājumā ar 2006. gadu, un rekordcena — 15,8 % — tika sasniegta Rumānijā.

Eiropā piena un putnu gaļas cenu pieaugums bija 7,8 %, un lielāko lauksaimniecības produktu cenu pieaugumu sasniedza graudi (45,4 %) un lopbarība (11,5 %). Arī šajā gadījumā Rumānijā bija vislielākais cenu pieaugums (29,2 %).

Pagājušajā gadā Eiropā ražotāju cenas lauksaimniecības produktiem pieauga par 4,6 %, kamēr ražošanas izmaksas pieauga par 5,3 % un subsīdiju apjoms samazinājās par 3,1 %. Jaunajās dalībvalstīs lauksaimnieciskās ražošanas izmaksas dramatiski pieauga un subsīdijas ir ļoti niecīgas. Viena zemnieka ienākumi visvairāk pasliktinājās Bulgārijā (-18,6 %) un Rumānijā (-16,1 %). Zemo cenu, lauksaimniecības subsīdiju nemaksāšanas un sarežģītās piekļuves lauksaimniecības kredītiem dēļ nebija iespējams ieviest lauksaimniecības tehnoloģijas, tāpēc no hektāra ieguva ļoti zemas ražas.

Konkurence lauksaimniecības zemju izmantošanā arī veicina pārtikas produktu cenu pieaugumu, un 2007. gadā biodeģvielu kultūru audzēšanas platības pieauga par 13 % salīdzinājumā ar 2006. gadu un par 31,5 % salīdzinājumā ar laika periodu no 2002. līdz 2006. gadam.

Iuliu Winkler (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Jaunākās globālā lauksaimniecības produktu tirgus attīstības tendences radījušas situāciju, kurai bija gatavas tikai dažu valstu valdības: iespaidīgu cenu pieaugumu, sevišķi pamatlabībai, kas ir bada draudi miljoniem cilvēku.

Valstu valdībām un Eiropas iestādēm ir jāreaģē uz šo jauno realitāti.

Šīs jaunās lauksaimniecības cenas piedāvā jaunas iespējas ražotājiem, arī ES dalībvalstu ražotājiem. Rumānijā 40 % iedzīvotāju dzīvo lauku apvidos, daudzi no tiem ražo lauksaimniecības produktus.

Jaunā realitāte piedāvā lauksaimniecības produktu tirgiem iespēju uzlabot savus ekonomiskos rādītājus un līdz ar to paaugstināt labklājības līmeni.

Diemžēl lauksaimniecības nozare ļoti lēni reaģē uz cenu izmaiņām pasaules tirgos. Mazie ražotāji cīnās ar apgrūtināto birokrātiju un sarunās par iepirkuma līgumiem ir nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar lielo izplatītāju ķēdēm, kas tirgū ieņem dominējošās pozīcijas.

ES jāatbalsta mazie lauksaimniecības produktu ražotāji, lai tie varētu gūt lielāku labumu no sava darba ienākumiem. Mazajiem ražotājiem jāatvieglo piekļuve tirgiem un lielajiem izplatītājiem jāpiemēro pārredzami normatīvie akti, kas novērstu antikonkurences politiku.

12. Eiropas Satelītnavigācijas programmas izvērsšana un darbība (EGNOS un Galileo) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir E. Barsi-Pataky ziņojums (A6-0144/2008) Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu (EGNOS un Galileo) (COM(2007)0535 – C6-0345/2007 – 2004/0156(COD)) turpmāko īstenošanu.

Radovan Žerjav, Padomes priekšsēdētājs. – (SL) Es priecājos būt kopā ar jums šodienas plenārsēdē, kas veltīta debatēm par Galileo īstenošanas regulu.

Mēs visi ļoti labi apzināties, cik ģeostratēģiski un ekonomiski nozīmīgas Eiropas Savienībai ir programmas Galileo un EGNOS. Tomēr, pirms es ķeros pie apspriešanai iesniegtā ziņojuma teksta, ļaujiet man īsumā atgādināt nozīmīgākos notikumus, ar ko šīs divas programmas saskārās pagājušajā gadā.

Vācijas prezidentūras laikā 2007. gada jūnijā Padome apstiprināja drosmīgu lēmumu pārtraukt neveiksmīgās sarunas par piekāpšanos. Šai iniciatīvai sekoja Eiropas Parlamenta rezolūcija, kas izteica spēcīgu atbalstu šo divu programmu turpināšanai Eiropas Savienības aizbildnībā un nepārprotami aicināja nodrošināt pilnu finansējumu no Eiropas Savienības budžeta.

Kad vēlāk, 2007. gada septembrī, Komisija iesniedza apspriešanai priekšlikumu paketi, kas virzītu projektus 100 % finansēšanai no sabiedriskā sektora, starp tiem bija regula par šo abu projektu īstenošanu. Pateicoties tam, ka pagājušā gada novembrī tika panākta vienošanās starp Ekonomikas un finanšu padomi (ECOFIN) un Eiropas Parlamentu par rezolūciju un vispārējs lēmums, ko Transporta, telekomunikācijas un enerģētikas padome (TTE) apstiprināja nedēļu vēlāk, kā arī ar atzinumiem attiecībā uz Galileo turpmāko attīstību mēs veiksmīgi esam panākuši, ka šīs divas programmas ir izkļuvušas no strupceļa un atgriezušās sabiedriskajā aprītē.

Es priecājos par to, ka, meklējot juridiskā pamatojuma kompromisus projekta Galileo atdzimšanai visā pilnībā, visas iestādes iesaistījās konstruktīvā sadarbībā. Man īpaši jāpateicas referentei E. Barsi-Pataky, kā arī Angelika Niebler, ITRE komitejas priekšsēdētājai. Slovēnijas prezidentūra lepojas ar to, ka ir darījusi visu nepieciešamo, lai panāktu vienošanos jau pirmajā lasījumā.

Es domāju, ka mūsu sarunu iznākumā ir radies sabalansēts teksts. Pašreizējā tekstā detalizēti apskatīts budžeta līdzekļu apmērs, kas nepieciešams abām programmām 2007.–2013. gadam, kā arī globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) programmu pārvaldība un īstenošana, tajā skaitā arī publiskā iepirkuma principi un struktūra. Mēs pilnībā apzināties to atbildību, kāda Eiropas Parlamentam kā budžeta lēmējīnstīcijai ir pret pilsoņiem.

Lai atvieglotu katra programmas uzdevuma izpildi, mēs esam izveidojuši Iestāžu komiteju, kas atbild par Galileo īstenošanu. Šī komiteja pārraudzīs šo programmu īstenošanas virzību, ar abām programmām saistītos starptautiskos līgumus, tirgu sagatavošanu, pārvaldības struktūras efektivitāti un programmas gada pārskatu.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka nav nepieciešams īpaši uzsvērt, kāda nozīme Eiropas satelītnavigācijas programmām ir jaunu darba vietu radīšanā un Eiropas konkurētspējas veicināšanā. Šīs abas programmas pilnībā saskan ar Lisabonas stratēģiju un citām Kopienas politikām, un tās ļaus mums attīstīt un aizsargāt Eiropas tehnoloģiskās kompetences, it īpaši tādās tehnoloģiju nozarēs, kas dos tiešu labumu mūsu pilsoņiem.

Es gribētu pateikties jums par uzmanību un it sevišķi par jūsu konstruktīvo sadarbību šajā nozīmīgajā Eiropas projektā.

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šī sēde nepārprotami ir ļoti nozīmīga. Es domāju, ka mēs viens otru varam apsveikt saistībā ar to, ka beidzot mēs piedzīvojam *Galileo* izvirzīšanos to lielāko Eiropas projektu vidū, ko mēs realizēsim.

2007. gada novembra beigās šim apjomīgajam Eiropas projektam par labu tika pieņemti divi nozīmīgi politiski lēmumi. Pēc tam Eiropas Parlaments un Padome, apzinoties, ka nepieciešams steidzami pieņemt regulas par *EGNOS* un *Galileo* programmu nepārtrauktību, pārskatīja Komisijas priekšlikuma tekstu, lai to varētu pieņemt pirmajā lasījumā.

Es gribētu apliecināt cieņu šo triju iestāžu, īpaši Parlamenta, konstruktīvajam darbam. Paldies jums visiem un katram personīgi par ieguldīto darbu! Dažādās trīspusējās sarunās mēs esam panākuši milzīgu progresu, un šodien mums ir regulas projekts, kas apmierina gan Parlamentu, gan Padomi, gan Komisiju. Padome 2008. gada 7. aprīlī sēdē, kuru vadījāt jūs, ministr, izteica savu milzīgo atbalstu. Tāpēc ir būtiski, dāmas un kungi, lai šodien arī Parlaments izteiktu savu atbalstu.

Es varu apstiprināt, ka priekšlikumā ietverts finansējums, kas pilnībā saskan ar 2007. gada novembrī panākto vienošanos par budžetu starp Eiropas Parlamentu un Padomi. Es vēlreiz gribētu izteikt vissirsnīgāko pateicību Eiropas Parlamentam par lielo ieguldījumu šī rezultāta sasniegšanā. Tekstā ir ietverta arī pietiekama programmu vadība. Tajā ir ierosināta precīza uzdevumu sadale starp Komisiju, Uzraudzības iestādi un Eiropas Kosmosa aģentūru, kur Komisijai ir piešķirta īpašnieka loma, bet Eiropas Kosmosa aģentūrai — pārvaldītāja loma.

Turpmākā regula risinās arī sistēmu drošības un aizsardzības jautājumu. Šis programmu aspekts, lai gan ir būtisks, iepriekš nav bijis tik skaidri un apmierinoši apskatīts. No šī brīža Komisija programmas pārvaldību nodrošinās ar to dalībvalstu pastāvīgu un augstvērtīgu atbalstu, kam ir nepieciešamās zināšanas šajā jomā.

Šajā jautājumā es varu apstiprināt, ka *Galileo* infrastruktūra ir izveidota tā, lai izpildītu piecas funkcijas, kas aprakstītas turpmākās regulas pielikumā. Regulas tekstā ietvertie noteikumi attiecībā uz drošību nekādā veidā neietekmē šī pielikuma saturu. Visi grozījumi, kas varētu mazināt *Galileo* programmas civilo būtību, jāieklauj grozītajā regulā. Mēs esam bijuši apzinīgi attiecībā pret iepirkuma politikas jautājumu. Mums gan jānovērtē katras dalībvalsts rūpnieciski iesaistīto pušu spējas, gan arī vienlaikus, protams, ar godīgas konkurences starpniecību, jāsamazina ar pārmērībām un kavējumiem saistītie riski.

Triju Kopienas iestāžu galveno īpašumtiesību jautājumā regula paredz, ka Eiropas Kopienai jābūt visu materiālo un nemateriālo aktīvu, kas izstrādāti *EGNOS* un *Galileo* programmas darbības laikā, vienīgajai īpašniecei.

Visbeidzot, noteikumi attiecībā uz komitejas procedūru un īpašajām pamatnostādņēm līdztekus regulai apmierina Parlamenta vēlmi būt pastāvīgi informētam par programmu virzību. Protams, piešķirot Parlamentam tik plašu lomu, noteikti ir ieteicami un pat būtiski, ka Parlaments kā budžeta lēmējinstītūcija ir cieši iesaistīts šo programmu nākotnē. Priekšlikuma teksta ātra pieņemšana būs šo programmu pārvaldības reformas pirmais posms. Komisijai jāiesniedz izskatīšanai priekšlikums, kas groza regulu attiecībā uz Eiropas GNSS programmu pārvaldības struktūras noteikumiem. Mēs piemērosim regulu jaunajai pārvaldes un uzraudzības lomai, pamatojoties uz to regulas tekstu, kas tika izstrādāts sarunās ar Padomi. Es personīgi raudzīšos, lai Parlaments cieši iesaistītos šajā publiskās pārvaldības reformas otrajā posmā.

Ministr, dāmas un kungi, mēs rēķināties ar to, ka jūs atbalstīsiet *Galileo* programmu un sagatavosiet ceļu efektīvai un ātrai šī plašā Kopienas projekta īstenošanai. Dažu tuvāko mēnešu laikā mums būs iespēja aptvert visas *Galileo* piedāvātās milzīgās tehnoloģiskās iespējas, un saistībā ar tām Komisija iepazīstinās ar rīcības plānu. Tomēr, lai šīs iespējas kļūtu par realitāti, ir skaidrs, ka *Galileo* ir jāīsteno. Priekšsēdētāja kungs, pateicoties

Eiropas Parlamentam, pateicoties Portugāles un Slovēnijas prezidentūrām, *Galileo* tagad ir, es uzskatu, visas iespējas gūt panākumus.

Etelka Barsi-Pataky, referente. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, ministr Žerjav, priekšsēdētāja vietniek Barrot, dāmas un kung! Eiropas Parlaments jau no paša sākuma pastāvīgi un konstruktīvi ir atbalstījis programmu *Galileo*. Pagājušā, 2007., gada novembrī Eiropas Parlaments ar drosmīgu rīcību atmodināja šo programmu no depresijas un decembrī apstiprināja GNSS programmu finansējumu no pārstrādātā Kopienas budžeta.

Tagad, pēc veiksmīgām, neoficiālām triju pušu sarunām pirmajā lasījumā, mēs diskutējam par *Galileo* un EGNOS programmu īstenošanas regulu. Finansējums, kas pilnībā tiks ņemts no Kopienas budžeta, uzliek papildu saistības Eiropas nodokļu maksātājiem un līdz ar to prasa apdomīgu tiesisko noregulējumu. Sevišķi tas attiecas uz finansējumu, programmu pārvaldību, publisko iepirkumu kārtību un drošību. Dažu iepriekšējo gadu laikā, saskaroties ar tik daudzām problēmām, mēs esam ļoti daudz iemācījušies. Arī tiesiskā noregulējuma jomā mēs esam uzsākuši pavisam jaunu ceļu, varētu pat sacīt, ka mēs esam celmlauži, jo šī ir pirmā vienotā Eiropas infrastruktūra, ko mēs kopīgi veidojam un kas ir Kopienas kopīpašums.

Finansēšana: Eiropas Parlaments atzīst, ka šo programmu attīstības izmaksas ir EUR 3,4 miljardi, ko garantē budžeta lēmējinstīcijas. Komisijai līdz 2010. gadam jāiesniedz priekšlikums par finansējumu pēc 2013. gada, īpaši attiecībā uz kopīpašuma saistībām. Lūdzu, atcerieties, ka grafika ievērošana un izvairīšanās no kavēšanās ir programmu finansiālo panākumu atslēga.

Cenu politika jāveido pēc lietderības pakāpes sīkas analīzes, paturot prātā, ka patērētāji saņems kvalitatīvus pakalpojumus. Programmas pārvaldība jāveido, skaidri sadalot iestāžu pilnvaras. Komisija ir atbildīga par programmu īstenošanu un vadību, un šajā darbā saskaņā ar komitejas procedūru to atbalstīs Programmas komiteja. Eiropas Kosmosa aģentūra (EKA) ir galvenais izpildītājs, un jāatzīmē, ka Komisijas un EKA līgumsaistības būs programmu panākumu garantija. Pēc ilgstošām debatēm nolēma, ka GSA (Eiropas GNSS Uzraudzības iestāde) pārraudzīs programmas drošību.

Eiropas Parlaments, Padome un komiteja atzīst, ka, lai programma gūtu panākumus, jāmeklē jauni sadarbības veidi. Turpmāk saskaņā ar paziņojumu regulas pielikumā mēs lestatāžu *Galileo* komitejā reizi ceturksnī kopīgi sekosim šo programmu īstenošanas norisei, un darba programma tiks pārskatīta reizi gadā. Referentes novembra ziņojuma svarīga daļa bija publiskā iepirkuma procedūras noteikumi, un tā galvenie elementi tika iekļauti Padomes priekšlikumā. Mēs tam pilnībā piekrītam. Programma *Galileo* mums dod cerības uz jaunām tehnoloģijām, attīstību, jaunām komercdarbības iespējām un darbu, un mēs īpaši uzsveram mazo un vidējo uzņēmumu iespējas visās 27 dalībvalstīs. Tiesību akti to nodrošina.

Parlamenta sarunu delegācija, kuru vadīja Angelika Niebler, ITRE (Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja) priekšsēdētāja, un kurā piedalījās arī „ēnu” referenti un komiteju pārstāvji, kas izteica savu viedokli, iesniedza pirmajā lasījumā pieņemto regulas tekstu ITRE komitejā kā daļu no triju pušu neoficiālajām pārrunām. ITRE komiteja to vienprātīgi pieņēma. Tagad mēs šos noteikumus iesniedzam Eiropas Parlamentam plenārsēdē. Nobeigumā es pateicos Slovēnijas prezidentūrai par tās uzticību šai programmai, pateicos Komisijai par tās lietpratīgo darbu un saviem kolēģiem — par atbalstu, kā dēļ šī vienošanās kļuva iespējama. Paldies jums!

Margaritis Schinas, Budžeta komitejas atzinuma sagatavotājs. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Budžeta komitejas vārdā atļaujiet man arī izteikt to, cik apmierināts es esmu ar sasniegto rezultātu. Tas, protams, izskatās dīvaini, jo parasti Budžeta komiteju aicina atrast naudu kādai īpašai programmai, taču tagad ir pretēja situācija. Mēs jau esam atraduši naudu un mēģinām izveidot programmas struktūru. Apmēram pēc 40 dienu ilgām sarunām ar Padomi mēs beidzot sasniedzām mērķi.

Programmas *Galileo* galīgā apstiprināšana, manā skatījumā, parāda trīs nozīmīgus apstākļus. Pirmkārt, tagad, kad Eiropu apsūdz par to, ka tā netiecas aktīvi rīkoties, mūsu gatavība atrast resursus šādam tehnoloģiski vērienīgam projektam pierāda, ka ES spēj vairāk nekā tikai atbildēt uz kritiķu jautājumiem par labumu pilsoņiem un biznesam.

Otrkārt, kā jau komisārs J. Barrot uzsvēra, bez Eiropas Parlamenta nebūtu *Galileo*. Eiropas Parlamentam ir bijusi galvenā loma sarunās ar Padomi par resursu atrašanu, īpaši pēc tam, kad privātais sektors pretēji saviem iepriekšējiem solījumiem nespēja sagādāt finanšu līdzekļus.

Treškārt un visbeidzot, mums tagad ir programma, ko pilnībā finansē Kopiena. Tā kā šī ir programma, ko finansē tikai un vienīgi Eiropas nodokļu maksātāji, tad Eiropas Parlamentam un programmas pārvaldītājiem — Eiropas Komisijai, EKA un *Galileo* Uzraudzības iestādei — tas uzliek īpašus pienākumus.

Mēs neizvairīsimies no šīs atbildības. Līdz 2013. gadam mēs ļoti cieši pārraudzīsim programmas pārvaldību. Šeit ir iesaistīts liels daudzums naudas, tā ka mūsu atbildība ir sevišķi liela.

Liels paldies jums, un es apsveicu visus tos, kas strādāja, lai sasniegtu šo visnotaļ apmierinošo rezultātu.

Anne E. Jensen, *Transporta un tūrisma komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, kā Transporta un tūrisma komitejas atzinuma sagatavotāja es arī gribētu paziņot, ka esmu ļoti apmierināta ar šodien sasniegto rezultātu. *Galileo* turpmāk nodrošinās efektīvāku, drošāku un videi piemērotāku transportu. Šī sistēma atvieglos visu ceļa, dzelzceļa, gaisa un jūras transporta veidu labāku pārvaldību un kontroli. Tas attiecas uz privātajiem uzņēmumiem, iestādēm un uz labākas informācijas nodrošinājumu mums — pilsoņiem.

Daudzi cilvēki ir jautājuši: „Kāpēc mums vajag *Galileo*, ja mums jau ir GPS?” Taču GPS mēs esam tikai aizguvuši. ES nav kontroles pār šo tehnoloģiju; tā kā satelītnavigācija mūsu sabiedrībai kļūst ļoti nozīmīga, tad ES vajag gan pašai savu tās infrastruktūru, gan plašas zināšanas un kompetenci. Tā kā mēs šos 3,5 miljardus eiro no ES nodokļu maksātāju naudas tagad tērējam *Galileo* vajadzībām, mums jānodrošina, ka tiek sasniegti vēlami rezultāti. Tāpēc ir svarīgi, ka Parlaments var ietekmēt turpmāko notikumu gaitu.

Es gribētu pateikties *E. Barsi-Pataky* par izcilo sadarbību šī ziņojuma sagatavošanā. Es gribētu arī pateikties *M. Schinas* un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētājam *A. Niebler* par viņu veiksmīgo sadarbību un par to, ka šo sarunu laikā mēs darbojāmies kā komanda. Es gribētu arī pateikties komisāram *J. Barrot* par viņa ieguldījumu dažu atlikušo lietu nokārtošanā. Un pašās beigās es gribētu apsveikt Slovēnijas prezidentūru par šo izcilo rezultātu, ko mēs esam sasnieguši.

Angelika Niebler, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, Eiropai šodien ir veiksmīga diena. Mēs esam devuši zaļo gaismu vienam no svarīgākajiem ES projektiem — satelītnavigācijas sistēmai *Galileo*. Tāpat kā iepriekšējie runātāji arī es sākumā gribētu sirsniņīgi pateikties mūsu referentei *E. Barsi-Pataky* un Budžeta, kā arī Transporta un tūrisma komitejas locekļiem par teicamo sadarbību. Es domāju, ka mēs kā Parlaments ļoti labi esam sadarbojušies šajā lietā un kopā ar Padomi un Komisiju esam sasnieguši patiesi labu rezultātu.

Ir notikušas daudzas diskusijas par to, vai mums vispār ir vajadzīga Eiropas satelītnavigācijas sistēma. Šādu jautājumu uzdeva *A. Jensen*. Mums joprojām ir amerikāņu GPS, krieviem ir GLONASS, un ķīnieši pašreiz kaut ko veido. Tas patiešām nozīmē, ka mums arī jāiegulda savas, Eiropas, satelītnavigācijas sistēmas izveidošanā. Mums šo tehnoloģiju vajag Eiropā.

Lai mēs paši Eiropā varētu izveidot šādas sistēmas, mums nepieciešama tehnoloģiskā kompetence, un mums arī kaut kas jādara vidējo uzņēmumu īpašnieku, kā arī mazo un vidējo uzņēmumu labā, kuri tad, kad būs izveidota infrastruktūra, gūs labumu no tā, ka viņi šo tehnoloģiju varēs pielietot tādās nozarēs, par ko mums pašlaik varbūt nav ne mazākā priekšstata: loģistikā, kravu pārvadāšanā pa zemes ceļiem, jūras, dzelzceļa un gaisa transportā un drošības jomā. Ir tik daudz pielietošanas iespēju, un es ceru, ka mēs esam paveikuši labu sagatavošanas darbu mūsu vidējo uzņēmumu īpašnieku labā.

Projektam *Galileo* ir ilga vēsture. Es to nevēlos pārstāstīt; es tikai gribu uzsvērt, ka Parlaments visu šo laiku ir atbalstījis šo projektu. Pagājušajā gadā mēs nodrošinājām finansējumu no Eiropas nodokļu ieņēmumiem, un ar rītdienas balsojumu mums jādod nozīmīgs ieguldījums, lai nodrošinātu, ka projekta pārvaldība norit bez aizķeršanās, ka pārvaldības process ir izveidots pārredzams un ka mēs kā Parlaments, kā Eiropas likumdevēji, esam iesaistīti šī projekta turpmākajā attīstībā un pārvaldībā.

Norbert Glante, *PSE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *Galileo* varētu piešķirt arī apakšvirsrakstu — „Bezgalīgais stāsts”. Es ceru, ka šis apakšvirsraksts pēc šīs dienas diskusijām un rītdienas balsošanas vairs nebūs aktuāls. Bezgalīgais stāsts tagad kļūst par īstenību.

Sevišķi es gribētu pateikties *E. Barsi-Pataky* par noderīgo sadarbību ne tikai trīspusējo sarunu laikā, bet arī iepriekšējos gados. Viņa vienmēr ir bijusi godīga partnere, un mēs esam atraduši saprātīgus un pamatotus kompromisus. Paldies, protams, arī prezidentūrai un it īpaši prezidentūras pārstāvei, kas kopā ar mums vadīja šīs piecas trīspusējās sarunas. Ļoti kompetenta, apņēmīga sieviete, kurai, man liekas, droši vien nebija tik vienkārši Padomē rast šos kompromisus.

Mana grupa, Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā, vienmēr ir atbalstījusi projektu *Galileo*, un mēs arī tagad atbalstām šo sasniegto rezultātu. Es varu garantēt, ka rītdienas balsojumā no mūsu grupas nebūs nevienas balsis „pret” un ka mēs visi balsosim „par”. Mums jāatzīmē arī apstākļi — un es gribētu jūs lūgt to vēlreiz atzīmēt, un tam nav jābūt protokolā —, ka, lai to panāktu, dažiem Vācijas pārstāvjiem ir nācies cīnīties ar savu valdību. *Niebler* kundze smaida, jo viņa zina, par ko es runāju.

Ar šo regulu mums ir izdevies noteikt skaidru struktūru, konkrēti sadalīt atbildību starp Komisiju, Uzraudzības iestādi un EKA. Mums ir Iestāžu *Galileo* komiteja, kurā Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir vērojuši šī projekta virzību. Līdz 2013. gadam mēs sanāksim četras reizes gadā, un mēs visi pieņemam, ka 2013. gads ir termiņš, ko mēs turklāt arī ievērosim. Mēs turēsimies arī pie 3,4 miljardu budžeta, citādi mums būs grūti atrast pārliecinošus argumentus.

Galileo ir — kā mana kolēģe *Niebler* kundze tikko teica — ne tikai satelītnavigācijas sistēma, kas ļaus dažiem pilsoņiem, iespējams, ātrāk sasniegt galamērķi. Mums Eiropā *Galileo* ir svarīga tehnoloģiskā attīstība, un mums jāsiglabā mūsu zinātība astronautikā, navigācijas tehnoloģijās un elektronikā. Tāpēc mums ir svarīgi īstenot šo projektu.

Pašlaik ir sevišķi svarīgi, lai Komisija līdz vasaras sākumam sagatavotu konkursa uzaicinājumu. Tas būs ļoti grūts uzdevums. Būs izšķiroši lēmumi. Mums jādod rūpniecībai otrā iespēja, un rūpniecībā šī otrā iespēja ir jāizmanto. Es ceru, ka rūpniecības pārstāvji zina, kas viņus sagaida. Mēs nevaram atļauties otru neveiksmi rūpniecības nesaskaņu dēļ. Es ļoti gaidu priekšlikumu, Komisijas darbības programmu un, visvairāk, finanšu plānu, kāds būs no 2014. gada.

Nobeigumā vēlreiz kopīgi secināsim: privātā un publiskā sektora partnerības modelis (PPP) tādēļ vien nav galīgi izgāzies. No 2013./2014. gada, kad sistēma darbosies, mēs atkal varēsim izmantot PPP. Es vēl galīgi nenorakstītu PPP.

Anne Laperrouze, ALDE grupas vārdā. – (FR) Ministr, komisār, referente, dāmas un kungi! Kosmosa speciālisti, dzirdot vārdu *Galileo*, iztēlojas ne vien šo itāļu astronomu, bet arī ASV NASA automātisko kosmosa pētniecības staciju, kas tika sūtīta izpētīt Jupiteru un tā kāpas un ko 1989. gada 18. oktobrī bija paredzēts palaist orbītā no kosmosa kuģa *Atlantis*. Šī palaišana ievērojami aizkavējās tāpēc, ka kosmiskie lidojumi pēc *Challenger* katastrofas tika apturēti.

Galū galā *Galileo* Jupitera misijas panākumi bija iespaidīgi. Šeit var saskatīt līdzību ar Eiropas *Galileo* programmu. Šī programma ir piedzīvojusi neveiksmes. Taču es ceru, ka mūsu programma gūs vienīgi panākumus. Galvenokārt es ceru, ka no šī brīža *Galileo* vārds mums saistīsies ar Eiropas programmas panākumiem.

Atceroties grūtos laikus, ko izraisīja publiskā un privātā sektora partnerības izgāšanās, mums jāapvieno spēki, lai uzsāktu šī projekta realizēšanu. Uzņemoties atbildību būt par galveno budžeta lēmējietādi, Eiropas Parlaments vēlējas mācīties no pagātnes kļūdām. Tas apstākļi, ka Eiropas Parlaments beidzot piekrita saglabāt uzraudzības pilnvaras, ir svarīgs. Kvalificēta uzraudzība patiesībā ir būtiska, sevišķi tāpēc, ka *Galileo* programma Eiropas Savienībai ir galvenā.

Šī ir pirmā reize, kad Eiropas Savienība ir ieguldījusi sev piederošā infrastruktūrā. Eiropas Komisija būs tās īpašniece un Eiropas Kosmosa aģentūra to pārvaldīs. Ir nepieciešams skaidri noteikt un sadalīt, kā arī pienācīgi pārraudzīt šīs atbildības. Tā kā Parlaments šajā projektā ir cieši iesaistīts, ir tikai taisnīgi, ka tas jāiesaista programmas uzraudzībā. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šīs Iestāžu uzraudzības grupas izveidošanu, kurā tiks iesaistīti Parlamenta, Padomes un Komisijas pārstāvji un kura ļaus katrai iestādei — īpaši jūsu — iegūt šī projekta īpašumtiesības. Šim projektam jāizdodas! No tā ir atkarīga Eiropas Savienības uzticamība starptautiskajā arēnā un — vēl svarīgāk — savu pilsoņu acīs.

Lai to sasniegtu, es uzskatu, ka EKA jāpaļaujas uz Eiropas speciālistu loku, sagādājot sev nepieciešamos ekspertu atzinumus. Tas būs nepieciešams, lai koordinētu firmas, kuras veidos šīs sistēmas dažādās daļas, lai nodrošinātu tās drošību un uzraudzītu izdevumus.

Es gribētu atļauties izteikt savu personīgo viedokli attiecībā uz *Galileo* izmantošanu militāriem mērķiem. Eiropas Parlaments bija spiests būtiski samazināt militārās izmantošanas iespējas. Žēl gan, jo varbūt tad, kad šī programma darbosies, izrādīsies, ka šo instrumentu var arī apdomīgi izmantot militāriem mērķiem. *Galileo* veicināja ne vien zinātnes attīstību, bet netieši arī progresu filozofijas un citās uzskatu jomās. *Galileo* būs milzīga ietekme tehnoloģiskās pielietojamības, mūsu kontinenta neatkarības, kā arī Eiropas Savienības uzticamības ziņā.

David Hammerstein, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties E. Barsi-Pataky, kā arī visiem tiem, kas piedalījās šajā procesā, par tādu atklātu nostāju.

Iepriekšējais *Galileo* projekts — ar privātajiem ieguldījumiem — izgāzās, un tagad mums ir projekts, ko finansē vienīgi Eiropa. Projektam tas nozīmē lielāku sociālo atbildību.

Šajā saistībā mēs varam atzinīgi vērtēt to, ka *Galileo* ir uzticēts piedāvāt kvalitatīvus pakalpojumus par godīgām cenām; godīgas cenas nodrošinās to, ka šis publiskais ieguldījums būs izdevīgs pilsoņiem, jo nākotnē tiem nevajadzēs otrreiz maksāt par šiem pakalpojumiem.

Ļoti pozitīvi vērtējams arī tas, ka *Galileo* būs savietojama ar Savienoto Valstu pašreizējo GPS sistēmu; ir jāmācās no šāda veida savstarpējas izmantojamības pakalpojumiem.

Ir arī svarīgi, ka personu datu aizsardzība un tiesības uz privāto dzīvi ir tehniski iekļautas projektā *Galileo*. Īsi sakot, *Galileo* ir kā no jauna piedzimis. Mēs ceram izmantot šīs iespējas dotās priekšrocības, lai visiem Eiropas iedzīvotājiem piedāvātu pilnīgi jaunus un noderīgus pakalpojumus.

Vladimír Remek, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (CS) Komisār, dāmas un kungi, kā „ēnu” referents es priecājos, ka mēs esam atrisinājuši galvenās problēmas, kas kavēja *Galileo* sistēmas īstenošanu. Es gribētu uzsvērt E. Barsi-Pataky nozīmīgo atbalstu, kuras kompetence un diplomātiskā takta izjūta palīdzēja virzīt sarunas par jaunajiem ieteikumiem. Kā Padomes un Komisijas trīspusējo sarunu dalībnieks es gribētu arī teikt, ka, pēc manām domām, Parlamenta vārdā šīs sarunas ļoti veiksmīgi vadīja A. Niebler.

Par *Galileo* es šeit nerunāju pirmo reizi. Tāpat kā iepriekš es nenoliedzu, ka šis projekts ir ne vien vērienīgs un dārgs, bet arī — vai arī tieši šī iemesla dēļ — pretrunā atsevišķu manas grupas locekļu uzskatiem. Es pats, atsaucoties uz manu pieredzi kosmosa jomā, vēl aizvien esmu pārliecināts, ka mēs Eiropā ejam pareizajā virzienā. Taču labākais arguments *Galileo* labā noteikti būs tas, ka šī programma sāks darboties pēc iespējas drīzāk un veiksmīgāk. Pēc tam, kad izgāzās mēģinājums paļauties uz sadarbību ar privātajām firmām, beidzot tika panākts piesardzīgs risinājums. Vai mēs Eiropā nolemsim atņemt sev jaunāko tehnoloģiju iespējas? Vai mēs varam iztēloties, ka noraidām iespēju paaugstināt rūpniecības produktivitāti, uzlabot visu transporta veidu drošību, taupīt degvielu, iespēju ātrāk reaģēt rūpniecisko un citu katastrofu gadījumos, kā arī citas *Galileo* piedāvātās priekšrocības? Es esmu pārliecināts, ka atbilde ir — nē.

Šie jautājumi arī dod atbildes uz biežāk uzdotajiem jautājumiem, piemēram, par personu datu un privātās dzīves aizsardzību vai par godīgas ekonomiskās konkurences garantijām. Tas attiecas arī uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kam kā apakšuzņēmējiem būs jāveic vismaz 40 % darba. *Galileo* nav lēts projekts, taču, no otras puses, tam ES dalībvalstīs jānodrošina apmēram 140 000 jaunu darba vietu. Es esmu pārliecināts, ka tad, kad *Galileo* būs īstenots un darbosies, privātais sektors atgriezīsies un arī gribēs gūt peļņu no šī projekta. Nobeigumā es vēl gribētu teikt, ka es jau *Galileo* Uzraudzības iestādei piedāvāju mītnes vietu pie mums Prāgā. Mēs vēl aizvien esam ieinteresēti, un uzaicinājums vēl aizvien ir spēkā. Čehijas Republika, viena no mazākajām Eiropas Savienības valstīm, *Galileo* projektā saskata nākotnes iespējas.

Jeffrey Titford, *IND/DEM grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, būsīm godīgi! ES satelītu radionavigācijas programmas ir pilnīga katastrofa. Privātais sektors ātri vien saskatīja kaķi maisā un aizlaidās no *Galileo*, ka papēži vien nozibēja. Bet vai ES ir gatava atzīt acīmredzamo un atteikties no šī projekta? Nē, it nemaz! Tā vietā mums ir šis ziņojums, kas aizstāv ne vien to, ka projektam ar šo budžeta slogu jāvirzās tālāk, bet arī to, ka Eiropas nodokļu maksātājiem jāuzņemas visas izmaksas. Šajā gadījumā tas prasa milzīgu budžeta pieaugumu: no GBP 120 miljoniem līdz GBP 715 miljoniem. Citiem vārdiem sakot, mums būs jāatver savas čeku grāmatīņas šī apkaunojošā projekta vajadzībām.

Savienotajām Valstīm ir sava satelītu sistēma, GPS, un tāpēc arī ES jābūt savai sistēmai; tas ir *Galileo* galvenais virzītājs. Šādai politikas veidošanai bērnudārza līmenī, kas nepakļaujas veselajam saprātam, nav ticama ekonomiska attaisnojuma, un tā ir morāli un ekoloģiski samaitāta.

Šī iestāde patērē ļoti daudz laika, diskutējot par vidi un izvīrot īstenošanai savus grēku nožēlotāju pasākumus, kas plānoti, lai piespiestu Eiropas iedzīvotājus dzīvot tādā kā pastāvīgā vainas apziņā par oglekļa emisijām. Taču šeit mēs „stumjam” uz priekšu projektu, kura ietekme uz vidi gandrīz pārsniegs aprēķinus. Vai neviens vairs nerēķinās ar oglekļa emisijām, kuras radīsies, palaižot orbītā *Galileo* sistēmai nepieciešamos 30 satelītus, kam vajadzēs sadedzināt milzīgus daudzumus reaktīvo dzinēju degvielas? ES vides aspekti ir apšaubāmi jau saistībā ar KZP un KLP postošo rīcību, nemaz nerunājot par divu Parlamenta ēku, šeit un Briselē, nevajadzīgo apgādi.

Es šodien aicinu visus deputātus, īpaši tos, kas sevi uzskata par vides aizstāvjiem, „aprunāties” ar savu sirdsapziņu un tad noraidīt šo milzīgo nevajadzīgo dāvanu. Mums nav nepieciešams dublēt iespējas, ko jau sniedz amerikāņu GPS, un mums noteikti nevajag apgrūtināt šo vidi ar pārlieku daudz nevajadzīgiem oglekļa piesārņotājiem.

Ján Hudacký (PPE-DE). - (SK) Iesākumā atļaujiet man pateikties referentei *E. Barsi-Pataky*, kas jau ilgu laiku ir darbojusies šajā jomā un devusi ievērojamu ieguldījumu kopīgo lēmumu un vienošanos pieņemšanā par *Galileo* programmas veiksmīgu īstenošanu.

Savā runā es gribētu uzsvērt divus svarīgus apstākļus, kas ir būtiski Eiropas satelītu radionavigācijas programmu īstenošanā. Es ļoti atzinīgi vērtēju kopējo vienošanos un lēmumu par šo programmu budžetu, kā arī to, ka pēc *Galileo* publiskās un privātās partnerības finansējuma modeļa izgāšanās tika atrasti papildu finanšu līdzekļi. Es domāju, ka tas bija visu Eiropas iestāžu ļoti atbildīgs un saprātīgs lēmums. Mēs Rūpniecības, pētījumu un enerģētikas komitejā, kā arī plenārsēdēs to aplūkojām kā ļoti pozitīvu tendenci.

Es domāju, ka Eiropas Savienībai, izmantojot savus sabiedriskos resursus, jāpiedalās tādās programmās un tādā šīs nozares attīstībā, kam ir nozīmīgs jaunu, augstvērtīgu, gandrīz visās sabiedrības jomās vajadzīgu pakalpojumu attīstības potenciāls.

Otrais apstāklis programmu īstenošanā ir iepirkuma procedūra *Galileo* attīstības posmā. Es gribu teikt, ka arī šajā jomā es esmu apmierināts ar priekšlikumiem, kas paredz sabalansētu līdzdalību visos līmeņos, arī visu dalībvalstu mazo un vidējo uzņēmumu līdzdalību.

Tāpat arī infrastruktūras iepirkšanas sadale sešās galvenajās darbu paketēs, kā arī liels daudzums papildu darba pakešu dos iespēju lielākam skaitam piegādātāju piedalīties publiskā iepirkuma procedūrā, kas tikai var uzlabot visu īstenošanas procesu.

Es gribu izmantot šo iespēju un aicināt iesaistītās iestādes, gan Eiropas, gan valstu līmenī, uzsākt plaša mēroga reklāmas kampaņas, lai nodrošinātu, ka visas attiecīgās ieinteresētās puses būtu iesaistītas gan attīstības posmā, gan arī *Galileo* sistēmas darbībā.

Gilles Savary (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es biju viens no tiem, kas stāvēja pie *Galileo* projekta sūpuļa, un varbūt tāpēc es labāk varu novērtēt, cik lielā mērā šis projekts ir aizkavējies. Es uzskatu, ka šim projektam ir divi raksturīgi trūkumi.

Pirmkārt, šis ir Kopienas pirmais lielākais rūpnieciskās ieviešanas projekts. Nebija viegli pārliecināt cilvēkus, ka ES vajadzētu piederēt satelītnavigācijas sistēmai, un tāpēc pagāja ilgs laiks, lai panāktu politisku vienprātību. Otrkārt, biznesa plānam nevajadzēja būt tādām, kādu mēs to iedomājāmies sākumā, vienkārši tāpēc, ka GPS, mūsu galvenā sāncense, ir neatkarīga un to pilnībā finansē ASV valdība.

Pirms mēs panācām ievērojamu vienprātību triju iestāžu starpā pēc Slovēnijas prezidentūras un *J. Barrot* pamudinājuma, mums vajadzēja pārvarēt šīs divas sākotnējās problēmas un izvērtēt situāciju. Trīspusējo sarunu gaitā mēs nonācām pie tā, ka pašlaik mums ir dokuments un teksts. Rīt dien mēs piedzīvosim *Galileo* programmas startu, pirms sestdien no Baikonuras tiks palaists otrais satelīts.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz *Galileo* ir pārāk daudz pārspīlētas sajūsmas. Tomēr ir arī divi milzīgi darvas pilieni.

Pirmkārt, augstās izmaksas, ko nu jau uzņemsies gandrīz vienīgi Eiropas nodokļu maksātāji. Runa ir par vismaz EUR 3,4 miljardiem, bet droši vien būs pat vairāk.

Otrkārt, *Galileo* paredzamā izmantošana militāriem mērķiem. *Galileo* vienmēr tikusi reklamēta kā GPS civilā alternatīva. Tās civilā izmantošana tika pat nostiprināta līgumā. Plānotais finansējums no ES budžeta saskaņā ar spēkā esošajiem līgumiem nepieļauj šīs programmas izmantošanu militāros nolūkos. Tāpēc daži gaida Lisabonas līgumu, kurš šādu iespēju pieļaus, taču kuru, cerams, noraidīs Īrijas referendumā. Tomēr jau sen bija paredzēta šīs programmas izmantošana militāros nolūkos. Ir cerība, ka *Galileo* būs pieejami finanšu līdzekļi no bruņošanās nozares. *Galileo* ceturto funkciju piedāvāt valsts regulētus pakalpojumus acīmredzot ir plānots izmantot divkārt — arī militārām darbībām, piemēram, policijā, krasta apsardzē un slepenajos dienestos. Lūdzu, sakiet kaut ko par to!

Šāda otra militāra satelītkomplekss nav vajadzīga, ja vien tā netiek izmantota ES geostratēģisko un militāro interešu labā. Tāpēc *Galileo* jābūt tikai civilam projektam.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). - (SL) Būtu grūti atrast tādu Eiropas programmu, kas tik ļoti saskanētu ar Lisabonas stratēģijas mērķiem, kā Eiropas globālās navigācijas satelītsistēmas pamatnostādņēs ietvertās darbības. Tajā iekļauts pētījumu un attīstības darbs augsti attīstītu tehnoloģiju jomā, jaunu iespēju radīšana jaunatnei, jaunas un labākas darba vietas, uzņēmumu attīstība, un tā varētu turpināt...

Šīs sistēmas īstenošanai ir augstas prasības, tāpēc neviena dalībvalsts viena pati to nevarētu paveikt. Šeit kļūst skaidri redzama šīs programmas pievienotā vērtība — Eiropas integrācija. Sistēmas ieviešana Eiropai nodrošina arī lielāku neatkarību un palielina tās konkurētspēju.

Pat vēl nesen projekts tika aizkavēts galvenokārt finansējuma grūtību dēļ. Tāpēc es apsveicu referenti *Etelka Barsi-Pataky* un Eiropas Parlamenta sarunu grupas vadītāju *Angelika Niebler*, kas ir paveikušas izcilu darbu. Es arī gribētu apsveikt Eiropas Padomes Slovēnijas prezidentūru par tās vienošanos ar Parlamentu.

Taču programmas īstenošana notiek ar dažu gadu aizkavēšanos. Es vēlētos, lai turpmākie posmi, kas ietver konkrētus pasākumus, tiktu pabeigti iespējami drīzāk, un es lūdzu jūs darīt visu, lai tas notiktu. Sistēmas uzdevums ir dažāda, augstām prasībām atbilstoša tehniskā aprīkojuma izveidošana. Es zinu, ka dažas dalībvalstis šeit plānoto tehnisko nodrošinājumu jau ir iekļāvušas savās politiskajās stratēģijās. Slovēnijā, piemēram, ir apstiprināta *free-flow* signālu pārraides rīcības programma, un es ceru, ka šādā nolūkā mēs Eiropas satelītus izmantosim daudz ātrāk nekā citas valstis.

Nobeigumā vēl es gribētu piebilst, ka mums jāizveido uzraudzības iestāde un tās galvenās mītnes. Dalībvalstīm jāatceras Padomes 2003. gada lēmums, un šai iestādei jāpiedāvā mītnes vieta kādā no jaunajām dalībvalstīm, kurās līdz šim nav nevienas Eiropas iestādes. Viena kandidāte ir Ļubļina, Slovēnijas galvaspilsēta. Šis ierosinājums ir rūpīgi un pamatīgi pārdomāts, tas ir nozīmīgs atbalsts, un mēs ceram, ka tas tiks pieņemts.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, šodien mums, eiropiešiem, patiesībā ir jāapsveic pašiem sevi par to, ka mums ir izdevies veiksmīgi pabeigt tādu simbolisku projektu kā *Galileo*, kas daudz uzskatāmāk demonstrē Eiropas vēlmi veikt uzlabojumus visās nozarēs, arī kosmosa, transporta un sakaru nozarē. Šis projekts veido arī pamatu daudziem tādiem pakalpojumiem nākotnē, ko pašlaik mēs varam tikai iztēloties.

Es gribu apsveikt referenti *E. Barsi-Pataky* un pateikties par viņas gribu palīdzēt šīs programmas izveidošanā un nodrošināt, ka tā tiek turpināta Iestāžu komitejas uzraudzībā, kas, es domāju, ir ļoti pozitīvs jaunievedums, kuru varbūt var piemērot arī citos gadījumos.

Sevišķi es gribētu apsveikt Komisiju un tās priekšsēdētāja vietnieku *Barrot* kungu par izturību un par laicīgajiem dusmu izvirdumiem, kas neapšaubāmi palīdzēja pārvarēt būtiskus finanšu šķēršļus un valstu iebildumus un egoismu.

Nobeigumā es gribētu izteikt atzinību Slovēnijas prezidentūrai un līdz ar to Padomei, kas arī palīdzēja sasniegt šo mērķi un panākt vienošanos, un arī manas valsts, Spānijas, iedzīvotājiem, jo mēs krietni daudz esam cīnījušies šī projekta dēļ un mums ir vēlme tajā ieguldīt visu mūsu enerģiju un spējas.

Mums vēl atliek nodrošināt un garantēt to, ka tiks īstenots tas, par ko mēs esam vienojušies un par ko Parlaments rīt balsos, un es vēlreiz atgādinu — tas, ko iesāka *E. Barsi-Pataky* grupa.

Priekšsēdētājs. – Padomes pārstāvis *R. Žerjav* man teica, ka viņam ir jāaiziet pirms 18.00, un tāpēc viņš lūdza vārdu. Es nezinu, par ko viņš runās, jo parasti komisāram un Padomei ir priekšrocība apkopot diskusijas rezultātu, bet šī diskusija vēl nav beigusies. Tomēr mans pienākums ir ļaut Padomes pārstāvim runāt, un to es arī daru.

Radovan Žerjav, Padomes priekšsēdētājs. – (SL) Ļaujiet man sirsnīgi pateikties par jūsu konstruktīvajām debatēm, kā arī atvainoties par to, ka man no šīs sēdes jāaiziet agrāk, jo es braucu mājās.

Nobeigumā es ar jūsu atļauju gribētu atgādināt, ka *Galileo* projekts dalībvalstīs tiek rūpīgi pārbaudīts. Eiropas GNSS sistēmu labvēlīgs iznākums attiecas ne vien uz Eiropu, rezultātus varēs redzēt arī starptautiskā mērogā.

Es jums piekrītu, ka tā ir pirmā kopīgā Eiropas struktūra, tāpēc mēs nedrīkstam zaudēt ne mirkli dārgā laika, mums nekavējoties jādod „zaļā gaisma” šo programmu īstenošanai. Mēs apzināmies, ka īstenošanas regulas pieņemšana ir nozīmīgs solis ceļā uz *Galileo* projekta realizēšanu. Tāpēc mūs gaida milzīgs kolektīvs darbs, un mēs ticam, ka turpmāk mums veiksies tikpat labi kā iepriekš.

Ulrich Stockmann (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es šai medus mucā gribu iepilināt vēl dažus pilienus darvas. Pēc lielās krīzes mums tagad ir labs un sabalansēts regulas priekšlikums, kas, pēc manām domām,

nodrošinās, ka tiek pabeigts programmas izstrādes posms. Lai tas izdotos, mums tomēr nevajadzētu pārkāpt paredzētos termiņus. Projekts ir aizkavējies par pieciem gadiem, bija plānots, ka tā darbības posms sāksies 2013. gadā. Līdz ar to izgāžas mūsu rūpniecības politikas stratēģija, kas paredz *Galileo* laist tirgū pirms GPS 3 un noteikt šajā jomā standartus visā pasaulē. Tāpēc es uzskatu, ka mums vēl aizvien nepieciešams, lai Komisija veiktu savas radītās krīzes sīku analīzi, jo mums ir jāamācās no PPP modeļa neveiksmes un programmai *Caesar* ir paredzēts vēl viens PPP modelis.

Galileo mums vairs nedod nekādas konkurētspējas priekšrocības, tāpēc noteikti būs sarežģītāk pārdot šo sistēmu. Šī iemesla dēļ mums laikus jādiskusija par to, cik mūsu sabiedrībai izmaksās darbības posms pēc 2013. gada, un mums jākoncentrējas uz to, kā mēs *Galileo* projektam varētu nodibināt tādas sabiedriskās finansēšanas sistēmas kā maksa par ceļu izmantošanu, *eCall* un *Caesar*. Un visbeidzot mums pašlaik nepieciešama programma, lai *Galileo* un GPS signālus varētu lietot paralēli. Uz to mums jākoncentrējas, jo tam ir pievienotā vērtība.

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Teresa Riera Madurell (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es esmu starp tiem, kas uzskata, ka šodien mums jāapsveic pašiem sevi par to apņēmību, ar kādu Kopienas iestādes ir pārvarējušas šī projekta labākos un ļaunākos brīžus; beidzot mēs pilnīgi droši atrodamies pozīcijā, lai sāktu plānot *Galileo* izvēšanas fāzi.

Mēs arī atzinīgi vērtējam pūles nodrošināt pēc iespējas plašāku līdzdalību projektā. Pēc iepriekš teiktā es gribētu uzsvērt kaut ko ļoti svarīgu: šī projekta civilo būtību, kas ir nozīmīgs faktors, lai nodrošinātu tā darbības pārredzamību.

Sistēmas neatkarība ļaus sertificēt lietotājiem piedāvātos pakalpojumus un garantēs to kvalitāti, kas ir plaša mēroga jaunu komerciālu pielietojumu attīstības priekšnoteikums, kurš piedāvā milzīgas iespējas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un kuram ir arī milzīgs vides un sociālais potenciāls: navigācija aklajiem, vispieejamāko maršrutu plānošana ratiņkrēslu lietotājiem utt.

Christine De Veyrac (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā *EGNOS* arī *Galileo* programma simbolizē Eiropas garu: apvienot spēkus, lai mēs kopā varētu virzīties uz priekšu.

Galileo vairāk nekā jebkurš cits projekts atspoguļo Kopienas garu, nevis katras valsts nacionālo ego. Ideja finansēt, pamatojoties uz valstu ieguldījumiem, lai gan tikai daļēji, nebija laba ideja. Par laimi, tagad tas ir atrisināts, izlemjot par labu pilnīgam finansējumam no Kopienas budžeta.

Es gribētu pateikties Eiropas Komisijai par to, ka pēc tam, kad netika panākta vienošanās starp uzņēmumiem, tā atrada alternatīvu risinājumu, un par to, ka tā strādāja pie priekšlikuma sadalīt līgumus tādā veidā, kas apvienos visas dalībvalstis un Eiropas Parlamentu.

Šodien mēs beidzot esam ieguvuši finanšu pārredzamību. Mums ir veicies, ka mūsu iestādes un Padome ir gatavas nekavējoties vienoties. Zinātnieki un kosmosa rūpniecībā strādājošie — es savā reģionā Tulūzā esmu sastapies ar daudziem — gaida no mums lielas lietas. Nepievilsim viņu cerības!

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, (*nav dzirdams*) *Galileo*, pirmā Kopienas infrastruktūra, prasa no visām ieinteresētajām pusēm, lai tās tiektos uz vienu mērķi — panākumiem.

Šis uzdevums apliecina atbalsta nepieciešamību, nevis to, ka mums tam vajadzētu apstiprinājumu. Salīdzinājumā ar konkurenti, GPS, neveiksmju sērija līdz šim diemžēl ir kavējusi progresu. Ar šo grozīto ziņojumu mēs iegūsim līdzekļus, ar ko mēs varēsim gūt panākumus, pamatojoties uz kopējo lēmumu. Veidojot šo globālās navigācijas sistēmu, mums jāizvirza jauns mērķis — saistībā ar komplicētajiem normatīvajiem aktiem saskatīt jauno struktūru, konkrētās atbildības un jauno pārvaldību.

Tā rīkojoties, mēs varam izvairīties no tā, ka šīs programmas piecu gadu kavēšanās atkal ieilgst. Mums ir kolektīvā atbildība pārraudzīt tās reālo pielietojumu un iesaistīties, veicināt tirgu, uzsākot atbalstīt tā attīstību. Radionavigācijas sistēmas veiksmīgas īstenošanas gadījumā elektronikas un programmatūras industrijai ir iespējas iegūt no tās daudz ko. Būs jāaicina smagas cīņas, lai nodrošinātu tās priekšrocības salīdzinājumā ar pašreizējo sistēmu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Dāmas un kungi, ļaujiet man pievērsties jautājumam par *Galileo*, Eiropas GNSS, Uzraudzības iestādes mītnes vietām. Mana atbilde ir tāda, ka Čehijas Republika ir valsts, kas tam ir visvairāk gatava un kas turklāt ir dalībvalsts, kurā neatrodas vēl neviena Eiropas aģentūra. Prāga atrodas stratēģiski izdevīgā vietā Eiropas sirdī, un jaunās mītnes vietai paredzētajā ēkā pašlaik ir izvietota Informātikas

ministrija, un tā atrodas bijušajā militārajā zonā *Klecany*. Turklāt Čehijas Republika ir valsts ar augstu drošības līmeni, un tās zinātne un pētniecība ir tikpat augstā līmenī kā Eiropas Savienības attīstītākajās valstīs. Kopš 2001. gada Čehijas Republikā tiek īstenots pētījumu projekts, kas paredz izstrādāt dzelzceļu, ceļu, lidostu un bīstamo kravu pārvadāšanas sistēmas tehnoloģisko aprikojumu. Čehijas Tehniskā universitāte Prāgā koordinē zemes radiouztvērēja projektu, kas būs saderīgs ar abām, gan amerikāņu, gan krievu, navigācijas sistēmām. Vēl varu piebilst, ka Prāga ir arī labiekārtota un skaista vieta, kur var rīkot Eiropas sanāksmes.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Galileo* programma beidzot ir gatava. Ņemot vērā tās ieguldījumu tik svarīgās integrācijas jomās kā pētījumi un inovācijas, Eiropas kosmosa politika un Eiropas ārpolitika un drošības politika, tā ir stratēģisks līdzeklis Eiropas Savienības nākotnei. Tā ir varens līdzeklis, kas ļaus ES iegūt svarīgu lomu starptautiskajā arēnā.

Attiecībā uz projektu, ar ko mēs šodien iepazīsimies, vajadzētu atcerēties, ka Parlaments ir ieviesis ļoti skaidru pienākumu sadali un sadalījis atbildību starp Eiropas Komisiju, Eiropas satelītnavigācijas sistēmas Uzraudzības iestādi un Eiropas Kosmosa aģentūru. Komisijai ir uzticēta atbildība tikai par projekta pārvaldību, kamēr citi pasākumi un uzdevumi, ko apņemas veikt GSA un EKA, ir jāīsteno ārpus Komisijas kompetences robežām.

Turklāt Parlaments ir ļoti skaidri pateicis, ka turpmāk netiks pieļauta nekāda kavēšanās, un Iestāžu *Galileo* komitejas izveidošana sekmēs šo nostāju. Apsverot to, vai atbalstīt šo priekšlikumu, Parlamentam jāpatur prātā, ka satelītu radionavigācijas infrastruktūras izveidošana pārsniegs dalībvalstu finanšu un tehnisko potenciālu un tādēļ tā ir Kopienas lieta.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pievienoties saviem kolēģiem, kas sevišķi slavēja komisāru *J. Barrot* un mūsu referentes *E. Barsi-Pataky* un *A. Niebler* par izturību.

Mums pēc iespējas drīzāk ir vajadzīga funkcionējoša *Galileo* sistēma, proti, sava, Eiropas, sistēma. Mums ir diezgan daudz uzdevumu, ko mēs ar šīs sistēmas palīdzību gribam atrisināt. Mēs efektīvāk gribam kontrolēt mūsu satiksmes plūsmas gan uz ceļiem, gan ūdeņiem, un mēs gribam izveidot mūsu gaisa satiksmi tā, lai varētu ietaupīt iespējami vairāk enerģijas, lai labākas organizācijas dēļ būtu iespējams aizkavēt klimata pārmaiņas.

Ņemot vērā iepriekš teikto, katrs mēnesis, kurā mēs ātrāk virzāties uz priekšu, ir mūsu priekšrocība. Tāpēc mums jāturpina strauji doties tālāk.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka Eiropas Savienība ar šo sistēmu ir uz pareizā ceļa. Tomēr mums arī ļoti kritiski jāizvērtē tās pārdomas, ko izteica, piemēram, *J. Pflüger*. Mums principā jānoskaidro, cik daudz satelītu navigācijas sistēmu pašlaik jau darbojas un cik atkarīgi no Savienotajām Valstīm mēs šajā jomā jau esam kļuvuši. Tāpēc būs labi, ja mums būs kaut kas, ar ko mēs varēsim konkurēt.

Īpaši labi un svarīgi ir tas, ka šī sistēma plaši tiks izmantota smago kravas transportlīdzekļu ceļu maksas iekasēšanai un satiksmes plūsmu pārcelšanai no ceļiem uz dzelzceļiem, jo ar to ir saistītas daudzas iespējas. Mēs varam iekasēt maksu atkarībā no nobraukto kilometru skaita, vai arī mēs varam ieviest vienotu maksu visā Eiropā. Es domāju, ka tas ir svarīgi Eiropas transportam un tas ir svarīgi mums visiem.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, šķiet, regulas teksts, ko jūs pieņemsiet, ļaus Eiropas Savienībai risināt tos uzdevumus, kas saistīti ar vienas no šī gadsimta svarīgākajām tehnoloģijām attīstīšanu.

Priekšsēdētāja kungs, es gribētu īpaši pateikties ikvienam, kas šeit, Parlamentā, ieguldījis darbu, lai panāktu šo veiksmīgo rezultātu. Vispirms es gribētu pateikties *E. Barsi-Pataky*, kas *A. Niebler* vadītajā komitejā nekad nepārstāja ticēt *Galileo*, turpinot izvirzīt augstas prasības. Es pateicos arī *A. Niebler* par viņas izšķirīgo lomu trīspusējo sarunu nobeigumā.

Es gribētu pateikties arī Budžeta komitejai un *R. Böge*, kas šodien nav ieradies. Taču *M. Skynas* bija referents tad, kad mums bija nepieciešams Parlamenta atbalsts finansējuma nodrošināšanai.

Jensen kundze, paldies jums par to, ka jūs Transporta un tūrisma komitejā dedzīgi atbalstījāt *Galileo*. Kā jau *Niebler* kundze teica, šodien Eiropai ir veiksmīga diena.

Priekšsēdētāja kungs, es nevaru atbildēt visiem referentiem. Es ļoti uzmanīgi klausījos un šo to atzīmēju. Es gribētu teikt, ka tagad mums jāuzsāk sarunas ar visu dalībvalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, lai varētu veikt sagatavošanas procesu un realizēt *Galileo* izmantošanas tehnoloģiskās iespējas. Es izmantošu

iespēju atgriezties pie jūsu aprakstītajām tehnoloģiskajām iespējām, kas ietver gan transportu, gan civilo aizsardzību. Katrā ziņā *Galileo* būs daudz efektīvāka nekā pašreizējā GPS.

Es gribētu arī vēlreiz uzsvērt, ka mans mērķis ir izveidot iestāžu uzraudzības grupu, kas ir vēl viens veids, kā šim projektam piesaistīt mūsu iestādes.

Tagad es gribētu jums mazliet pastāstīt par gaidāmo darbu. Pateicoties EP balsojumam, mums tagad ir budžets, juridiskais pamats, skaidra pārvaldība un iepirkumu programma. Šīs programmas izstrāde nebija viegla, jo tās mērķis bija sadalīt darbu starp ES dalībvalstu lielākajiem kosmiskās rūpniecības uzņēmumiem, vienlaikus organizējot darbu veikšanu apakšuzņēmumos, kā daudzi no jums ļoti pareizi aicināja. Mūsu mazie un vidējie uzņēmumi arī ir jāiesaista projekta realizēšanā. Šī iemesla dēļ mēs iepirkumu programmā 40 % atvēlējam apakšuzņēmējiem.

Komisija parakstīs nolīgumu ar Eiropas Kosmosa aģentūru. Mēs ceram, ka tas tiks izdarīts līdz vasaras sākumam un mēs varēsim publicēt uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus regulā paredzētajām sešām galvenajām darba paketēm. Mēs gribētu, lai būtu iespējams parakstīt līgumus līdz gada beigām, lai satelītu un satelītu sistēmas izveidošana varētu sākties tūlīt nākamā gada sākumā. Atlikušo 26 satelītu būvei varētu būt nepieciešami apmēram divi līdz trīs gadi. Tad būs vēl divi vai trīs gadi līdz to palaišanai. Tāpēc ļoti rūpīgi jāievēro *Galileo* stratēģiskais plāns.

Man jāsaka, ka inženieri un tehniķi strādā ļoti neatlaidīgi. Kā jau G. Savary iepriekš teica, es esmu apmierināts, ka varu paziņot, ka otrs *Galileo* satelīts, *Giove-B*, tiks palaists orbītā šosvētdien, 2008. gada 27. aprīlī, plkst. 0.15 (4.15 pēc vietējā laika) ar nesējraķeti Soyuz no Baikonuras Kazahstānā. *Giove-B* jau atrodas Baikonurā, kur tas tiks pārbaudīts vēl pēdējo reizi pirms starta. Satelītam jānonāk tam paredzētajā orbītā septiņas stundas pēc palaišanas brīža, un tā vadība notiks tieši no *Fucino* kontroles centra Itālijā. Mums visiem jācer, ka *Giove-B* būs tikpat veiksmīgs kā *Giove-A*, jo īpaši tāpēc, ka *Giove-B* ir aprīkots ar visām tehnoloģijām.

Remek kungs, atļaujiet man pateikties jums par jūsu ierašanos šeit, jo jūs zināt, kā tas ir — būt kosmosā.

Es Parlamentam esmu izteicis tik daudz pateicības vārdu, bet tie nav tikai tukši vārdi, ticiet man. Es patiešām jūtu, ka šis Eiropas projekts ieraudzīs dienas gaismu, Parlaments tam dos reālu ieguldījumu. Tāpēc vēlreiz paldies jums! Kopā mums izdosies īstenot *Galileo* projektu!

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, es nespēju beigt uzsvērt, ka Eiropas inženieri un izgudrotāji ir paveikuši izcīlu darbu un, kā priekšsēdētāja vietnieks paziņoja, mēs gaidām *Giove-B* palaišanu orbītā. Eiropas Komisija priekšsēdētāja J. Barrot personā ierosināja izvirzīt apspriešanai jaunu priekšlikumu par intensīvu viena gada programmu, un Eiropas Kopiena izveidoja jaunu struktūru un apsolīja nepieciešamo finansējumu. *Galileo* programma ir gatava jaunam STARTAM, citiem vārdiem sakot, projekts ir beidzies. Precīzāk, mūs vēl gaida daudzi sarežģīti uzdevumi. Es gribētu uzsvērt, ka „Eiropā ražotā” GNSS programma nav izveidota kādas dalībvalsts interesēs vai kāda rūpniecības uzņēmuma interesēs. Īstenojot šo programmu, to vajadzētu vienmēr paturēt prātā. Un visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, ja es drīkstētu atļauties nelielu komentāru, — kad tika sāka *Galileo* programma, ne Ungārija, kas mani ievēlēja 2004. gadā, ne arī Slovēnija vēl nemaz nebija ES dalībvalstis. Tāpēc es esmu sevišķi priecīga, ka mēs kopīgi strādājam pie šī jaunā starta 27. aprīlī. *Galileo* ir ļoti nozīmīgs solis spēcīgas Eiropas izveidošanā. Paldies jums!

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskie paziņojumi (142. pants)

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Kā šī ilgā vienošanās procesa par *Galileo* programmas finansiālo pamatu liecinieks un dalībnieks es ar interesi sekoju līdzi tiem soļiem, ko Eiropas Savienība spērusi šīs programmas īstenošanas virzienā. Finansēšanas metode, kas ir milzīga atkāpe no pamatprincipiem, palielina mūsu kopējo atbildību par programmas izdošanos. Publiskā un privātā iniciatīva cieta fiasko. Tā kā mēs nedalāmies riskā ar privāto sektoru, mēs esam atbildīgi par Eiropas nodokļu maksātāju naudas prātīgu izlietošanu.

Tieši šī iemesla dēļ projekta pārvaldībai ir tik liela nozīme. Ir lietderīgi nepārprotami paziņot, kā tas darīts ziņojuma projektā, ka Eiropas Kopiena ir visu materiālo un nemateriālo aktīvu, kas radīti *EGNOS* un *Galileo* aizgādībā, vienīgā īpašnice. Šī jautājuma risināšana virzās diemžēl ļoti lēni — ir pagājuši 11 gadi kopš tā brīža, kad Eiropas Komisija iepazīstināja ar savu pirmo paziņojumu par Eiropas satelītnavigācijas sistēmu. Aizkavēšanās noteikti ir palielinājusi šīs programmas izmaksas un apdraudējusi tās konkurētspēju, jo pasaulē parādījušās citas iniciatīvas. Pasaule nestāv uz vietas!

Skaidri izteiktā šīs programmas Kopienas un sabiedriskā būtība attaisno Eiropas Parlamenta prasības, jo tam dots demokrātisks mandāts, nostiprināt tā kontroles un darbības ietekmi *Galileo* sistēmas sagatavošanas un īstenošanas posmā.

13. Finansiālo interešu deklarācija (sk. protokolu)

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

14. Komisijas jautājumu izskatīšanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākošais punkts ir jautājumu izskatīšanas laiks (B6-0019/2008).

Komisijai ir iesniegti turpmāk norādītie jautājumi.

I daļa

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 45, ko iesniedza **Manolis Mavrommatis** (H-0218/08).

Temats: Informācijas apmaiņa par banku rēķiniem

Nesenais nodokļu skandāls Lihtenšteinā izraisīja rezonansi daudzās ES dalībvalstīs. Saskaņā ar kompetento iestāžu veiktajām izmeklēšanām dalībvalstu pilsoņi, iespējams, ir saistīti ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Es esmu informēts, ka 27 dalībvalstu finanšu ministri mudināja Komisijas atbildīgo ģenerāldirektorātu veikt ātru izmeklēšanu un ierosināt pārskatīt tiesisko regulējumu, lai atļautu apmainīties ar informāciju par pilsoņu banku kontiem.

Kā tiks aizsargāti pilsoņu personas dati saskaņā ar šādu sistēmu, kamēr tiks ieviesta pārredzamība un novērsti nelikumīgu līdzekļu pārvedumi un legalizēšanas gadījumi? Kādu procedūru Komisija ierosinās, lai nodrošinātu, ka banku kontu „atvēršana” tiek veikta, vislielākā mērā ievērojot likumību? Kā ir paredzēts harmonizēt dalībvalstu nodokļu sistēmas, lai turpmāk izvairītos no līdzīgām situācijām, kuru rezultātā nelikumīgi līdzekļi tiek legalizēti, izmantojot banku rēķinus?

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mums jācinās pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Ja mēs to nedarīsim, var tikt grauts mūsu demokrātiskās sabiedrības pamats.

Katrai nācijai ir tiesības ieviest noteikumus, lai nodrošinātu, ka nodokļi tiek piemēroti efektīvi, saņemot tautas pārstāvju piekrišanu. Individuāliem pasākumiem šajā jomā tomēr bieži nav vēlamā rezultāta valsts līmenī. Tādēļ ir vajadzīga starptautiska sadarbība starp nodokļu iestādēm, ietverot informācijas apmaiņu par banku kontiem. 27 dalībvalstu finanšu ministri kopā strādā pie šī jautājuma Eiropas Savienības līmenī. Daži pasākumi jau ir ieviesti Eiropas līmenī. Šeit īpaši jāatzīmē Padomes Direktīva 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem.

Turklāt Eiropas Savienība ir noslēgusi tādus nolīgumus ar trešām valstīm, tostarp Lihtenšteinu, kuru mērķis ir tāds pats kā minētajai direktīvai. Šie nolīgumi garantē, ka saņemtie un maksātie procenti ES pilsoņiem šajās trešās valstīs ir pakļauti vai nu aplikšanai ar ienākuma nodokli viņu pašu dalībvalstī, vai atskaitījumiem ienākumu gūšanas vietā. Nodokļa atskaitījumi ienākumu gūšanas vietā var tikt atmaksāti personai, kas aplikama ar nodokli dalībvalstī, kurā šī persona pastāvīgi uzturas, ja par attiecīgo ieņēmumu tiek paziņots nodokļu aprēķināšanai.

Ekonomikas un finanšu padome 2008. gada 4. martā apmainījās viedokļiem par piemērošanas kārtību direktīvai par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem. Pēc debatēm ministri lūdza Komisiju turpināt izstrādāt ziņojumu par minētās direktīvas īstenošanu, tā kā direktīva ir stājusies spēkā 2005. gada 1. jūlijā. Ziņojumā ir jāpievēršas terminu „procentu maksājums” un „faktiskie īpašnieki” definīcijām.

Jautājums, kas šeit pamatoti jau ir ticis uzdots, ir par to, cik lielā mērā informācijas apmaiņas sistēmas ir saskaņā ar personas datu aizsardzību. Saistībā ar to var norādīt, ka Kopienas noteikumi par datu aizsardzību, kas ir piemērojami arī Eiropas Ekonomikas zonā, piešķir dalībvalstīm iespēju veikt likumdošanas pasākumus. Šie pasākumi dažām attiecīgām personām var ierobežot dažas viņu tiesības, piemēram, piekļuves tiesības

vai tiesības uz informāciju, ja tas ir vajadzīgs Eiropas Savienības vai dalībvalsts svarīgu finanšu vai ekonomisko interešu aizsardzībai. To piemēro arī finanšu, budžeta un nodokļu jomā.

Salīdzināmi ierobežojumi arī tiek piemēroti Trešās direktīvas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu efektīvai īstenošanai. Dalībvalstīm katrā gadījumā saprātīgi jānodrošina, ka to kompetentās iestādes, piegādājot un apstrādājot personas datus, strādā atbilstīgi attiecīgajiem ES noteikumiem un valsts noteikumiem par datu aizsardzību.

Šeit jāatrod līdzsvars starp likumīgu mērķu sasniegšanu nodokļu politikas jomā un privātuma aizsardzību.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, nodokļu vēsture ir pilna ar fiktīviem banku kontiem, kas ir pat kaitīgāki, kad šādi skandāli nonāk atklātībā Eiropas valstīs. Kad tas notiek, mēs vienīgi ņemam vērā šo gadījumu, bet katrreiz, kad šāds gadījums atkārtojas, mūsu atmiņas atgriežas.

Komisār, vai kopumā jūsu viedoklis ir, ka sistēma ir patiesībā droša?

Günter Verheugen, (DE) Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (DE) Uz godājamā deputāta jautājumu var atbildēt ar skaidru „nē”. Mūsu pašreizējās sistēmas nav „ūdensnecaurlaidīgas”; mēs to zinām. Tādēļ mēs pieliekam pūles, lai tās uzlabotu. Īpašie noteikumi, lai cīnītos pret nelikumīgu līdzekļu legalizēšanu, noteikti ir atvērti uzlabojumiem, un mēs arī veicam pasākumus sadarbības veicināšanā ar Eiropas valstīm, kuras ietilpst Eiropas Ekonomikas zonā, bet neietilpst Eiropas Savienībā, lai panāktu šos attiecīgos uzlabojumus.

Komisija ir pieprasījusi un arī saņēmusi no Padomes sarunu pilnvaras, kas atļauj tai vest sarunas, it īpaši ar Lihtenšteinu, par to, kā var novērst pašreizējās „vājās vietas” sistēmā cīņai pret nelikumīgu līdzekļu legalizēšanu un krāpniecību nodokļu jomā. Es ceru, ka spēcīgā sabiedriskā doma, kam mēs nesam esam bijuši liecinieki Eiropā par šo jautājumu, palīdzēs mums noslēgt vajadzīgos nolīgumus. Mēs smagi strādājam pie šī jautājuma, bet, kā jūs zināt, nodokļu jautājumi ir sevišķi jutīgi. Pat iekšēji dalībvalstīs vēl arvien ir iespējami uzlabojumi šajā jomā.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, jūs esat pareizi norādījuši, ka mums bez šaubām ir jācīnās pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu krāpniecību. Jūs esat norādījuši, ka mums šim uzdevumam ir vajadzīgi juridiski resursi saskaņā ar Eiropas Savienības tiesiskumu.

Saskaņā ar plašsaziņas līdzekļu ziņojumiem daži dati no šī Lihtenšteinas skandāla tagad sasniedz finanšu iestādes pēc tam, kad Vācijas iestādes ir maksājušas par datiem, kas iegūti kriminālā veidā. Vai šis ir pareizais ceļš?

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, neatkarīgi no tā, vai tas tagad ir pareizais ceļš, ir labi, ka tas ir kļuvis zināms. Komisār, šeit ir parādījusies sistēma, ka gūt labumu turpina tie, kas panāk, ka lieli koncerni maksā arvien mazākus nodokļus, un kas tagad acīmredzami atsakās no nodokļu maksāšanas. Es domāju, ka šādu attīstību nevar pieņemt. Man būtu interesanti uzzināt, ko tieši jūs pārrunājat ar Lihtenšteinu un ko konkrēti jūs gribat darīt, lai turpmāk pārtrauktu šos noziegumus — un es saku „noziegumus” patiešām apzināti.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (DE) Uz pirmo jautājumu es vēlētos atbildēt, ka tas noteikti nav Komisijas uzdevums pieņemt spriedumu par to, kādas metodes dalībvalsts izmanto, lai cīnītos pret savu pilsoņu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Es esmu norādījis, ka vispārējie noteikumi nodokļu lietās ir piemērojami arī personas datu aizsardzībai, ka dalībvalstīs ir pilnvarotas ierobežot šos noteikumus, ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu to finansiālās intereses.

Es domāju, ka jūsu uzdotais jautājums ir jāadresē Vācijas valdībai. Cik man zināms, tā ir izmeklējusi jautājumu par tiesvedības likumību jūsu minētajā lietā sīki un detalizēti pirms lēmuma pieņemšanas un ir nonākusi pie secinājuma, ka Vācijas nodokļu iestādēm bija tiesības nodrošināt šeit ietvertos datus.

Attiecībā uz otro, ļoti vispārīgo jautājumu es esmu ar jums vienisprātis, ka tas ir kaitinoši, ka mums nav jāgarantē iespēja pašreizējā ES līgumā, ka nodokļu apiešana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas tiks vajāta vienādi visur Eiropā un ka vēl arvien nevar garantēt, ka neviens neveicinās izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu.

Pēdējos gados mēs esam izdarījuši daudz, jo sevišķi attiecībā uz nepieciešamo cīņu pret nelikumīgu līdzekļu legalizāciju un visa veida starptautisko noziedzību un terorismu. Es tomēr jau esmu norādījis, ka Komisija uzskata, ka šajā jautājumā ir iespējas uzlabojumiem, un tas, ko mēs gribam panākt sarunās ar Lihtenšteinu

tāpat kā ar pārējām valstīm, ir pilnīgi skaidrs. Mēs gribētu saglabāt tādu pašu sadarbību un tādu pašu informācijas apmaiņu saistībā ar Lihtenšteinu, kāda jau pastāv starp ES dalībvalstīm.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 46, ko iesniedza **Saïd El Khadraoui** (H-0234/08)

Temats: Cieto daļiņu emisijas no mopēdiem

Utrehtas universitātes veiktā pētniecība ir parādījusi, ka mopēdi un motorolleru izdala smalkas un sevišķi smalkas putekļu cietās daļiņas lielos daudzumos. Pētnieki mērīja emisijas, ko absorbē riteņbraucēji un motorizēto transportlīdzekļu vadītāji 12 vidēja lieluma pilsētās. Tas parādīja, ka riteņbraucēji absorbēja smalkās cietās daļiņas pārmērīgā daudzumā, kad viņi atradās mopēda tuvumā. Šķiet, ka patiesībā mopēdi vienā sekundē emitē vairāk cieto daļiņu nekā smagie kravas transportlīdzekļi. Direktīva 2002/51/EK⁽¹⁾ nosaka emisiju standartus šāda veida transportlīdzekļiem. Bet tajā vispār nav pieminētas cietās daļiņas.

Vai Komisija ir informēta par piesārņojuma problēmu, kas rodas no motorolleriem? Kā Komisija rīkosies, lai risinātu šo problēmu atbilstīgā veidā?

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija ir atbalstījusi smalko un sevišķi smalko putekļu cieto daļiņu samazināšanu jau daudzus gadus. Kopš 2005. gada Komisija ir ierosinājusi daudzus jums zināmus likumdošanas pasākumus, lai uzlabotu gaisa kvalitāti. Tomēr Septītās pētniecības pamatprogrammas ietvaros ir tikuši pārbaudīti videi draudzīgas transporta politikas svarīgi aspekti.

Nosakot transportlīdzekļu cieto daļiņu emisiju standartus, Komisija vispirms koncentrējās uz dīzeļmotora automobiļiem un komerciālajiem transportlīdzekļiem, jo šo transportlīdzekļu piegāde bija ievērojami lielāka par motorizēto divu riteņu transportlīdzekļu piegādi. Tādēļ mēs koncentrējamies uz problēmas risināšanas sākšanu tur, kur problēma izpaužas lielos daudzumos. Šeit mēs esam sasnieguši dažus svarīgus pavērsiena punktus.

Parlaments un Padome 2007. gadā pieņēma regulu par vieglo un komerciālo transportlīdzekļu emisijām. Tās noteikumi ir „Euro 5” un „Euro 6” standarti. Tie jau ir pieņemti un stājas spēkā. Ar šiem „Euro 5” un „Euro 6” standartiem papildu cieto daļiņu emisijas no dīzeļmotora transportlīdzekļiem tagad tiek samazinātas no pašreizējiem 25 miligramiem uz kilometru līdz 5 miligramiem uz kilometru.

Turklāt Komisija 2007. gada 21. decembrī izvirzīja priekšlikumu regulai par smago komerciālo transportlīdzekļu emisijām, un tās noteikumi ir „Euro VI” standarts. Tas samazina normu slāpekļa oksīda emisijām līdz 80 % un cieto daļiņu emisijām līdz 66 % salīdzinājumā ar „Euro V” standartu, kas ir spēkā pašlaik.

Cieto daļiņu emisiju problēma divu riteņu transportlīdzekļiem būtībā rodas no divtaktu motoriem. Cieto daļiņu emisiju daudzums no četraktu motoriem ir salīdzinoši ļoti mazs pat tad, ja tie atbilst „Euro 5” standartam.

2004. gadā Komisija uzdeva veikt pētījumu, lai noskaidrotu, vai juridiskie noteikumi ir samērīgi, lai ierobežotu cieto daļiņu emisijas no divtaktu motoriem. Pētījumā tika konstatēts, ka cietās daļiņas, kas izdalās no šiem motoriem, ir galvenokārt ogļūdeņraži. Tādēļ ogļūdeņražu emisiju ierobežojuma normas motocikliem un mopēdiem — divu riteņu transportlīdzekļiem — tika jau noteiktas būtiski stingrākas 2004. gadā un 2007. gadā, un stāvoklis ir jau nozīmīgi uzlabojies attiecībā uz jauniem automobiļiem. Turklāt ražotāji pārprofilējas no divtaktu motoriem uz četraktu motoru ražošanu, lai ogļūdeņražu ierobežojumus varētu viscaur ievērot. Tādēļ Komisija nav ierosinājusi nekādus īpašus pasākumus, lai ierobežotu cieto daļiņu emisijas divu riteņu transportlīdzekļiem. Man tomēr jāsaprot, ka situācija ir noteikti kritiskāka vecākiem transportlīdzekļiem ar divtaktu motoriem, kas emitē ogļūdeņražus un cietās daļiņas lielākos daudzumos. Šīs emisijas var tomēr būtiski samazināt tad, ja motora eļļošanai izmanto sintētisko eļļu nevis minerāleļļu. Komisija tādēļ atbalsta attiecīgo Eiropas Motociklu ražotāju asociācijas un Motociklistu asociācijas kampaņu. Tomēr Komisija izmeklē nepieciešamību pārskatīt tiesību aktu noteikumus divu riteņu un trīs riteņu motorizētiem transportlīdzekļiem.

Pētījums tika uzdots šī gada sākumā, tas pārbaudīs 2004. gada pētījuma secinājumus, ņemot vērā tehnisko attīstību pēdējā laikā. Minētā pētījuma rezultāti būs pieejami līdz šī gada beigām. Ja izrādīsies, ka no Komisijas

(1) OV L 252, 20.9.2002., 20. lpp.

ir vajadzīgs tiesību aktu priekšlikums, un es esmu gatavs izstrādāt šādu priekšlikumu, ja tas būtu nepieciešams, tad tas notiktu 2009. gadā.

Saskaņā ar pamatdirektīvu par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību un attiecīgām atsevišķām direktīvām, kas nosaka emisiju ierobežojumu normas cietajām daļiņām PM10 un benzolam, dalībvalstīm ar piemērotiem pasākumiem ir jānodrošina, ka ierobežojumi tiek saglabāti valsts līmenī noteiktajā termiņā. Dalībvalstīm arī jānodrošina ārkārtas pasākumi tādā gadījumā, ja ierobežojumi tiek īslaicīgi pārsniegti. Teritorijās, kurās ir ievērojami lielāka iespējamība, ka divtaktu motori pārsniedz ierobežojumus, dalībvalstis ņems vērā šo situāciju savos attiecīgos gaisa kvalitātes plānos un ārkārtas pasākumos pēc tam, kad Komisija būs veikusi novērtējumu.

Saïd El Khadraoui (PSE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, paldies par jūsu izsmeļošo atbildi. Jūs pareizi atsaucāties uz pasākumiem, ko Komisija ir jau veikusi saistībā ar kravas automobiļu un mikroautobusu emisijām, tomēr vēl nav ticis izstrādāts tiesību aktu priekšlikums attiecībā uz mopēdiem. Jūs atsaucāties uz rūpniecības nozares centieniem aizvietot divtaktu motorus ar četraktu motoriem, kas radītu pozitīvu attīstību.

Pirmkārt, es jautāju pats sev, cik lielā mērā šī ir tikai nesaistoša vienošanās. Vai tā ir īsta vienošanās? Otrkārt, mums jāapzinās, ka šim piesārņojumam ir lielā mērā vietējs raksturs un, piemēram, vislielākā ietekme uz riteņbraucējiem mopēdu tuvākajā apkārtņē, kas rada problēmu sabiedrības veselībai.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (DE) Es saprotu godājamā deputāta jautājumu ļoti labi. Mēs šeit esam saistīti nevis ar Komisijas ierosinātu vienošanos ar rūpniecības nozari, kā tas kādreiz ir bijis, piemēram, ar automobiļu CO2 emisiju samazināšanu, bet drīzāk ar sava veida automātisku attīstību. Kā jau es teicu, divu riteņu transportlīdzekļu ražotāji nevar stingri ievērot pašreizējos ciešos ierobežojumus ogļūdeņražu emisijām ar parastajiem divtaktu motoriem. Viņiem vienkārši tas nav iespējams. Šī iemesla dēļ viņi pāriet uz četraktu motoru ražošanu, kas izraisa citu problēmu.

Pētījums, par kuru es iepriekš runāju, atklās šīs tehniskās attīstības rezultātus, un es atkārtu vēlreiz: ja atklātos, ka minētā problēma, par kuru es tikko runāju, nevar tikt atrisināta, tā sakot, automātiski, tad patiešām būtu nepieciešams izvirzīt tiesību aktu priekšlikumu. Es vēlreiz atkārtu: es esmu gatavs to darīt.

Priekšsēdētājs. - Jautājums Nr. 47, ko iesniedza **Johan Van Hecke** (H-0243/08)

Temats: 2,2 miljardi bērnu cieš trūkumu

Visā pasaulē 2,2 miljardi bērnu cieš no nabadzības, analfabētisma, seksuālas izmantošanas un militāriem konfliktiem. Katrs sestais bērns, kas dzimis Subsahāras Āfrikā, mirst, nesaņiedzis 5 gadu vecumu. Saskaņā ar ANO Bērnu fonda (UNICEF) informāciju katru dienu mirst vairāk nekā 27 000 bērnu, galvenokārt no slimībām, no kurām tos ir iespējams pasargāt. UNICEF pēdējie statistikas dati parāda, ka visā pasaulē 93 miljoni bērnu sākumskolas vecumā neiet skolā, tostarp 41 miljons bērnu Subsahāras Āfrikā, 31,5 miljoni Dienvidāzijā un 6,9 miljoni Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā.

Ņemot vērā to, ka nākamgad ir Konvencijas par bērnu tiesībām 20. gadadiena, šos datus ir ļoti skumji lasīt. Vai Komisija veiks reālus pasākumus, lai cīnītos pret bērnu izmantošanu vai nu seksa industrijā, vai situācijās, kad bērnus izmanto kā karavīrus? Vai tad, kad stāsies spēkā Lisabonas līgums, kurā ir ietvertas bērnu tiesības, Komisijai būs lielāka ietekme šajā jomā?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. - (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija piekrīt J. Van Hecke analīzei, un es gribētu vēlreiz apliecināt viņam, ka Komisija ir ļoti aktīva savos centienos cīņā pret bērnu izmantošanu. Bērnu tiesības ir ietvertas starp galvenajām prioritātēm Komisijas stratēģiskajos mērķos no 2005. līdz 2009. gadam. Šī prioritāte tika noteikta Komisijas 2006. gada paziņojumā „Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām” un nesen, 2008. gada 5. februārī pieņemtajā Komisijas paziņojumā „Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās”. Nesen pieņemtā paziņojuma mērķis ir izveidot pamatu kopējai ES pieejai, lai aizsargātu un veicinātu bērnu tiesības trešās valstīs, kas atspoguļotos visās mūsu ārējo attiecību jomās, ietverot palīdzību attīstības jomā, humāno palīdzību un tirdzniecības politiku.

Rīcības plāns par bērnu tiesībām ES ārējās darbībās, kas ir ietverts šajā paziņojumā, nosaka galvenās prioritāšu jomas, kas prasa rīcību reģionālā un globālā līmenī: bērnu darbs, bērnu tirdzniecība, vardarbība pret bērniem, ietverot seksuālo vardarbību, un bērni, kas cietuši bruņotos konfliktos. Lai īstenotu šīs politikas, Komisija izmantos EUR 25 miljoni no tematiskās programmas „Investīcijas cilvēku attīstībā” ar mērķi atbalstīt iniciatīvas šādās jomās: bērnu tirdzniecība, bērni, kas cietuši bruņotos konfliktos, seksuālā un reproduktīvā veselība un jauniešu tiesības. Komisija, izmantojot Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, turpinās

atbalstīt projektus, kas īsteno Eiropas Savienības pamatprincipus bērnu tiesību atbalstīšanā un aizsardzībā un principus attiecībā uz bērniem, kas cietuši bruņotos konfliktos. Kaut arī Lisabonas līgums vēl nav ratificēts, ir vērts pieminēt, ka tas paredz, ka Eiropas Savienība savās attiecībās ar pārējo pasauli dod ieguldījumu cilvēktiesību aizsardzībā, jo sevišķi bērnu tiesību aizsardzībā. Šādā veidā Savienība piešķir prioritāti savā ārējā politikā, iespējams, visneaizsargātākās sabiedrības daļas cilvēktiesību jautājumam.

Johan Van Hecke (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties komisāram un arī Komisijai par tām pūlēm, kas patiešām tiek pieliktas, lai aizsargātu bērnu tiesības tik tālu, cik vien iespējams. Tomēr es gribētu precizēt savu jautājumu. UNICEF ir nesen publicējis ziņojumu, kurā ir teikts, ka pagājušā nedēļā Kongo austrumos bruņoti grupējumi ir nolauņījuši no 2 000 līdz 3 000 bērnus, un tie ir tikusi ļaunprātīgi izmantoti militārā konfliktā. Ko vēl Komisija domā, ka tā varētu darīt, lai novērstu šādas situācijas šajā jomā? Es augstu vērtēju visus centienus, un es augstu vērtēju pasākumus, kas ir rīcības plānā. Runājot ar šīs jomas cilvēkiem, tomēr šķiet, ka cilvēki vai resursi netiek izvietoti pietiekošā daudzumā, lai aizsargātu bērnu tiesības bruņotos konfliktos.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, J. Van Hecke, šāda traģiska un nežēlīga rīcība, protams, liek mums vaicāt, vai mēs varam darīt kaut ko vairāk. Pēc manām domām Eiropas Komisijas stratēģija ir saskaņota un konsekventa, ievērojot Komisijai pieejamos resursus un tiesisko pamatu. Attiecībā uz rīcību situācijās, kas rodas vietējā līmenī, es domāju, ka ir svarīgi pieņemt lēmumu tajā laikā, kad risks pastāv un tajā vietā, kur risks pastāv, pamatojoties uz Komisijai pieejamām struktūrām, un saskaņā ar politiskajām un organizatoriskajām iespējām. Tādēļ jums ir taisnība: lai stiprinātu bērnu aizsardzību pret līdzīgu vardarbību, vienmēr ir nepieciešams izmantot tās struktūras un tos pasākumus, kas ir pieejami tur, kur notiek šie gadījumi.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, komisārs noteikti būs informēts, ka pirms pāris nedēļām McCann ģimene no mana vēlēšanu apgabala ieradās Eiropas Parlamentā. Viņi iepriekš bija sarakstījušies ar komisāru F. Frattini par Amber brīdināšanas sistēmu bērnu nolauņšanas gadījumos. Es tikai vēlējos uzzināt, kurā stadijā Komisijā šis projekts atrodas tagad, kad F. Frattini ir atstājis amatu, un Parlaments nodarbojas ar rakstiskas deklarācijas parakstīšanu, kas virza šo ideju uz priekšu. Mēs tikai vēlējamies uzzināt, vai Komisija ņem vērā šo projektu, vai tas tiek virzīts uz priekšu, un kurš komisārs pašlaik ir atbildīgs par šo projektu.

Andreas Mōlzer (NI). - (DE) Mēs pastāvīgi uzzinām no plašsaziņas līdzekļiem par cilvēku tirdzniecību, ko veic Eiropas vai pat Savienoto Valstu organizācijas. Adopcijas apvienības Austrijā, Francijā un citās valstīs tiek turētas aizdomās par bērnu tirdzniecību. Ilgu laiku ir saņemti ziņojumi par apšaubāmām lietām adopcijas procedūrās, kā arī par zīdaiņu orgānu tirdzniecības gadījumiem un sekojošu prostitūciju. Kādus pasākumus Komisija veiks, lai šādas lietas vairs nenotiktu?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Pirmais jautājums tika uzdots komisāram F. Frattini, kurš ir izlēmis atgriezties valsts līmeņa politikā. Šobrīd minētā projekta portfelis ir mana kolēģa, komisāra J. Barrot atbildībā, un viņš varēs atbildēt uz šo jautājumu un sniegt jaunāko informāciju par jūsu pieminētā projekta sagatavošanu.

Par otru ļoti svarīgo jautājumu, par starptautisko adopciju ir jāsaka, ka tā ir ļoti jūtīga lieta: nekādos apstākļos mēs nevaram piekrist idejai, ka starptautiskā adopcija ir nepareiza pati par sevi, jo tā nodrošina daudziem bērniem piemērotas ģimenes un piemērotas mājas. Protams, ir arī taisnība, ka saistībā ar starptautisko adopciju mēs saskatām metodes un politikas, kas ir bīstamas un nicināmas. Katrā ziņā, runājot par Eiropas Savienības kompetenci, dalībvalstu ziņā ir pieņemt pasākumus, kas novērstu to, ka starptautiskā adopcija tiek ļaunprātīgi izmantota. Protams, tas attiecas arī uz Austrijas Republiku. Es gribētu norādīt, ka noteikumi par starptautisko adopciju nav vienādi visos jautājumos visā Eiropas Savienībā un ka katra valsts pieņem savus valsts noteikumus saskaņā ar starptautiskajām konvencijām par bērnu aizsardzību; šie valsts noteikumi var tikt mainīti un uzlaboti dažādos veidos. Dāmas un kungi, es gribētu atkārtot, ka principā starptautiskā adopcija dod iespēju daudziem bērniem atrast ģimeni un normālu dzīvi; no otras puses tomēr tā ir ļoti jūtīga joma, un tā ietilpst dalībvalstu kompetencē.

II daļa

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 48, ko iesniedza **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0160/08)

Temats: Sociālās nodrošināšanas reformas Grieķijā

Padomes lēmumos un Komisijas dokumentos ir vairākkārt norādīta vajadzība modernizēt un reformēt dalībvalstu sociālās nodrošināšanas sistēmas, pensionēšanās vecuma pielāgošana un priekšlaicīgas pensionēšanās negatīvā ietekme uz ekonomiku un sabiedrību.

Vai Komisija piedalās pielāgošanas procesa konsultatīvajos pasākumos, un vai tā veic dalībvalstu jauno normatīvo pasākumu novērtējumu?

Sociālās nodrošināšanas nesenās reformas Grieķijā ietilpst valsts kompetencē. Tomēr vai Komisija veic šo reformu novērtējumu?

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija ir informēta par tiem demogrāfiskajiem jautājumiem, ar ko saskaras pensiju sistēmas. Tādēļ, ka dzimstības līmenis ir samazinājies kopš 1970. gada un cilvēki dzīvo ilgāk, arvien mazākam skaitam darbaspējīgā vecumā esošu cilvēku būs jāatbalsta arvien lielāks skaits cilvēku, kas ir pārsnieguši darbaspējīgo vecumu. Kā jūs zināt, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu sociālā aizsardzība ietilpst dalībvalstu kompetencē. Komisija tādēļ neiejaucas dalībvalstu pensiju sistēmās, kā arī tai pat nav padomdevēja funkcijas attiecībā uz valsts pielāgojumiem. Tādēļ dalībvalstis un Komisija vienojās par sadarbību sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas jomā, pamatojoties uz atvērto koordinācijas metodi, kas nozīmē, ka Komisija un Padome nosaka kopīgus mērķus, dalībvalstis ziņo par šiem mērķiem, un Komisija apkopo savus atklājumus ziņojumā, ko pēc tam pieņem Padome.

Dalībvalstis iesniedza pirmo stratēģisko ziņojumu paketi 2002. gadā un otro paketi – 2005. gadā. Šo otro paketi Komisija apkopoja Kopējā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju, ko 2006. gadā pieņēma Eiropas Padome. Novērtējums parāda, ka, lai gan nesen veiktās reformas radījušas izteiktākus stimulus, lai cilvēki strādātu ilgāk, vēl arvien ir jāveic turpmāki pasākumi, lai sasniegtu augstāku nodarbinātības līmeni, jo sevišķi attiecībā uz sievietēm un gados vecākiem darba ņēmējiem. Nodarbinātības līmeņa paaugstināšana ir labākais veids, lai nodrošinātu, ka pensiju sistēmas arī turpmāk būtu atbilstīgas un ilgtspējīgas. Grieķijā vecuma nabadzības riska līmenis ir būtiski augstāks par vidējo: 26 % 2005. gadā personām, kas vecākas par 65 gadiem, salīdzinājumā ar 19 % tām personām, kuru vecums ir 64 gadi. Grieķijas pensiju sistēma ir jāreformē, lai padarītu to piemērotāku un ilgtspējīgāku.

Reformas ir vajadzīgas, lai mudinātu vecākus cilvēkus un sievietes strādāt vairāk un ilgāk. Ņemot vērā sieviešu mazo piedalīšanos, mums ir jāīsteno tāda politika, kuras mērķis ir sasniegt augstāku nodarbinātības līmeni sievietēm, lai nodrošinātu, ka pensiju sistēmas ir piemērotas un noturīgas ilgtermiņā. Tā kā pensiju sistēmas jau tagad cīnās ar finanšu grūtībām, gados vecāku cilvēku nabadzība arī turpmāk būs problēma līdz tam laikam, kad tie, kas nav ietverti pamatpensiju sistēmā iegūs tiesības pieprasīt pensiju pēc ilgāka laika perioda.

Tiek cerēts, ka valsts stratēģisko ziņojumu nākamā pakete tiks sagatavota 2008. gadā. Komisija izstrādās apkopojumu galvenajiem attīstības pasākumiem dalībvalstīs. Tas nodrošinās pamatu Kopējam ziņojumam par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju, kas tiks iesniegts 2009. gadā.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, paldies par jūsu informatīvo atbildi. Tagad atļaujiet man pievērsties tematam par mūsu priekšlaicīgu pensionēšanos, pamatojoties uz to, ka viņām ir nepilngadīgi bērni pensionēšanās brīdī. Priekšlaicīgas pensionēšanās robežlīmenis Grieķijā bija 50 gadu vecums; tas tika pacelts turpmākajām paaudzēm uz 55 gadu vecumu, bet ne šajā gadījumā par mātēm ar bērniem. Kā jūs novērtējat šo robežlīmeni no Komisijas viedokļa un salīdzinājumā ar to, kā ir citās dalībvalstīs?

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis.* – (CS) Kā jau es sākumā minēju, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu pensiju sistēmu vispārējā struktūra pieder pie katras dalībvalsts pienākumiem un ietilpst dalībvalstu kompetencē. Dalībvalstīm ir atšķirīgas metodes, nosakot pensionēšanās vecumu. Visbiežāk noteiktais vecums ir 65 gadi, bet ir arī valstis, kur pensionēšanās vecums ir lielāks, tāpat ir arī valstis, kur tas ir mazāks. Tas pats attiecas arī uz sieviešu pensijām: atšķirīgi pensionēšanās vecumi ir noteikti, pamatojoties uz lēmumiem un politiskajām debatēm katrā atsevišķā dalībvalstī. Galvenais princips, ko atbalsta Komisija un kas ir nostiprināts Līgumā, ir, ka šīs sistēmas nedrīkst būt nekādā veidā diskriminējošas. Ja tiek izpildīts šis nosacījums, tad pensionēšanās vecuma noteikšana ir dalībvalstu pilnīgā kompetencē. Tādēļ es negribu detalizēti komentēt dažādus pensionēšanās vecumus katrā atsevišķā dalībvalstī.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 49, ko iesniedza **Eoin Ryan** (H-0179/08)

Temats: Cīņa pret jaunatnes un ilgtermiņa bezdarbu Eiropā

Vai Eiropas Komisija var izstrādāt visaptverošu paziņojumu, kurā būtu izklāstīts, kādas jaunas iniciatīvas tā veic šogad, lai cīnītos ar jaunatnes un ilgtermiņa bezdarbu Eiropā un, it īpaši, kādas sistēmas ir veicinātas, lai nodrošinātu, ka tie, kas ir bez darba var iemācīties jaunas informācijas tehnoloģiju prasmes?

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija ir satraukta par jauniešu augsto bezdarba līmeni dalībvalstīs, kas bija 15,2 % 2007. gada beigās, tas ir gandrīz divreiz lielāks par vispārējo bezdarba līmeni. Komisija ir arī satraukta par ilgtermiņa bezdarba pastāvību, kas ietekmē apmēram pusi (45 %) no visiem bezdarbniekiem, kaut arī man jāuzsver, ka pēdējā laikā mēs esam novērojuši nozīmīgu ilgtermiņa bezdarba līmeņa samazināšanos. Šis samazinājums katrā dalībvalstī ir atšķirīgs, bet noteikti ir vērojama samazināšanās tendence visā Eiropas Savienībā.

Tomēr situācija vēl arvien ir satraucoša. Daudzi jauni cilvēki pabeidz izglītību, neiegūstot vajadzīgās prasmes, lai iekļūtu darba tirgū. Tas ir tādēļ, ka apmēram katrs sestais jauniešs Eiropas Savienībā priekšlaicīgi izstājas no skolas, un katrs ceturtais neiegūst vidējo izglītību.

Neskatoties uz dalībvalstu nozīmīgiem centieniem uzlabot jauniešu nodarbinātības līmeni, apmēram puse no valstīm vēl nav sasniegušas mērķi jaunajiem bezdarbniekiem dot „jauna sākuma” iespēju sešu mēnešu laikā, kas bija noteikts 2007. gadam, vai četrus mēnešus laikā, kas ir mērķis 2010. gadam.

Dalībvalstis ir primāri atbildīgas par īstenošanas pasākumiem, lai samazinātu jaunatnes bezdarba līmeni un ilgtermiņa bezdarbu. Eiropas Savienībai ir papildinoša nozīme, izmantojot dalībvalstu valsts nodarbinātības politiku saskaņošanu, un finansiālā atbalsta veidā saskaņā ar Eiropas Sociālo fondu.

Kā jūs zināt, katru gadu Komisija pieņem savu ikgadējo progresu ziņojumu par nodarbinātības stratēģiju. Savā sanāksmē 2008. gada martā Eiropadome pieņēma vairākus ieteikumus dalībvalstīm: 17 no tiem bija ieteikumi izglītības un profesionālās apmācības jomā, un 15 ieteikumi bija nodarbinātības jomā.

Es uzskatu, ka ir trīs darbības virzieni, kas ir būtiski svarīgi, lai uzlabotu jauniešu integrāciju darba tirgū:

1. Izglītības un apmācības uzlabošana: ir svarīgi koncentrēt pūles, lai attīstītu galvenās prasmes bērnībā un lai radītu atbalsta mehānismu, kas novērstu to, ka jaunieši priekšlaicīgi izstājas no skolas. Mūžizglītības programma, kas darbojas kopš 2007. gada, dod ieguldījumu, lai Eiropas Savienība veidotos par augsti attīstītu, uz zināšanām balstītu sabiedrību, sniedzot atbalstu dalībvalstu izglītības sistēmu un arodapmācības modernizēšanā un pielāgošanā.

2. Sociālās integrācijas atbalstīšana: šajā kontekstā īpaša uzmanība ir jāpievērš visneaizsargātāko jauniešu situācijas uzlabošanai un bērnu nabadzības izskaušanai.

3. Ģeogrāfiskās mobilitātes uzlabošana: pašlaik darba tirgos bezdarbs pastāv līdzās darbaspēka trūkumam. Tas mudina Komisiju atbalstīt sadarbību starp dalībvalstīm, un, jo sevišķi, veicināt jauniešu lielāku mobilitāti Eiropas Savienībā.

Īstenojot savas darba tirgus politikas, dalībvalstis arī saņem finansiālu palīdzību saskaņā ar struktūrfondu un, it īpaši, no Eiropas Sociālā fonda.

Dalībvalstu rīcībā ir EUR 75 miljardi laika periodam no 2007. līdz 2013. gadam. Eiropas Sociālais fonds (ESF) ir ārkārtīgi svarīgs. Apmēram 25 % no bezdarbniekiem Eiropas Savienībā ir bijuši kādā veidā saistīti ar ESF projektiem 2007. gadā. Tas nozīmē, ka katru gadu palīdzība tiek sniegta apmēram 1 miljonam cilvēku, kas cieš no atstumtības, tostarp jauniešiem. Katru gadu aptuveni 2 miljoni cilvēku iekļūst darba tirgū pēc Eiropas Sociālā fonda palīdzības saņemšanas.

Kaut arī Eiropas Reģionālās attīstības fonds nekoncentrējas uz jauniešiem pašiem par sevi, tas līdzfinansē projektus, kas tieši ietver jauniešus, piemēram, izglītības un arodapmācības infrastruktūra, universitāšu pētniecība un atbalsts uzņēmējdarbībai, sevišķi maziem un vidējiem uzņēmumiem. Saskaņā ar „Ekonomisko pārmaiņu reģionu” iniciatīvu Komisija atbalsta labākās prakses apmaiņu, izmantojot reģionālo tīklu „Sociāli atstumto jauniešu integrēšana”.

Dāmas un kungi, cīņa pret bezdarbu jaunatnes vidū un pret ilgtermiņa bezdarbu ir Eiropas un dalībvalstu prioritāte. Jauniešu integrēšana darba dzīvē un sabiedrībā un viņu potenciāla labāka izmantošana ir galvenie priekšnoteikumi, lai Eiropā atdzīvīnātu spēcīgu un ilgtspējīgu izaugsmi.

Eoin Ryan (UEN). - Es pateicos par jūsu ārkārtīgi izsmelošo atbildi.

Vai jūs aicināt vai mudināt dalībvalstis izmantot labāko praksi vai labākās prakses paraugus no vienas valsts uz citu, lai mēģinātu ierobežot ilgtermiņa bezdarba līmeni jaunatnes vidū? Es esmu pārliecināts, ka dažām valstīm ir, tā sakot, lielāki panākumi nekā citām, un es vēlējos uzzināt, vai bija veidi, kuros valstis varētu saistīties savā starpā, lai mācītos no paraugiem, kā tas ir veikts citās valstīs.

Iepriekš es esmu kritizējis atbildes uz jautājumiem, un es tagad gribu izteikt atzinību jums par jūsu ļoti izsmelošo atbildi.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) E. Ryan, informācijas apmaiņa un laba prakse ir viena no Eiropas Savienības milzīgajām vērtībām. Tā ir sadarbības atvērtās metodes pastāvīga daļa un mūsu darba pastāvīga daļa, un es vēlētos uzsvērt, ka Slovēnijas prezidentūra, piemēram, vēltija vienu no savām prezidentūras konferencēm jautājumam par jaunatnes bezdarbu. Šī ir tipiska un ideāla iespēja salīdzināt atsevišķu dalībvalstu dažādās pieejas. Jums ir taisnība: dažām dalībvalstīm ātrāk un efektīvāk nekā citām ir izdevies atrast risinājumus dažiem jautājumiem. Tādēļ pieredzes un praktisko zināšanu pastāvīga apmaiņa un salīdzināšana ir ļoti efektīvas metodes, lai panāktu progresu.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Jaunas prasmes, globālais tīmeklis, tehnoloģijas un līdzīgi jautājumi ir noteikti ļoti svarīgi darba tirgū. Tomēr mēs visi esam uzzinājuši, ka pat jauniešu bezdarbā bieži trūkst galveno prasmju – lasīšanas, rakstīšanas un rēķināšanas, un tas ir īstais iemesls, kāpēc jaunieši nevar iekļūt darba tirgū pirmajā reizē un mūža agrīnajā periodā. Vai šajā jomā ir kādi īpaši galvenie punkti?

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, komisār, jūs runājat par jauniešu bezdarbu un iepriekšējā jautājumā par sieviešu nepietiekamu nodarbinātību.

Vai Komisijai ir nodoms izvairīties priekšlikumus, kas apvieno ģimenes un profesionālo dzīvi, un, jo sevišķi, attiecībā uz maternitāti un bērnu kopšanas atvaļinājumu?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Ļaujiet man īsumā atgriezties pie tā, ko es teicu sākumā. Pašlaik Komisija, sevišķi mans kolēģis, komisārs J. Figel' ar savu veikto darbu, pievēršas mācību priekšlaicīgas izbeigšanas līmenim un galveno prasmju iegūšanai. Jums ir taisnība: ir būtiski, ka cilvēki iegūst galvenās prasmes un spēju mācīties agrā bērnībā un pusaudžu gados, jo tas turpmākos dzīves gados atvieglos viņiem attīstīt savas karjeras ar labākiem panākumiem. Saskaņā ar mūsu programmām, piemēram, tām, ko ir finansējis Eiropas Sociālais fonds, mēs koncentrējamies uz tādu lietu, ko es nosauktu par „otro iespēju”, citiem vārdiem sakot, bērniem, kam ir bijušas problēmas (un tādas ir vairākas), tiek dota iespēja atgriezties oficiālās struktūrās un pabeigt savu izglītību. Šis ir viens no Komisijas galvenajiem punktiem, jo, kā jau ir ticis pieminēts, šī ir ļoti svarīga lieta.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 50, ko iesniedza **Robert Evans (H-0185/08)**

Temats: ES tiesību akti diskriminācijas novēršanas jomā

Saskaņā ar pašreizējiem ES tiesību aktiem tikai nodarbinātības un arodapmācības jomā ES pilsoņi tiek aizsargāti pret diskrimināciju vecuma, ticības vai pārliecības, invaliditātes un dzimumorientācijas dēļ, kamēr tādās jomās kā izglītība, sociālā aizsardzība un piekļuve precēm un pakalpojumiem tiesību akti attiecas tikai uz diskrimināciju rasu vai etniskās izcelsmes dēļ.

Tā kā tiesību akti ir paplašināti, lai ietvertu vairāk kategoriju preču un pakalpojumu jomā, kādi ir Komisijas apsvērumi par neparedzētām sekām, ko tas var izraisīt?

Piemēram, kādu aizsardzību Komisija ir apsvērusi jaunajos tiesību aktos, lai nodrošinātu, ka samazinājumi gados vecākiem cilvēkiem un koncesionārām grupām netiek negatīvi ietekmēti?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā jūs zināt, Eiropas Savienība ir izveidojusi plašu sistēmu cīņai pret diskrimināciju, un tā var būt lepna par sasniegtajiem rezultātiem. Tomēr dažām grupām ir augstāks aizsardzības līmenis nekā citām. Konkrētāk tas nozīmē, ka cilvēki ir aizsargāti pret diskrimināciju vecuma, invaliditātes, dzimumorientācijas vai ticības dēļ, bet tikai darba vietā viņi ir aizsargāti šādā kompleksā veidā. Plašāka darbības joma ir tikai aizsardzībai pret diskrimināciju rasu vai etniskās izcelsmes un dzimuma dēļ.

Kā paziņots Komisijas 2008. gada likumdošanas un darba programmā, Komisija plāno priekšlikumu direktīvai, kas pamatojas uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, īstenojot principu par vienlīdzīgu attieksmi ārpus nodarbinātības jomas un paplašinot pašreizējo ES tiesisko regulējumu. Detalizētāki lēmumi vēl ir

jāpieņem: piemēram, mēs gaidām rezultātus ietekmes pētījumam, kas pašlaik tiek veikts, un šie rezultāti būs pieejami drīz. Tomēr Komisija saprot vajadzību panākt līdzsvaru starp diskriminācijas novēršanas un preferenciāla režīma principiem; zināmos apstākļos pēdējais nosauktais princips var būt pamatots.

Preferenciāla režīma vairāki veidi pastāv dalībvalstīs, un tie piedāvā īpašu attieksmi noteiktām grupām īpašu iemeslu dēļ, nebūdami diskriminējoši. Preferenciāla režīma piemērs ir gados vecāku cilvēku bezmaksas braukšana sabiedriskajā transportā: tas sniedz atbalstu mobilitātē. Komisija neuzskata, ka šie pasākumi ir nelikumīgi, ja tiem ir likumīgs pamatojums valsts tiesību aktos sociālu, izglītības, kultūras vai citu iemeslu dēļ.

Robert Evans (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties komisāram par viņa paziņojuma beigās izskanējušo apliecinājumu, ka Komisijai nav nodoma negatīvi ietekmēt to, ko viņš nosauca par „preferenciālu režīmu”. Es domāju, ka tas ir apsveicami. Ja darbs turpināsies tā, kā viņš to apraksta, un viņš varēs panākt pareizo līdzsvaru, es domāju, ka tas būs apsveicami visās Eiropas Savienības valstīs. Es pateicos viņam par šo apliecinājumu.

Izmantojot šo iespēju, es gribētu jautāt par saistītu jautājumu, proti, vai komisāram ir kādas prognozes par to, kad viņš gatavojas publicēt savu priekšlikumu lēmumam, lai pievienotos ANO Konvencijai par invalīdu tiesībām, kas noteikti ietilpst tajā pašā kategorijā?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) ANO Konvencija par invalīdu tiesībām tika pabeigta Luksemburgas prezidentūras laikā, pateicoties arī Eiropas Savienības saskaņotiem centieniem. Es esmu pārliecināts, ka šī Konvencija netiktu noslēgta bez mūsu pūliņiem. Protams, Konvencijas ratificēšana ir dalībvalstu pienākums, un Eiropas Savienības mērķis ir atbalstīt un paātrināt šo ratificēšanu, izmantojot diskusijas ar dalībvalstīm.

Attiecībā uz jūsu jautājumu par to, kad es ceru publicēt minēto priekšlikumu, pagaidu termiņš ir šā gada jūnija beigās, bet tas patiešām ir tikai provizorisks termiņš.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievērst komisāra uzmanību diskriminācijai ticības dēļ un interesantajam faktam, ka, neskatoties uz Eiropas Savienības aizsardzību pret diskrimināciju ticības dēļ, ir viena vieta Eiropas Savienībā, kur diskriminācija ticības dēļ ir atļauta. Diemžēl tas ir manā vēlēšanu apgabalā, Ziemeļīrijā, kur kā atkāpe no ES tiesību aktiem, ko atļāvusi pati ES, ir skaidri paziņots, ka ir likumīga diskriminācija attiecībā uz protestantiem, pieņemot darbā policijas dienestā Ziemeļīrijā. Vai komisārs var mums pateikt, kad šī neēdīgā situācija beigsies un kad tās tiesības, kas ir piešķirtas citiem, tiks atjaunotas maniem vēlētajiem?

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Ļoti īsi, es, tāpat kā jautājuma uzdevējs *Robert Evans*, esmu no jauna pārliecināts par Komisijas nodomiem attiecībā uz turpmākiem tiesību aktiem. Bet jautājumā bija īpaši runāts par iespējamām neparedzētu seku briesmām.

Ņemot vērā šīs jomas jutīgumu, vai komisārs, lūdzu, varētu apstiprināt, pirms jebkādi turpmāki tiesību akti šajā jomā tiek izstrādāti līdz galīgai nostājai, ka ikviens ietekmes novērtējums būtu īpaši stingrs un tiktu veikts iepriekš.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Pašreiz spēkā esošās direktīvas nosaka īpašus noteikumus attiecībā uz reliģiskām kopienām un reliģisko pārliecību. Šajā ziņā, uzraugot pasākumus, Komisija uzrauga arī minēto noteikumu īstenošanu. Šī ir sarežģīta un ārkārtīgi jutīga lieta, bet, vispārīgi runājot, tā tiek regulēta saskaņā ar Eiropas direktīvām, un Komisija var vērtēt, vai atsevišķas dalībvalstis īsteno vai neīsteno tiesību aktus pareizi, kā arī vai tās pārkāpj vai nepārkāpj diskriminācijas aizlieguma principu.

Es varu sniegt ļoti vienkāršu atbildi uz otru jautājumu. Vienlīdzīgas attieksmes princips un diskriminācijas aizliegums ir Eiropas pamatvērtības, kas ir jāīsteno, un, to īstenojot, mums jāizmanto visi Eiropas Savienībai pieejamie instrumenti. No otras puses, ir skaidrs, ka, pieņemot lēmumus, kas ir tik nozīmīgi tik daudziem, mums ir jāpēta sekas, un mums ir vajadzīgi ietekmes novērtējumi. Eiropas Komisija stingri piemēro šo metodi visās jomās, tostarp vienlīdzīgu iespēju, pamattiesību un diskriminācijas aizlieguma jomā.

Mario Mantovani (PPE-DE). - (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs, es nepievienošu nekādus citus jautājumus. *Marie Panayotopoulos-Cassiotou* tomēr uzdeva īpašu jautājumu par maternitāti un bērna kopšanas atvaļinājumu. Vai jūs, lūdzu, atļautu komisāram atbildēt?

Priekšsēdētājs. – *M. Mantovani*, atbildēm uz šiem jautājumiem noteiktais laiks ir beidzies, un mēs nepārprotami nevaram turpināt atbildes. Komisārs dzirdēja jautājumu, un, ja viņš uzskata par piemērotu

atbildēt rakstiski, viņš tā var darīt. *M. Panayotopoulos-Cassiotou* būtu varējusi to pieminēt, kad viņa pirms brīža runāja.

Jautājumi no Nr. 51 līdz Nr. 61 tiks atbildēti rakstiski. Tā kā jautājumu Nr. 62 un Nr. 63 temats tiks apskatīts turpmāk šajā sesijā, šie jautājumi netiks izsaukti.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 64, ko iesniedza **Manuel Medina Ortega** (H-0155/08)

Temats: Zivsaimniecības nolīgums ar Maroku.

Vai Komisija ir veikusi kādu novērtējumu par ES kuģu zvejas braucienu rezultātiem saskaņā ar pēdējo zivsaimniecības nolīgumu ar Maroku?

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, godājamie Komisijas locekļi, es gribētu pateikties godājamam Komisijas loceklim *M. Medina Ortega* par viņa jautājumu, kas man dod iespēju paust Komisijas viedokli par svarīgo jautājumu attiecībā uz zivsaimniecības nolīgumu ar Maroku.

Komisija uzrauga Zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopieni un Maroku. Aprēķini par šī nolīguma īstenošanas pirmo gadu vēl nav pilnībā pabeigti, jo pirmais gads beidzās tikai 2008. gada 28. februārī, un ir sešu mēnešu aizkavēšanās starp laiku, kad notiek zvejniecības darbības un laiku, kad dati ir pārsūtīti un izanalizēti. Neskatoties uz šo aizkavēšanos, aprēķini, kas jau ir mūsu rīcībā, parāda pozitīvu skatu uz zvejniecības iespējām, proti, izmantošanas līmenis ir 80 % no visām zvejniecības iespējām.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Es pateicos komisāram par viņa atbildi un atzīstu, ka ir grūti iegūt datus tik ātri, bet, tā kā es, piemēram, dzīvoju tuvu teritorijai, kur notiek zvejniecība, zvejnieki ir man teikuši, ka šajā zvejas vietā ir vairākas strukturālas problēmas to pārmērīgi daudzo tīklu un citu zvejas rīku dēļ, kas ir pamesti šajā teritorijā, un tas padara zveju ārkārtīgi sarežģītu.

Es patiešām nezinu, vai komisārs ir informēts par strukturālām grūtībām, kas ir radušās Sahāras zvejas vietā kopš pēdējā nolīguma. Tas bija laiks, kad Eiropas zvejas flote nebija klāt, bet acīmredzot tas izraisījis zvejas apstākļu pasliktināšanos zvejas vietas aizsardzības trūkuma dēļ.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Ja es varu būt mazliet precīzāks, īstenošanas pirmā gada laikā galvenajām kategorijām ir nozvejoti 90 % attiecībā uz nerūpnieciskām kategorijām un tunci, un aptuveni 80 % attiecībā uz rūpnieciskajām pelāģiskajām sugām.

Tomēr izmantošanas līmenis bentiskajām sugām ir daudz sliktāks. Šajā ziņā izmantošanas līmenis ir tikai apmēram 23 %. Tas ir izskaidrojams galvenokārt ar vairākām problēmām, kuras jūs esat norādījis, jo sevišķi tas ir jautājums par obligātu izkraušanu pēc Marokas pieprasījuma, kas tika iekļauts zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā, kā arī problēma attiecībā uz Marokas jūrnieku pieņemšanu darbā uz Kopienas kuģiem.

Es pats biju Marokā apmēram pirms divām nedēļām, un man bija izdevība apspriest ar Marokas ministru šīs „zobu augšanas” problēmas, kā tās varētu nosaukt, attiecībā uz zivsaimniecības partnerattiecību nolīguma ar Maroku īstenošanu. Es domāju, ka ir vispārēja sapratne, ka mums ir no jauna jāizskata jautājums par obligātajām izkraušanām, ņemot vērā to, ka zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā nodoms bija, ka šīs izkraušanas tiktu prasītas atkārtotas eksportēšanas vajadzībām. Kopienas kuģiem tiktu prasīts izkraut Marokā nozvejotās zivis, un tās tiktu atkārtoti eksportētas pēc pārstrādes.

Patiesībā zivju izkraušana pašlaik tiek izmantota vietējam patēriņam. Tas nozīmē, ka, ja zivis ir nozvejotas ārpus teritoriālā ierobežojuma, tiek uzskatīts, ka tās ir jāievie Marokā, un tādēļ tiek iekasēts krietns nodoklis.

Es izvīzīju šo jautājumu, un šajā ziņā ir sapratne, un es ceru, ka ļoti īsā laikā mēs atradīsim risinājumu. Tāpat attiecībā uz Marokas jūrnieku pieņemšanu darbā mēs esam ierosinājuši šo jautājumu ar Marokas iestādēm, ar ministru pašu, un ir notikusi to ietvertu personu saraksta paplašināšana, no kurām Eiropas Kopienas kuģu īpašnieki var izvēlēties.

Mēs mēģinām vēl paplašināt šo sarakstu, lai šādā veidā mēģinātu pēc iespējas samazināt neērtības, ko rada ļoti ierobežots to personu saraksts, no kurām kuģu īpašnieki darbam uz saviem kuģiem var izvēlēties zvejniekus.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, zivsaimniecības bīstamajā pasaulē es gribētu jautāt par tunzivju saldētājkuģa „*Playa de Bakio*” likteni, šis kuģis tika nolaupīts svētdien Somālijas piekrastē ar 26 apkalpes locekļiem uz klāja, no kuriem astoņi ir galīcieši, pieci ir baski un 13 ir afrikāņi.

Es gribētu jautāt jums, komisār, ko Komisija dara šajā lietā, vai Komisija jau ir veikusi kādus pasākumus, vai taisās to darīt; jo mēs esam ļoti nobažījušies par to, kas varētu būt noticis ar šiem cilvēkiem, kas vēl arvien atrodas uz šī tunzivju saldētājkuģa.

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Attiecībā uz īpašo lietu, ko pieminēja R. Miguélez Ramos, es gribētu teikt, ka šodien Komisija sniedza paziņojumu par to, ka mēs esam satraukti, uzzinot par Spānijas zvejas kuģa nolauņšanu starptautiskajos ūdeņos pie Somālijas krastiem.

Komisijas vislielākās bažas ir par Spānijas kuģa zvejnieku drošību. Turpinājumā paziņojumā ir teikts, ka Komisija pauž nožēlu par visām pirātisma un bruņotas laupīšanas darbībām. Drošības uzturēšanu Somālijas piekrastes ūdeņos Somālijas iestādes nevar atbilstīgi nodrošināt. Tādēļ tur ir nopietna problēma saistībā ar pirātismu.

Paziņojuma noslēgumā ir teikts, ka Komisija uzskata, ka saskaņota pieeja to ES tirdzniecības un zvejas kuģu aizsardzībai, kas kursē nenodrošinātās jūras zonās, varētu likumīgi veidot daļu no Eiropas jūrniecības politikas, bet tā arī ir saistīta ar Eiropas Drošības un aizsardzības politiku. Jebkurā gadījumā šī lieta ir jāizlemj Padomei.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 65, ko iesniedza **Sharon Bowles** (H-0175/08)

Temats: Mazo kuģu zvejnieki

Vai Komisija ir informēta par to, ka Apvienotajā Karalistē pēc tam, kad šogad tika noteiktas nozvejas kvotas, ir izveidota Mazo kuģu zvejnieku asociācija? Vai Komisija apzinās, ka šīs jaunās kvotas dažos Apvienotās Karalistes apgabalos ir nozīmējušas, ka dažas mazās flotes var nozvejot tikai vienu mencu, rēķinot uz vienu kuģi dienā? Kaut arī lēmumu par nozvejas kvotu sadalījumu starp lieliem un maziem kuģiem pieņem AK valdība, vai Komisija atzīst vietējo un tradicionālo nozīmību mazajām flotēm, no kurām dažas ir saņēmušas balvas par ilgtspējību? Vai Komisija uzskata, ka Eiropā jādara vairāk, lai tās aizsargātu? Ja tā, tad kā?

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Es vēlētos pateikt cieņīgai deputātei S. Bowles par jautājumu, kas dod man iespēju paust Komisijas viedokli attiecībā uz svarīgo jautājumu par mazajiem kuģiem.

Es esmu informēts par to, ka ir izveidota asociācija, kas sapulcina kopā īpašniekus kuģiem, kuru garums ir mazāks par 10 metriem Apvienotās Karalistes flotē. Es arī apzinos, ka zemās mencu nozvejas kvotas piešķiršana ir šīs asociācijas izveides pamatā, jo Apvienotās Karalistes mencu nozvejas kvotas iedalījums šai flotes daļai ir tikai 3 % no kopējā daudzuma, neskatot uz to, ka relatīvā nozvejas iespēja šai flotes daļai var būt būtiski lielāka.

Kā jūs pareizi norādījāt savā jautājumā, dalībvalstu, šajā gadījumā Apvienotās Karalistes, pienākums ir sadalīt zvejniecības iespējas savu kuģu starpā. Turklāt es gribētu piebilst, ka dalībvalstu pienākums ir arī pielāgot flotes lielumu pieejamajām zvejniecības iespējām gan attiecībā uz maziem, gan lieliem kuģiem.

Ļaujiet man uzsvērt, ka Komisija tiešām atzīst īpašos apstākļus mazajām flotēm, precīzāk, kuģiem, kuru garums nepārsniedz 12 metrus un kuri neizmanto velkamus zvejas rīkus. Šai flotes daļai Eiropas Zivsaimniecības fonds nodrošina ļoti labvēlīgu finanšu sistēmu, kas ļauj dalībvalstīm pieņemt pasākumus, lai to aizsargātu.

Tomēr es gribētu norādīt, ka, pamatojoties uz manā rīcībā esošo informāciju par kuģiem, kuru garums ir līdz 10 metriem Apvienotajā Karalistē, ir pazīmes, ka šī flotes nozare pēdējā laikā ir attīstījusi tādu nozvejas jaudu, kas ir krietni lielāka par tām zvejniecības iespējām, kādas tai tradicionāli tika piešķirtas. Šīs problēmas risinājums ir Apvienotās Karalistes iestāžu rokās.

Sharon Bowles (ALDE). - Es domāju, ka daudz kas no tā varbūt saskan ar manām aizdomām. Bet varbūt jūs varētu atrisināt vēl vienu manu mazu problēmu. Ik pa laikam man patiesībā ir teikts, ka mencas, kas uzturas Lamanša šaurumā, netiek oficiāli atzītas par vietējiem krājumiem.

Ja tā tas ir, tad Anglijas dienvidaustrumu krasta zvejnieki kļūs pat vēl vairāk aizkaitināti par to, ka viņiem ir teikts, ka viņi nevar zvejot mencas, kuru teorētiski nav, kaut arī patiesībā krājumi tur ir diezgan bagātīgi.

Vai jūs man varētu atrisināt šo jautājumu un informēt, cik lielā mērā mencu suga Lamanša šaurumā ir ņemta vērā pēdējos ES statistikas datos? Es saprotu, ka jūs varbūt vēl nevarat sniegt visu šo informāciju, tādēļ es pieņemšu rakstisku atbildi, ja nepieciešams.

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Manā rīcībā nav skaitļu, bet es noteikti tos atradīšu un sniegtu jums rakstisku informāciju.

Attiecībā uz mencām es gribētu uzsvērt, ka mēs pašlaik no jauna izskatām mencu atjaunošanas plānu, kas aptver lielu jūras daļu apkārt Apvienotajai Karalistei.

Es iesniedzu priekšlikumu jaunam mencu atjaunošanas plānam Padomē pagājušajā nedēļā, kad mēs sākotnēji apmainījāmies viedokļiem par plānu, kurā ir paredzēts iekļaut arī Īrijas jūru.

Tātad mēs turpmāk paplašinām mencu atjaunošanas plāna platību. Tomēr mēs mēģinām to precīzāk pieskaņot, lai tas jūtīgāk reaģētu attiecībā uz konkrētām reālām situācijām dažādos ūdeņos, tātad, ja Kopienas ūdeņos ir īpaša teritorija, kurā mencu krājumi ir lielāki, noteikti pasākumi var tikt veikti. Citās teritorijās, kur mencu krājumi ir daudz sliktākā stāvoklī, acīmredzami ir vajadzīgi stingrāki pasākumi, lai dotu iespēju krājumiem atjaunoties.

Vispār mencu krājumi ir ļoti sliktā stāvoklī. Es domāju, ka tie ir vieni no vissliktākajiem mirstības ziņā, un tādēļ ir vajadzīgi ļoti stingri pasākumi, lai dotu iespēju šiem ļoti vērtīgajiem krājumiem atjaunoties.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 66, ko iesniedza **Seán Ó Neachtain** (H-0183/08)

Temats: Eksploatācijas pārtraukšanas programma vienai trešdaļai no Īrijas sīgu nozares.

Vai Komisija var nākt klajā ar visaptverošu paziņojumu, iezīmējot to, kā attīstās eksploatācijas pārtraukšanas programma vienai trešdaļai no sīgu nozares Īrijā EUR 60 miljonu vērtībā?

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties cienījamam deputātam S. Ó Neachtain par viņa jautājumu, kas dod man iespēju pievērsties jautājumam par zvejniecības kuģu eksploatācijas pārtraukšanu.

Vēstulē, kas datēta ar 2007. gada 6. augustu, Īrijas iestādes paziņoja Komisijai par valsts atbalsta shēmu „Zvejas intensitātes pielāgošana”. Šī shēma paredz eksploatācijas pārtraukšanu kuģiem, kas reģistrēti Īrijas flotes, daudzfunkcionālajā vai rāmju traļa segmentā un kuru mērķis ir galvenokārt sīgu krājumi, lai gan ietverti ir arī kuģi, kuru mērķis ir pelaģisko sugu un čaulgliemju krājumi. Kopējais valsts budžets šai shēmai ir EUR 66 miljoni. Komisija apstiprināja minēto shēmu saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem 2007. gada 13. novembrī. Īrijas shēma paredz, ka valsts atbalsts var tikt piešķirts līdz 2009. gada 1. oktobrim. Tomēr saskaņā ar Īrijas iestādēm pieteikumu iesniegšanas beigu termiņš saskaņā ar shēmu ir 2008. gada 30. aprīlis, pēc šī termiņa pieteikšanās līmenis shēmai būs skaidrāks.

Komisija atzinīgi vērtē to iniciatīvu, ko Īrija ir uzņēmusies, lai mēģinātu samazināt savas zvejas flotes jaudu ar mērķi samazināt spiedienu uz pašreizējiem zivju krājumiem. Zvejas jaudas piemērošana zvejniecības iespējām ir kopējās zivsaimniecības politikas galvenais pīlārs. Turklāt Īrijas shēma piešķir prioritāti to kuģu eksploatācijas pārtraukšanai, kuru mērķis ir jūtīgie sīgu krājumi, dodot iespēju kuģu īpašniekiem, kas jau saskaras ar samazinātām kvotām, augstākām degvielas izmaksām utt., atstāt šo jomu. Palikušajiem zvejniecības darbiniekiem būtu jāsaņem labums no pievilcīgākiem ieņēmumiem.

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties komisāram par viņa atbildi, un es piekritu, ka ir un bija vajadzība pārtraukt eksploatēt kuģus zivju nepietiekamā daudzuma dēļ.

Tomēr es gribētu jautāt komisāram, vai Komisijai ir kādi plāni vai priekšlikumi, kas nodrošinās iespēju tiem zvejniecības nozares darbiniekiem, kas ir zaudējuši savas darbavietas, atrast citu karjeru un pēc iespējas palikt līdzīgā darba jomā? Šiem cilvēkiem, kas ir pavadījuši savu dzīvi pie jūras, ir mazas cerības nodrošināt nodarbinātību citā nozarē.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Attiecībā uz eksploatācijas pārtraukšanai paredzēto kuģu apkalpes locekļiem es vispirmām kārtām gribētu teikt, ka Eiropas Zivsaimniecības fonds pieļauj palīdzību darbības izbeigšanai, kas saistīta ar eksploatācijas pārtraukšanu. Tomēr tas atkarīgs no attiecīgās dalībvalsts, vai šis izdevumu postenis tiek iekļauts tās darbības programmā Eiropas Zivsaimniecības fondam. Es saprotu, ka Īrija uzskata, ka valsts labuma saņemšanas shēma nodrošina kompensācijas apkalpēm.

Ņemot vērā iepriekš teikto, neatkarīgi no darbības izbeigšanas, kas saistīta ar eksploatācijas pārtraukšanu, Eiropas Zivsaimniecības fonds (EZF) arī nodrošina sociālekonomiskās kompensācijas, dažādošanas, pārkvalifikācijas un priekšlaicīgas pensionēšanās iespēju. Tādēļ ir iespējams nodrošināt palīdzību saskaņā ar Eiropas Zivsaimniecības fondu, lai pārkvalificētu apkalpi uz citām, bet tomēr saistītām jomām, sniedzot dažādošanas iespējas, kā arī meklēt alternatīvas darbavietas citās jomās. Vēlreiz es gribētu uzsvērt, ka dalībvalstīm ir jāizstrādā darbības programma.

Komisija apstiprinās darbības programmu, ja tā atbilst Eiropas Zivsaimniecības fonda parametriem, bet patiesās prioritātes, patiesās teritorijas, kas ir noteiktas, ir atkarīgas no attiecīgās dalībvalsts. Komisijai nav tiesības uzstāt, ka dalībvalstīm ir jāizvēlas par labu vienai vai otrai. Ja vien šīs prioritātes saskan ar Eiropas Zivsaimniecības fonda uzdevumiem vai mērķiem, tad mēs tam piekrītam.

Priekšsēdētājs. – Tā kā autors nepiedalās, jautājums Nr. 67 tiek svītrots.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 68, ko iesniedza **Ioannis Gklavakis** (H-0221/08)

Temats: Kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu nopietni pārkāpumi 2005. gadā

Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1447/1999⁽²⁾ dalībvalstīm ir jāiesniedz Komisijai ikgadēji ziņojumi par jebkādiem kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) noteikumu pārkāpumiem un attiecīgiem noteiktiem naudas sodiem. Nesen Komisija publicēja sesto ziņojumu par kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu nopietniem pārkāpumiem (COM(2007)0448).

Ziņojumā publicētie dati atklāja, ka pārkāpumu skaits aug, jo noteiktie naudas sodi visā ES samazinās. Konkrēti 2005. gadā tika atzīmēti pārkāpumi par 8,1 % vairāk, un sankciju līmenis samazinājās līdz gandrīz 45 % salīdzinājumā ar 2004. gadu. Nozīmīgas atšķirības ir arī starp dalībvalstīm attiecībā uz apstākļiem, kādos naudas sodi tiek uzlikti, un uz naudas sodu līmeni.

Vai Komisija var pateikt, vai sankciju noteikšanas dažādās valsts sistēmas garantē vienlīdzīgu konkurenci starp Eiropas zvejniekiem? Vai Komisija uzskata, ka būtu piemēroti izveidot saskaņotu sistēmu sankciju noteikšanai par KZP noteikumu nopietniem pārkāpumiem. Kā var stiprināt zvejnieku pārliecību, ka KZP noteikumi tiek piemēroti vienlīdzīgi, lai viņi ievērotu noteikumus par zivju krājumu saglabāšanu?

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Es gribētu pateikties cienījamam deputātam *I. Gklavakis* par svarīgo jautājumu, ko viņš ir uzdevis, sniedzot man iespēju izteikt savu viedokli par šo nozīmīgo jautājumu, kā arī skart tēmu par reformu, kas tiek gatavota šajā jomā.

Es esmu informēts par būtiskām atšķirībām attiecībā uz dalībvalstu noteiktajām sankcijām par nopietniem pārkāpumiem, un tas noved pie pastāvīgiem trūkumiem pašreizējā kontroles sistēmā.

Kā jūs pareizi norādījāt savā jautājumā, dalībvalstu noteiktie sodi ir nepietiekami bargi, tie nenodrošina īstu stimulu noteikumu ievērošanai. Šeit ir piemērs: naudas sodu vidējais lielums Eiropas Savienībā 2005. gadā bija mazāks par EUR 2 000, naudas sodu lielumi bija no EUR 98 dažās dalībvalstīs līdz EUR 8 876 citās dalībvalstīs.

Ļaujiet man uzsvērt, ka saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem valsts iestāžu kompetencē ir nodrošināt to, ka katram kopējās zivsaimniecības politikas nopietnam pārkāpumam tiek noteiktas atbilstīgas turpmākās procedūras un, ja tas ir vajadzīgs, preventīvs sods. Tieši dalībvalstis ir tās, kam ir galvenais pienākums un rīcības brīvība, lai noteiktu summas un piemērotu sankcijas par kopējās zivsaimniecības politikas nopietniem pārkāpumiem. Komisija var tikai pārraudzīt un novērtēt šo procesu.

Ņemot vērā iepriekš teikto, es gribētu jūs informēt, ka, pamatojoties uz analīzi par dalībvalstu ikgadējiem nopietnu pārkāpumu ziņojumiem pēdējo gadu laikā un sevišķi par Revīzijas palātas ziņojumu Nr. 7/2007, Komisija ir nolēmusi sākt kopējās zivsaimniecības politikas kontroles sistēmas reformu, paredzot sankciju harmonizēšanu Kopienas līmenī līdzās ar nopietnu pārkāpumu skaidrāku noteikšanu, lai garantētu vienotību un pārredzamību.

Es esmu pārliecināts, ka šis jaunais kontroles režīms, kas būs vienkāršāks un efektīvāks, nodrošinās vienlīdzīgus konkurences apstākļus Kopienas zvejnieku starpā, stiprinot kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu un paplašinot atbilstības kultūru.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es esmu īpaši gandarīts par jūsu atbildi. Man ir prieks, ka mums būs vienota pieeja visās ES dalībvalstīs. Es tikai ceru, ka tas tiks piemērots visām nozarēm. Es ceru, ka jūs turpināsiet īstenot šo principu. Ļaujiet man uzsvērt vēl vienu lietu: jo mazāki kļūst jūras zivju krājumi, jo stingrākiem mums jābūt, citādi nākotne būs ļoti drūma.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Es gribētu pateikties *I. Gklavakis* par viņa komentāriem.

(2) OV L 167, 2.7.1999., 5. lpp.

Es gribētu aicināt Parlamenta deputātus atbalstīt Komisiju šajā kampaņā, lai mēģinātu izveidot sankciju režīma harmonizēšanas pasākumu.

Es tikai pagājušonedēļ pirmoreiz apmainījos ar viedokļiem Padomē par saistītu jomu, proti, cīņu pret nelikumīgu, neziņotu un neregulētu zvejniecību. *IEU* priekšlikumā mēs mēģinām harmonizēt noteikumus, tā sakot, sankciju režīmu. Kaut arī visas dalībvalstis vienprātīgi piekrīt, ka mums efektīvi ir jācīnās pret nelikumīgu zvejniecību, kad tika apspriestas detaļas par priekšlikuma apjomu, par sankciju saskaņošanu un par to, kā mēs varam sekot, lai kontrolētu nelikumīgi apstrādātu zivju produktu ieviešanu, manuprāt, gandrīz vienprātīgi tika meklētas problēmas saistībā ar mūsu priekšlikumu.

Acīmredzot es izskatīšu šo jautājumu ar dalībvalstīm turpmākajos mēnešos. Es paredzu, ka tad, kad mēs nonāksim pie kopējās kontroles regulēšanas, kas arī ietver *IEU*, runa būs daudz skarbāka. Es ceru, ka Parlaments pilnībā atbalstīs šo priekšlikumu ziņojumā, ko tas ir nodomājis izstrādāt par jauno kontroles priekšlikumu, ko es, cerams, vēlāk šogad iesniegšu kolēģijai pieņemšanai.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 69 tiks atbildēts rakstiski. Jautājums Nr. 70, ko iesniedza **Giovanna Corda** (H-0157/08)

Temats: Infekciozā katarālā drudža attīstība Ziemeļeiropā

Divu Beļģijas universitāšu nesen veiktais pētījums norāda uz augsto riska pakāpi, ka infekciozais katarālais drudzis varētu kļūt endēmisks Ziemeļeiropā. Tā kā infekciozā katarālā drudža izplatīšanās ir saistīta ar vīrusa pārnēsātāju kustību un vīrusa celma pastiprināšanos, vai mums nekavējoties nevajadzētu sākt ārkārtas pasākumus, lai aizsteigtos priekšā slimības attīstībai.

Turklāt, tā kā to liellopu un aitu ganāmpulku kopējais skaits, kurus ir skārusi slimība, ir palielinājies no 695 ganāmpulkiem 2006. gadā līdz 6 857 ganāmpulkiem 2007. gadā Beļģijā vien, vai Komisija paziņotu, kādus pasākumus tā gatavojas ieviest pretvīrusu ārstēšanas attīstībai, vakcinēšanas kampaņām un iepriekšminētā finansēšanai?

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Es pateicos cienījamai deputātei par jautājumu. Es teiktu, ka Komisija ir labi informēta par nepieredzēto situāciju, ko izraisījusi infekciozā katarālā drudža izplatīšanās vairākās dalībvalstīs pēdējos gados, un tā aktīvi cenšas apkarot šo slimību.

Pagājušajā janvārī Komisijas organizētā konferencē par infekciozā katarālā drudža vakcināciju skaidri iezīmējās, ka vakcinācija ir galvenais, visefektīvākais veterinārais pasākums, lai apkarotu infekciozo katarālo drudzi. Lai sasniegtu Eiropas Savienības saskaņotu pieeju, Komisija ātri izstrādāja pamatnostādnes un kritērijus vakcinācijas plāniem, atstājot dalībvalstīm vajadzīgo elastību, lai pieņemtu vakcinācijas stratēģiju konkrētā situācijā katrā dalībvalstī.

Tad Komisija novērtēja dalībvalstu iesniegtos plānus, apstiprināja tos un nodrošināja pirmo finanšu iemaksu līdz EUR 64 miljoniem no EUR 130 miljoniem, kas paredzēti visam veicamajam uzdevumam kopumā. Visas šīs darbības parāda to, kādu svarīgu nozīmi Komisija piešķir vakcinācijai.

Kopiena arī atbalsta vairākās infekciozā katarālā drudža pētniecības programmas. Saskaņā ar piekto un sesto pamatprogrammu divi īpaši projekti bija veltīti drošas, iedarbīgas infekciozā katarālā drudža vakcinācijas stratēģijas attīstībai. ES ieguldījums bija attiecīgi EUR 1.7 miljoni un EUR 804 000. Šie pasākumi turpināsies septītajā pamatprogrammā. Tomēr pašlaik zinātnieki neuzskata, ka pretvīrusa ārstēšanas attīstība efektīvi samazinātu zaudējumus, ko izraisījusi šī slimība.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Komisāre, vispirmām kārtām es zinu, ka esmu pirmā, kas jums šodien uzdod mutisku jautājumu. Es ceru, ka jūs esat tikpat iepriecināta, cik es esmu, atrodoties šodien šajā palātā. Es tikai gribēju izdarīt īsu atkāpi.

Jūs esat sniegusi mums plašu informāciju, tomēr saskaņā ar nesen apkopotajiem datiem Beniluksa valstīs un Vācijā ar drudzi inficēto ganāmpulku skaits ir palielinājies 25 reizes gadā, un tas ir būtiski.

Es gribētu pieminēt situāciju Beļģijā, jo acīmredzami tā ir vieta, kur es strādāju. Gandrīz 7 000 ganāmpulkus ir skārusi infekcija. Tādēļ tas ļoti nozīmīgi ietekmē zemniekus finansiāli.

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Mēs uzskatām, ka šī slimība izplatīsies visā Eiropā 2008. gadā. Tādēļ Komisija veic ļoti stingrus pasākumus, lai apturētu slimības izplatīšanos, un, kā es jau teicu, labākais veids, kā to apkarot, ir vakcinācija. Mēs esam izdevuši un izdodam diezgan daudz naudas, lai palīdzētu dalībvalstīm attiecībā uz vakcīnām un vakcināciju.

James Nicholson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu teikt komisārei: infekciozais katarālais drudzis ir ātri izplatījies visā Eiropas Savienībā, un jūs teicāt, ka vakcinācija ir labākais veids, bet vai Komisija, pat šajā posmā, neuzskatītu, ka ikvienā teritorijā, ko līdz šim šī slimība nav skārusi, būtu atļauts aizliegt dzīvnieku ieviešanu savā reģionā vai teritorijā, ja ir pierādīts, ka ganāmpulkam ir šī slimība – kur tas ir ticis apstiprināts? Tā noteikti būtu saprātīga rīcība, ja cilvēki pat brīvprātīgi neievestu no teritorijas, kuru ir skārusi infekcija, reģionā, kas nav skarts, jo vīruss izplatās ātri. Jūs sakāt, ka tas ir neizbēgami, bet es domāju, ka mums tas ir jādara.

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Kā jūs zināt, mēs esam veikuši pasākumus. Mums ir Itālijas un Francijas, kā arī Portugāles piemēri, kur ir veikti daudzpusēji pasākumi, lai novērstu slimības skarto dzīvnieku ieviešanu. Papildu pasākumu rezultātā abas valstis tagad atceļ daudzpusējos pasākumus, ko tās ir veikušas iepriekš. Mēs cieši vērojam situāciju un veiksīm turpmākus pasākumus, ja mēs uzskatīsim, ka tā jādara.

Priekšsēdētājs. – Tā kā turpmākie jautājumi attiecas uz vienu un to pašu tematu, tie tiks izskatīti kopā: Jautājums Nr. 71, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0164/08)

Temats: Brazīlijas liellopu gaļa

Kādas ir pašreizējās prasības attiecībā uz Brazīlijas liellopu gaļas ieviešanu Eiropas Savienībā?

Jautājums Nr. 72, ko iesniedza **Brian Crowley** (H-0177/08)

Temats: Brazīlijas liellopu gaļa

Vai Komisija var nākt klajā ar visaptverošu paziņojumu, kurā noteikta pašreizējā nostāja attiecībā uz nozīmīgiem ierobežojumiem Brazīlijas liellopu gaļas ieviešanai Eiropas Savienībā?

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Kā jūs zināt, Eiropas Savienībai daudzus gadus ir bijusi ļoti efektīva ieviešanas politika par liellopu gaļu, ko ievēd no Brazīlijas.

Eiropas Savienībai paredzēto Brazīlijas liellopu gaļu ir atļauts ievest tikai no teritorijām, par kurām uzskata, ka tās ir brīvas no mutes un nagu sērgas. Pašlaik šīs teritorijas atrodas sešos Brazīlijas štatos: *Espírito Santo*, *Goijs*, *Mato Grosso*, *Minas Gerais*, *Rio Grande do Sul* un *Santa Catarina*.

Liellopiem, kuru gaļa ir paredzēta ES tirgum, ir jābūt palikušiem atļautajā teritorijā vismaz 90 dienu ilgu uzturēšanās laiku. Turklāt ir noteikts vismaz 40 dienu uzturēšanās laiks saimniecībā pirms nokaušanas.

Lopkautuvē liellopi nevar nonākt saskarsmē ar citiem dzīvniekiem, kas neatbilst iepriekš minētajiem nosacījumiem, un tiem ir jāveic pirmsnāves pārbaude, kurā slimības klīniskās pazīmes nedrīkst parādīties 24 stundu laikā pirms nokaušanas.

Tikai svaiga liellopu gaļa var tikt eksportēta uz Eiropas Savienību, un pašai liellopu gaļai ir jābūt atdalītai no kauliem un izturētai, lai nodrošinātu mutes un nagu sērgas vīrusa dezaktivāciju, ja tas tomēr būtu gaļā, neskatoties uz visiem iepriekš minētajiem pasākumiem.

Tomēr Komisijas pārbaude 2007. gada novembrī atklāja nopietnus neatbilstības gadījumus attiecībā uz saimniecību reģistrāciju, dzīvnieku identifikāciju un pārvietošanās kontroli, un iepriekšējo saistību par attiecīgu korektīvo pasākumu veikšanu neievērošanu no Brazīlijas puses.

Tādēļ Komisija šī gada janvārī pieņēma pasākumus, kas ierobežoja Brazīlijas liellopu gaļas ieviešanu, atļaujot ievest tikai no saimniecībām, kas atbilst vairākām papildu prasībām. Šīs papildu prasības ietver visu dzīvnieku pilnu identifikāciju un reģistrāciju Brazīlijas valsts liellopu sistēmā. Turklāt saimniecības ir aktīvi jākontrolē Brazīlijas veterinārajiem dienestiem un regulāri jāpārbauda Brazīlijas iestādēm.

Marian Harkin (ALDE). - Es arī izsaku atzinību komisārei.

Varbūt mans jautājums ir mazliet neobjektīvs, jo tam ir vēsturiska perspektīva. Bet no jūsu priekšteča, komisāra *M. Kyprianou* es saņēmu atbildi attiecībā uz pārtikas un veterināro ziņojumu apmēram pirms sešiem mēnešiem. Viņa atbilde bija, ka ziņojuma sākotnējie secinājumi nepamato tūlītēju ES politikas maiņu attiecībā uz Brazīliju. Burtiski divus vai trīs mēnešus pirms aizlieguma noteikšanas pārtikas un veterinārās nozares amatpersonas neatlaidīgi apgalvoja Lauksaimniecības komitejā un citur, ka problēmas patiešām nebija nozīmīgas. Tomēr divu vai trīs mēnešu laikā, aizliegums tika noteikts, un tagad mēs ievēdam no saimniecībām, kuru daudzums ir 1 % no sākotnējā.

Mans jautājums ir: vai bija vajadzīgs Īrijas Zemnieku asociācijas ziņojums, lai mudinātu Pārtikas un veterināro biroju daudz ciešāk pievērsties situācijai, un vai tas bija vajadzīgs, lai liktu Komisijai rīkoties?

Brian Crowley (UEN). - Es gribētu pateikt komisārei par viņas atbildi un izteikt atzinību par viņas pirmo uzstāšanos jautājumu izskatīšanas laikā Eiropas Parlamentā. Acīmredzami jūs esat ļoti nodarbināta un iepriecināta par atsaucību, ko jūs saņemat.

Mans papildinājums attiecas uz to, ka jūsu uzklaušanās Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā jūs izteicāt viedokli, ka pārtikas drošība pieder pie mūsu galvenajām bažām, bet mums arī jābūt godīgiem pret mūsu tirdzniecības partneriem.

Tomēr es uzskatu, ka mums ir jābūt godīgiem ne tikai pret noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas zemniekiem un pārtikas ražotājiem, bet arī uz tiem, kas ievēd Eiropas Savienībā, un ir jāpiemēro tie paši noteikumi. Kā mēs garantēsim, ka pārtikas piegāde ir droša un atbilst tiem pašiem standartiem, ar kādiem ir jāsaskaras Eiropas ražotājiem, jo sevišķi attiecībā uz liellopu gaļu no Brazīlijas?

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Trūkumi attiecībā uz ES prasībām veselības jomā atklājās Komisijas misijas laikā Brazīlijā. Dažiem no šiem trūkumiem Brazīlijas iestādes bija pievērsušās pašas.

Tomēr 2007. gada novembra misijas laikā tika atklāti neatbilstības gadījumi, it īpaši saistībā ar saimniecību reģistrēšanu, dzīvnieku identifikāciju un pārvietošanās kontroli, kā arī atklājās to iepriekšējo saistību neievērošana, kas attiecas uz korektīviem pasākumiem.

Pēc tam, kā es jau teicu, tika pieņemtas papildu prasības, un pašlaik mēs pārliecināties, vai Brazīlija savas saistības patiešām ievēro. Pašlaik Komisijas eksperti piedāvā praktisko apmācību pašiem inspektoriem, bet viņi arī nodrošina, ka apmācītie inspektori ir zemnieku saimniecībās un savukārt apmāca savus pašu cilvēkus, tādējādi katrai dalībvalstij, kas ievēd liellopu gaļu no Brazīlijas, ir garantijas, ka tur ir labi apmācīti cilvēki, lai uzraudzītu mūsu prasību un noteikumu stingru ievērošanu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Esiet sveicināta, komisāre! Jūsu pēdējais paziņojums mani mazliet sarauca, jo Īrijas zemnieku, Eiropas zemnieku pieredze, kad tos ir apmeklējuši Komisijas inspektori, ir tāda, ka šie apmeklējumi ir nevis liela palīdzība, bet pārbaude un kontrole. Man radās iespaids, ka mūsu amatpersonas Komisijas līmenī ir sadēvējušās rokās ar brazīliešiem un palīdz tiem izpildīt standartus. Es vēlētos, lai tas pats notiktu arī attiecībā uz mūsu pašu ražotājiem.

Mans otrais jautājums ir: kādus pasākumus Brazīlija veic, lai uzlabotu ražību, un vai jūs varat paredzēt, kad notiks tas, ko, es esmu pārliecināta, brazīlieši vēlas, proti, atgriešanās pie tā liellopu gaļas daudzuma, kādu viņi iepriekš sūtīja uz Eiropu? Es zinu, ka jūs tikko esat sākusi šo darbu, bet vai jūs uzskatāt, ka viņu standarti, ja kādreiz viņi tos sasniegs, ir vienlīdzīgi ar mūsējiem, ņemot vērā, ka tie prasa tikai 90 dienas un 40 dienas? Mēs pieliekam birkas no dzimšanas līdz pat nokaušanai.

Elspeth Attwooll (ALDE). - Es arī izsaku atzinību, komisāre. Ņemot vērā to, ko jūs teicāt par pēdējo Pārtikas un veterinārā biroja ziņojumu un par problēmām saistībā ar nepaziņotiem slimības uzliesmojumiem, kad galvenie trūkumi ir noteikti izsekojamībā un identifikācijā – patiešām sistēmas kļūdas – un to, ka Brazīlijas iestādes, neskatoties uz jūsu īstenotajiem jaunajiem pasākumiem, nevar sniegt garantijas, tas noteikti šķiet maz ticams, ka reģionalizācijas politika mutes un nagu sērgas kontrolei Brazīlijā darbojas un ka tās darbība pat vispār ir iespējama? Vai tas nav maz ticams, komisāre?

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Vispirmām kārtām es gribētu apliecināt jums, ka prasības, kuras mēs nosakām ir vienlīdzīgas ar tām, kas noteiktas izvedamajiem produktiem, un Komisijas amatpersonas tagad varbūt apmāca cilvēkus pēc viņu pieprasījuma, lai īstenotu pareizās kontroles un noteikumus, bet es esmu pārliecināta, ka viņi neatteiksies sniegt palīdzību mūsu cilvēkiem. Mēs cenšamies būt taisnīgi, un es esmu pārliecināta, ka galvenā prasība ir mūsu produktu drošība. Reģionalizācija ir piemērota tādā pašā veidā Brazīlijā kā Eiropas Savienībā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 73, ko iesniedza **Avril Doyle** (H-0166/08)

Temats: Priekšlikums par veselības aprūpi

Lūdzu, vai Komisija varētu izskaidrot priekšlikuma projekta par pārrobežu veselības aprūpi publicēšanas kavēšanos, ņemot vērā politisko prasību izstrādāt tiesību aktus saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas spriedumiem šajā jomā un doto solījumu, kad veselības aprūpe netika iekļauta Pakalpojumu direktīvā (2006/123/EK⁽³⁾)?

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Godājamie deputāti, Komisijai ir nodoms reaģēt uz Parlamenta un Padomes lēmumu par veselības aprūpes pakalpojumu neiekļaušanu Pakalpojumu direktīvā 2006. gadā, lai tie būtu jāizskata atsevišķi.

Tas ir Komisijas nodoms iesniegt priekšlikumu, kas kodificēs Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumus šajā jomā, tādējādi noskaidrojot pacientu tiesības pārrobežu veselības aprūpes nodrošināšanā, un ierosināt papildu pasākumus, lai nodrošinātu augstas kvalitātes pārrobežu veselības aprūpes pieejamību.

Zināmas bažas, kas tika paustas par šīs lietas dažādiem aspektiem pēdējo dažu mēnešu laikā, izraisīja turpmākas pārdomas un konsultācijas. Tomēr priekšlikuma projekts direktīvai par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ir tagad nodots izskatīšanai, lai to pieņemtu kolēģija pirms 2008. gada jūnija beigām.

Mūsu mērķis ir izvirzīt priekšlikumu ar maksimālo uzdevumu palīdzēt pilsoņiem izmantot savas tiesības, kuras tiem ir piešķīrusi Eiropas Kopienu Tiesa, nevis radīt vēl vairāk problēmu. Šis priekšlikums koncentrēsies uz pacientu tiesībām un plašāku piekļuvi veselības aprūpei. Priekšlikums būs daļa no sociālās paketes, ko ir jāsāk izstrādāt sadarbībā ar komisāru V. Špidla, veicinot piekļuvi, izvēli un solidaritāti visiem ES pilsoņiem.

Pacienti būs galvenais uzsvars šajā iniciatīvā, un tas ir saskaņā ar Komisijas nozīmīgo, uz pilsoņiem orientēto pieeju.

Priekšlikums neradīs jaunas finanšu tiesības pacientiem. Pacientu tiesības, ko noteikusi Tiesa, ir saistītas ar finanšu tiesībām, ko jau ir noteikušas dalībvalstis. Šis priekšlikums vienkārši izveido pamatu, lai pacienti efektīvi izmantotu šīs tiesības ar lielāku juridisko noteiktību, pārredzamību un uzlabotu paredzamību.

Visbeidzot, minētais priekšlikums arī izveidos tiesisko un administratīvo pamatu uzlabotai un atjaunotai sadarbībai dalībvalstu starpā dažās uz nākotni vērstās, ar veselības aprūpi saistītās jomās, kurās ES pievienotajai vērtībai un sinerģijai būs, cerams, izšķiroša nozīme.

Avril Doyle (PPE-DE). - Es pievienojos sveicieniem komisārei A. Vassiliou šeit viņas pirmajā jautājumā saņemšanas dienā. Ir patīkami, ka viņa ir pie mums. Paldies par jūsu atbildi.

Veselības aprūpe tika izņemta no Pakalpojumu direktīvas sākotnēji ļoti labu iemeslu dēļ, proti, mēs gribējām veselības pakalpojumu direktīvu. Mēs jau esam gaidījuši daudz par ilgu. Man nav pietiekoši skaidrs, ko nozīmē šī pārbīdīšana Komisijā no viena galda uz otru. Vai tās ir bažas par pārmērīgu privatizāciju? Vai tās ir bažas par to, ka mēs varētu negatīvi ietekmēt veselības pakalpojumus dalībvalstīs? Šajā jomā jau ir svarīgas pretrunas pilnvaru apjomā un atšķirības standartos, un saskaņā ar vienoto tirgu pacientiem ir tiesības, kā ir lēmusi EKT, ceļot, lai saņemtu ārstēšanu, ja viņi nevar saņemt saprātīgu piekļuvi ārstēšanai savā dalībvalstī. Kas tieši ir izraisījis termiņa kavēšanu, komisāre?

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Jūs varbūt nevarat pievērsties šim jautājumam tūlīt, bet varbūt jūs varētu vēlāk pie manis atgriezties.

Ir daži komentāri saistībā ar Lisabonas līgumu par pretenzijām, ko izvirzīja „nē” kampaņa Īrijā, proti, ka Līgums stimulēs veselības aprūpes privatizāciju un pakalpojumu tirdzniecību. Es atzinīgi vērtētu to, ja jūs atgrieztos pie manis ar skaidrojumu par šo punktu.

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Vienīgais, ko es pašreiz varu teikt, ir, lai mēs koncentrētu visu savu apņēmību virzībai uz priekšu. Nerunāsim par pagātni. Ir lēmums, un es jums apliecinu, ka jūnijā mums būs priekšlikums kolēģijas priekšā. Lūdzu, pieņemiet no manis to, ka mēs jūnijā virzīsimies uz priekšu.

Attiecībā uz privatizāciju ir lielas bažas, bet mana atbilde ir, ka šīs bažas ir nepamatotas. Priekšlikums koncentrējas uz pacientu vajadzībām. Tas nodrošina, ka, ja pacienti ceļo, lai saņemtu aprūpi, tā ir droša un

(3) OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

augstas kvalitātes aprūpe. Tas arī noskaidro, pie kādiem nosacījumiem pilsoņi var saņemt pārrobežu veselības aprūpi, ko atmaksā viņu valsts veselības sistēma vai veselības aprūpes nodrošinātājs, un kad viņi nevar. Šie atmaksāšanas nosacījumi nav jauni, bet ir Eiropas Kopieniu Tiesas nolēmumu kodifikācija.

Šis priekšlikums nerada iespējas saņemt tādu veselības aprūpi ārzemēs, kāda nav jau noteikta Tiesas nolēmumos. Šis priekšlikums tiecas nodrošināt, ka pārrobežu veselības aprūpe notiek skaidrā sistēmā, kas domāta drošai, augstas kvalitātes un efektīvai veselības aprūpei visā Eiropas Savienībā. Mērķis ir nodrošināt skaidru sistēmu.

Priekšsēdētājs. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Priekšsēdētājs. – Līdz ar to jautājumu izskatīšanas laiks ir noslēdzies.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.00 un atsāka darbu plkst. 21.00)

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

priekšsēdētāja vietnieks

15. ENDirektīvas par darbinieku norīkošanu īstenošana atbilstoši Kopieniu Tiesas spriedumiem (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu īstenošanu pēc Kopieniu Tiesas spriedumiem. Šis ir svarīgs jautājums, un tas ir radījis pamatu daudziem pārpratumiem un galvenokārt dažādām tenkām un bažām vairākās mūsu valstīs. Un tādēļ mēs turpināsim sekot šīm debatēm ar lielu interesi, un jo īpaši tam, ko Komisijas vārdā teiks V. Špidla kungs.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija 2007. gada jūnija paziņojumā „Darba ņēmēju norīkošana darbā pakalpojumu sniegšanas jomā – izmantojot priekšrocības un iespējas un nodrošinot darba ņēmēju aizsardzību” norādīja uz vairākiem trūkumiem Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu īstenošanā un pārrobežu izpildē.

Toreiz mēs secinājām, ka šīs problēmas var atrisināt vienīgi tad, ja dalībvalstis paātrina savstarpējo sadarbību un it īpaši, ja tās izpilda savas saistības attiecībā uz sadarbību administratīvā jomā un informācijas pieejamību, kā tas noteikts direktīvā.

Pareiza un efektīva īstenošana un izpilde ir norīkoto darba ņēmēju tiesību aizsardzības pamatelementi, savukārt nepietiekama izpilde vājina spēkā esošās Kopienas direktīvas šajā jomā.

Tā rezultātā šī gada 3. aprīlī Komisija pieņēma ieteikumus par labāku sadarbību, lai novērstu esošās direktīvas piemērošanas, īstenošanas un izpildes nepilnības. Ieteikumos galvenā uzmanība bija pievērsta labākai informācijas apmaiņai, piekļuves informācijai un labākās prakses apmaiņas uzlabošanai.

Tādēļ labākas administratīvās sadarbības rezultātā praksē ir jāpalielinās darba apstākļu aizsardzībai, jāsamazinās administratīvajam slogam uzņēmumiem, jāpadara efektīvāka uzraudzība pār esošajām saistībām ievērot darba apstākļus un efektīvas kontroles noteikumu.

Ieteikumos ierosināts arī izveidot augsta līmeņa komiteju, kuras uzdevums ir tieši iesaistīt sociālos partnerus, kuri ir visciešāk saistīti ar attiecīgajām problēmām, un izveidot pamatu ciešakai darba inspektoru sadarbībai. Šī komiteja varētu būt atbilstošs forums, kurā apspriest plaša spektra jautājumus, kas radušies saistībā ar Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu īstenošanu.

Komisija ir pārliecināta, ka šie ieteikumi veido pamatu daudz intensīvākai cīņai pret darba ņēmēju tiesību pārkāpumiem un nelikumīgu nodarbinātību, kā arī uzlabo viesstrādnieku darba apstākļus visā Eiropas Savienībā.

Tagad dalībvalstu ziņā ir veikt nepieciešamos pasākumus, lai uzlabotu Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu īstenošanu. Gaidāms, ka ieteikumus apstiprinās līdz nākamajai Nodarbinātības un sociālo lietu padomei 9. jūnijā.

Pēc tam Komisija plāno novērtēt direktīvas īstenošanu, ņemot vērā jaunākos Eiropas Kopienas Tiesu spriedumus, vienlaikus ciešāk sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu pašiniciatīvas ziņojuma sagatavošanā.

Komisija ir pilnībā apņēmusies nodrošināt efektīvu darba ņēmēju aizsardzību un turpinās apkarot visa veida sociālo dempingu un darba tiesību pārkāpumus.

Jāuzsver, ka nav konflikta starp atbilstošu atbalstu darba tiesībām un atbalstu konkurētspējīgam tirgum, kas mums dod iespēju nodrošināt Eiropas sociālo labklājību. Lai mūsu sabiedrība un ekonomika turpinātu pastāvēt, sociālie aspekti un konkurētspēja ir jānosaka par vienlīdz svarīgu prioritāti.

Gunnar Hökmark (*PPE-DE grupas vārdā*). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties komisāram par viņa priekšlasījumu un teikt, ka atzinīgi vērtēju to, ka viņš uzsver, ka ir nepieciešama lielāka sadarbība starp dalībvalstīm un ka dalībvalstis ir atbildīgas par direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu pareizu īstenošanu.

Manuprāt, šajās debatēs ir jāuzsver viena lieta, un tā ir – kopš 2004. gada mēs esam piedzīvojuši straujas pārmaiņas Eiropas darba tirgū. Mēs esam panākuši mobilitātes palielināšanos. Ir svarīgi teikt, ka dažādie šausmu scenāriji, kas laika gaitā tika izplatīti saistībā ar palielinātas mobilitātes sekām, ir izrādījušies nepatiesi. Tika runāts par labklājības tūrisma un citām neskaitāmām problēmām.

Patiesībā šobrīd viens miljons eiropiešu ir norīkoti darbam dažādās valstīs. Un tajās dalībvalstīs, kur mums ir bijusi vislielākā atvērtība, ir arī notikusi vislielākā darba tirgus attīstība, arī saistībā ar atalgojumu. Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu ir palīdzējusi nodrošināt labākas iespējas atsevišķām personām, bet ir devusi arī ieguldījumu Eiropas ekonomikā un Eiropas darba tirgū. *Viens miljons cilvēku!*

Mums tas ir jāatceras, apspriežot trīs dažādus tiesas procesus, jo, tiklīdz tiesa ir pasludinājusi spriedumu, mēs redzam, ka tās ir dažādas situācijas un atšķirīgi gadījumi. Tomēr svarīgi ir arī, lai nebūtu iemesla teikt, ka nepastāv barjeras dažādu veidu protesta akcijām dažādās dalībvalstīs. Tiesas spriedumos nav nekā tāda, kas nozīmētu, ka tie konfliktē ar dažāda veida koplīgumiem vai citiem atalgojuma noteikšanas noteikumiem. No otras puses, dalībvalstīs ir jābūt tiesību aktiem un sabiedrībai ir jāfunkcionē, lai atļautu un sekmētu mobilitāti. Saistībā ar to es uzskatu, ka svarīgi ir arī tas, ka mēs tagad pilnveidojam labāku sadarbību un ka dalībvalstis nodrošina, ka tās to īsteno un novērtē, lai tādējādi apvienotu mobilitāti ar sociālo drošību un stabilitāti visiem Eiropas pilsoņiem. Mums nevajag vainot ES par esošajām problēmām. Tā vietā mums katrā dalībvalstī ir jāuzņemas atbildība un ir jāpiecējas par mobilitāti un labklājību, ko var uzskatīt par Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu radītu iespēju.

Anne Van Lancker, *PSE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties komisāram par ieteikumiem administratīvās sadarbības uzlabošanai un labākām iespējām darba inspektoriem. Taču, komisār, vai jūs apzināties to, ka mūsu prieku par to ir sabojājis spriedums *Laval* un *Rüffert* lietā? Tas ir radījis lielu satraukumu ne tikai Eiropas Parlamenta Sociālistu grupā, bet arī arodbiedrībās ārpus Parlamenta un valstīs, kas šobrīd ratificē Lisabonas līgumu.

Mēs ilgi domājam, ka direktīva par darba ņēmēju norīkošanu ir izcila direktīva ar skaidru principu. Ņemot vērā to, ka mēs nevaram nodrošināt, lai atalgojums un darba apstākļi ir vienlīdzīgi visā Eiropā, ir nepamatoti darba ņēmējiem cerēt uz vienlīdzīgu attieksmi vietā, kur tie strādā, neatkarīgi no viņu valstspiederības. Ir tiesa, ka direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu nav izmantots vispusīgs nodarbinātības valsts princips, bet vienkārši piemēroti vairāki saistoši noteikumi. Vēl direktīvā atļauts dalībvalstīm piemērot daudz labvēlīgākus noteikumus darba ņēmēju aizsardzībai saskaņā ar to sociālajām tradīcijām un saskaņā ar koplīgumiem vai vispārēji saistošiem koplīgumiem.

Šajos spriedumos mums ir atņemts vienlīdzīgas attieksmes pamats. Direktīvā noteiktā obligātā aizsardzība pakāpeniski kļūst par maksimālo aizsardzību. Šobrīd jau ilgu laiku vājā transponēšana atsevišķās dalībvalstīs vairs sen jau nav problēma. Mūsu informētība palielinās, taču galvenā šīs direktīvas filozofija ir nepareiza, un tā ir šāda: darba ņēmēji ir jāaizsargā, bet ar mēru. Pastāv sociālās tiesības, kuras var apspriest un pret kurām var protestēt, bet ar nosacījumu, ka tās netraucē pakalpojumu brīvai aprītei. Šīs nav ksenofobiskas piezīmes; gluži otrādi. Viesstrādnieki ir vairāk nekā gaidīti. Patiesi, darba ņēmēju brīva aprīte nodrošina vienlīdzīgu attieksmi, sākot no pirmās dienas, un tieši to mēs vēlamies panākt attiecībā uz pakalpojumu brīvu aprīti.

Tādēļ mana grupa lūdz pārskatīt direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu trīs iemeslu dēļ: pirmkārt, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret vietējiem darba ņēmējiem un viesstrādniekiem; otrkārt, lai nodrošinātu, ka sociālajā dialogā ir pilnībā ievērotas valstu sistēmas; un treškārt, lai nodrošinātu, ka tiek aizsargātas visu personu sociālās pamattiesības. Mēs paļaujamies uz jūsu atbalstu, komisāra kungs.

Anne E. Jensen, *ALDE grupas vārdā*. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties komisāram par viņa paziņojumu. Pēdējā laikā, protams, ir paustas daudzas pastiprinātas reakcijas par vairākiem Kopienu Tiesu

spriedumiem. Daži novērotāji uzskata, ka cita starpā sprieduma *Laval* lietā dēļ Lisabonas līgums ir jāgroza un Kopienų Tiesa ir jāiegrožo. Vēlos teikt, ka tas ir par daudz un tieši tāpēc, ka noteikti cilvēki vēlas mest sprunguļus ceļā un panākt, lai sabiedrība uzskatītu, ka Lisabonas līgums var radīt problēmas darba ņēmēju juridiskajai drošībai. Gluži pretēji, Lisabonas līgums dos lielākas tiesības darba ņēmējiem.

Citi novērotāji, piemēram, A. Van Lancker uzskata, ka direktīva par darba ņēmēju norīkošanu ir jāgroza. Un atkal, es saku – nē! Es nedomāju, ka ar to būtu jāsāk. Es uzskatu tāpat kā komisārs, kurš ierosināja vispirms veikt pamatīgu darbu, lai redzētu, kā direktīva par darba ņēmēju norīkošanu tiek īstenota praksē, un novērtēt, kādas iespējas sniedz piemērojami tiesību akti aizsardzībā pret sociālo dempingu.

Vēl es domāju, ka mums ir jānogaida dalībvalstu reakcija. Šajā sakarā es, iespējams, jo īpaši domāju par *Laval* lietu. Zviedrijā *Laval* lietā galīgais spriedums vēl nav pasludināts, un šai spriedumā ir daudzi aspekti – gan acīmredzama diskriminācija pret ārzemju uzņēmumu, ko mēs nevaram atbalstīt, un arī uzņēmumam sniegtā neskaidrā informācija. Dānijā valdība ir izveidojusi darba komiteju, kuras sastāvā ir sociālie eksperti – gan juridiskie eksperti, gan sociālie partneri – lai novērtētu, kā nesenie tiesas spriedumi saskan ar Dānijas modeli, kurš balstās uz līgumiem un kuru tiesību akti regulē ļoti ierobežotā apmērā. Manuprāt, būtu vērts nogaidīt šīs komitejas darba rezultātus. Šī komiteja darbojas ātri un savu darbu pabeigs līdz jūnijam.

Kā jau politikā bieži gadās, ļaunums slēpjas detaļās, un tādēļ ir svarīgi saglabāt līdzsvarotu attieksmi šajos jautājumos. Ir pagājis tikai pusotrs gads, kopš mēs Parlamentā rūpīgi apspriedām direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu un veicām konsultāciju procesu ar sociālajiem partneriem. Visi apgalvoja, ka direktīva ir laba, taču sarežģīti īstenojama praksē. Darba ņēmēji nezina savas tiesības, un arī darba devēji nezina savus pienākumus pietiekami labi. Tādēļ mēs secinām, ka ir nepieciešama labāka informācija un labāka sadarbība; un tieši to jūs, komisāra kungs, šodien arī piedāvājat. Mēs, piemēram, arī esam ierosinājuši izmantot Dublīnas aģentūru, kura pārstāv gan valdības, gan sociālos partnerus, lai pilnveidotu labu praksi šajā jomā. Es ļoti vēlos uzzināt, kas notiek šajā jomā. Es labi saprotu bailes no sociālā dempinga; taču, manuprāt, mums šis jautājums ir jārisina saprātīgi. Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu grozīšana prasīs ilgu laiku, un tādēļ ir svarīgi, lai mēs izmeklētu visas iespējas, lai saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem nodrošinātu pamatu elastīgam darba tirgum, tādām, kāds ir Dānijas darba tirgus. Jautājuma būtība ir tāda, vai mums ir jānodrošina, ka mums patiesībā var būt elastīgi darba tirgi.

Šis spriedums neapdraudēs tiesības veikt protesta akcijas; taču ir jābūt līdzsvaram saistībā ar konfliktā iesaistītajiem jautājumiem. Manuprāt, svarīgi ir uzsvērt, ka Lisabonas līgums pastiprinās darba ņēmēju tiesības un ka gan sociālajiem partneriem, gan valdībām ir jāstrādā kopā, neatkarīgi no robežām, lai tiesību aktus padarītu efektīvākus un varētu strādāt bez domstarpībām. Mums jāstrādā šādā virzienā!

Roberts Zile, *UEN grupas vārdā*. – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Spriedums šajā lietā īstenībā dod cerību, ka Eiropas Kopienų Tiesa uztver Eiropas Savienības četras pamatbrīvības reālajā dzīvē. Jēdziens „sociālais dempingis”, kas ir tik populārs arī šajā Parlamentā, šoreiz nenostādāja gadījumā, kad mērķis bija neieļaut citas dalībvalstis uzņēmumu sniegt pakalpojumu Eiropas Savienības vienotajā tirgū. Šajā diskusijā gribu izcelt vienu politisku aspektu — Eiropas Savienības dalībvalstis, tai skaitā lielā mērā, piemēram, Zviedrija, pēdējos gados Baltijas valstīs ieguva milzīgu peļņu ar „agresīvu” finanšu pakalpojumu sniegšanu, it īpaši nekustamā īpašuma kredīšanā. Mēs nekad neesam ierobežājuši šo kapitāla plūsmu pat tad, kad peļņa bija ārkārtīgi augsta un tostarp iegūta ar savdabīgu eksporta sociālo dempingu — respektīvi, latvieši, kas strādāja šajās bankās, saņēma atalgojumā ne tuvu to samaksu, ko saņem zviedri par šo pašu darbu Zviedrijā. Tagad finanšu krīzes laikā daudzas latviešu ģimenes ilgstoši pārmaksās par aizņemto naudu, taču mūsu cilvēki un uzņēmumi nedrīkstēs konkurēt Eiropas Savienības tirgū, līdz ar to viņi nespēs atmaksāt šos parādus, kā rezultātā īstenībā zaudēs arī tie paši Zviedrijas pensiju fondi un citi akcionāri bankās. Kolēģi, mēs esam vienā Eiropas laivā, ļausim Eiropas pamatbrīvībām būt patiesi brīvām, tā iegūsim mēs visi! Paldies!

Elisabeth Schroedter, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, visi tiesas spriedumi ir lietās, kurās arodbiedrības ir veikušas starptautiski atzītus kolektīvos pasākumus pret sociālo dempingu. Visos trijos spriedumos Eiropas Kopienų Tiesa ir atzinusi, ka arodbiedrībām ir bijušas likumīgas tiesības veikt šos pasākumus. Taču Kopienų Tiesa apstrīdēja šīs tiesības saistībā ar iekšējo tirgu.

Laval un *Rüffert* lietās obligātie juridiskie standarti tika interpretēti vienīgi kā maksimālie spēkā esošie standarti iekšējā tirgū. Tādējādi Eiropas Kopienų Tiesa direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu interpretēja ļoti īpašā veidā. Taču likumdevējs to bija paredzējis citādi. Ņemot vērā direktīvu, brīva tirdzniecība pakalpojumu jomā ir jāveicina ar godīgu konkurenci un ir jānodrošina darba ņēmēju tiesības. Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu ir iekļauts arī vislielākās labvēlības režīma noteikums, un tas tiesas spriedumos netika ņemts vērā.

Kopienu Tiesa šobrīd Eiropas Savienībā ir radījusi situāciju, kurā direktīva par darba ņēmēju norīkošanu ir pārveidota no minimālas direktīvas līdz maksimālajai direktīvai un kurā tā var likumīgi aizstāvēt konkurētspējas priekšrocības pār sociālo dempingu. Šobrīd starptautiskajām sociālajām tiesībām ir jārada izdevumi uzņēmējiem brīvajā iekšējā tirgū. Tas tā var būt, tāpēc es kritizēju tiesas spriedumus. Tomēr Eiropas Savienība bez līdzvērtīgiem sociālas Eiropas elementiem, piemēram, kolektīviem koplīgumiem, kolektīviem pasākumiem un sociālā dempinga apkarošanu, ir nolēma neveiksmēi un turpmāk negūs pilsoņu atbalstu. Tādēļ mūsu grupas reakcija šajā jautājumā ir: principam par „līdzvērtīgu samaksu par vienādu darbu vienā uzņēmumā” ir jāņem līdztvērtīga pozīcija iekšējā tirgū attiecībā uz brīvības kritēriju.

Francis Wurtz, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Komisāra kungs, pirmkārt, es vēlos norādīt, ka mani kolēģi no priekšsēdētāju konferences, kuri vēlās nakts debatēs lēma pretēji manām vēlmēm, šovakar šeit neatrodas. Kaut arī šis nav vēlas nakts debates, es būtu gandarīts beidzot uzsākt sarunu par šo nopietno jautājumu, respektīvi, par to, ka Kopienu tiesa ir atzinusi algu dempingu, kas ir jautājums, kuram jūs, komisāra kungs, veltījāt 20 sekundes ievērojami improvizētā manierē.

Tādēļ es īsumā ieskicēšu šīs Eiropas tiesību jaunās dimensijas trīs posmus. 2007. gada 11. decembrī: Tiesas atcēla arodbiedrības rīcību, pieprasot, lai somu pārvaldījumu uzņēmumam *Viking Line* netiktu atļauts reģistrēt savu prāmi Igaunijā, lai samazinātu darba ņēmēju atalgojumu. 2007. gada 18. decembrī: Tiesa atkal uzstājās pret arodbiedrībām, šoreiz Vaholmā, Zviedrijā, bloķējot būvniecības darbus Latvijas uzņēmumam, kurš atteicās ievērot būvniecības nozarē piemērojamo koplīgumu. 2008. gada 3. aprīlī: Tiesa atzina Lejassaksiju Vācijā vainīgu par minimālās algas piemērošanu visiem būvuzņēmumiem, kuriem tika piešķirtas iepirkumu līgumu slēgšanas tiesības. Tiesa toreiz lēma par labu Vācijas uzņēmuma Polijas apakšuzņēmējam, kurš saviem darba ņēmējiem izmaksāja mazāk par pusi no paredzētās minimālās algas. Tas bija spriedums *Rüffert* lietā.

Visos trijos gadījumos Tiesas galvenais pamatojums sava lēmuma par algu dempinga veicināšanu bija tāds, ka Kopienas tiesības aizliedz veikt jebkādas pasākumus – ievērojiet – līdzīgi kā „padarīt mazāk pievilcīgus” notikumus uzņēmumiem no citām dalībvalstīm, jo tas ir – es citēju – „ierobežojums pakalpojumu sniegšanas brīvībai” jeb tiesībām veikt uzņēmējdarbību, ko papildus citām pamatbrīvībām nodrošina Līgums. Tas ir vienkārši nepieņemami. Kur ir šo liberālo spriedumu sociālais aspekts?

Patiesībā jebkāds sociālais progress valstī tirgu padarīs mazāk pievilcīgu – izmantojot Tiesas formulējumu – konkurējošiem uzņēmumiem. Piebilde, ka visos trijos gadījumos slavenā direktīva par darba ņēmēju norīkošanu nav sniegusi vismazāko aizsardzību attiecīgajiem darba ņēmējiem. Starp citu, Tiesa paskaidroja, es citēju, ka „direktīvas mērķis ir nodrošināt pakalpojumu sniegšanas brīvību”. Es nepieņemu darba ņēmēju aizsardzību.

Visbeidzot, visos trijos gadījumos Tiesa pieņēma lēmumu, ņemot vērā atsevišķus Līguma pantus un ne tikai direktīvu. tas bija 43. pants pirmajā lietā un 49. pants abos pārējās lietās, un tieši tāds pats abu šo pantu formulējums ir iestrādāts Lisabonas līgumā, kas šobrīd atrodas ratifikācijas procesā.

Tādēļ mans secinājums skaidrs. Lai atrisinātu šo spriedumu radīto problēmu, nepietiek vien ar direktīvas grozīšanu. Visiem, kas vēlas atjaunot sociālo tiesību prioritāti pār brīvu tirdzniecību ir jāuzstāj uz līgumu pārskatīšanu, un it īpaši uz to pantu pārskatīšanu, ar kuriem Tiesa pamatoja savus nesenos lēmumus. Tas ir sarežģīti, bet, manuprāt, tas ir nepieciešams, jo citādi mēs varam sagaidīt, ka pašreizējā Eiropas ekonomiskā un sociālā modeļa likumību skars reāla krīze.

Kathy Sinnott, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, nesen *Rüffert* lietā Polijas uzņēmums 53 darba ņēmējiem samaksāja vien 46 % no līgtās algas par tirdzniecību Vācijā. Pret Polijas līgumslēdzēju tika ierosināta lieta; viņi atbildēja, ierosinot lietu tiesā, un EKT nesen lēma par labu Polijas apakšuzņēmējam.

Pirms neilga laika *John Monks*, Eiropas arodbiedrību konfederācijas priekšsēdētājs, uzstājoties uz klausīšanā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā par iepriekš minēto gadījumu – *Laval* lietu – un brīdinot par turpmākām lietām, teica, ka „mums ir teikts, ka mūsu tiesības streikot ir fundamentālas, bet ne tik ļoti fundamentālas, kā brīva pakalpojumu aprīte”.

Arodbiedrību kustība ar šiem spriedumiem ir padarīta par bezspēcīgu. Pakalpojumu direktīva un direktīva par darba ņēmēju norīkošanu ir tiešs drauds visam, kas pēdējos 30 gados ir sasniegts darba ņēmēju tiesību jomā.

Ir bijušas trīs lietas – *Laval*, *Viking* un tagad *Rüffert* – un juridisko skaidrojumu struktūra panāk, ka līgumi ir bezjēdzīgi, arodbiedrības ir nespēcīgas un godīgs atalgojums neko nenožīmē. Kā *J. Monk* norādīja *Laval* lietas

uzklausīšanā, Lisabonas līgumā mums ir vajadzīgs aizsardzības protokols vai arī nākotnē mēs piedzīvosim sociālo dempingu.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka Komisija vispirms publicēja vadlīnijas par direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu īstenošanu 2006. gadā, un savukārt Sociālistu grupa vienlaikus aicināja Parlamentu ieviest stingrākus noteikumus direktīvā. Komisija toreiz neuzskatīja, ka tas ir nepieciešams, un ir skaidrs, ka neuzskata, ka tas būtu nepieciešams arī tagad, un esmu ar to vienisprātis.

Problēma, kā to Komisija jau ir skaidri definējusi, ir vājā īstenošana valstu līmenī, nepietiekamā sadarbība starp dalībvalstīm un sliktā informācijas piegāde. Stingrāku noteikumu ieviešana ES tiesību aktos šīs nepilnības neatrisinās. Patiesībā tas varētu pat daudz vairāk sarežģīt to atrisināšanu.

Visbeidzot vēlos piebilst, ka komisārs ir apņēmies darīt visu iespējamo, lai aizsargātu darba ņēmēju tiesības un cīnītos pret sociālo dempingu. Mums visiem Parlamentā tam ir jāpiekrīt, taču mums ir jāpiekrīt arī tam, ka ir jāaizsargā vēl kādas tiesības, un tās ir visu darba ņēmēju tiesības uz mobilitāti, uz norīkošanu un tiesības sniegt pakalpojumus ārzemēs.

Sociālās aizsardzības tiesībām ir jābūt cieši saistītām ar tiesībām sniegt pakalpojumus, un tās nedrīkst nonākt pretrunās. Pareizā līdzsvara atrašana, protams, ir liels izaicinājums. Taču to atrisināšana ir dalībvalstu uzdevums, nevis ES, ierosinot stingrākus noteikumus. Es ierosinu, kā jau komisārs ir norādījis pareizo virzienu un aicinu viņu man piekrist, ka mūsu kā EP deputātu uzdevums ir panākt, lai visas mūsu valstis tam sekotu.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es atzinīgi vērtēju ieteikumu un vēl vairāk novērtēju to, ka komisārs mēģina apkarot sociālo dempingu un ka J. Barroso un V. Špidla kungs saka, ka tiesības streikot neapdraud brīvu pārvietošanos. Taču ar jūsu priekšlikumu vien nepietiek. Tajā nav pietiekami iekļauta sociālā dempinga novēršana.

Vispirms palūkosimies, ko teica Tiesa *Rüffert* un *Laval* lietā. Tā teica, ka tiek skaitīta minimālā alga izcelsmes valstī, citiem vārdiem sakot, Polijas darba ņēmējam ir jāstrādā tajā pašā darbavietā, kā Vācijas darba ņēmējam, bet viņa samaksa ir 46 % no atalgojuma, ko saņem Vācijas darba ņēmējs. Ja jums teiktu, ka sievietes darba atalgojums ir 46 % no tā, ko saņem vīrietis, mēs teiktu, ka tā ir diskriminācija. Šajā gadījumā diskriminēti tiek Polijas darba ņēmēji, kuri nesaņem tādu pašu algu, kā Vācijas darba ņēmēji. Tas nav pieņemami.

Otrkārt, tādā pašā veidā netiek apspriesti dažādie sociālie modeļi. *Rüffert* lietā Tiesa uzsvēra, ka vispārēji ir jāpiemēro koplīgumi, un nevis tāds modelis, kāds tika piemērots Lejassaksijā. Tas pats attiecas arī uz *Laval* lietu. Atsevišķu darba tirgus modeļi ir pārāki par citiem. Arī tas nav pieņemami.

Treškārt, Tiesa teica, ka tiesības streikot ir pamattiesības, bet kad tās pēc tam samēroja ar brīvu pārvietošanos, tās vairs nav tik svarīgas, nepavisam vairs nav svarīgas. Tā vietā brīva pārvietošanās ir svarīgāka par to.

Daži runātāji teica – jā, bet mums ir vajadzīga brīva pārvietošanās. Protams, ka mums tā ir vajadzīga, bet, kā mēs veicinām brīvu pārvietošanos, ja mēs ignorējam valstu noteikumus? Kā jūs domājat, vai cilvēki, kas dzīvo šajās valstīs, teiks – „esiet laipni aicināti”? Nē, viņi pieprasīs slēgt robežas. Es atbalstu atvērtas robežas starp jaunajām un vecajām dalībvalstīm, bet es atbalstu arī vienādus noteikumus par vienādu darbu, un arī tas ir svarīgi. Tādēļ Komisijai ir jāveic stingrāki pasākumi saistībā ar direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu grozījumiem.

Pierre Jonckheer (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es lielākoties piekrītu savu kolēģu A. Van Lancker un F. Wurtz viedoklim. Galu galā jautājums ir par to, cik vēl daudz nabadzīgu darba ņēmēju jūs vēlaties redzēt Eiropas Savienībā? Tas ir galvenais jautājums.

Neatkārtojot Tiesas spriedumus, es nojaušu, ka mēs esam nonākuši punktā, kur direktīva par darba ņēmēju norīkošanu tiek izmantota pret valstu vai reģionālajiem noteikumiem, kas ir izveidoti, lai nodrošinātu vienlīdzīgus noteikumus visiem darba ņēmējiem, lai nodrošinātu minimālo algu visiem darba ņēmējiem.

Tādēļ mēs esam nokļuvuši situācijā, kurā šī direktīva apdraud tiesību uz darbu teritorialitāti. Mēs varam nodrošināt darba ņēmēju mobilitāti, vienlaikus nodrošinot tiesību uz darbu teritorialitāti, un tieši tas tiek apspriests. Atstājot direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu otrajā plānā, vēlos vērst jūsu uzmanību citai, ar to saistītai tēmai, respektīvi, sūdzībai, ko uzņēmums TNT ir iesniedzis sūdzību Komisijā pēc Berlīnes Administratīvā tribunāla sprieduma, apgalvojot, ka Vācijas valdība, piemērojot minimālo algu pasta nozarē, nav ņēmusi vērā minimālās algas ekonomisko ietekmi uz tās konkurentiem – šeit mēs runājam par minimālo algu 9,80 eiro par stundu. Mēs atrodamies situācijā, kad minimālā alga, kas ir valstu kompetencē, patiesībā kropļo konkurenci. Tāda ir TNT interpretācija.

Komisija šobrīd izskata šo lūgumrakstu. Ja jūs vai jūsu kolēģi un kolēģija šajā lietā nostājas TNT pusē, es uzskatu, V. Špidla kungs, ka jūs zaudējat ticamību šajā un citās lietās, un ka Komisijai būs jāsniedz vairāk, nekā tikai ieteikums par labāku informācijas un administratīvo sadarbību starp dalībvalstīm, lai patiesi nodrošinātu cieņu pret darba ņēmējiem Eiropas Savienībā.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Kopienu Tiesas uzdevums ir pieņemt spriedumus saskaņā ar līgumiem. Tādēļ līgumi ir jāgroza, lai aizsargātu darba ņēmēju intereses. No Tiesas sprieduma *Laval*, *Viking Line* un *Rüffert* lietā var secināt, ka Lisabonas līgumu nevar atbalstīt algotie darbinieki Eiropā, ja vien līgumā netiek iekļauts noteikums par darba ņēmēju tiesībām – tiesības aizsargāt koplīgumus, tiesības veikt protesta akcijas, lai uzlabotu atalgojuma un nodarbinātības apstākļus.

Saskaņā ar Tiesu augstākas algas par minimālo pieprasīšana šobrīd ir tirdzniecības ierobežojums, un arodbiedrības nebūs spējīgas novērst algu dempingu. Šī gada 17. aprīlī komisārs C. McCreavy uz jautājumu, ko uzdevu par arodbiedrību tiesībām, rakstiski atbildēja šādi: „Arodbiedrības var turpināt veikt protesta akcijas, ja vien to motivē likumīgi mērķi, kas atbilst EK tiesībām.” Skaidrāk vairs nevar pateikt. Tādēļ EK tiesības ir jāpārveido. Brīva pārvietošanās, jā, bet nediskriminējot darba ņēmējus no citām valstīm.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, atkal un atkal Eiropas Kopienu Tiesa ir skaidri parādījusi dalībvalstīm, ka tās nevar sevi uzskatīt par neatkarīgām, kad runa ir par tādām politikas pamatjomām, kā veselības politika, azartspēļu politika, alkohola reklamēšana un šobrīd, pavisam nesen arī darba tirgus politika. To pazīst kā juridisko aktivitāti (*legal activism*), un tā jāuzskata kā tiešs drauds demokrātijai un subsidiaritātes principam. Ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas augstprātīgo attieksmi pret dalībvalstu demokrātiski ievēlētajām valdībām, Eiropas Kopienu Tiesa faktiski ir pašiecelta vara Eiropā.

Spriedums *Laval* lietā nozīmē, ka zviedru un ārvalstu uzņēmumi darbosies ar pilnīgi citādiem nosacījumiem Zviedrijas teritorijā. Tas pilnībā ir nepieņemami. Es mudinu deputātus, nākamreiz lemjot par lielāku pilnvaru piešķiršanu ES neievēlējai iestādei, vēlreiz padomāt. Kas attiecas uz šodien, šķiet, ka beidzot mēs sākam pamosties.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, direktīva par darba ņēmēju norīkošanu ir viens no pamatiem, uz kuriem balstās vienas no Kopienas četrām pamatbrīvībām, kas ir arī Eiropas brīvības, praktiskā īstenošana, tā ir iekļauta arī līgumos un ir Eiropas Kopienas tiesības jau no paša sākuma.

Līguma 49. pants ir viens no visskaidrāk formulētajiem noteikumiem, kas regulē Eiropas Savienības iekšējās lietas, un tajā nepārprotami norādīts, ka Kopienā aizliedz pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus to dalībvalstu pilsoņiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, bet sniedz pakalpojumus citas dalībvalsts personai Tādēļ ir pārsteidzoši daudzās dalībvalstīs atklātie neatlaidīgie mēģinājumi veikt šīs Līgumā noteiktās brīvības administratīvos ierobežojumus.

Kopš ievēlēšanas šajā Parlamentā, esmu saņēmis daudz sūdzību no uzņēmējiem, kas nāk galvenokārt no jaunajām dalībvalstīm, kas ES pievienojās pēc 2004. gada, par vietējo un reģionālo iestāžu darbībām, kas tīšuprāt piemēro šiem uzņēmējiem papildu prasības, kuras nav pamatojamas nevienā ES tiesību aktā. Vairākkārt esmu aktualizējis šo jautājumu šajā Parlamentā, prasot sniegt nepārprotamu paziņojumu no Eiropas Komisijas par ES tiesību aktiem, un visbeidzot aizstāvēt pakalpojumu sniegšanas brīvību.

Esmu apmierināts, ka mani centieni ir saņēmuši tik skaidru apstiprinājumu Eiropas Kopienu Tiesas spriedumā, ko mēs šodien apspriežam. Esmu pārliecināts, ka, ņemot vērā nesenos Tiesas spriedumus, mēs, t. i. Parlaments un Eiropas Komisija kopā, spēsim izveidot formulu iekšējo pakalpojumu tirgus organizācijai, kas, vienlaikus nodrošinot darba ņēmēju pamattiesības, nodrošina, ka šīs tiesības – šīs pamattiesības – neuzliek papildus slogu ES uzņēmējiem, kas kavēs viņu darbības un pēc definīcijas ir, kā tas teikts Tiesas spriedumos, pretrunā ar Eiropas tiesībām.

Brīvs pakalpojumu tirgus un darba ņēmēju mobilitāte ir jāatbalsta, nevis jāapkarro. Tie ir 21. gadsimta izaicinājumi.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs un komisāra kungs! Pēc vairāku Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu publicēšanas, Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu (96/71/EK) Eiropas Savienībā ir nokļuvusi uzmanības centrā. Tiesa savu vārdu ir teikusi. Par to, ko tā patiesībā teica, var diskutēt, bet tas nav tā vērts, jo tās lēmums paliks spēkā, un jebkurā gadījumā Tiesa nenoteica vērtību skalu.

Mēs redzam, ka Parlamentā šo spriedumu rezultātā ir pausti īpaši viedokļi, bet ir labi, ka Komisija ir apsvērusi, kas ir jādara, un ir to prasījusi dalībvalstīm. Tas pat ir vēl svarīgāk, jo tā mēģina nomierināt sakāpināto situāciju. Tas ir saprotams, ka Komisijas agrākās nolaidības rezultātā diemžēl radās saspīlēta atmosfēra, jo

tā vēl joprojām nav līdz galam izdomājusi, kā valstu sistēmās transponēt direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu, kaut gan pirms diviem gadiem tas tika uzsvērti prasīts Eiropas Parlamenta rezolūcijā. Tādēļ nevar atbildēt, vai dalībvalstu pasākumi darba ņēmēju aizsardzībai atbilst direktīvai par darba ņēmēju norīkošanu un šī iemesla dēļ mēs nevaram konstatēt, vai direktīva par darba ņēmēju aizsardzību patiesi darbojas labi vai arī tā ir jāgroza, ņemot vērā tiesību aktus pakalpojumu tirgus jomā. Netiek dotas pamācības, kā to paveikt, tā vietā ir tikai nikni konfliktējoši apgalvojumi. Mūs nodarbina jautājums, vai šī neskaidrā situācija paver iespēju populismam un demagoģijai, un vai mēs neradām politisku problēmu no mazsvarīgām juridiskām nepilnībām. Varētu būt tā, ka mēs esam radījuši politisku spriedzi tur, kur vajadzētu būt vienīgi rūpīgi izvērtētam regulējumam.

Dāmas un kungi, pakalpojumu tirgus brīvība darbojas ar nelieliem izņēmumiem tiesību aktu noteikumos. No vienas puses ir vajadzīgi īpaši pasākumi, lai būtu labi noteikumi. Mēs ceram, ka Komisija veiks šos īpašos pasākumus, jo vispusīgu juridiskā materiāla pārskatīšanu Tiesa nevar uzņemties. Tas ir jā dara Komisijai. Un Komisijas pienākums ir vajadzības gadījumā uzsākt tiesvedību pret tiesību aktu pārkāpumiem. Tas varētu pastiprināt V. Špidla vārdus par to, ka darba ņēmēju tiesību likumīgās interesēs un sociālā tirgus interesēs mums ir jārikojas vienlaicīgi un kopā. Paldies!

Gabriele Zimmer (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es jums nepiekrītu tajā ziņā, ka nebūs pretrunu starp darba ņēmēju spēcīgu sociālo aizsardzību un spēcīgu iekšējo tirgu. ES iekšējais tirgus, kas pakļaujas globālās konkurences sistēmai, galu galā ir šāda veida opozīcijas inkarnācija. Tomēr es jums piekrītu, ka dalībvalstis uzņemas atbildību par ES tiesību aktu transponēšanu savā likumdošanā. Vismaz Rūffert lietā Berlīnes un Lejassaksijas valdnieki nevainoja Eiropas Kopienas Tiesu.

Kļūda bija tā, ka viņi autoritatīvi neskaidroja tiesību aktus par koplīgumu un nepieprasīja likumā noteikto minimālo algu. Komisār, es prasīju, lai jūs pildītu savus pienākumus un atklāti prasītu nepieciešamo ES tiesiskā pamata grozīšanu. Tas, piemēram, attiecas uz 15. aprīli konsolidētā Lisabonas līguma 50 un 56. pantu, pilnveidojot direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu, nodrošinot tiesības veikt protesta akcijas un pārrobežu tiesības veikt protesta akcijas. Es pievēršu uzmanību arī tam, ka politisko problēmu pārskatīšana nav vienkārši jāatstāj EKT ziņā, bet atbildība ir jāuzņemas gan ES iestādēm – Padomei, Komisijai un Eiropas Parlamentam –, gan valstīm savos tiesību aktos.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, Lisabonas līgums panāks ievērojamus uzlabojumus darba ņēmējiem. Šeit, F. Wurtz kungs, mēs nonākam pretrunā. Tādēļ mums tas ir jāpieņem, jo sociālā politika kļūst par visaptverošu pienākumu. Turpmāk viss ir jāpārbauda ar likumdošanas līdzekļiem no sociālās politikas skatu punkta, un Līgumā noteiktā sociālā tirgus ekonomikas definīcija ir ievērojams progress.

Mums ir vajadzīga konkurence, mums ir vajadzīga lielāka produktivitāte – un tam noteikti ir jābūt priekšplānā pasaulē noteiktajā kārtībā, bet visos trijos gadījumos mēs redzam, ka tas nav konkurences jautājums pasaulē noteiktajā kārtībā, bet drīzāk jautājums par to, vai darbs tika paveikts noteiktās Eiropas Savienības nozarēs starp tās dalībvalstīm kā daļa no kopējā iekšējā tirgus.

Mums nevajadzētu radīt situāciju, kad tiek izmantota pasaulē noteiktā kārtība, lai darba ņēmējus no dažādām dalībvalstīm nostādītu vienu pret otru, pamatojoties uz starptautisko konkurētspēju. Ja ir sagrauta darba ņēmēju solidaritāte, tiks sagrauta arī Eiropas Savienība, mūsu sabiedrību kohēzija.

Šī iemesla dēļ ir svarīgi, lai mēs tagad neveiktu tiesas noteiktos uzdevumus, bet gan skaidri pateiktu, ka mums šie tiesību akti ir jāpārskata. Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu tiek datēta ar 1990. gadu sākumu. Mūsdienās to vairs nepiemēro. Mums ir jānoskaidro, kas tajā nav kārtībā. Es precīzi nezinu. Koplīguma partneriem ir jākontrolē, vai viņi slēdz koplīgumus saskaņā ar iekšējā tirgus noteikumiem. Valstu tiesību akti ir tam jāpielāgo. Mums visiem tas ir jāpārbauda. Tajā pašā laikā tam nevajadzētu radīt sadalīšanos un protekcionismu, jo ir jānodrošina mobilitāte.

Kad mēs sakām četras pamatbrīvības, mēs domājam – četras tirgus pamatbrīvības. Tomēr mana sociālā tirgus ekonomikas definīcija nozīmē, ka tirgus var darboties vienīgi likumdevēju noteiktajā kārtībā tā, lai mums būtu godīga šīs ekonomiskās kārtības ieguvumu sadale, un neatstāt to brīvai tirgus spēku darbībai. Ja tas notiek, tirgus iznīcinās pat pats sevi. Tādēļ mums vajag šāda veida sociālā tirgus ekonomikas pamata apstākļus.

Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man nobeigumā nolasīt kādu citātu. „Ne jau brīva tirgus ekonomika iegūst no pagātnes, nedz arī brīva tirgus spēku darbība” – un līdzīga frāze – „bet gan sociāli atbildīga tirgus ekonomika, kurā persona kļūst atkal pati par sevi, kurā personai ir augsta vērtība un visbeidzot nodrošina arī godīgus

ieņējumus par paveikto darbu; šāda ir mūsdienīga ekonomika.” Šo ir teicis *Ludwig Erhard*, par kuru nepavisam nevar teikt, ka viņš būtu bijis pret tirgus ekonomiku.

Stephen Hughes (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man pateikt, cik ļoti es piekritu *E. Brok* kunga viedoklim un cik ļoti nepiekritu *P. Bushill-Matthews* kunga viedoklim, bet par to runāšu pēc mirkļa. Vēlos pateikties komisāram par 3. aprīli pieņemtajiem ieteikumiem. Tas ir svarīgs solis pareizajā virzienā. Es uzskatu, ka daudz efektīvāka informācijas un apmaiņa un piekļuve, kā arī labākās prakses apmaiņa nepārprotami palīdzēs, bet tā bija viena no tām savādajām laika sakrītībām, ka ieteikumus pieņēma tajā pašā dienā, kad tika publicēts spriedums *Rüffert* lietā. Manuprāt, jo sevišķi *Laval* un *Rüffert* lietu dēļ mums šobrīd ir jāiet vēl tālāk, nekā teikts ieteikumos.

Šīs lietas palielina iespējas, ka ekonomiskās brīvības var interpretēt kā tādas, kas nodrošina uzņēmumiem tiesības izvairīties vai apiet valstu, sociālos un nodarbinātības tiesību aktus un praksi. Šķiet, ka vienīgā aizsardzība ir direktīvas par strādnieku norīkošanu noteikumi. Ja tas tā ir, tad ir skaidrs, ka mums šī direktīva ir jāpārskata no jauna. It īpaši mums ir jāprecizē koplīgumu joma, lai noteiktu obligātos standartus, kā arī kolektīvās darbības šo standartu ieviešanai.

Manuprāt, mums ir jāizdara vairākas lietas. Mums ir jānodrošina, ka uzņemošā valsts koplīgumiem var nodrošināt augstākus standartus par obligāti noteiktajiem. Mums ir jāpadara par obligātu tas, kas pašreiz ir vienīgi dalībvalstu ziņā, piemēram, piemērot norīkotajiem darba ņēmējiem vispārēji saistošus koplīgumus. Manuprāt, mums ir jānosaka arī skaidrs laika ierobežojums norīkoto darba ņēmēju definīcijai, lai ir skaidra ideja par to, kad norīkotais darba ņēmējs vairs nav norīkotais darba ņēmējs.

Visbeidzot, šobrīd es domāju, ka mums ir jāpaplašina direktīvas likumīgais pamats, lai iekļautu tajā darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kā arī brīvību sniegt pakalpojumus. Šis bija priekšlikums, kuru noraidīja 1996. gadā, taču es ceru, ka šobrīd mēs redzam, cik tas ir svarīgi.

Tiesa teica, ka tiesības streikot un biedrošanās tiesības ir pamattiesības, bet ne tik fundamentālas, kā ekonomiskā brīvība. Arodbiedrībām var piedot par domu, ka tās pēkšņi dzīvo „Dzīvnieku fermā”. Mēs esam tām parādā atbilstoša līdzsvara atjaunošanu. Manuprāt, šīs direktīvai par darba ņēmēju nodrošināšanu ierosinātās pieticīgās pārmaiņas varētu būt sākums.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, kad mēs februārī apspriedām Lisabonas līgumu, es un abi man kolēģi deputāti ierosinājām, ka tiesības veikt kolektīvas protesta akcijas ir jāatstāj dalībvalstu kompetencē. Diemžēl vairums no jums nobalsoja pret šo pielikumu, un tagad rodas šāds jautājums: kādēļ jūs tā darījāt? Vienīgais loģiskais izskaidrojums un loģiskās sekas ir tādas, ka darba ņēmēju pārrobežu darbībai, lai iegūtu lielāko iespējamo peļņu, galu galā tiks dota priekšroka pār darba ņēmēju tiesībām aizstāvēt tos pret sociālo dempingu. Jūs, protams, tam varat ticēt, bet tad jums ir jāpārtrauc runāt par sociālu Eiropu.

Darba ņēmējiem visās valstīs ir jābūt bezierunu tiesībām veikt protesta akcijas, lai nodrošinātu, ka viesstrādnieki saņem vismaz tādas pašas algas, kā viņi paši. Tā nav diskriminācija. Mēs neuzskatām, ka viesstrādniekiem ir jābūt zemākām algām, nekā darba ņēmējiem, kuri dzīvo šajā valstī. Mēs esam pret diskrimināciju, un tādēļ ir jārikojas. Alternatīva ir sociālais dempings. Tā ir lejupejoša spirāle. Tādēļ, izmantojot jebkādas nepieciešamos līdzekļus, mums ir vismaz jānosargā brīvas un neierobežotas tiesības veikt protesta akcijas, iekļaujot tos juridiski saistošā protokolā Lisabonas līgumā.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Komisāra kungs, tā ir tiesa, ka mēs esam ārkārtīgi apbēdināti redzēt, kā tiesu praksē tiek saprasta brīvība sniegt pakalpojumus. Var piedot par uzskatu, ka atsevišķās interpretācijās, EKT ir mēģinājusi izveidot 43. un 49. panta pārākumu pār jebkuru citu apsvērumu. Tomēr esmu piesardzīgs saistībā ar *Manichean* analīzi par šiem tiesu prakses lēmumiem, kuras, kā jūs visi ziniet, visupirms ir parauglietas.

Es uzskatu, ka jautājums, kas mums jāuzdod sev pašiem, ir, kā nodrošināt sociālo *acquis*. It īpaši mums ir jāatbild uz diviem jautājumiem. Pirmkārt, kāds algu līmenis ir jāievēro uzņēmumiem saskaņā ar uzņēmējas valsts tiesību aktiem? Otrkārt, kādā apmērā mēs varam ierobežot kolektīvās arodbiedrību protesta akcijas, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret vietējiem un norīkotajiem darba ņēmējiem?

Atbildot uz šiem jautājumiem, es nepaļaujos uz direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu grozīšanu. Es pat domāju, ka, to mēģinot, mēs uzņemamies lielu risku. Gluži otrādi, es uzskatu, ka daudz interesantāks ir Eiropas Arodbiedrību konfederācijas priekšlikums par sociālo klauzulu. Manuprāt, tas, kā *E. Brok* teica, vienkārši ir gan jauno, gan veco līgumu piemērošanas gadījums: 3. panta 3. punkts, 6. panta 1. punkts un Pamattiesību harta, kas šobrīd ir materiālo tiesību norma.

Vēl mums ir jāpastiprina – un valstu parlamenti varētu to uzraudzīt – subsidiaritātes princips visā, kas saistās ar darba tiesībām, darba ņēmēju tiesībām un jo sevišķi ar tiesībām streikot.

Daudz tuvākā nākotnē Francijas prezidentūra gatavojas aizsākt Sociālo darba kārtību. Komisāra kungs, Komisijai ir jāiet tālāk par to, ko jūs minējāt, un minimālajiem administratīvajiem ieteikumiem par daudz politiskāku tekstu, pilnībā apzinoties neskaidrības, ko rada tiesu prakse.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, ciešāka valstu administrāciju sadarbība, protams, ir pareiza un piemērota. Es to apsveicu. Tas ir ļoti būtiski.

Tomēr, ja mēs visi patiesi vēlamies novērst traukšanos pēc zemākās minimālās algas Eiropā, mums ir vajadzīgs kas vairāk, un jūs arī to zināt, komisāra kungs. Attiecībā uz spriedumu *Rüffert* lietā, manuprāt, ir tikai viens risinājums. Mums ir jāuzlabo Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu. Arī Komisija to prasīja to izdarīt.

Mums ir jākonstatē šī sprieduma juridiskās sekas, jo tas ir pretrunā ar direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu ieceri. Brīvība sniegt pakalpojumus ir nostādīta augstāk par darba ņēmēju aizsardzību. Ir skaidrotas pat plānotās izmaiņas no minimālās uz maksimālo aizsardzību. Šis spriedums ietekmē 8 no 16 federālajām valstīm Vācijā, kura ir mana valsts. Reģionālās valdības vēlējas vien būt par paraugu algu dempinga jautājumos.

Pamatojoties uz direktīvu par darba ņēmēju aizsardzību, kā arī uz iepirkuma direktīvām, tās vēlējas nodrošināt saskaņā ar noteiktiem sociālajiem kritērijiem, vismaz par publisko iepirkumu līgumu slēgšanu. Tādēļ viņi pieprasīja saskaņā ar vietējo standartu algu likmēm kā sociālo kritēriju, jo tās ir lielākas par minimālo algu.

Man ir grūti saprast Tiesas lēmumu. Ja mēs patiesi vēlamies sociālo kritērijus – un, manuprāt, mēs visi to vēlamies – tad ir jābūt iespējai panākt lielāku atalgojumu par minimālo algu. Spriedums nedrīkst mūs ierobežot arī turpmāk piemērot tikai obligātos standartus norīkotajiem darba ņēmējiem. Šī nav tāda sociālā Eiropa, kādu mana grupa vēlas redzēt. Lai būtu pilnīga drošība, mēs vēlamies rūpīgi pārskatīt arī iepirkuma direktīvas.

Vācijā šie Eiropas Kopienų Tiesas spriedumi par nodarbinātību ko mēs šovakar apspriežam, ir radījuši kritienu atpakaļ Eiropas atbalstīšanā. Tagad mums visiem tiek prasīts vēlreiz mainīt virzienu.

Alejandro Cercas (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ja mums būtu jārisina neliela problēma, es saprastu, ka šo problēmu varētu atrisināt vienkāršs ieteikums par labas prakses apmaiņu un daudz efektīvākas informācijas iekļaušanu. Taču, komisāra kungs, problēma ir tā, ka mums jārisina liela problēma, kuru diemžēl jūs savā runā pat nepieminējāt.

Komisāra kungs, problēma ir tāda, ka pašreiz mums ir konsekventa tiesu prakse no Eiropas Kopienų Tiesas, kurā izklāstīts, ka darba ņēmēji no vienas valsts var strādāt citā valstī par 50 % mazāku atalgojumu saskaņā ar direktīvu, kas, jāpiemin, tika izveidota tieši tāpēc, lai novērstu šādu situāciju.

Tādēļ, ja ir iespējams, ka spēkā esošie tiesību akti pieļauj šādu situāciju, mums nepārprotami ir pamatīga problēma, ko nevar atrisināt, risinot vien problēmas ar informāciju.

Otrkārt, komisāra kungs, problēma ir tajā, ka tiek ignorētas dažādās valstu arodbiedrību prakses par atalgojuma noteikšanu un koplīgumiem. Somija, Zviedrija, Dānija un Vācija netiek ņemta vērā. Tādēļ tā ir liela problēma ne tikai šīm valstīm, bet visai Eiropai, kura redz to, kā valstu tiesību akti ir apdraudēti, un to, kā Eiropa ne tikai nenodrošina labāku aizsardzību tās darba ņēmējiem, bet arī pārkāpj dalībvalstu aizsardzības sistēmas.

Ņemot vērā šo situāciju, komisāra kungs, es nedomāju, ka mums ir citas iespējas. Es nedomāju, ka mēs varam izrakstīt aspirīnu tad, kad ir nepieciešama nopietna ķirurģiska iejaukšanās, un, manuprāt, mums ir jāatjauno saskaņa starp darba ņēmēju tiesību principiem un tirgus tiesībām, jo citādi ne tikai sociālā Eiropa, bet visa Eiropa ies šajā virzienā.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu mērķis ir nodrošināt brīvību sniegt pakalpojumus, vienlaikus nodrošinot darba ņēmēju tiesības. Manuprāt, šī direktīva ir saņēmusi atbalstu Eiropas Savienībā, un šodien dzirdētā kritika šajā Parlamentā lielā mērā ir nepamatota.

Norādīšu, ka *Rüffert* lietā, kuru mēs šodien apspriežam, sociālo standartu pārkāpšana un atalgojuma noteikšana skandalozī zemā 46 % līmenī notika ne jau direktīvas par darba ņēmēju norīkošanas nepilnību dēļ, bet vienkārši tāpēc, ka Lejassaksijā netika īstenota svarīga attiecīgo tiesību aktu daļa tādā veidā, kā tas bija paredzēts direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu. Tā rezultātā mēs šeit apspriežam tiesību aktu īstenošanas problēmu Vācijā, nevis Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu nepilnības. Līdzīga situācija ir *Laval* lietā, kur savukārt vainojama situācija Zviedrijā, kur minimālā alga nav noteikta nedz statūtos, nedz koplīgumā tādā veidā, kā

tas paredzēts direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu. Tādēļ, manuprāt, veids, kā mēs varam izkļūt no šīs situācijas, pirmkārt, ir valstu tiesību aktu pielāgošana pašreizējās direktīvas noteikumiem, kaut gan, pieļauju, ir daudz jautājumu, kurus vēl joprojām šajā direktīvā var uzlabot, un šajos jautājumos es atbalstu Komisijas viedokli.

Vēlos arī izmantot iespēju runāt par sociālā dempinga jēdzienu, kas tika ļoti bieži pieminēts. Es norādu, ka sociālā dempinga jēdziens nepastāv nedz starptautiskajās tiesībās, nedz ekonomikas teorijā. Tas vienkārši ir propagandas jēdziens. Nevar runāt par dempingu situācijā, kurā norīkotie darba ņēmēji – poļi Vācijā vai latvieši Zviedrijā – saņem samaksu, kas ir augstāka par to, ko viņi saņemtu savā valstī. Tāpat nevar runāt par sociālo dempingu situācijā, kad nepastāv saistoši sociālie vai algas standarti visām valstīm, un iemesls, kādēļ šādu standartu nav, ir tāds, ka dalībvalstu attīstības līmenis ir dažāds, un turklāt katrā valstī ir citāda politika.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, ir skaidrs, ka Tiesas spriedums apdraud pašus Eiropas Savienības pamatus. Ir skaidrs, ka Tiesa ir augstākā struktūra Eiropas Savienības tiesību aktu skaidrošanā, un šobrīd nav neviena, kurš vēlētos šo iestādi vājināt. Taču šī tiesu prakse, kā to norādīja A. Cercas kungs, apdraud sociālās kohēzijas principu. Daudzu eiropieši uzskata, ka Eiropas Savienība, kas nenodrošina minimālās sociālās tiesības, nav pelnījusi pastāvēt, un tādēļ mēs esam apdraudam pašas Eiropas Savienības eksistenci.

Tā kā mēs nevaram iebilst tiesas spriedumiem un mums ir tiem jāpakļaujas, ir pienācis laiks iestādēm ar likumdošanas pilnvarām – Komisijai, Parlamentam un Padomei – veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka šāda tiesu prakse nekļūst pastāvīga, jo šī tiesu prakse ir piesaistīta īpašiem juridiskiem dokumentiem, ko nevar grozīt.

Šķiet, pati Tiesa aicina mūs veikt šīs izmaiņas tiesību aktos, un, manuprāt, tas šobrīd visupirms ir Komisijas, bet arī Parlamenta un Padomes pienākums grozīt juridiskos dokumentus, lai novērstu to, ka šāda tiesu prakse kļūst pastāvīga.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Tiesību normas, ko mēs šodien apspriežam, varētu uzlabot dzīves apstākļus vairāk nekā vienam miljonam Eiropas pilsoņu, kuri strādā citā dalībvalstī kā pakalpojuma sniedzēji vai norīkotie darba ņēmēji.

It īpaši direktīvas 3. pants visās Eiropas Savienības dalībvalstīs nav pilnībā īstenots. Darba veselības un drošības standarti, maksimālais darba laiks un minimālais atvaļinājuma laika posms vai maternitātes pabalsti nav ieviesti attiecībā uz norīkotajiem darba ņēmējiem.

Turklāt ir jānodrošina uzņēmējas valsts tiesību aktos noteiktā minimālā alga. Taču šis pēdējais jautājums liek ļoti daudzus uzņēmumus izmantot alternatīvos darba līgumus, kuros automātiski tiek novērsta minimālās algas izmaksāšana.

Turklāt daudzi Eiropas uzņēmumi pieņem darba ņēmējus no jaunajām dalībvalstīm un sūta tos uz ārvalstīm kā norīkotos darba ņēmējus uz laika posmu, kas var ilgt līdz 24 mēnešiem, tādējādi gūstot labumu no esošajām atšķirībām saistībā ar sociālās apdrošināšanas iemaksām.

Nobeigšu, sakot, ka šāda veida sociālais dempings ir jāaptur, pieņemot visus direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu paredzētos noteikumus.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šajā Parlamentā ir bijušas izteiktas daudzas piezīmes, kā arī ļoti kritiski spriedumu vērtējumi – Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu vērtējumu. Es vēlos lūgt mieru.

Galu galā, Eiropas Kopienu Tiesas spriedumi pēc būtības nav politiski; to pamatā ir pašreizējā stāvokļa un dalībvalstu tiesību aktu padziļināta analīze. Tāda ir šīs iestādes loma, un respektēsim to. Aplūkosim to mierīgi. Nereagēsim negatīvi uz šiem spriedumiem, ja tie mūs neapmierina, bet attieksimies pozitīvi, ja tie mūs iepriecina. Šādam *q la carte* taisnīgumam nevajadzētu mūs motivēt, un mums nevajadzētu to pieņemt.

Otrs jautājums, kuram vēlos pievērst uzmanību, ir šāds: nepieļausim konfrontācijas rašanos starp darba ņēmējiem vecajās un jaunajās dalībvalstīs. Tā būtu vissliktākā lieta, ja mēs panāktu veco dalībvalstu arodbiedrību konfrontāciju ar arodbiedrībām no jaunajām dalībvalstīm. Šis nav tāds taisnīgums, uz kādu būtu jābalstās Eiropas Savienībai. No tā es brīdinu.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, šobrīd Īrijā mēs apspriežam Lisabonas līguma plusus un mīnus un pretrunīgās interpretācijas nesenantos Eiropas Kopienas Tiesas spriedumos, kā arī to ietekmi uz darba ņēmēju un darba ņēmēju tiesību aizsardzību.

Kaut arī zinu, ka vēl nav publicēts galīgais spriedums *Laval* lietā, vēlos prasīt komisāram īsumā izklāstīt viņa domas par šo situāciju un uzskatus par to, kā Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu transponēšana un īstenošana it īpaši Zviedrijā ir ietekmējusi spriedumu *Laval* lietā.

Iepriekšējais runātājs *J. Andersson* kungs ļoti pareizi norādīja, ka, ja sievietei tiktu maksāti 46 % no vīrieša algas par tādu pašu darbu tādā pašā valstī, to uzskatītu par diskrimināciju. Tomēr to, šķiet, tiesas atļauj, ja runa ir par darba ņēmējiem no dažādām valstīm, darot vienu un to pašu darbu vienā valstī. Vēlreiz vēlos lūgt komisāru sniegt komentāru par to, kā šīs direktīvas transponēšana un īstenošana ir ietekmējusi šo situāciju.

Visbeidzot, es ļoti rūpīgi klausījos, ko teica komisārs, runājot par darba ņēmēju tiesību nodrošināšanu un sociālā dempinga apkarošanu, bet es neesmu pilnībā pārliecināts, ka ar viņa priekšlikumiem un ierosinājumiem tiks sasniegti šis mērķis, un vēlos dzirdēt daudz spēcīgākus priekšlikumus no Komisijas.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Kopienas Tiesas *Vikin Lines*, *Laval* un *Rüffert* lietas spriedumu pamatā ir viena premisa. Šī premisa rodas no kapitāla brīvas aprites četrām brīvībām, kas iekļautas Māstrihtas līgumā, Direktīvā par iekšējo tirgu un Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu, kas noteikts pārdēvētās Eiropas Konstitūcijas, respektīvi, Lisabonas līguma, 43. un 49. pantā.

Eiropas Kopienas Tiesas spriedumi ir politiski un dziļi reakcionāri: lielas uzņēmumu grupas piemēro viduslaiku nodarbinātības noteikumus, lai palielinātu savu peļņu.

Ir apšaubītas ne vien tiesības streikot un koplīgumi, bet ir vēl trešais svarīgais iemesls, ko es vēlos minēt. Tiek apšaubītas starptautiskās darba konvencijas, kas ir parakstītas un ratificētas ar Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) starpniecību. Šī iemesla dēļ ir jānodrošina vienāda alga par vienādu darbu.

Darba ņēmēji no valstīm, kas pievienojās ES pēc 2004. gada 1. maija, nevienam neko nav parādā. Viņiem ir jācīnās par darba apstākļu un atalgojuma uzlabošanu kopā ar citiem Eiropas darba ņēmējiem. Ir jābūt vienādai algai par vienādu darbu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, darba ņēmēju norīkošana ir nesaraucjami saistīta ar brīvību sniegt pakalpojumu. Ar savu lēmumu Eiropas Kopienas Tiesas ir atbalstījusi, manuprāt, šo ārkārtīgi svarīgo kopīgo tirgus principu.

Tomēr vēlos paust savu vilšanos par to, ka vēl joprojām Kopienas tirgū pastāv noteikumi, kas neatbilst direktīvai par darba ņēmēju norīkošanu. Neaizmirsīsim, ka direktīvas mērķis ir palīdzēt gan darba ņēmējiem, gan līguma slēdzējiem. Nepieņemami ir arī tas, ka direktīvas svarīgākie noteikumi dažādās dalībvalstīs tiek interpretēti atšķirīgi. Darba ņēmēji neapzinās savas tiesības, un dalībvalstis neuzrauga, vai direktīvas noteikumi tiek piemēroti pareizi. Galu galā efektīvas iekšējā tirgus funkcionēšanas atslēga ir atbilstoša šo noteikumu īstenošana un izpilde.

Šī iemesla dēļ visi pasākumi, kas tiek veikti vai nu kā administratīvā sadarbība vai kā aizrādījumi par attiecīgās direktīvas piemērošanu, ir svarīgi. Tomēr es ceru, ka šo iniciatīvu rezultātā tiks panākts uzlabojums noteikumu skaidrošanā, un nebūs vairs sūdzību par neesošo sociālo dempingu.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Priekšsēdētāja kungs, kolēģi! Arī es esmu liela vienādas attieksmes kā principa atbalstītāja un varu godīgi teikt, ka dažkārt ir ļoti grūti saprast, kādēļ par darbu, ko es veicu šeit šajā Parlamentā, es saņemu daudz mazāku atalgojumu nekā mani rietumu kolēģi (desmit reizes mazāku nekā itāļi). Tomēr es saprotu, ka paies kāds laiks, kamēr atalgojuma līmenis Eiropā izlīdzināsies.

Šodien šeit esmu guvusi iespaidu par lielu liekulību. Daudzi cilvēki uzstājas un runā miliona norīkoto darba ņēmēju vārdā, cīnoties par viņu tiesībām. Bet būsīm godīgi – lielākā daļa runātāju patiesībā nepārstāv to vienu miljonu norīkoto darba ņēmēju, bet gan tā vietā aizsargā savas valsts darba tirgu. Šī iemesla dēļ esmu ļoti pateicīga, ka komisārs ir apsolījis izveidot komiteju, kas izskatītu šo jautājumu. Šīs trīs lietas atstāj ļoti negodīgu iespaidu. Tomēr tās bija nepieciešamas, lai signalizētu par jomām, kurās notiek ekspluatācija, kurās pastāv sociālais dempingis, kurās ir neskaidrība. Diemžēl šajos trijos gadījumos tādu nebija.

Brīva pakalpojumu aprīte ir visu mūsu interesēs. Es jau trīs nedēļas gaidu, kad uz manu dzīvokli Briselē atnāks santehniķis – caurules ir aizsprostojušās. Varu jums apgalvot, ka naktīs leģendārais poļu santehniķis vajā mani sapņos.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies jums visiem par ieguldījumu. Bija ļoti interesanti tos uz klausīt. Manuprāt, mums šodien ir bijušas bagātīgas un dzīvas debates. Esmu arī ņēmis vērā vairākas šeit paustās nostājas. Šīs interpretācijas atšķirības un atšķirīgie viedokļi ir panākuši, ka pret šo jautājumu attiecos ar piesardzību.

Šīs debates ir arī atklājušas lielo jautājuma neskaidrību un sarežģītos juridiskos jautājumus, kas šeit parādās. Visi trīs Tiesas spriedumi ir īpaši. Nebūtu pareizi izdarīt vispārējus secinājumus par tiem. Pirmkārt, tas ir attiecīgo dalībvalstu ziņā izvērtēt, kas tām ir darāms savā valstī, lai atbilstu Tiesas spriedumiem. Vēlos arī apstiprināt Zviedrijas un Dānijas izvēlēto konstruktīvo pieeju panākt šo saskaņotību.

Tomēr šodien ir parādījusi, ka izsmeļoša diskusija ir ļoti svarīga, lai mēs varētu atbilstoši reaģēt uz minētajām problēmām. Tieši tāda ir viena no Komisijas prioritātēm šoreiz. Mēs esam efektīvi nolēmuši turpināt šo diskusiju, jo mēs gatavojamies jaunai Sociālajai darba kārtībai. Šajā darba kārtībā, kuru kolēģijā atklāšu nākamā gada jūnijā, protams, tiks iekļauti plaša apmēra konsultēšanās, kas tika uzsākta par jaunajām sociālajām realitātēm, rezultāti. Tā ir arī turpinājums Komisijas paziņojumam „Iespējas, pieejamība un solidaritāte – īstenojot jaunu sociālo redzējumu 21. gadsimta Eiropai”. Tā ir patiesa iespēja veicināt jaunus risinājumus, lai reaģētu uz problēmām, ar ko saskaras mūsu Eiropas valstu sabiedrības.

Starp šīm problēmām, protams, ir demogrāfiskās pārmaiņas un pieaugošais tehnoloģiskā progresa temps, bet ir arī globalizācijas sociālā ietekme. Dažādie darba ņēmēju mobilitātes veidi un pieaugošā migrācija, kas, iespējams, ir nenovēršama, rada jaunus izaicinājumus, uz kuriem mums ir jāreaģē. Šie ir jautājumi, kas mums ir jārisina, lai nosargātu un stiprinātu mūsu Eiropas sociālo modeli.

Esmu pārliecināts, ka Sociālā darba kārtība ir pareizais līdzeklis, lai ierosinātu sākotnējo reakciju, kas paredzēta un piemērota mobilitātes izaicinājumiem, lai nodrošinātu darba ņēmēju aizsardzību. Debates, kas plānotas Eiropas Parlamentā saistībā ar tā pašiniciatīvas ziņojumu arī būs solis pareizajā virzienā. Komisija ir arī apņēmusies aktīvi darboties tajā un sekmēt diskusijas, kā arī rast risinājumus.

Vēlos strādāt ar atvērtu skatījumu, nosakot augstus standartus, kas ir saskaņā ar sociālo un ekonomisko realitāti. Vēlos, lai mēs progresētu konstruktīvi un pašapzinīgi. Sociālo realitāšu sarežģītības dēļ ir grūti formulēt „gatavus” risinājumus. Mums ir daudz vairāk laika jāvelta, apspriežot Sociālo darba kārtību. Tādējādi tiks panākta daudz aizsargājama un globālāka pieeja Kopienas darba ņēmējiem.

Priekšsēdētājs. – Komisāra runa pabeidz šīs debates.

Man ir jāatzīst, ka, kaut arī prezidentūrai nav ierasti tā teikt, es šīs debates slēdzu ar zināmu apjukumu. Tas varētu būt tāpēc, ka 30 savas dzīves gadus esmu cīnījies, lai nodrošinātu, ka Spānijas darba ņēmēji Zviedrijā vai Vācijā nesaņemtu mazāk par vācu vai zviedru darba ņēmējiem, un tāpēc, ka vēl 20 gadus esmu cīnījies, lai nodrošinātu, ka poļu, rumāņu vai marokiešu darba ņēmēji nesaņemtu mazāku algu Spānijā nekā spāņu darba ņēmēji.

(Aplausi)

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Nesenie Tiesas spriedumi *Laval-Vaxholm* lietā Zviedrijā, *Viking Line* lietā Somijā un tagad *Rüffert* lietā Vācijā vienkārši noder, lai precizētu istos Eiropas Savienības mērķus un prioritātes.

Respektīvi, principa „tiesības veikt uzņēmējdarbību” „prioritāte”, kā noteikts Līguma 43. un 46. pantā, kurā aizliegti jebkādi „ierobežojumi veikt uzņēmējdarbību”.

Kopienas Tiesa uzskata par „ierobežojumu” un tādējādi saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par „nelikumīgu” darba ņēmēju brīvību un to, ka tos pārstāvošās struktūras aizsargā viņu tiesības un intereses, proti, ievērojot to, kas ir noteikts koplīgumos.

Tas sociālo dempingu padara par likumīgu un uzbrūk kolektīvajām sarunām un darba koplīgumiem ES, kā arī veicina „konkurenci” starp darba ņēmējiem, izmantojot praksē „izcelsmes valsts” principa pārsvaru, proti, maksājot zemākas algas un pazeminot darba ņēmēju tiesību aizsardzību līgumattiecībās ar darba devējiem.

Šie spriedumi atklāj ES šķiriskumu un to, kurš no šādas neolīberālas politikas gūst patiesu labumu (un kurš to veicina), izklaidējot visu plaši garo izrunāšanos par daudz skandēto „sociālo Eiropu” un parādot, kā ES politikas nostājas pret darba ņēmēju grūti iegūtajām tiesībām.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Veids, kādā esošie līgumi tiek izmantoti, lai apdraudētu darba ņēmēju tiesības, ir apkaunojošs. Eiropas Kopienų Tiesa norādīja, ka tās spriedums *Rüffert* lietā ir saskaņā ar esošo līgumu noteikumiem. Lisabonas līgumā nav darīts nekas tāds, kas šo situāciju uzlabotu.

Neaizsargāto darba ņēmēju aizsardzība Eiropas Savienībā ir jānodrošina sarunās par Līgumu. Tā tas nenotika. Virziens, kādā Līgums vēlas pārvērst Eiropu, ir tāds, kas fundamentāli apdraud Eiropas sociālo modeli.

Īrijā mēs to esam zinājuši, kopš *Irish Ferries* un pirms iekšējā tirgus pārākums radīja situāciju, kad darba ņēmēju tiesības ir apdraudētas.

Es atbalstu Eiropas Arodbiedrību konfederācijas (ETUC) prasību iekļaut Līgumā sociālā progresa klauzulu. Manuprāt, vienīgais veids, kā nodrošināt darba ņēmēju tiesības nākotnē, ir noraidīt šo Līgumu un sūtīt dalībvalstis atpakaļ pie sarunu galda.

Jaunajā Līgumā varētu stingri noteikt, ka pamattiesības, tiesības streikot un darba ņēmēju tiesības veikt kolektīvas protesta akcijas, lai uzlabotu darba un dzīves apstākļus virs minimālajiem standartiem, gūs virsroku pār iekšējo tirgu.

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – (FI) Eiropas Kopienų Tiesa ir pieņēmusi trīs spriedumus pret arodbiedrību kustību, un tādēļ mēs varam vēl sagaidīt līdzīgus spriedumus tāda paša veida lietās. Šīs lietas saistās ar *Viking Line*, *Vaxholm (Laval)* un *Rüffert* un visās no tām Tiesa līgumus ir interpretējusi no viena skatu punkta, t. i. brīva konkurence, ignorējot Parlamenta vēlmi. Priekšlikums izpildīt izcelsmes valsts darba noteikumus norīkoto darba ņēmēju gadījumā, kā tas ir „*Bolkestein* direktīvā”, tika noraidīts. Diemžēl Tiesa ar spriedumiem trīs atsevišķās lietās ir uzņēmusies likumdevēja lomu un ignorējusi patiesā likumdevēja, šajā gadījumā – Eiropas Parlamenta, vēlmes interpretāciju. Komisijai nav jāaizstāv šāds kompetences pārkāpums no šīs iestādes puses.

16. Ķīnas politika un tās ietekme uz Āfriku (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Ana Maria Gomes* ziņojums (A6-0080/2008) Attīstības komitejas vārdā par Ķīnas politiku un tās ietekmi uz Āfriku (2007/2255(INI)).

Ana Maria Gomes, referente. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Ķīnas nevaldāmie naftas, dabas resursu un jaunu tirgu meklējumi Āfrikā rada bažas par Ķīnas pieaugošās klātienas ietekmi šajā kontinentā un attiecīgām sekām uz Eiropas politikām. Eiropa nevar bezbailīgi sākt norādīt uz Ķīnu, tāpat kā nevar atļauties piedalīties bezprincipu konkurencē, izvairoties no metodēm un kritērijiem, kas ir Pekinas pašas interesēs. Gan Eiropai, gan Ķīnai ir saistības dot ieguldījumu Tūkstošgades mērķu sasniegšanā: nabadzības samazināšanā un konfliktu atrisināšanā Āfrikā. Tām abām ir jāatzīst, ka vienīgi veicinot ilgtspējīgu attīstību un labu pārvaldību to interesēs un ieguldījumi būs ilgtspējīgi un tiks uzskatīti par pamatotiem Āfrikā.

Šajā ziņojumā mēs mēģinājam analizēt Ķīnas klātbūtni Āfrikā objektīvi, apzinot gan pozitīvo, gan negatīvo ietekmi. Pamatojoties uz īpašiem ieteikumiem darbībai, ir divas svarīgākie politiskie paziņojumi: pirmkārt, ES ir saskaņoti jāreaģē uz Ķīnas šķietamās „bez nosacījumu” politikas radītajām problēmām. Reaģējot nedrīkst aizmirst Eiropas principus. ES ir jāturas pie savas attīstības sadarbības politikas, jo īpaši saistībā ar cilvēktiesību nosacītību. Tas ir tādēļ, ka nevar būt labas pārvaldības bez cilvēktiesību ievērošanas, un bez labas pārvaldības un tiesiskuma, ko tas ietver, nebūs ilgtspējīgas attīstības Āfrikā vai jebkurā citā pasaules daļā. Otrkārt, Eiropai ir jāiesaista Ķīna diskusijās par tās attiecīgo Āfrikas politiku, bet šāda sadarbība acīmredzot nevar notikt bez Āfrikas ziņas. Trīspusējā iesaistīšanās prasa atbilstošu atbalstu lomai, ko uzņemas Āfrikas iestādes, piemēram, Āfrikas Savienībai, Jaunā partnerība Āfrikas attīstībai (NEPAD), citām reģionālajām iestādēm un valdībām, kā arī valstu parlamentiem. Šī iemesla dēļ Eiropai ir jāpalielina tās atbalsts Āfrikas pilsoniskās sabiedrības stiprināšanai, lai veicinātu attiecīgo valdību atbildību.

Šajā ziņojumā mēs ierosināt, lai ES izmantotu iespējas atklāti runāt ar Ķīnu, vai par Ķīnu Āfrikā, it īpaši, ja tas nozīmē paust kritiku privāti vai publiski. Ķīnas vēlas, lai to uzskata par atbildīgu dalībnieku Āfrikā, tomēr tā bieži piesauc neiejaukšanās retoriku, lai mēģinātu pamatot nepieņemamas darbības, piemēram, nebeidzamā pašapmierinātība par Sudānas valdību, kura bloķē ANO-Āfrikas savienības apvienoto spēku nosūtīšanai, kuriem Darfūrā vajadzēja jau būt sen, vai arī pavisam nesen Ķīnas nepieņemamā ieroču nosūtīšana R. Mugabe režīmam ar kuģi, kura izkraušanu ļoti pareizi novērs Zimbabves kaimiņvalstis. Patiesībā visam, ko Ķīna dara Āfrikā ir politiska ietekme – gan pozitīva, gan negatīva.

Turklāt Ķīna parāda, ka tā ir pragmatisks spēks, kas ātri mācās. Tādēļ ir svarīgi, lai Eiropa nepārstātu mēģināt skaidri izklāstīt Pekinai, ka tas, kas tiek sagaidīts no pastāvīgā ANO Drošības padomes locekļa, kas ir arī Ķīna, patiesībā ir ieguldījums ANO principu un mērķu veicināšanai.

Šajā ziņojumā mēs ierosinām, lai ES veicinātu Ķīnu paātrināt tās dalību daudzpusējās līdzekļu devēju sanāksmēs un pieņemt īpašus starptautiski apstiprinātus kritērijus un pamatnostādnes par palīdzības pārredzamību, ieguves rūpniecību, labu pārvaldību, vides aizsardzību, darba tiesībām utt. ar mērķi nodrošināt, lai tā patiesi sekmētu nabadzības samazināšanos, Tūkstošgades attīstības mērķus un veicinātu mieru un drošību Āfrikā.

Tomēr Eiropai ir jālūkojas arī spogulī un jāmācās no savām kļūdām un nepilnībām saistībā ar Āfriku. Dalībvalstīm ir jāsniedz oficiāls solījums par attīstības palīdzību un palīdzības samazināšana, un sasniedzamie mērķi tikai palīdzēs uzsvērt Ķīnas nopelnus, padarot Āfrikai pieejamu ātri iegūstamu finansējumu. Eiropai ir jāuzlabo tās palīdzības efektivitāte un jānodrošina saskaņa starp tās dažādajām politikām, un tas nozīmē, ka turpmāk vairs nedrīkst pievērt acis uz noziegumiem, kuri veikti atsevišķos Āfrikas despotiskajos režīmos, ar kuriem tā turpina sadarboties kā ierasts, kaut arī tas ir kļedzošā pretrunā ar tās noteiktajiem kritērijiem un principiem.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties ēnu referentiem un citiem kolēģiem par lielisko sadarbību. Viņu grozījumi ir daudz devuši šī ziņojuma uzlabošanai. Ceru, ka tik plaša vienprātība var turpināties rīt, vēl jo vairāk tāpēc, ka ir tikai daži grozījumi, par kuriem jāalso. Esmu pati izvirzījusi šos trīs grozījumus: divos ir nelieli labojumi un trešais ir par Eiropas Parlamenta lomas atkārtotu apstiprināšanu, prasot, lai ES Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu kļūtu juridiski saistošs. Tajā nebūs iekļauts pašreizējais 62. punkts, kurā atkārtots 66. punktā ietvertais aicinājums.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, referente, dāmas un kungi, godājamie locekļi, vispirms es vēlos apsveikt A. M. Gomez kundzi par viņas lielisko darbu par šo jutīgo un sarežģīto, pat pretrunīgo jautājumu.

Es atbalstu jūsu minētos daudzus ieteikumus saistībā ar politiku, kas Eiropas Savienībai jāpieņem, lai risinātu Ķīnas pieaugošo klātieni Āfrikā. ES un Ķīnai patiesībā ir vairākas kopīgas lietas saistībā ar to darbību Āfrikā. Pirmkārt, tās abas ir atzinušas Āfrikas milzu potenciālu, iespējams, vairāk – vai jebkurā gadījumā drīzāk – nekā visi citi.

ES un Ķīna ir arī divi vissvarīgākie tirdzniecības partneri, kas veic ieguldījumus Āfrikā, ierindojoties attiecīgi pirmajā un trešajā vietā pasaulē. Dabīgi tas prasa daudz lielāku sadarbību, diskusijas un, iespējams, kopējas stratēģijas starp Ķīnu un Eiropu saistībā ar Āfriku un apspriežoties ar Āfriku. Šajā jautājumā es jums piekrižu.

Vēlos šodien izstāstīt par jautājumiem, kurus es uzskatu par cerīgiem, lai iesaistītu Ķīnu un mūsu Āfrikas partnerus trīspusējā sadarbībā. Vēlos dalīties ar jums savās pārdomās un jautājumos par citiem punktiem. Visbeidzot, vēlos jums izstāstīt, kā esmu iecerējis īstenot šo ziņojumu.

Pirmkārt, Āfrika dzīvo globālās ekonomikas un globalizācijas laikmetā. Tā ir sevi apliecinājusi kā starptautisku un globālu dalībnieku, veicot pasākumus svarīgos globālos jautājumos. Tā ir izveidojusi milzu partnerības tīklu visā pasaulē ar skaidri noteiktām saistībām atjaunot attiecības. Atklāti runājot, tā šobrīd piespiež savus partnerus sacensties vienam ar otru, iespējams, diezgan neveikli, bet ar labu pamatojumu. Tā ir patiesība, un es teiktu, ka tas ir godīgi un likumīgi. Tas nozīmē, ka tās partneriem ir jābūt mūsdienīgiem, uzticīgiem un godīgiem savā attieksmē.

Es uzskatu, ka ES un Ķīna ir gatava īstenot šo jauno pieeju un ka tās vēlas to darīt, iespējams, dažādu iemeslu dēļ, bet ir skaidrs, ka tās ir gatavas. Gan ES, gan Ķīna ir svarīgākie Āfrikas partneri. Mūsu Āfrikas politika, protams, ir atšķirīga principu un vērtību ziņā, tomēr ir iespējams noteikt daudzas kopīgas intereses un līdzības. Piemēram, mēs esam jau uzsākuši dialogu par mieru, stabilitāti un ilgtspējīgu attīstību Āfrikā. Tomēr ir skaidrs, ka mums ir jāturpina sniegt būtisks atbalsts mūsu Āfrikas draugiem, kuriem jānodrošina stimulants šim dialogam. Tas izskaidro trīspusējo pieeju, kuru es ierosināju pagājušajā gadā un kuru jūs, šķiet, atbalstāt, it īpaši savā priekšlikumā par pastāvīgās platformas izveidi.

Saistībā ar to jūs diezgan pareizi uzsverat vienlīdzības un savstarpējās cieņas nozīmi, kurai ir jābūt šīs trīspusējās partnerības pamatā. Riskējot ar strīda rašanos, Eiropai ir jāsaprot, ka šobrīd tas nav īsti gudri, un ar tādu partneri, kāda ir Ķīna, mēģināt pārņemt kontroli, vienpusēji diktējot mūsu noteikumus. Mums ir jāizvairās no vispārinājumiem un jāuzsāk dialoga process. Es uzskatu, ka, tiklīdz mēs esam uzsākuši dialogu ar Ķīnu, mēs varēsim to izmantot, lai risinātu tādu jautājumus, kā tiesiskums, demokrātija un pārvaldība; citiem vārdiem sakot, visu, uz kā balstās Eiropas vērtības un tās politikas.

Es jums piekrītu, ka mums ir nepieciešama Eiropas politika, kas ir daudz efektīvāka un, iespējams, daudz ātrāka, jo šī ir vislielākā Ķīnas priekšrocība pār mums. Tas būtu arī daudz pievilcīgāk, vairāk atbilstoši mūsu Āfrikas partneru prioritātēm. Sniegtu jums tikai vienu piemēru, kā Eiropas iestādes mēs esam burtiski bezspēcīgas izvērst programmas, palīdzību vai pasākumus jebkādā pēckonflikta situācijā. Piemēram, Libērijas gadījumā. Šī ir valsts, kurai ir vēlētā valdība, prezidents, kuram ir īsta programma un kurš vēlas pārmaiņas. Kur ir efektīvā reakcija, kas šai valstij vajadzīga, lai panāktu mieru, stabilitāti un demokrātiju? Tās nav! Tas mani apbēdina katru dienu.

Eiropas ar Āfriku saistītās politikas modernizācija ir bijusi mana prioritāte, kopš es stājos amatā. Manuprāt, var droši teikt, ka mēs jau esam veikuši ievērojamu progresu, it īpaši ar Lisabonas sammita rezultātā panākto stratēģisko partnerību, tomēr ir skaidrs, ka ir vēl tāls ceļš ejams. Cīņa pret nabadzību vēl joprojām ir mūsu attīstības politikas galvenais mērķis. Lai to panāktu, mums ir jārada pārticība un ekonomiskā izaugsme. Ķīna šo ekonomisko izaugsmi piedzīvo katru dienu, un acīmredzot šī pieredze varētu palīdzēt Āfrikas valstīm.

Protams, jebkura veida ekonomiskā izaugsme, lai tā būtu efektīva nabadzības apkarošanā, ir jāpapildina ar aktīvu pārdales politiku. Esmu to teicis vairākkārt: izaugsme negarantē attīstību. Vissvarīgākā ir pārdales, un lai to īstenotu, ir nepieciešama stabila valdība. Ir vajadzīga arī modra sabiedrība, brīva prese, visas šīs lietas. Es uzskatu, ka ES un Ķīnai ir liela loma šeit, kaut arī šis ir garš process, kas prasīs ievērojamus pūliņus no abām pusēm.

Vēlos jums izstāstīt par dažiem saviem jautājumiem. Vai šīs sadarbības uzsākšana, pieprasot Ķīnai pieņemt KLP noteiktās politikas un standartus, ir, piemēram, patiesi reāla, vai tā ir konstruktīva, vai tā ir lietderīga un pat vai tā ir vēlama? Es kaut kā par to šaubos. Ja tas strādā, tad daudz labāk, bet es par to šaubos.

Jebkurā gadījumā neizskatās, ka Āfrika pārlietu dedzīgi vēlas, lai Ķīna ietu šādu ceļu, tieši tāpēc, ka viņi meklē alternatīvas Eiropas attīstības palīdzībai. Ķīnas palīdzība ir novērtēta tieši tāpēc, ka tā ir ātrāka nekā Eiropas palīdzība un neuzliek pārlietu daudz ierobežojumu, kas galu galā samazina Āfrikas politisko telpu. Tam ir noteikts pamatojums. Kaut kur ir noticis pārpratumš. Cilvēki bieži saka – „jūs, eiropieši, jūs uzstādāt nosacījumus!” Tā nav tiesa. Sadarbība vai mūsu sniegtais finansējums nenosaka politiskus nosacījumus. Šī atbalsta veids, veids, kā tas tiek izmantots – jā! Budžeta atbalsts, piemēram, netiks piedāvāts, ja valstī nav labas pārvaldes, netiks sniegts budžeta atbalsts valstīm, kurās norisinās konflikti. Tomēr tas mūs neattur no attīstības palīdzības vai humānās palīdzības piedāvāšanas, pat tad, ja mēs nepiekrītam valdībai vai attiecīgajam režīmam.

Būtiska atšķirība, kas rada apmulsumu, ir tāda, ka Ķīna ir atsaucīga, viņu norēķināšanās process noris daudz ātrāk par mūsējo, visa mūsu birokrātija, kas ir bijis manas dzīves lāsts gandrīz četrus gadus. Tā ir realitāte, šis ir iemesls apmulsumam un pārpratumam un, manuprāt, šim jautājumam ir jāpievērš uzmanība.

Šķiet, es piekrītu jūsu novērtējumam. Ir svarīgi, lai Ķīnas atbalsts būtu saistīts ar Āfrikas nacionālajām prioritātēm, valstu sistēmu, labāk kopā citiem partneriem.

To pašu var teikt arī šodien. Ir pārāgri, varbūt pat neproduktīvi paātrināt lietas šādā nozīmē, nemaz neminot mēģinājumus darīt to vienpusēji. Šis ir ilgtermiņa mērķis, bet šobrīd es redzu vien trīs jomas, uz kurām varētu koncentrēt mūsu sadarbību un dialogu.

Viens ir atvērta un konstruktīva dialoga uzsākšana par Āfriku starp ES, kas jau ilgi ir sniegusi atbalstu, un Ķīnu. Otrs ir nepieciešamība apmainīt mūsu attīstības pieredzi ar Ķīnu un Āfriku, lai kopā mēs varētu virzīt attīstības darba kārtību. Piemēram, Ķīna ir izstrādājusi vairākas fotoelementu programmas. Nepārprotami, tādā kontinentā, kā Āfrika, ir vieta trīspusējai sadarbībai, un šis ir viens piemērs. Es runāju ar Tirdzniecības ministru par šo jautājumu pēc tam, kad bijām satikušies sanāksmē Tongā, un viņš bija ļoti atvērts šajā jautājumā. Mēs to apspriedīsim vēlreiz Pekinā, uz kuriem es dodos tūlīt pēc šīs sanāksmes, tādējādi mēs šos jautājumus izskatīsim no jauna.

Treškārt, mums ir jāpilda savas saistības saistībā ar Parīzes darba kārtību. Tas ir jautājums par reglamentējošo noteikumu saskaņošanu un darba dalīšanu. Saistībā ar šo es mudinu Parlamentu palīdzēt mums likt mūsu dalībvalstīm mazāk runāt, vairāk darīt. Visi attīstības ministri, visi premjerministri Eiropā bez izņēmuma piekrīt, ka, lai nodrošinātu kohēziju, ir jābūt labākai darba sadalei un lielākai koordinācijai. Tas ir pietiekami labi, bet, ja mēs viņiem ierosinām reālas darba dalīšanas stratēģijas, nav nekādas reakcijas. Šis jautājums ir jāaktualizē, jo tas tā ir. Redziet, mans mērķis nav vien iesaistīt Ķīnu KLP. Es vēlos iet tālāk par mēģināšanu savstarpēji vienoties ar dažiem Ķīnas operatoriem Āfrikā, tostarp valdību, lai sekmētu Āfrikas attīstību.

Mums, eiropiešiem un ķīniešiem, ir jāšak ar Āfrikas darba kārtību un jāveic ieguldījumi un jāapvieno mūsu attiecīgās priekšrocības, nezaudējot vērtības un principus, kas ir nodrošinājuši Eiropas stabilitāti, mieru un

labklājību pēdējos 50 gadus. Tas nenozīmē, ka esmu sapņotājs vai muļķis, patiesi, tas ir gluži otrādi. Ir svarīgi atzīt, kā jūs to darāt, ka Ķīnas apņemšanās rada jautājumus un dažkārt arī bažas, pat Āfrikā. Es arī dažkārt satraucos par to, kādā veidā Ķīna sadarbosies, bet kas par to? Tieši šī iemesla dēļ es saku, ka mums ir nepieciešams dialogs. Ir acīmredzams, ka Ķīna īsteno savas ekonomiskās, diplomātiskās un stratēģiskās intereses Āfrikā. Eiropa ir tik ļoti bieži kļūdījies, nepiekrītot, ka to ir vilinājušas tādas pašas lietas, un vajadzētu nevis slēpties aiz argumentiem, kas bieži vien jebkurā gadījumā ir pārlieku liekulīgi, bet gan daudz labāk būtu atzīt, ka Āfrikai ir potenciāls, ka tai ir īpaša saikne ar Eiropu un ka mums ir kopīgas intereses šīs saiknes atklāšanā, izveidošanā un sekmēšanā. Es uzskatu, ka šī ir abpusēji izdevīga stratēģija, jo tikai šādā veidā, kā atrisināt negatīvo tendenci vienus saukt par atbalsta sniedzējiem, bet otru – par atbalsta saņēmējiem, kas bieži vien nonāk līdz pazemojumam un aizdomām un atkarības sajūtai vienam no otra – vājākajam no stiprā.

Kā jau minēju, parīt būšu Pekinā un, A. M. Gomez kundze, mēģināšu izziņāt situāciju, pozitīvi interpretējot jūsu lielisko ziņojumu.

Bastiaan Belder, *Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, kā Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotājs par A. M. Gomez kundzes lielisko ziņojumu no šī atzinuma vēlos uzsvērt šādus punktus.

Attiecībā ar Āfriku Ķīnas varas iestādēm ir jāievēro demokrātijas, labas pārvaldības un cilvēktiesību principi. Tādēļ Ārlietu komiteja pauž nožēlu par Ķīnas tīri pragmatisko sadarbību ar Āfrikas represīvajiem režīmiem.

Ķīnas Tautas Republikas komerciālā klātbūtne Āfrikas teritorijā rada ekoloģiskas sekas, kuras Ķīnai ir jārisina atbildīgā veidā. Visbeidzot, Rietumu prese publicē atklāti satraucošus ziņojumus par vides izmantošanu, it īpaši Kongo deltas reģionā. Šajos ziņojumos aplūkotas problēmas ir, sākot no naftas izmantošanas un pārmērīgas nozvejas līdz mežu izciršanai oficiālā dabas aizsardzības rezervātā.

Tāpat Ārlietu komiteja pauž nožēlu par to, ka Pekina nepieļauj daudz Āfrikas valstu iesaistīšanos stratēģiskā partnerībā starp Ķīnu un Āfriku vien tādēļ, ka tām ir diplomātiskie kontakti ar Taivānu. Šāda Ķīnas attieksme ir ne vien pretēja tās pašas principam neiesaistīties trešo valstu iekšlietās, bet ir pretrunā arī ar pašreizējo Taivānas un Pekinas attiecību atjaunošanu.

Gay Mitchell, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Ķīna sāka nodarboties ar tirdzniecību un pārmainīties 1980. gados, un tā ir palīdzējusi 400 miljoniem savu tautiešu izkļūt ārā no nabadzības, kā to A. M. Gomes kundze minēja savā lieliskajā ziņojumā. Vai otra pasaules daļa šajā laikā ir palīdzējusi pārvarēt 400 miljoniem nabadzību? Mums ir jābūt realīstiem šajā ziņā. Šis ir viens no jautājumiem, kas mums šovakar ir jāapspriež.

Daudzas citas pasaules daļas ir piedzīvojušas Ķīnas pūķa kvēli. Ekonomiskā augšupeja daudzās Latīņamerikas un Āfrikas valstīs ir kritusies lielā mērā Ķīnas ekonomiskā pacēluma dēļ. Ķīnas darbība Āfrikā gan investīciju jomā, gan tirdzniecības vai atbalsta sniegšanā pēdējo gadu laikā ir pieaugusi neticamos apmēros. Skaitļi runā paši par sevi. Ķīnas tirdzniecības apmēri ar Āfriku ir palielinājušies no 2 miljardiem ASV dolāru 1999. gadā līdz gandrīz 40 miljardiem ASV dolāru 2005. gadā. Kā jau komisārs minēja, Ķīna šobrīd ir trešais svarīgākais Āfrikas tirdzniecības partneris.

Ķīnas iesaistīšanās Āfrikā ir radījusi daudzas iespējas. Tomēr uz tās ietekmi uz attīstību ir svarīgi palūkoties kritiski. Attīstības potenciāls un attīstības nosacījumi ir divas dažādas vienas monētas puses. Bez viena nav iespējams panākt otru. Ir tiesa, ka daudzās Āfrikas valstīs ir liels attīstības potenciāls, taču korumpētās Āfrikas valstu valdības gadu desmitiem ir parādījušas nevērību pret savu tautu, nedodot tai iespēju attīstīties. Āfrikas politiskās iestādes nolems, vai Ķīnas iesaistīšanās var tikt uzskatīta par ieguvumu vai postu vienkāršajam Āfrikas iedzīvotājam.

Kongo ir lielisks lielās attīstības potenciāla piemērs. Šajā valstī ieņēmumi ir 714 ASV dolāri uz vienu personu gadā. Kongo iedzīvotāji ir daudz cietuši. Ķīna ir vienojusies ar Kongo, ka tā uzcelst astoņas slimnīcas, izbūvēs tūkstošiem kilometru ceļa un dzelzceļa stacijas, un par to tā iegūs Ķīnai ļoti nepieciešamos minerālus. Taču, ja to var īstenot, tā nevar būt abpusēji izdevīga situācija vien. Tā var būt trīspusēji izdevīga situācija, jo tādējādi var sekmēt Tūkstošgades attīstības mērķus. Vai mēs Eiropā varam strādāt kopā ar Ķīnu, lai mēģinātu uzlabot notiekošo, lai mēģinātu uzlabot situāciju, nevis vienkārši nopelt to, ko Ķīna dara vai arī nopelt Ķīnas nepilnības? Ja mēs varam darboties kopā ar Ķīnu un Āfriku, lai uzlabotu labu pārvaldību, tad, manuprāt, mēs varam sniegt palīdzību, nodarboties ar tirdzniecību un panākt uzlabojumus.

Es uzskatu, ka komisāram bija taisnība: ja mēs vēlamies, lai Ķīna mūs uzklausa, „megafona diplomātija” nedarbosies. Ķīnas raksturs lielā mērā ir tāds, ka tā nedrīkst zaudēt reputāciju. Ar diplomātiju – klusu

diplomātiju – ir lielākas iespējas panākt to, ko mēs vēlamies. Manuprāt, Eiropai ir jāstrādā kopā ar Ķīnu, lai sekmētu labāko praksi, kas varētu būt pirmā īstā iespēja kaut ko darīt Āfrikas labā pēc gadiem ilgas runāšanas par to, bet nekā nedarīšanas. Ja Ķīna izdara uz mums spiedienu sacensties Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā, jo labāk. Mums ir vajadzīga šāda konkurence; mums ir vajadzīgs šāds spiediens.

SĒDI VADA: KRATSA-TSAGAROPOULOU

priekšsēdētāja vietniece

Józef Pinior, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos paust atzinību A. M. Gomes par šo nopietno, politiski ļoti nozīmīgo ziņojumu.

Ķīna ir globāls spēlētājs mūsdienu pasaulē, un globalizācijas procesā mēs vēlamies redzēt Ķīnu kā reālu Eiropas Savienības partneri. Ķīnai ir jāspēlē ļoti būtiska loma jaunajā pasaules kārtībā, un mēs atzinīgi vērtējam Ķīnas miermīlīgo nostāju attiecībā pret Āfriku.

Tajā pašā laikā Ķīnai ir jāuzņemas atbildība cilvēktiesību un attīstības jomā. Ķīnai jo īpaši ir jāizmanto sava ietekme, lai savaldītu bīstamākos no tās sabiedrotajiem, tostarp Sudānas valdību. Par laimi Ķīna vairs nepretojas Apvienoto Nāciju Organizācijas miera uzturētāju izvietošanai Darfūrā un gatavojas nosūtīt vairākus militāros inženierus dalībai misijā.

Attiecībā uz negatīviem aspektiem Ķīna vēl joprojām sūta ieročus diktatoriskajiem režīmiem Āfrikā. Vēl šonedēļ Zambija, Mozambika, Dienvidāfrika un Tanzānija apturēja Ķīnas kuģi, kurš mēģināja piegādāt lielu kravu munīciju, mīnmetēju un citu nāvējošu ieroču kravu Zimbabves prezidentam R. G. Mugabe. Nonākot Mugabe režīma rīcībā, šo ieroču piegādei būtu pret demokrātiju vērstas, pat nāvējošas sekas.

Šajā ziņojumā Eiropas Parlaments aicina Ķīnu nostāties par Āfrikas sabiedrību, demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu.

Fiona Hall, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties A. M. Gomes par lielo darbu, ko viņa ir paveikusi, strādājot pie šā ziņojuma, un viņas ciešo sadarbību ar kolēģiem.

Šis ziņojums ir ļoti vispusīgs, tādēļ es pievērsīšos tikai dažiem tā aspektiem. Es jo īpaši atzinīgi vērtēju aicinājumu Komisijai pēc iespējas drīzāk nākt klajā ar priekšlikumiem Eiropas Savienības tirgus aizsargāšanai pret nelikumīgi iegūtiem kokmateriāliem un koksnes izstrādājumiem. Tas ir ļoti būtiski, lai pārtrauktu nelikumīgo tirdzniecību ar Ķīnā ražotām mēbelēm, kas izgatavotas no nelikumīgi iegūtiem Āfrikas kokmateriāliem. Šāda veida tirdzniecība ne tikai apdraud Āfrikas tropu mežus, bet arī atņemt Āfrikas valstīm tik ļoti nepieciešamos nodokļu ieņēmumus. Saskaņā ar Pasaules Bankas aprēķiniem mežu nelikumīgas izciršanas dēļ jaunattīstības valstis katru gadu zaudē ieņēmumus 15 miljardu USD apmērā.

Otrkārt, es pilnībā atbalstu referentes aicinājumu Eiropas Savienībai piemērot tiesiski saistošu instrumentu ieroču eksporta kontrolei un saglabāt ieroču embargo attiecībā uz Ķīnu. Kā jau vairāki kolēģi minēja, pēc ziņojuma sagatavošanas mēs redzējām uzskatāmu pierādījumu tam, ka Ķīna vēl joprojām eksportē ieročus uz tādām valstīm kā Zimbabve, kur tiek pieļauti nopietni cilvēktiesību pārkāpumi.

Attiecībā uz plašākiem tirdzniecības jautājumiem es atbalstu ziņojumā pieminētos ekonomisko partnerattiecību nolīgumus (EPN). EPN nav būtiski, jo, ja tie būtu elastīgāki un vairāk vērsti uz attīstību, šie nolīgumi varētu kalpot par pamatu Ķīnas un Āfrikas tirdzniecībai. Pašlaik pastāv risks, ka Ķīna var ieņemt Āfriku atpakaļ „preču slazdā”.

Noslēgumā es atzinīgi vērtēju ziņojumā pausto atbalstu daudzpusējam dialogam starp Eiropas Savienību, Āfriku un Ķīnu. Tam ir īpaši liela nozīme attiecībā uz klimata pārmaiņām.

Komisārs minēja piemēru saistībā ar saules generatoriem. Neviens kontinents nav tik ļoti pakļauts globālās sasilšanas draudiem, kā Āfrika, un miljoniem Āfrikā dzīvojošo cilvēku nākotne var būt atkarīga no tā, vai Eiropas Savienībai izdosies ieinteresēt Ķīnu pievienoties nolīgumam pēc Kioto protokola un iesaistīties atjaunojamo enerģijas avotu tehnoloģiju koplietošanā.

Konrad Szymański, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, A. M. Gomes ziņojumā ir ietverti visi būtiskākie jautājumi saistībā ar Ķīnas klātbūtni Āfrikā. Ir tikai viena neprecizitāte – Ķīnas klātbūtnei Āfrikā nav nekāda saistība ar attīstības politiku, nemaz nerunājot par palīdzības sniegšanu. Ķīnai attīstības politika nav nekas vairāk, kā līdzeklis tās divu stratēģisko mērķu sasniegšanai.

Pirmais stratēģiskais mērķis ir nodrošināt izejvielu piegādi, piemērojot diezgan brutālu izejvielu piegādes politiku. Tieši pieaugošais Ķīnas pieprasījums pēc dabīgajām un elektroenerģijas ieguves izejvielām ir iemesls tam, kādēļ Sudāna, Angola un Subsahāras Āfrika kļūsta par tik būtiskām valstīm.

Otrs ne mazāk būtisks Ķīnas valdības mērķis ir nostiprināt pasaules autoritāro centru kā pretstatu rietumvalstu liberāli-demokrātiskajiem modeļiem. Tieši tādēļ tika pārkāpts Apvienoto Nāciju Orgaizācijas embargo tirdzniecībai ar ieročiem ar Darfūru, Libēriju un Kongo. Tieši tādēļ tiek veidotas politiskas saiknes starp Pekinu un Sudānu, Čadu, Zimbabvi un Somāliju.

To valstu izslēgšana no sadarbības programmas palīdzības sniegšanai, kuras atbalsta Taivanu, ir vēl viens pierādījums tam, ka noteiktā stratēģija ir būtiskāka par attīstības politiku.

Šodien mums ir jāatzīst, ka Eiropa šajā situācijā ir bezspēcīga. Mēs, protams, varam sekot komisāra aicinājumam ignorēt ESAO principus attiecībā uz korupciju un valsts finansēm un pēc tam mēs tādā pašā veidā varam ignorēt arī citus starptautiskos principus. Galu galā mēs varam ignorēt arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus, bet tādā gadījumā mēs vairs nezināsim, uz ko ir pamatota mūsu loma pasaules politikā un kas mūs atšķir no citiem pasaules politikas dalībniekiem.

Margrete Auken, Verts/ALE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties A. M. Gomes par izcilo un sabalansēto ziņojumu un lielisko sadarbību. Šeit Eiropas Savienībā mēs esam pieraduši, ka mums ir vadošā loma Āfrikā tirdzniecības un attīstības jomā. Tomēr, ņemot vērā pieaugošās investīcijas no Ķīnas, situācija var strauji mainīties. Eiropas Savienības klātbūtne Āfrikā ir saistīta ar dažām problēmām, tomēr pastāv risks, ka Ķīnas klātbūtne var attīstīties īpaši nevēlamā virzienā. Ķīnas ārkārtīgi lielā pieprasījuma dēļ pēc izejvielām un enerģijas resursiem Ķīnas investīcijas tiek novirzītas, īpaši neņemot vērā sabiedrības veselīgu attīstību. Tā vietā Ķīnai vajadzētu pievērsties tādiem jautājumiem, kā darba vietu radīšana, veicot atbilstošas investīcijas, proti, tai vajadzētu pārtraukt ievest savu darbaspēku un attīstīt ražošanas un pārstrādes nozari *in situ* – Āfrikā. Arī labas pārvaldības principi ir jāiestrādā investīciju politikā. Līdz šim Ķīna ir atteikusies pieņemt šādu pieeju un nav izrādījusi interesi par to, vai tā atbalsta koruptīvus un vardarbīgus režīmus un veicina civiliedzīvotāju apspiešanu. Tā vietā, lai piedāvātu sevi kā lētu alternatīvu, Ķīnai ir jāievēro demokrātijas principi un cilvēktiesības.

Galū galā ķīnieši Āfrikas iedzīvotājiem varētu darīt tik daudz laba. Es vēlos norādīt uz vienu no Āfrikas būtiskākajām problēmām, kura šeit jau ir pieminēta, proti, iedzīvotāju skaita pieaugumu. Ķīnai ir unikālas zināšanas un pieredze šai saistībā, kas varētu būt ļoti noderīga. Turklāt, dāmas un kungi, iedomājieties, ka Ķīna, kā jau vairāki runātāji šodien minēja, pašlaik iepērk ieročus, ieročus, kuri tika nosūtīti uz Zimbabvi un kurus ir aizliegts ievest Mozambikas un Dienvidāfrikas ostās. Ķīnai vajadzētu parādīt sevi kā lielvarai, kas ieklausās citos un uzņemas atbildību, ko nosaka atrašanās Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomē. Ziņojumā referente atbalsta tieši šādu pieeju – starp Eiropas Savienību, Ķīnu un Āfriku ir jāveido efektīvs dialogs, no kura ieguvējas būtu visas iesaistītās puses.

Paul Marie Coûteaux, IND/DEM grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, uzklaušīsim šeit teikto A. M. Gomes dēļ, bet es vēlos uzdot vispārīgu jautājumu. Es vēlos jautāt, ko Ķīnas valdība mēģina apmūļot? Man gan ir kāda ideja – es domāju, ka tā mēģina apmūļot visus. Tā pasmējās par Eiropas Komisiju, kura, man jāsaka, bija ļoti naiva un pielaidīga attiecībā uz tekstilmateriālu kvotām. Tā ņirgājās par starptautiskās tirdzniecības noteikumiem – ja tādi vēl vispār pastāv, pastāvīgi nespējot izkontrolēt, vai tās eksporta preces tiek ražotas atbilstoši importējošo valstu kvalitātes un drošības standartiem, jo īpaši attiecībā uz rotaļlietām, tādējādi pierādot brīvās tirdzniecības idejas bezjēdzību.

Ķīna smejas par Franciju, organizējot pret Franciju vērstas demonstrācijas Parīzē, jo tai nepatika Francijas protesti pret Ķīnas attieksmi pret tibetiešiem, kurus tā turpina apspiest.

Ķīna smejas par visu pasauli, jo tā zina, ka pasaule ir orientēta uz tirgu un ka tā iekāro Ķīnas tirgu. Tieši tādēļ Ķīna dara to, ko vēlas. Tās dominējošais stāvoklis kļūst vēl izteiktāks, jo Ķīnas valdībai, izmantojot politiskas viltības, ir izdevies aizsteigties priekšā Eiropai, aizsteigties priekšā L. Michel un nokļūt Āfrikā, iegūstot kontroli pār mūsu plaša patēriņa preču tirgu. Kuru tajā vainot? Ķīna tikai gūst labumu no mūsu bezspēcības, tostarp muļķīgā un bīstamā gājiena, Eiropai un jo īpaši Francijai atbrīvojoties no kontinenta, kurš 21. gadsmitā kļūst mums ļoti nozīmīgs.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, attiecībā uz Āfriku kļūst skaidrs, ka izslavētā sadarbība attīstības jomā īsti neatbilst iecerētajam, kā to varētu gaidīt. Arvien biežāk to izmanto, lai veicinātu eksportu no devējām valstīm un dažreiz arī lai atbilstu diktatorus vai vēl ļaunāk – lai radītu jaunas atkarības, piemērojot parādu pārvaldības politiku.

Šajā saistībā pēdējie Ķīnas un Indijas izvirzītie mērķi attiecībā uz Āfrikas kontinentu Eiropas skatījumā ir uztverami augstākā mērā skeptiski. Ir skaidri redzams, ka šīs zemo izmaksu valstis, kuras nodara ievērojamu kaitējumu Eiropas ekonomikai, cenšas nodrošināt lētu izejvielu ieguvu un apgūt jaunus noieta tirgus. Šāda veida neatlaidīgs neokolonialisms, kā es to vēlos nosaukt, ko Ķīna un Indija īsteno Āfrikā, vienā mirklī var iznīcināt rietumu politiskos centienus. Nedrīkst pieļaut to, ka Pekina vai Deli mudina valstis, kuru parādi tikai nesēn ir dzēsti, aizņemties un atkal kļūt atkarīgām no citām valstīm, lai nodrošinātu piekļuvi izejvielām. Turklāt nav pieļaujams, ka Āfrikas tautas neatlaidīgi stiepj rokas pēc palīdzības attīstības veicināšanai, ja tās pat nav gatavas uzņemt atpakaļ savus pilsoņus, kurus *Frontex* kā nelegālos imigrantus notver pie Eiropas krastiem.

Ņemot vērā globālo varas līdzsvaru, mēs eiropieši izskatīsimies ārkārtīgi smieklīgi, ja turpināsim izdarīt spiedienu uz Ķīnu. Turklāt Ķīna neizvairās no sadarbības ar starptautiskā līmenī negatīvi vērtētu valstu, piemēram, Sudānas valdībām. Tā neizvairās arī piegādāt ieročus Zimbabvei. Iespējams, ka valstij, kurā cilvēktiesībām un demokrātijai, vides aizsardzībai un ilgtspējai vēl joprojām ir tik maza nozīme, šāda pieeja nemaz nešķiet tik neloģiska.

Tādēļ attiecībā uz Āfriku mums ir nepieciešama politika, kas pieprasa nodrošināt stabilitāti, demokrātiju un cilvēktiesības, kā arī – kas ir vissvarīgākais – ievērot Eiropas intereses. Eiropas Savienība nevar turpināt piešķirt līdzekļus Āfrikai, nesaistot tos ar mērķiem satura un politikas izteiksmē. Līdz šim piemērotā pieeja nav devusi nekādus rezultātus, un tās sekas ir migrācijas viļņi, cilvēktiesību pārkāpumi un galējā nabadzība. Iespējams, ka, ja mēs pilnībā nemainīsim savu pieeju, Ķīnas un Indijas mērķu īstenošana šo situāciju pasliktinās vēl vairāk. Mēs eiropieši nevaram turpināt finansēt humānās palīdzības projektus vieni paši un ļaut tādām lielvarām, kā Ķīnai un Indijai šajā gadījumā turpināt īstenot to lielos tirdzniecības mērķus.

Daniel Caspary (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, kad es iedomājos par Āfriku, es bieži vien sev uzdodu šādu jautājumu: vai Āfrika mūsu – eiropiešu – skatījumā ir mazliet aizmirsts kontinents jeb vai mēs kā eiropieši saskatām Āfrikā iespējas?

Bieži vien man rodas iespaids, ka mēs eiropieši vēl joprojām lielā mērā uzskatām Āfriku par problēmu un nespējam saskatīt iespējas. Ķīnas pieeja Āfrikai ir pilnīgi citāda. Ķīnai Āfrika galvenokārt ir iespēja, un ķīnieši koncentrējas uz šīs iespējas izmantošanu. Ķīnieši to diezgan nemanāmi dara jau vairākus gadus. Tikai pēdējos mēnešos viņu centieni ir pamanīti, un tādēļ Ķīna īsteno politiku, kas vērsta uz ekonomisko interešu aizsardzību.

Šobrīd ķīnieši Āfrikā nepievērš uzmanību tādiem jautājumiem, kā cilvēktiesības, tiesiskums un laba pārvaldība, kurus daži no mūsu kolēģiem deputātiem šodien pieminēja. Ķīnas centieni ir vērsti tikai uz investīcijām Āfrikas infrastruktūrā, lai tā iegūtu neierobežotu piekļuvi izejvielu tirgiem. Tie ir vērsti uz Ķīnas pieaugošā pieprasījuma pēc izejvielām apmierināšanu. Tie pilnīgi noteikti nav vērstas uz to, lai palīdzētu Āfrikas tautām un Āfrikas iedzīvotājiem virzīties uz patiešām ilgtspējīgu ekonomikas attīstību.

Es esmu pilnīgi pārliecināts, ka mums ir jāliek lielāks uzsvars uz Āfrikas valstu nostiprināšanu pasaules ekonomikā, lai tās pasaules tirgos gūtu labumu no globalizācijas ar savām izejvielām, resursiem un visu, ko tās var piedāvāt, un nekļūtu atkarīgas tikai no Ķīnas monopoliem. Mums ir jāveido labāks dialogs ar Āfrikas valstīm, nekā tas ir bijis līdz šim. Mums ir arī jāuzlabo konkurētspēja attiecībā uz Ķīnu un patiešām jādara viss iespējams, lai pārliecinātu Āfrikas iedzīvotājus par labas pārvaldības un brīvā tirgus priekšrocībām.

Tikai tādā gadījumā mēs gūsim panākumus, nodrošinot tiesiskumu, demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu Āfrikā un neļaujot Āfrikas valstīm aizslīdēt Ķīnas virzienā, jo – kā mēs esam sapratuši pilnīgi skaidri pēdējās nedēļās – Āfrika no Ķīnas nevar iemācīties, kas ir demokrātija un sociālā tirgus ekonomika.

Alessandro Battilocchio (PSE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es vēlos paust atzinību referentei *Ana Maria Gomes* par lielisko darbu, ko viņa ir paveikusi. Pieaugošā Ķīnas ietekme Āfrikā liek mums pieņemt tādu Eiropas nostāju, kas ļautu pēc iespējas labāk izmantot iespējas un risināt jaunās problēmas.

Ķīnas kā palīdzības sniedzējas ieguldījums Āfrikā ir vērtējams pozitīvi, bet īsumā es vēlos uzsvērt divus aspektus: mēs eiropieši – daļēji pamatojoties uz Kotonū nolīgumā noteiktajiem principiem un saistībām un lielākoties ņemot vērā mūsu attīstības politikas pamatprincipus – esam noraizējušies par to, ka Ķīna, sniedzot palīdzību, diemžēl nodod arī vairākas ārkārtīgi negatīvi vērtējamas Ķīnas iezīmes, tostarp korupciju, sliktu kredīšanas praksi, strādājošo tiesību neievērošanu un nevērīgu attieksmi pret vides aizsardzības jautājumiem.

Vēl viens jautājums, kuram ir jāpievērš nopietna uzmanība, ir ciešās attiecības starp Pekinu un dažiem totalitārajiem un represīvajiem režīmiem Āfrikā, piemēram, Sudānu un Zimbabvi. Šai saistībā Ķīnai ir jāpilda savas saistības, ko tā ir uzņēmusies kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes pastāvīgā locekle.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Ķīnas īstenotā politika Āfrikā apdraud Āfrikas valstu saskaņotu attīstību. Darba apstākļi Āfrikā darbojošajos Ķīnas uzņēmumos ir pielīdzināmi verdzībai. Ķīna turpina sniegt Āfrikas diktatoriem politisko un finansiālo palīdzību un nostiprināt militāro sadarbību ar Āfrikas valstīs pastāvošajiem režīmiem. Sudāna un Zimbabve ir galvenie ieroču importētāji no Ķīnas. Ķīna piedāvā Āfrikas valstīm milzīgus aizdevumus, nenodrošinot pārskatāmību un veicinot jau tā plaši izplatīto korupciju Āfrikas valstīs pie varas esošajos grupējumos. Āfrikas kokmateriālu un ziloņkaula nelikumīgais eksports uz Ķīnu rada katastrofālu ietekmi uz Āfrikas vidi. Šādā situācijā nav iespējams sasniegt sadarbības mērķus attīstības jomā. Tādēļ es vēlos mudināt Eiropas Savienību nodrošināt, lai Ķīna, veicot ieguldījumus, ievērotu cilvēktiesības un labas pārvaldības praksi un pārtrauktu ieroču tirdzniecību ar Āfrikas valstīm, kurās notiek karš vai militārs konflikts, vai pastāv tā draudi. Līdz tam laikam, kad Ķīna būs gatava pārtraukt ieroču tirdzniecību, Eiropas Savienībai attiecībā uz šo valsti ir jāpiemēro ieroču embargo. Ir vēl viens jautājums, ko es vēlos uzsvērt, un tas ir saistīts ar to, ka atsevišķām Eiropas Savienības dalībvalstīm ir jāatrisina savstarpējās nesaskaņas attiecībā uz Ķīnas īstenoto politiku Āfrikā. Nesen pārskatītā Eiropas Savienības politika ļaus Āfrikai izmantot tās dabas un cilvēkresursus abpusēji izdevīgā veidā un turpināt stiprināt tās ekonomisko un politisko neatkarību.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, A. M. Gomes ziņojums būtībā ir rūpīgi izstrādāta lekcija par ārkārtīgi sarežģītajām trīspusējām attiecībām starp Āfrikas valstīm, Ķīnu un Eiropas Savienību, liekot īpašu uzsvāru uz Eiropas Savienības interesēm. Turklāt ir atspoguļota arī citu organizāciju, piemēram, Pasaules Bankas loma attiecībā uz Āfrikas attīstību.

Nav šaubu, ka Ķīnas nozīme Āfrikas valstu attīstībā, kas pieaug ar katru gadu, ir vērtējama pozitīvi, neskatoties uz iebildumiem attiecībā pret prioritātēm. Mums ir jāatbild uz jautājumu, vai komerciālās investīcijas ir svarīgākas par humāno palīdzību. Nabadzīgajām Āfrikas valstīm būtiska ir jebkāda veida palīdzība, piemēram, saistībā ar ūdens nodrošināšanu, cīņu pret slimībām, infrastruktūras attīstību un izglītības un miera nodrošināšanu. Ir tikai viens secinājums – mums ir jāsadarbojas, lai rastu labākos veidus, kā nodrošināt ilgtspējīgu, bet tajā pašā laikā strauju un ilglaiēcīgu attīstību šajās valstīs.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, sava rūpīgi izstrādātā ziņojuma 65. pantā A. M. Gomes aicina Eiropas Savienību un Ķīnu neatbalstīt ieroču tirdzniecību ar to Āfrikas valstu valdībām, kuras pieļauj cilvēktiesību pārkāpumus, ir iesaistītas konfliktos vai ir uz kara robežas. Es pilnībā piekrītu referentei šai saistībā. Es pilnībā piekrītu arī viņas sniegtajiem konkrētajiem piemēriem, un no visām Āfrikas valstīm R. Mugabe vadītā Zimbabve pilnīgi noteikti ir vispamanāmākā šajās dienās.

Pagājušās nedēļas beigās rietumu presē izskanēja ziņas par lielu Ķīnas ieroču partijas piegādi R. Mugabe režīmam cauri Dienvidāfrikai, neņemot vērā to, ka iekšējā spriedze Zimbabvē jau tā ir ievērojami pieaugusi ar prezidenta vēlēšanām saistīto intrigu dēļ. „Attiecībā uz Zimbabvi doties uz Ķīnu ir tāpat, kā doties uz mūsu otrajām mājām,” teica prezidents R. Mugabe savā pēdējā vizītē uz Pekinu apmēram pusotru gadu atpakaļ. Kad Ķīnas iestādes beidzot norobežosies no šā un citiem Āfrikas „draugiem”? Komisāra kungs, es ceru, ka jūs uzdosiet šo neatliekamo jautājumu Pekinā. Arī A. M. Gomes ziņojums ir iemesls šādam jautājumam.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (FR) Komisāra kungs, pēc visa, ko jūs esat teicis, apskatīsim Ķīnas klātbūtni Āfrikā. Tādēļ es turpināšu poļu valodā.

(PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, pagājušā gadsimta sākumā ķīnieši ienāca angļu un franču mājās kā eksotiski kalpotāji. 1950tajos un 1960tajos gados mēs izmantojām ķīniešu izstrādājumus – pildspalvas un dažādus priekšmetus skolām; un tagad ķīnieši ir kļuvuši par ietekmīgu ekonomisku un politisku spēku.

Kā jau šeit tika teikts, ikvienam ir tiesības iesaistīties ekonomikā un politikā, un neviens neliegs Ķīnai iespēju to darīt, bet ķīnieši ir apkopājuši spēkus un virzās pretī saviem mērķiem, pamatojoties uz noteiktu plānu; bet kādi ir šie mērķi, uz kuriem Ķīna tiecas? Bez koloniālisma kauna traipa vai zīmoga Ķīna var ekspluatēt Āfrikas dabas resursus un to tā arī darīs. Es saucu šo procesu istajā vārdā – ekspluatēt. Turklāt un diemžēl Ķīna var eksportēt savu totalitāro sociālpolitisko režīmu un jau to dara, un Āfrika ir no tā jāpasargā. Āfrika ir no tā jāglābj.

Eiropai ir saglabājušās tradicionālas saiknes no koloniālisma laikiem, kuras tiek apzīmētas ar tādu pozitīvu vārdu kā „sadarbība”. Gan no cilvēciskā viedokļa, gan arī, ņemot vērā vainas apziņu, mums ir jāsniedz Āfrikai konstruktīvs atbalsts visās jomās. Mēs cenšamies to darīt, bet ķīnieši mūs atstumj malā. Līdztekus šai lielveiņai

arī Eiropas Savienībai ir jācenšas iegūt Āfrikas uzticību un tajā pašā laikā parādīt savu gatavību veicināt šā lielā kontinenta, kurš atrodas tik tuvu mums, attīstību.

Komisāra kungs, mēs esam sastapušies ar lielu problēmu.

Vural Öger (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, visā pasaulē no jauna vērojamā ieinteresētība attiecībā uz Āfriku ir pamatota uz citiem mērķiem. Šodien Āfrika ir kas vairāk par nabadzīgu kontinentu. Dažās Āfrikas valstīs pieauguma tempi pārsniedz 10 %.

Un tagad ķersimies pie lietas būtības – ko Ķīna meklē Āfrikā? Tās ieinteresētības visbūtiskākais iemesls ir energoresursi. Tomēr arvien biežāk cīņā par piekļuvi izejvielām rietumu uz vērtībām pamatotā politika paliek zaudētājos. Eiropas ieinteresētības visbūtiskākais iemesls ir Āfrikas ilgtspējīga attīstība.

Teorētiski kopīgs Eiropas Savienības un Ķīnas plāns attiecībā uz Āfriku būtu labākais risinājums. Mums nevajadzētu pretendēt uz labvēļa statusu, jo Āfrikas valstis neuzticas Eiropas Savienībai tikpat lielā mērā, kā Ķīnai. Eiropas Savienība nevar rast risinājumus ne Ķīnai, nedz arī Āfrikai. Jebkurā gadījumā Eiropas Savienībai ir jārikojas atbilstoši apstākļiem. Tajā pašā laikā Eiropas Savienībai ir jāsniedz lielāks atbalsts valdībām, iestādēm un pilsoniskajai sabiedrībai, nekā līdz šim. Dialogs ar Āfriku ir nepieciešams, bet nevajadzētu aizmirst par problēmām. Šajā saistībā es atbalstu A. M. Gomes ziņojumu.

Renate Weber (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paust atzinību manai kolēģei Ana Maria Gomes par darbu un viņas daudzpusīgo un reālistisko vērtējumu. Ziņojumā ir teikts, ka Ķīna jau ir nozīmīgs Āfrikas ekonomiskais un politiskais partneris. Attiecībā uz Āfrikas attīstību es uzskatu, ka šajā kontinentā vēl ir ļoti daudz darāmā un ka Ķīnas kā jauna „spēlētāja” daļība ir jāatbalsta.

Tomēr es baidos no tā, ka tā vietā, lai novirzītu atbalstu konstruktīviem mērķiem – medicīnai, izglītībai, nabadzības mazināšanai un infrastruktūras attīstībai, Ķīna pastiprinās kontinenta problēmas un darīs to, tirgojot ieročus un apdraudot Āfrikas valstu spertos soļus demokrātijas, labas pārvaldības un cilvēktiesību ievērošanas virzienā. Ķīnas kuģis, kas veda ieročus uz Zimbabvi, vēlreiz liek apšaubīt Ķīnas centienus veicināt mieru un drošību Āfrikā.

Daudzas Āfrikas valstis atzinīgi vērtē sadarbību ar Ķīnu, jo ekonomiskie ieguvumi nav saistīti ar politiskiem nosacījumiem, bet Eiropas Savienībai ir jāturpina sniegt stingrus ieteikumus gan Ķīnai, gan arī Āfrikas valstīm attiecībā uz iestāžu izveidi, cilvēktiesību ievērošanu un pārskatāmāku noteikumu piemērošanu dabas resursu izmantošanai. Nesenie notikumi rāda, ka, neņemot vērā to, ka pēdējos gados valdības nodrošināja lielāku pārskatāmību attiecībā uz to, kā tika tērēta valsts nauda un resursi, tās ir atgriezušās pie mazāk pārskatāmām pārvaldības metodēm. Eiropas Savienības pienākums ir palīdzēt Ķīnai kļūt par uzticamu partneri, sadarbojoties attīstības jomā.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, neskatoties uz intensīvo tirdzniecību starp Ķīnu un Āfrikas valstīm un neskatoties arī uz to, ka pēdējā laikā Ķīna ir kļuvusi par galveno līdzekļu devēju Āfrikai, Āfrikas emigranti izvēlas nevis Ķīnu, bet tieši Eiropu, neņemot vērā tās koloniālo pagātni. Tas ir labākais pierādījums tam, ka Āfrikas valstu iedzīvotāji dod priekšroku mūsu vērtībām, piemēram, cilvēktiesību ievērošanai un ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai, kas garantē labāku nākotni.

Tādējādi Eiropas Savienībai ir morālas tiesības un arī pienākums kontrolēt Ķīnas politiku attiecībā uz Āfriku tādēļ, ka, kā jau referente pareizi uzsvēra, Ķīna var ne tikai ievērojami paātrināt ilgtspējīgas attīstības procesu Āfrikā, bet arī nopietni kaitēt tam. Ņemot vērā iepriekš minēto, trīspusējās sarunas starp Eiropas Savienību, Āfrikas Savienības dalībvalstīm un Ķīnu ir īpaši atbalstāmas.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Ķīnas ieinteresētība attiecībā uz Āfriku nav saistīta tikai ar militāro sadarbību, stratēģiski nozīmīgām izejvielām, apjomīgām investīcijām un milzīga tirgus apgūšanu Ķīnas precēm; tā ir saistīta arī ar infrastruktūras izveidi. Lai gan tirdzniecība ar rietumiem pašlaik nodrošina līdz pat divām trešdaļām Āfrikas ieņēmumu no tirdzniecības, kopš 2000. gada tirdzniecības apjoms ir pieaudzis piecas reizes un drīz sasniegs 100 miljardus USD. Ķīnas politika ir pamatota uz „neiejaukšanās” principu un salīdzinošo ekonomisko priekšrocību. Tas nozīmē, ka tiek eksportētas mazizmaksu preces apmaiņā pret izejvielām. Investīcijas un ilgtermiņa nolīgumi ir iepriekš izplānotas ilgtermiņa Ķīnas stratēģijas elementi, kurā nav vietas līdzjutībai pret Āfriku.

Ķīnas ietekme uz Āfrikas valstīm ir bīstams totalitārisma režīma piemērs, koruptīva tirgus piemērs, kurā netiek ņemtas vērā personu vai cilvēku tiesības vai vides aizsardzības prasības. Ķīnas vajadzība pēc izejvielām apmaiņā pret beznosacījuma ieroču piegādēm uz Āfriku kļūst par arvien lielāku šķērslī Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai. Mums ir jāpiespiež Ķīnu uzņemties savu daļu atbildības par attīstības politikas īstenošanu,

nabadzības samazināšanu un ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanu. Galu galā Ķīna ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes pastāvīgā locekle un kā tāda tā ir atbildīga par Āfrikas attīstību.

Es nosodu Ķīnas atbalstu Sudānas režīmam. Es atbalstu dialogu ar Ķīnu par Āfrikā īstenoto politiku saskaņošanu nolūkā mazināt nabadzību, bet es neaizturu elpu. Mēs nedrīkstam padoties. Mums ir jāaptur izejvielu izlaušanās un jāpalīdz Āfrikai kļūt ekonomiski neatkarīgai. Mums ir jāturas pie savas tirdzniecības politiku stratēģijas, kas pamatota uz cilvēktiesību ievērošanu un vides aizsardzības principiem. Es lūdzu Dievu, lai mēs varētu sasniegt šos mērķus.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Vispirms es vēlos pateikties *Ana Maria Gomes* par šo ziņojumu. Es tajā pausto būtiskāko atziņu nesaistu tikai ar Ķīnas rīcību, bet arī ar vairākiem Eiropas Savienības kopējās ārpolitikas trūkumiem. Mēs visi piekrītam tam, ka šai saistībā kopējā Eiropas Savienības nostāja būtu ļoti pozitīvi vērtējama.

Es vēlos pievērst uzmanību pāris aspektiem. Pirmkārt, globālajai pieejai – mums ir jāvērtē sadarbību starp Ķīnu un Āfriku globāli, nevis tradicionāli, uzskatot, ka Āfrika ir tikai Eiropas ietekmes teritorija. Otrkārt, mums ir jāliek uzsvars uz atbildību – Ķīnai ir jāuzņemas arvien pieaugošā atbildība, kas ir saistīta ar šāda veida stratēģiskajām partnerattiecībām.

Un vēl pēdējā piezīme – Ārlietu komitejas priekšlikumu 13. punkts.

„Uzskata, ka Ķīnas veiktajiem pasākumiem Āfrikā, no vienas puses, un neseno nodibinātajām Eiropas Savienības un Āfrikas stratēģiskajām partnerattiecībām, no otras puses, ir jābūt savstarpēji atbilstošām;”

Pirmkārt, es nedomāju, ka mūsu politika ir jāpielīdzina Ķīnas Tautas Republikas politikai, un, otrkārt, es esmu vēl mazāk pārliecināta par to, ka ķīnieši ņems vērā mūsu stāstījuma veidā izklāstītos ieteikumus.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). - (RO) Tirdzniecības apjoms starp Ķīnu un Āfriku pieauga no 2 miljardiem eiro 1999. gadā līdz aptuveni 39,7 miljardiem eiro 2005. gadā, nodrošinot to, ka Ķīna pašlaik ir trešais nozīmīgākais Āfrikas tirdzniecības partneris.

Tas skaidri pierāda Āfrikas būtisko nozīmi Ķīnas globālajās interesēs.

Rezolūcijā ir iekļauti daži ārkārtīgi būtiski secinājumi, kurus ir vērts uzsvērt vēlreiz. Mums ir ļoti skaidri jāpauž sava nostāja attiecībā uz to, ka mēs vēlamies, lai Ķīnas īstenotie pasākumi Āfrikā nebūtu vērsti tikai uz valstīm, kuras ir pievilcīgas saistībā ar enerģētikas politiku.

Mums ir jāmudina Ķīnu sniegt beznosacījumu palīdzību Āfrikas partneriem, un ekonomiskajiem noteikumiem saistībā ar starptautiskajām subsīdijām un kredītiem nevajadzētu ietekmēt ilgtspējīgas attīstības mērķus.

Mums vēl svarīgāk ir saprast, ko mēs darīsim un ko darīs Eiropas Savienība šajā situācijā. Es piekrišu komisāram *Louis Michel*, kurš teica, ka diemžēl Eiropas Savienība neizmanto priekšrocības, ko sniedz tās unikālais stāvoklis attiecībā uz Āfriku.

Eiropas Savienībai ir jāpiešķir lielāks finansālais atbalsts no tās gada budžeta tādu infrastruktūras projektu atbalsam, kas spētu piesaistīt tiešās ārvalstu investīcijas.

Noslēgumā vēlos piebilst, ka nozīmīgākai Eiropas klātbūtnei Āfrikā ir jāklūst no nodoma par realitāti.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, pēdējos desmit gados, galvenokārt izejvielu pieprasījuma dēļ, Ķīna ir ievērojami stiprinājusi tās diplomātiskās un ekonomiskās saites ar Āfriku. Kopš 2001. gada Ķīnas tirdzniecības apjoms ar šo kontinentu ir pieaudzis četras reizes, un cīņa par resursiem ir radījusi negatīvas sekas un veicinājusi koruptīvas un despotiskas elites veidošanos Āfrikā. Šāda represīva režīma piemērs ir Sudāna, kur CNPC – Ķīnai piederoša naftas kompānija – kontrolē aptuveni 60–70 % Sudānas naftas produktu, bet tajā pašā laikā Sudāna ir arī galvenā Ķīnas ieroču ražotāja.

Bieži vien Ķīnas darījumi ar Āfriku nav pamatoti uz politiskiem noteikumiem attiecībā uz pārvaldību, demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu. Ķīnai pašai ir nopietnas problēmas saistībā ar labu pārvaldību, cilvēktiesību ievērošanu un darba pamattiesībām. Šķiet, ka šī valsts nevēlas, lai tās sniegtā palīdzība būtu saistīta ar uzlabotiem standartiem attiecībā uz cilvēktiesībām Āfrikā, jo tā pati šos standartus neievēro. Tomēr Ķīnas neiejaukšanās politika attiecībā uz tās ekonomisko partneru iekšlietām ir kļuvusi par pārāk bieži izmantotu attaisnojumu, nodrošinot Ķīnai rīcības brīvību attiecībā uz reizēm tik bezatbildīgi slēgtām vienošanām, jo īpaši ar Āfrikas kontinentu.

Šī neiejaukšanās politika un Ķīnas iecietīgā attieksme pret apšaubāmiem režīmiem, piemēram, Sudānas režīmu, ir jautājums, kurš nepārtraukti rada bažas un ir jārisina. Diemžēl tā kā Ķīnas dominējošā divpusējā pieeja Āfrikai ir pretrunā ar Eiropas Savienības lielākoties daudzpusējo pieeju, Ķīna Eiropas Savienībai ir aizsteigusies priekšā. Korumpētie Āfrikas līderi dod priekšroku izdevīgiem darījumiem, kas nav pamatoti uz prasībām, un tādēļ Eiropas Savienība paliek zaudētājos.

Tomēr Eiropas Savienībai ir jāturpina īstenot savu tradicionālā politika, kas pamatota uz pozitīviem noteikumiem un vērsta uz ilgtspējīgas attīstības veicināšanu, un tai nevajadzētu mainīt pieeju Āfrikai tikai tādēļ, ka Ķīna slēdz vairāk nolīgumu. Tā vietā Eiropas Savienībai ir jāpiespiež Ķīnu piemērot vairāk attīstības kritēriju attiecībā ar Āfriku. Ķīna ir lielvara, pastāvīgā Apvienoto Nāciju Organizācijas Doršības padomes locekle, un tādēļ tai ir jāpilda savas saistības attiecībā uz Āfriku un visu pasauli.

Nirj Deva (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paust atzinību savai kolēģei A. M. Gomes par lielisko ziņojumu. Šis ziņojums stiprina mūsu attiecības ar Ķīnu, kuras ir nepieciešamas, lai atbalstītu globālo ekonomiku. Vēl nesen un tūkstošiem gadu ilgi Ķīna īstenoja tikai tā saukto „diplomātisko spēku”, ko mēs pašlaik īstenojam šeit Eiropas Savienībā, bet Ķīna mainās. Tā ir lielvara gan ekonomiskā, gan arī militārā ziņā, un tā atrodas pārejas posmā.

Mūsu attiecībām ar Ķīnu ir jābūt pamatotām uz cieņu. Tās nevar būt attiecības, kurās puses uzskata, ka tām ir tiesības pamācīt vai draudēt otrai pusei. Mēs pārtraucām auksto karu, vienojoties ar Padomju Savienību, un mēs nodrošinājām mieru Eiropā. Līdzīgā veidā mums ir arī jāpanāk vienošanās ar Ķīnu visās jomās. Mums ir jāsauglabā institūcijas, kas stiprina mūsu uz noteikumiem pamatoto globālo, liberālo ekonomiku, un vērtības, pretējā gadījumā mēs sastapsimies ar nopietnām problēmām.

Tas nozīmē, ka Ķīnai ir nopietna un aktīva loma visās pēc kara, pamatojoties uz Bretonvudsas vienošanos izveidotajās institūcijās, ko mēs ar tādu rūpību esam radījuši. Tas nozīmē arī sadarbību ar Ķīnu starptautiskās kārtības noteikumu stiprināšanā, lai tie pēc iespējas efektīvāk kalpotu mūsu un Ķīnas vajadzībām. Līdz 2020. gadam Ķīnas ekonomika būs lielākā ekonomika pasaulē. Mēs esam izvēles priekšā. Mēs varam dot iespēju Ķīnai nopietni un aktīvi piedalīties liberālo, visiem pieejamo, uz noteikumiem pamatoto daudzpusējo institūciju, tostarp Eiropas Savienības, Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu savienības, Rio grupas, Bali partnerības fonda, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas, Pasaules Tirdzniecības organizācijas, Starptautiskā Valūtas fonda un Pasaules Bankas darbībā, kas izveidotas, pēc Bretonvudas vienošanās noslēgšanas, vai mūsu tuvredzības dēļ piespiest Ķīnu pārtraukt darbību šajās institūcijās un neizbēgami ar laiku iznīcināt tās, un veidot savas institūcijas, kas būtu piemērotas lielvaras vajadzībām.

Tieši šā iemesla dēļ šis ziņojums ir sagatavots tik savlaicīgi. Un tieši šā iemesla dēļ – es vēlos paust pretrunīgu atziņu – olompiskās spēles Pekinā ir tik nozīmīgas, jo šī ir pirmā reize vēsturē, kad Ķīna sadarbojas ar visu pasauli. Tieši tādēļ šīs spēles ir sasniegums ne tikai Ķīnai, bet visām valstīm, kas tajās piedalās.

21. gadsimta sākumā mums ir jāveic būtisks uzdevums. Uzdevums, kuram līdzīgs nav veikts visā cilvēces vēsturē, bet kurš ir jāpaveic. Un šis uzdevums ir iesaistīt pasaules senāko un lielāko valsti visu globālo jautājumu risināšanā kā mūsu partneri.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Dāmas un kungi, mana vizīte uz Ķīnu šā gada martā pārliecināja mani par šo debašu savlaicīgumu. Es domāju, ka attiecībā uz Eiropas Savienību Ķīna ir ne tikai svarīgs tirdzniecības partneris, bet arī nozīmīgs konkurents. A. M. Gomes ziņojums apstiprina manu personīgo pieredzi.

Man bija iespēja novērot pārsteidzošu lētā darbaspēka strādīgumu. Lai gan Ķīnai ir jācīnās pret nopietnu sociālo un ekonomisko nevienlīdzību un satraucošu vides stāvokļa pasliktināšanos un lai gan politiskās tiesības un pamatbrīvības vēl jāprojām ir lielā mērā ierobežotas, liela daļa Ķīnas uzkrātās pieredzes var būt nodrošīga Āfrikas valstīs. Āfrika cīnās pret nabadzību, bet tai ir daudz izejvielu. Pateicoties Ķīnas un citu valstu pieprasījumam, Āfrikas valstis var gūt lielāku atbalstu tirgos.

Pašlaik Eiropas Savienība sniedz vislielāko palīdzību Āfrikai un ir tās nozīmīgākais tirdzniecības partneris. Ķīnas mērķis ir līdz 2010. gadam kļūt par Āfrikas nozīmīgāko tirdzniecības partneri; tādēļ tās darbība Āfrikā ir nopietns izaicinājums Eiropas Savienībai.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, Ķīnas ieinteresētība attiecībā uz Āfrikas naftu, dārgmetāliem un gāzi mazliet atgādina atsevišķu Eiropas lielvaru koloniālās politikas. Ķīna izliekas par Āfrikas labu draugu un sadarbības partneri; Ķīna pārliecina Āfrikas valstis, ka tā vēlas palīdzēt šīm valstīm cīnīties pret nabadzību un atpalicību un ka tā atbalstīs ekonomikas attīstību.

Cerēsim, ka viņu nodomi ir patiesi, bet uzņēmējdarbībā tāpat kā politikā pastāv uzskats, ka mērķi attaisno līdzekļus. Ķīnieši būvē tiltus, ceļus, stadionus, slimnīcas, viņi piegādā Āfrikai ieročus, izsniedz finanšu aizdevumus un šādā veidā viņi iegūst jaunu noieta tirgu, tajā pašā laikā radot par sevi priekšstatu kā par valsti, kurai rūp Āfrikas nākotne.

Eiropas Savienībai nopietnāk ir jāiesaistās Āfrikas attīstības procesā. Mēs nevaram palikt malā, kā neitrāli novērotāji, laikā, kad turpinās šī jaunā veida Ķīnas dominēšana.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties A. M. Gomes par viņas izcilo ziņojumu, bet īsajā laika brīdī, kas man ir atvēlēts, es vēlos vērst komisāra un manu kolēģu deputātu uzmanību uz praktisku piemēru attiecībām, kas veidojas mūsu acu priekšā. Šis praktiskais piemērs ir Zimbabve. Laikraksti ziņo par kuģi, kurš nāk no kuras valsts? No Ķīnas. Piekrauts ar ko? Ar ieročiem, ieročiem, kas paredzēti Zimbabvei, kājnieku ieročiem, granātām un mīnmetējiem. Kravu neļāva izkraut Durbānā, bet ir izskanējusi informācija, ka kuģis nogādās ieročus Angolā, kura tos izmantos, lai kaitētu Zimbabves iedzīvotājiem.

Mums ir jāieņem stingra diplomātiska nostāja attiecībā uz Ķīnu un Zimbabves kaimiņvalstīm, lai izskaustu šādas kropļīgas attiecības, šādas letālas attiecības vēl to veidošanās sākumposmā un nodrošinātu, ka tiek ņemti vērā vēlēšanu rezultāti. Es uzskatu, ka, sadarbojoties ar Ķīnu, mums ir jāpievērš Ķīnas kā lielvaras un lielas valsts uzmanība tās atbildībai starptautiskā mērogā un attiecībā uz miera un cilvēktiesību nodrošināšanu.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, pēdējos 10–15 gados Ķīna ir kļuvusi par visstraujāk augošo ekonomiku pasaulē, ko pierāda nacionālā ienākuma gada pieaugums, kurš pārsniedz 10 %. Tādējādi šis valsts ekonomika ir kļuvusi par ceturto lielāko ekonomiku pasaulē ar lielākajām ārvalstu valūtu rezervēm pasaulē.

Šāds ekonomiskā potenciāla straujš pieaugums nosaka to, ka Ķīna kļūst par vienu no vadošajiem tirdzniecības partneriem pasaulē. Pēdējos 15 gados tirdzniecības apjoms starp Ķīnu un Āfriku ir pieaudzis vairāk kā 20 reizes. Tā vien šķiet, ka Eiropas Savienība nevar konkurēt ar šādu izaugsmi. Tādēļ mums ir jāmudina Ķīnu nodrošināt, lai tās ekonomiskā darbība Āfrikā ietvertu arī sociālos un vides aspektus, kā arī lai tiktu ievēroti demokrātijas standarti.

Eiropas Savienībai ir jāuzrauga Ķīnas ekspansija Āfrikā. Galu galā mēs vēl joprojām sniedzam lielāko atbalstu Āfrikas valstīm. Mums ir konsekventi jācenšas nodrošināt, lai šīm valstīm sniegtā palīdzību būtu saistīta ar būtisku tirdzniecības apjomu pieaugumu Āfrikā.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlos paust atzinību par ziņojumu. Tas ļoti skaidri parāda, ka arī Ķīna var būt piemērs. Attīstība Ķīnā, jo īpaši ekonomikas attīstība, var kalpot kā piemērs Āfrikai. Tirgus attiecības un panāktais progress ir ievērojams.

Ķīna ir arī mūsu partneris PTO. Mēs patiešām varam redzēt, ka PTO pārrunas par standarta algām un kvotu samazināšanu var nodrošināt ieguvumus abām pusēm. Āfrikai un Ķīnai ir nepieciešama Eiropa. Eiropa pašlaik ir pasaules spēcīgākākais iepirkumu veicējs. Es paredzu labas sadarbības iespējas.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Kā redzams, Eiropas Parlamenta deputātus lielā mērā neapmierina tas, ka viņiem ir atvēlēts tik maz laika šādām nozīmīgām debatēm par šādu izcilo ziņojumu.

Es tikai vēlos atzīt, ka redzēju, kā šeit Parlamentā izveidojās divas „nometnes”. Šeit ir tādi deputāti – es nekritizēju, bet tikai saku to, ko esmu novērojis –, tādi runātāji, kuri uzskata, ka ķīnieši pametīs Āfriku pesimisma un baiļu dēļ. Aizmirstiet par to, ir pilnīgi skaidrs, ka tā nenotiks. Es nelokāmi ticu optimismam, kurš pamatojas uz mūsdienīgumu un atklātību.

Es šodien dzirdēju arī citus viedokļus, kuri liek man domāt, ka mēs neapzināmies, ka tieši šādu attiecību dēļ Āfrika zaudē ticību Eiropai. Tomēr mums ir jābeidz uzskatīt, ka mums ir personiskas tiesības būt Āfrikā. Mums nav tiesību būt Āfrikā – ne morālu, ne kādu citu tiesību. Mūsu pagātne pilnīgi noteikti nedod tiesības mums tā domāt, un es tikai vēlos visiem to atgādināt.

Šajā saistībā es dzirdēju, ka ķīniešus kritizē par to, ka viņi Āfrikā zog mūsu dabas resursus. Es atvainojos, es nezinu, vai P. M. Coûteaux vēl joprojām ir šeit, iespējams viņš pārteicās. It kā mums piederētu Āfrikas dabas resursi! Tas patiešām ir pārsteidzoši. Būšu pret jums godīgs – šādi izteikumi mani reizēm patiešām pārsteidz.

Es vēlos teikt, ka vienīgais apdraudējums, ko es redzu saistībā ar Ķīnas klātbūtni, ar Ķīnas investīcijām Āfrikā ir Āfrikas resursu lāsts. Tas ir jautājums, kuru mums ir jāpārrunā ar afrikāņiem. Tas ir paradokss, kuru dēvē

par „resursu lāstu” vai „rantjē ekonomika”. Šai tēmai ir jāpieskaras mūsu sarunās ar Āfriku. Es lielā mērā ticu dialogam, trīspusējām partnerattiecībām, atgriezeniskajai saitei un savstarpējai problēmu izpratnei, kā arī centieniem nodrošināt patiesu sadarbību. Tiem, kuriem labāk patīk moralizēt, tas nozīmē tikai pateikt, ka „mums eiropiešiem ir jāpamāca, kā aizsargāt šos nabaga afrikāņus no ķīniešiem”. Man jums jāsaka, ka, strādājot pie divpusējām attiecībām, dzirdu šādus argumentus katru dienu. Tie ir bezjēdzīgi, un es tajos neiedziļinos, kā arī es nesagaidu, lai citi tajos iedziļinātos.

A. M. Gomes ziņojums atspoguļo lietas būtību. Es personīgi uzskatu, ka gandrīz viss ziņojumā teiktais atspoguļo lietas būtību. Kā jau jūs zināt, pēc dažām stundām es dodos uz Ķīnu. Es tikšos ar Ķīnas tirdzniecības ministru. Mēs ar priekšsēdētāju J. M. Barroso tiksimies ar Ķīnas premjerministru. Vai jūs patiešām domājat, ka mēs nerunāsim par cilvēktiesībām, par Tibetu, par demokrātiju, par Āfriku? Protams, ka mēs to darīsim, mēs par to runāsim īpašajā tradicionālās diplomātijas valodā. Šajā gadījumā „megafona diplomātija” nedos nekādus rezultātus. Jo vairāk jūs teiksiet afrikāņiem, jo biežāk jūs iesiet un stāstīsiet afrikāņiem par to, ka viņiem ir jāuzmanās no ķīniešiem, kuri vēlas kolonizēt Āfrikas valstis, ka viņus apdraud resursu lāsts, jo vairāk jūs par to runāsit, jo mazāk viņi jūsos klausīsies un jo mazāk viņi gribēs jūsos klausīties.

Eiropai ir līdzekļi, lai sasniegtu savu mērķi. Eiropa to var sasniegt. Pirmkārt, mums ir mūsu modelis, kuru mums ir jānosargā. Mums ir jāatšķiras no citiem, jo mūsu modelis atšķiras no citiem modeļiem. Tas ir pamatots uz kopīgām vērtībām, tas ir pamatots uz iecietību, tas ir pamatots uz atklātību, tas ir pamatots uz dialogu, tas ir pamatots uz atgriezenisko saiti, tas ir pamatots uz savstarpējo cieņu. Šī ir Eiropa, Eiropai nevajadzētu mainīties. Eiropai nav jāklūst par ko citu vai jātiecas pēc citiem modeļiem. Tas ir pirmais, ko es vēlējos teikt.

Otru risinājumu es jau pieminēju iepriekš. Ja mums būtu mazliet drosmes – un Eiropas Parlaments var mums lielā mērā palīdzēt šajā saistībā un patiešām to jau ir izdarījis –, lai pārliecinātu dalībvalstis veikt efektīvāku darbu dalīšanu, lai uzlabotu Eiropas Attīstības fonda izmantošanas noteikumus, ja mēs piešķirtu mazliet vairāk līdzekļu Eiropas iestādēm, ja Parlaments, piemēram, plānojot EAF budžetu, kurš politiski kļūtu daudz efektīvāks, piešķirtu vairāk resursu komisāriem, lai viņi, izmantojot EAF finansējumu, varētu rīkoties saskaņā ar Eiropas vērtībām, es garantēju, ka Eiropai nebūtu jāraizējas par konkurenci ar Ķīnu. Tas tā patiešām ir.

Mums zināmā mērā jau ir šim risinājumam nepieciešamais pamats, jo mums ir ievērojama priekšrocība. Kāda ir šī priekšrocība? Mēs neizsniedzam aizdevumus, mēs izsniedzam subsīdijas. Es laikam neizsakos pietiekami skaidri. Afrikāņi šodien vērsas pie ķīniešiem un kritizē mūs par to, ka mēs neesam pietiekami atsaucīgi, lai gan mēs piedāvājam subsīdijas, jeb finanšu līdzekļus, kas viņiem nav jāatmaksā, pretstatā aizdevumiem ar atvieglotiem nosacījumiem, kuri, man jāpamāca, iznīcina dabas resursus. Tomēr, ja šie aizdevumi tiek izmantoti infrastruktūras attīstībai, ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai, kurš gan var apgalvot, ka Āfrika nav ieguvēja? Kā jau jūs zināt, attiecībā uz infrastruktūru Āfrikā, pat ja Eiropa, Eiropa un Ķīna, Eiropa, Ķīna un ASV, Eiropa, Ķīna, Japāna un ASV un citas pasaules valstis piedāvātu tik lielu finansējumu, cik afrikāņi vēlētos saņemt, paietu vairāki gadi līdz Āfrikas infrastruktūra būtu tāda stāvoklī, lai nodrošinātu reālu attīstību.

Tādēļ visi šie finanšu līdzekļi, visas investīcijas ne vienmēr ir negatīvi vērtējamas. Patiešām būtiski ir zināt, kā šie līdzekļi tiek izmantoti, kādā veidā tie tiek pārvaldīti. Es zinu, ka nevaru piespiest citus domāt tāpat, kā es, bet tas jau ir tas demokrātijas šarms. Es patiešām ticu, ka šajā gadījumā mēs kaut ko panāksim tikai ar atklātību, izmantojot dialogu, mēģinot veidot trīspusējas partnerattiecības. Pēc manām domām, Eiropa vienmēr būs īpašs Āfrikas partneris vēsturisko apstākļu dēļ, ģeogrāfisko apstākļu dēļ, modeļa dēļ. Mani tas nebaida, un es uzskatu, ka, ja mēs patiešām vēlamies būt Āfrikā – šeit jau tika minēts, ka tas ir ļoti svarīgi –, mums ir jāseko manam ieteikumam, un risinājums ir jāpapildina ar vēl vienu elementu. Mums ir jābeidz apgalvot, ka mūsu intereses Āfrikā ir pamatotas tikai uz dāsnumu, laipnību un cilvēcību.

Mums, protams, ir pienākumi šai saistībā, bet mums ir jāpieņem, ka attiecības ar Āfriku ir saistītas arī ar ārkārtīgi lielām iespējām Eiropai. Tās piedāvā milzīgu potenciālu abpusējai ekonomiskai attīstībai, un nav nepareizi vai neētiski skatīties uz šo situāciju no šāda redzespunkta. Ķīniešiem ir vismaz viena laba īpašība – viņi neslēpj savus nodomus. Es nekad neesmu dzirdējis, ka ķīnieši teiktu, ka viņi vēlas palīdzēt afrikāņiem vai veicināt Āfrikas attīstību. Nē, viņi ir godīgi. Viņi spēlē pēc ekonomiskās attīstības noteikumiem, tas ir viņu primārais mērķis. Es uzskatu, ka, ja mēs vēlamies cienīt savus partnerus, mums viņu nostāja ir jāpieņem. Mēs nedrīkstam noraidīt šo aspektu. Nav iespējams brīnumains risinājums. Ja neattīstīsies Āfrikas ekonomika, tā neattīstīsies vispār; laikam un mūsu labdarības politikai nebūs nekādas nozīmes.

Tas ir tas, ko es vēlējos pateikt. Priekšsēdētājas kundze, es atvainojos, ka izmantoju tik daudz laika, bet es jums darīju zināmu viedokli, kas pamatots uz manu pieredzi, strādājot ar šīm valstīm katru dienu.

Vēl viena pieminēšanas vērtā piebilde. Ķīnas kuģis pašlaik dodas atpakaļ uz Ķīnu. Vienmēr ir pastāvējis uzskats, ka Eiropai nav liela politiska ietekme. Es nesen atgriezos no SADEC sammita, kura laikā es runāju ar valstu vadītājiem. Zimbabves jautājums, protams, bija darba kārtībā. Es runāju ar visiem valstu vadītājiem – Angolas, Mozambikas vadītājiem, viņiem visiem. Es noskaidroju apstākļus saistībā ar Ķīnas kuģi. Tieši ostas strādnieki bija tie, kuri rīkojās, bet arī vairākas citas valstis atteicās izkraut kuģi. Saskaņā ar jaunāko informāciju, kas ir manā rīcībā, kuģis ir nosūtīts atpakaļ uz Ķīnu. Jāpiebilst, ka Eiropa mēģināja pildīt savus pienākumus ar diplomātiskā spēka un ostas strādnieku, un, kā redzams, ar cilvēku balsu palīdzību. Tas viss bija tā vērts, un tas pierāda, ka afrikāņi nav gatavi pieņemt jebko diplomātijas vai politikas dēļ.

Ana Maria Gomes, referente. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos atgādināt, ka mūsu kolēģe *Erika Mann*, kura gatavoja Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu, šodien nevarēja ierasties. Viņa lūdza mani uzsvērt šādu aspektu, ko mēs iekļāvām ziņojumā: ir būtiski, lai Āfrika izstrādātu pati savu stratēģiju attiecībā uz Ķīnu, ņemot vērā to, ka šāda stratēģija var uzlabot tirdzniecības attiecības starp Ķīnu un Āfriku, ja tā ir vērsta uz lielāku Āfrikas strādājošo līdzdalību Ķīnas projektos Āfrikā, lielāku Ķīnas ieinteresētību nodot tehnoloģijas un labāku Āfrikas eksporta piekļuvi Ķīnas tirgiem.

referente. – (FR) Es vēlos pateikties komisāram *L. Michel* un citiem kolēģiem par viņu sniegtajiem komentāriem un pamatotajiem jautājumiem.

Es saprotu, ko komisārs domā, sakot, ka Eiropa nevar vienpusēji diktēt noteikumus Āfrikai, jo īpaši tādēļ, ka Ķīna tos nenosaka. Tomēr tieši tādēļ mums eiropiešiem ir jāiegulda vairāk, lai stiprinātu Āfrikas pilsonisko sabiedrību, tādas institūcijas kā parlamenti, brīvi mediji, universitātes u. c., lai afrikāņi paši varētu izvirzīt prasības un noteikumus, kas pamatoti, piemēram, uz Tūkstošgades attīstības mērķiem, un nodrošināt to izpildi.

Kā jau tas ir redzams ziņojumā, es pilnībā piekritu komisāra teiktajam, ka Āfrikai ir ļoti svarīga tūlītēja palīdzība vai Eiropas finansējums, kā arī ārkārtīgi būtiska ir saskaņota rīcība un uzdevumu sadalījums starp dalībvalstīm un Komisiju, ja mēs vēlamies konkurēt ar veidu, kā Ķīna pašlaik piešķir finansējumu Āfrikai, ņemot vērā citas sekas, kā tikai savas intereses.

Attiecībā uz ESAO kritērijiem Ķīnai pašai ir jāizlemj, vai tā tos pieņems. Tomēr es uzskatu, ka mūsu pienākums, pamatojoties uz mūsu pozitīvo un negatīvo pieredzi Āfrikā, ir likt Ķīnai saprast, ka tās ilgtermiņa interesēs ir nodrošināt Āfrikas dabas resursu izmantošanu, nevis iznīcināšanu, un ka bez labas pārvaldības nav nekādu garantiju, pat ne Ķīnai.

Noslēgumā vēlos piebilst, ka iespējams viena no pozitīvajām sekām Ķīnas pieaugošajai klātbūtnei Āfrikā ir šīs debates un ziņojums, ko mēs pieņemsim rīt. Ķīna ir palīdzējusi Eiropai saprast, ka Āfrikai ir milzīgs potenciāls un ka saistībā ar Āfriku ir arī veiksmes stāsti. Es ļoti ceru, komisāra kungs, ka jūsu ceļojuma laikā uz Ķīnu šonedēļ jums radīsies iespēja veicināt šajā ziņojumā uzsvērtu konstruktīvu sadarbību starp Ķīnu un Āfriku un atgādināt Ķīnai, kā jau jūs šodien teicāt, tās kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Doršības padomes pastāvīgas locekles pienākumus ne tikai attiecībā uz Tibetu un Mjanmu, bet arī Āfriku un jo īpaši Zimbabvi un Darfūru. Vēlos paust atzinību jums, komisāra kungs, ja jūsu veiktie pasākumi palīdzēja nodrošināt kuģa nosūtīšanu atpakaļ uz Ķīnu. Es to vērtēju ļoti pozitīvi.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, plkst. 11.30.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) *A. Gomes* ziņojums neapšaubāmi ir plaša un interesanta analīze par Ķīnas Tautas Republikas klātbūtni Āfrikā. Tomēr mani nepamet sajūta, ka, runājot par tirdzniecību, investīcijām, infrastruktūru, enerģētiku un citiem būtiskiem jautājumiem, mēs šajā ziņojumā esam piemirsuši kādu abām mūsu pārstāvētajām iestādēm – Eiropas Parlamentam un Attīstības komitejai, kura ir atbildīga par šā ziņojuma sagatavošanu – ārkārtīgi būtisku jautājumu. Cilvēktiesību aizsardzība visā pasaulē ir absolūta Eiropas Parlamenta prioritāte – mēs to redzam Eiropas Parlamenta tīmekļa vietnē. Ja mēs patiešām ticam šim sauklim, mēs nevaram ierobežot sevi tādās jomās, kā pārvaldība un cilvēktiesības,

- sagatavojot pavisu kopsavilkumu par Ķīnas iesaistīšanos (kas atspoguļota pēc iespējas pozitīvāk) Darfūrā, lai gan mēs visi labi zinām, ka reģionā nav vērojami nekādi uzlabojumi;

- vienā teikumā pieminot Ķīnas Tautas Republikas, kura, vēlos jums atgādināt, ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes pastāvīga locekle, pieļauto Apvienoto Nāciju Organizācijas noteikto ieroču tirdzniecības embargo pārkāpumu Āfrikā;

- īsi komentējot Ķīnas sadarbību ar valdībām, piemēram, Zimbabvi, kuras ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem.

„Eiropas Savienībai nevajadzētu novērtēt par zemu nozīmi personiski un publiski paustai kritikai pret Ķīnu,” A. Gomes raksta sava ziņojuma paskaidrojumā. Diemžēl, izstrādājot šo ziņojumu, mēs esam palaiduši garām šādu iespēju. Paldies par uzmanību.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) A. M. Gomes ziņojums ir īpaši svarīgs ieguldījums attiecībā uz debatēm par šo būtisko starptautiskās sadarbības izaicinājumu. Es vēlos vēlreiz pateikties A. M. Gomes par viņas vērtīgumu.

No vienas puses, izrādās, ka Āfrika ir ieguvēja no ciešajām ekonomiskajām attiecībām ar Ķīnu. Ekonomiskā izaugsme, ko nodrošinājis tās galvenais tirdzniecības partneris, neskaitot Eiropu, ir mazinājusi nabadzību. Ķīna neuzskata Āfriku par apgrūtinājumu, bet gan par iespēju, kas saistīta ar lielu ekonomisko potenciālu.

No otras puses, ir skaidrs, ka Ķīnas klātbūtnei Āfrikā ir arī negatīvas sekas. Ieroču eksports, neveselīgas investīcijas, izejvielu ekspluatācija – Eiropa veiksmīgi atpazīst neokoloniālisma pazīmes šajā entuziasma pilnajā situācijā. Ir vērts pajautāt – vai ir nepieciešams izmantot ekonomisko varu, lai īstenotu apsēstību kļūt par lielvaru? Tā tas acīmredzot ir, piemēram, Darfūrā.

Aktuāls ir vēl viens jautājums – kā vajadzētu reaģēt Eiropas Savienībai? Daudzējādā ziņā Ķīna ir Eiropas sāncense Āfrikā, un vairāki deputāti šeit minēja, ka tādas lielvaras pamācīšana, kurai piemīt pašcieņa un kura kļūst arvien spēcīgāka, nedos labus rezultātus. Ziņojumā pamatoti ir pausti aicinājumi izvēlēties konstruktīvu pieeju. Tādēļ mums ir jānosaka, kāda ir mūsu loma, un tā ir – atgādināt Ķīnai par pienākumiem, ko paredz partnerattiecības. Ir jāpieliek kopīgi spēki, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, novērstu konfliktu un garantētu ilgtspējīgu attīstību.

Sadarbība ir ārkārtīgi būtiska, lai mazinātu klimata pārmaiņas. Bali rādās cerība, ka iesaistīsies arī Ķīna kā liels piesārņotājs un Āfrika kā nevainīgs upuris.

Noslēgumā vēlos piebilst, ka mums ir jāapzinās, ka Ķīna nav pieņēmusi Eiropas idejas par cilvēktiesību ievērošanu. Tādēļ mums ir jāpieliek lielākas pūles, lai izveidotu ilglaicīgas demokrātijas, tiesiskumas un labas pārvaldības prakses pamatus Āfrikā. Piemērotākais risinājums Ķīnas izaicinājumam ir atrodams nevis Ķīnā, bet gan pašā Āfrikā.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Ķīnai, kuras vara arvien pieaug, ir ļoti liela ietekme uz ilgtspējīgas attīstības procesu Āfrikā, bet mums ir jāpatur prātā, ka Āfrikas valstīm pašām ir jāuzņemas atbildība par ārvalstnieku un ārvalstu organizāciju vai valdību klātbūtni to teritorijā.

Gan Eiropas Savienība, gan arī Ķīna veic pasākumus, lai sekmētu drošību, mieru un ilgtspējīgu attīstību Āfrikā, tomēr Eiropas Savienība pašlaik ir lielākais līdzekļu devējs un galvenais Āfrikas tirdzniecības partneris. Lai gan Ķīnai ir liela pozitīva pieredze, kas saistīta ar 400 miljonu ārkārtīgi nabadzīgu tās pilsoņu dzīves līmeņa uzlabošanu 25 gadu laikā, mums ir jāpievērš uzmanība izteiktajai sociālajai un ekonomiskajai nevienlīdzībai, kā arī satraucošajai vides stāvokļa degradācijai, pamatbrīvību ierobežojumiem un zemajiem nodarbinātības standartiem.

Mums ir jāuzrauga Āfrikas dabas resursu izmantošana, jo tā var novest pie pilnīgas šo resursu iznīcināšanas un korupcijas izplatīšanās, kā arī sociālās nevienlīdzības pastiprināšanās un konfliktu rašanās, kas negatīvi ietekmētu Āfrikas valstu attīstību. Tieši rietumu valstu tirdzniecības prakse un patērētājs veicina Ķīnas pieprasījuma pieaugumu pēc Āfrikas dabas resursiem un CO₂ emisiju pieaugumu jaunattīstības valstīs. Ne mazāk svarīgi ir tas, ka dalība PTO ir saistīta ar noteiktiem pienākumiem, kurus Ķīna pienācīgi nepilda. Eiropas Savienībai trīspusējās sadarbības ietvaros ar Ķīnu un Āfriku ir jāizvirza jautājums par taisnīgumu attiecībā uz tirdzniecību, klimatu un citām problēmām.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Priekšsēdētājas kundze, vislielākā problēma saistībā ar Ķīnas īstenoto politiku Āfrikā, ir tā, ka Ķīna piedāvā beznosacījumu palīdzību un investīcijas. Eiropas Savienības sniegtā palīdzība attīstībai vienmēr ir bijusi pamatota uz stingriem noteikumiem attiecībā uz demokrātijas progresu, tiesiskuma nodrošināšanu, labu pārvaldību, kā arī cilvēktiesību ievērošanu.

Ķīnas pragmatiskā „beznosacījumu” sadarbība ar represīvajiem režīmiem Āfrikā apdraud Eiropas Savienības centienus veicināt demokrātisku valstu veidošanos Āfrikā un liek mums piemērot elastīgākas politikas attiecībā uz Āfriku. Lai gan uz nosacījumiem pamatota palīdzība noteiktos gadījumos var būt ļoti efektīva, tā var tikt uztverta arī kā kontrolēšana, un Ķīna, cenšoties apmierināt tās pieaugošo pieprasījumu pēc resursiem, ir izvairījies to īstenot.

Ķīnas pieaugošā ieinteresētība un iesaistīšanās Āfrikā apdraud Eiropas intereses attiecībā uz šo kontinentu, un, lai nezaudētu iestrādes Āfrikā, mums ir jānāk klajā ar pievilcīgākiem veidiem, kā veicināt demokrātijas ieviešanu Āfrikas valstīs. Bet, no otras puses, mums nav jākaunas no konstruktīvā dialoga starp Eiropas Savienību un Ķīnu, kā arī citiem lielajiem ieguldītājiem, kuri var būt ieinteresēti īstenot saskaņotu un daudzpusīgu stratēģiju attiecībā uz Āfriku.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – Napoleons mums teica, lai ļaujām Ķīnai gulēt, jo, kad tā modīsies, tā satricinās pasauli. Sliktā ziņa ir tāda, ka Ķīna ir pamodusies, bet mēs turpinām snaust. Mēs vēl joprojām sastopamies ar koloniālisma sekām gan kolonizētajās valstīs, gan arī valstīs, kuras īstenoja kolonizācijas politiku, bet mēs esam ignorējuši iespēju, ka šī traģēdija var atkārtoties. Apgalvojums, ka Ķīna īsteno nekoloniālu politiku, nav bez pamata. Ķīnai ir tādas pašas intereses ekspluatēt Āfrikas valstis, kādas dažas no Eiropas valstīm īstenoja gadsimtiem ilgi. Mēs esam smagi maksājuši par gūto mācību, bet Ķīnai vēl ir jāiemācās īstenot cilvēktiesības savā valstī, bet tā jau eksperimentē ar koloniālismu. Ķīnas alkas pēc naftas un vēlme iegūt Āfrikas resursus novedīs mūs uz bīstama ceļa. Mums ir Ķīnai skaidri jādara zināms aicinājums vispirms nodrošināt cilvēktiesības valstī un pēc tam pierādīt pasaulei, ka tā patiesi ir ieinteresēta Āfrikas attīstības mērķu sasniegšanā, nevis to izmantošanā savu mērķu sasniegšanai.

17. 10. Eiropas Attīstības fonda programmas īstenošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir M. A. Carlotti ziņojums (A6-0042/2008) Attīstības komitejas vārdā par 10. Eiropas Attīstības fonda programmas īstenošanu [2007/2138(INI)].

Marie-Arlette Carlotti, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, pēdējās dienās laikrakstos ir redzami virsraksti, kuri vēsta par palīdzību attīstības jomā, bet diemžēl ne pozitīvā nozīmē.

2007. gadā pirmo reizi kopš 2000. gada samazinājās Eiropas Savienības sniegtā atbalsta apjoms. Tas ir ārkārtīgi negatīvs politisks vēstījums, ko mēs sūtām valstīm un iedzīvotājiem dienviņos, laikā, kad visneaizsargātākās no tām cieš no pārtikas krīzes.

Parlaments atbalsta Komisiju, atbalsta jūs, komisāra kungs, lai jūs Eiropas sammitā Briselē atkārtoti paustu Eiropas Savienības apņemšanos un neatlaidīgi pieprasītu noteikt drīzu termiņu. Mums ir divi pienākumi saistībā ar starptautisko solidaritāti: pirmkārt, pildīt mūsu solījumus un, otrkārt, garantēt, lai mūsu sniegtais atbalsts nodrošinātu reālus un efektīvus rezultātus cīņā pret nabadzību. Tas it tas, uz ko ir jātiecas, īstenojot 10. EAF un piešķirot fonansējumu 22,7 miljardu eiro apmērā nākamajos sešos gados. Es domāju, kas Eiropas Savienībai ir spēcīgs ierocis, lai cīnītos pret nabadzību un veidotu labāku pasauli.

Tieši tādēļ mēs esam ārkārtīgi noraizējušies par kavēšanos saistībā ar ratifikācijas procesu. Par laimi Komisija vismaz uz laiku ir nodrošinājusi finansējuma nepārtrauktību, bet visneaizsargātākajās Āfrikas valstīs situācija var kļūt nedroša ļoti īsā laikā.

Mūsu galvenā prioritāte saistībā ar 10. EAF ir nodrošināt demokrātisku kontroli. Nodrošināt Eiropas Parlamenta demokrātisku kontroli vispirms jau attiecībā uz EAF iekļaušanu budžetā – un šoreiz es ceru, ka mēs spēsim ievērot termiņu finanšu perspektīvu pārskatīšanai 2010. gadā – un dalībvalstu parlamentu demokrātisku kontroli, pamatojoties uz nostiprinātu kapacitātes palielināšanas programmu.

Mēs arī vēlamies, lai izglītība un medicīna būtu prioritāras jomas un tām tiktu piešķirts finansējums 20 % apmērā no EAF. Tomēr tiek tikai plānots sniegt palīdzību 6,1 % apmērā, un pat šis rādītājs ir krities, salīdzinot ar 9. EAF. Komisija ir paziņojusi, ka tā nodrošinās noteiktos 20 %, izmantojot budžeta atbalstu, un mēs turēsim to pie vārda.

Ziņojumā ir uzsvērtas arī problēmas saistībā ar dzimumu politiku, kura šobrīd pati par sevi nav darbības joma. Mums ir jāatsāk debātes par šo jautājumu, konsultējoties ar ĀKK partneriem, to parlamentiem un pilsonisko sabiedrību termiņa vidusposma pārskatīšanas laikā 2010. gadā.

Attiecībā uz budžeta atbalstu es vienmēr esmu uzskatījusi, ka tas ir efektīvs instruments, protams, pieņemot, ka tiek ievēroti demokrātijas un labas pārvaldības principi un līdzekļu devēju rīcība ir saskaņota. Tā kā mēs

uzskatām, ka budžeta atbalsts ir jāizmanto Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai, mēs aicinām Komisiju iet šajā virzienā, slēdzot Tūkstošgades attīstības mērķu nolīgumus.

Attiecībā uz jauno stimulējumu, kas ierosināts saistībā ar 10. EAF, mēs, protams, sakām „jā” labas pārvaldības „piemaksai”, bet „nē” pārvaldības raksturojumam, kurš atspoguļotu galvenokārt ziemeļu intereses. Es gribētu runāt par cīņu pret terorismu, imigrāciju u. c.

Mēs būsīm piesardzīgi arī attiecībā uz finansējumu ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem. Arī šai saistībā Eiropas Savienība un dalībvalstis ir devušas savu ieguldījumu – ir piešķirti papildu 2 miljardi eiro palīdzības sniegšanai tirdzniecības veicināšanai laikā līdz 2010. gadam. Tomēr šķiet, ka šie 2 miljardi eiro ir iztērēti un ka Komisija jau plāno finansēt ekonomisko partnerattiecību nolīgumus no integrēto reģionālo programmu līdzekļiem. Komisijai ir jāprecizē savi nodomi šai saistībā, jo, pēc mūsu domām, EAF finansējumu nevajadzētu izmantot ekonomisko partnerattiecību nolīgumu slēgšanai.

Ziņojumā ir minēti arī vairāki citi jautājumi, tomēr man nav laika tajos iedziļināties. Es vēl pieminēšu tikai divus no tiem. Pirmais – Āfrikas miera mehānisms. Mums, protams, ir jāatbalsta Āfrikas Savienības centieni nodrošināt mieru un novērst konfliktus Āfrikas kontinentā, bet es uzskatu, ka šis instruments ir saistīts ar KĀDP un tādēļ to ir jāfinansē no KĀDP līdzekļiem.

Attiecībā uz līdzfinansēšanu ziņojumā ir pausts aicinājums nodrošināt drošu sākotnējo piemērošanu, t. i., izveidot „Visāfrikas attīstības fondu”, kas tiktu finansēts gan no EAF, gan arī no kaimiņattiecību instrumenta līdzekļiem.

Lai nu kā, bet šāds vairāk vai mazāk ir mana ziņojuma saturs.

L. Michel, jūs nesen teicāt, ka „mēs esam pirmā paaudze, kas var cīnīties pret galējo nabadzību un pilnīgā pārliecībā teikt šādus vārdus: mums ir finanšu līdzekļi, medikamenti un zinātne, lai izskaustu nabadzību. Jautājums ir šāds: vai mums ir vēlēšanās to darīt?” *L. Michael*, attiecībā uz šo Parlaments jūs pilnībā atbalsta.

Louis Michel, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, referente, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties un paust atzinību par šo lielisko ziņojumu, kurš deva man iespēju izteikties par abpusēji interesējošiem jautājumiem.

Es vēlos arī teikt, ka esmu gandarīts par mūsu iestāžu līdzīgajiem uzskatiem, kā tas redzams šajā ziņojumā. Ir skaidrs, ka mūsu darbības kopīgais mērķis pilnīgi noteikti ir cīņa pret nabadzību, pamatojoties uz Tūkstošgades attīstības mērķiem.

Šai saistībā 10. Eiropas Attīstības fonds, kura darbība drīz tiks uzsākta, ir pirmā reālā iespēja Eiropas Savienībai parādīt savu vienprātību un attieksmi pret palīdzības efektivitāti. Vispirms jau līdzekļu apjoms. Fonda budžets ir ievērojami pieaudzi no 17,9 miljardiem eiro 9. EAF līdz 22,6 miljardiem eiro 10. EAF.

Es ar prieku jūs informēju arī par to, ka, kā jau ziņojumā teikts, pirmo reizi EAF pastāvēšanas vēsturē un kopš Eiropas sadarbības sākuma Komisija 2007. gada 31. janvārī piesaistīja visu iepriekšējo EAF atlikumus, tādējādi nezaudējot nevienu eiro turpinātības klauzulas dēļ, ko noteica dalībvalstis attiecībā uz 9 EAF.

Tajā pašā laikā ir izstrādātas gandrīz visu dalībvalstu stratēģijas 10. EAF. Līdz šim EAF komitejai ir iesniegti 58 stratēģijas dokumenti un 14 tiks iesniegti laikā līdz nākamajam jūnijam, un jau notiek to īstenošanas plānu izstrāde.

Pēc ĀKK ratifikācijas 10. EAF varētu pieņemt nekavējoties, neņemot vērā pagātnes sekas, bet tā īstenošanas ciklu varētu piemērot iepriekšējā budžeta ciklam. Šis ir tikai pirmais solis, un es tāpat kā jūs turpināšanu runāt par EAF iekļaušanu budžetā.

Jūsu atbalsts ir arī ārkārtīgi būtisks, lai mēs reizi par visām reizēm spētu nošķirt sadarbību ar ĀKK valstīm no starpvaldību pieejas un pilnībā integrēt to Kopienas budžetā un koplēmuma procedūrās.

Fonda iekļaušana budžetā ļaus pilnībā apmierināt arī jūsu prasības, ko es pilnībā atbalstu, lai nodrošinātu pilnīgu EAF demokrātisko kontroli.

Mēs jau galvenos vilcienos esam vienojušies par to, ka stratēģijas dokumenti automātiski tiks nosūtīti Apvienotajai parlamentārajai asamblejai. Ar to pilnīgi noteikti nepietiek; es jau esmu devis norādījumus mūsu delegācijām nosūtīt valstu stratēģijas dokumentus dalībvalstu parlamentu deputātiem un es personīgi esmu ieinteresēts uzlabot mūsu partnervalstu informētību, lai tās varētu iesaistīt savus parlamentus Kopienas sadarbības uzraudzībā. Bija paredzēta pirmā tikšanās ar Ganas valdību, tomēr, kā jau jūs zināt, pēdējā brīdī

manā kalendārā izdarīto izmaiņu, citiem vārdiem sakot, Zimbabvē notikušā SADEC samita dēļ, no kura es nesen atgriezos, es biju spiests šo tikšanos atlikt.

Es esmu pārliecināts, ka galvenā ĀKK valstu sagatavoto stratēģiju priekšrocība, programmējot valstu budžetus 10. EAF, ir tā, ka šīs valstis ir likušas uzsvāru uz mūsu savstarpējām attiecībām. Tieši tādēļ, piešķirot 10. EAF finansējumu, mēs nolēmām ieviest ar pārvaldību saistītu stimulējumu gandrīz 3 miljardu eiro apmērā. Tas vis nav, kā daži kļūdaini uzskata, cits nosacījumu piemērošanas veids, bet gan prēmija, kas tiks piešķirta, pamatojoties uz mūsu partneru izstrādāto pārvaldības plānu samērīgumu, ticamību un ambīcijām.

Lai nodrošinātu autonomiju un pārskatāmību, pārvaldības plāni ir pievienoti stratēģijas dokumentiem un tādējādi ir pieejami ikvienam. Pamatojoties uz tādiem kritērijiem, kā apstiprināšana, efektivitāte un koncentrēšanās uz rezultātiem, es aicinu izmantot budžeta atbalstu plašāk, nekā citos projektos.

45 % no mūsu palīdzības ĀKK valstīm tiks piešķirti no dalībvalstu budžetiem gan budžeta atbalsta veidā konkrētām nozarēm, gan arī kā vispārīgs budžeta atbalsts. Es vēlos izmantot šo iespēju precizēt dažus ar ziņojumu saistītus jautājumus, kuri, šķiet, radušies pārpratumu dēļ.

Ziņojumā ir kritizēts finansējuma trūkums tādām jomām, kā veselības aprūpe un izglītība. Es zinu, ka Eiropas Parlaments un Komisija jau ilgu laiku nav vienisprātis par šo jautājumu. Es varu tikai atkārtot, ka nav iespējams izskaust nabadzību un sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus, tikai tiešā veidā novirzot palīdzību veselības aprūpes un izglītības nozarei. Liela daļa vispārīgā vai nozaru budžeta atbalsta, protams, pēc piešķiršanas tiks izmantota, lai samaksātu algas, piemēram, skolotājiem, lai būvēti slimnīcas un nodrošinātu sociālos pakalpojumus. Es esmu pārliecināts, ka ne mazāk kā 20 % no fonda līdzekļiem vai 6 % kopumā ir attiecīgi noteikti un tiks tieši piešķirti. Acīmredzot atlikusi finansējuma daļa tiks piešķirta no tiešajam vai nozaru atbalstam paredzētajiem līdzekļiem, lai gan es apsolu, ka mēģināšu noskaidrot precīzu apmēru un pamatot to.

Starp citu, mums nav tiesības izvēlēties nozares mūsu partneru vietā; tikai viņi paši var pieņemt lēmumus attiecībā uz nozarēm. Lēmumi var tikt pieņemti, arī pamatojoties uz divpusējo atbalstu. Daudzas valstis izvēlas, piemēram, veselības aprūpi un izglītību, bet tas ir labs jautājums, un es mēģināšu iebilst pret to un informēt jūs par rezultātiem.

Noslēgumā vēlos piebilst, ka jums ir taisnība par dzimumu politiku. Es pirmais atzinu sievietes lomu attīstības procesā un nepieciešamību atbalstīt šo lomu. Tomēr, jau atkal, lai nodrošinātu efektivitāti, Parlaments, Padome un Komisija, pieņemot Eiropas konsensu, bija spiesti atzīt, ka dzimumu jautājumi, ņemot vērā to saistības, ir starpdisciplīnu jautājumi un ka tādēļ tos ir jāiekļauj visās saistītajās palīdzības programmās, vēlams, katrai nozarei nosakot noteiktu termiņu.

Es pilnībā atbalstu komentārus par EAF finansējuma piešķiršanu Āfrikas miera mehānisma atbalstam; neviens nevar noliegt acīmredzamo saikni starp attīstību un drošību. Tomēr miera uzturēšanas pasākumus nevajadzētu klasificēt kā attīstību, kā arī tos nevajadzētu finansēt no attīstībai paredzētajiem līdzekļiem.

Tādēļ galvenos vilcienos jums ir taisnība. Diemžēl jūs zināt, kā tas notiek. Es domāju, ka ir ārkārtīgi svarīgi likt uzsvāru, kā jau jūs to darāt, uz dalībvalstu parlamentiem, lai strukturētu un organizētu pārrunas ar valdībām un palielinātu pilsoniskās sabiedrības lomu, stiprinot tās kapacitāti un pārstāvību, lai tā kļūtu par attīstības un demokrātiskās atklātības virzītājspēku.

Paldies jums par šo ziņojumu, kuru es apsolu efektīvi izmantot un kurš, bez šaubām, būs manas iedvesmas avots.

Romana Jordan Cizelj, PPE-DE grupas vārdā. – (SL) Nabadzības izskausana, pamatojoties uz Tūkstošgades attīstības mērķiem, ir ārkārtīgi būtisks un darbietilpīgs uzdevums. Tas ietver ne tikai noteiktu mērķu sasniegšanu sociālajā jomā, bet arī citu ar ilgtspējīgas cilvēces attīstības nodrošināšanu saistītu mērķu sasniegšanu. Efektīva 10. Eiropas Attīstības fonda līdzekļu izmantošana būtu ievērojams ieguldījums šā uzdevuma izpildei.

Es piekrītu referentei, ka izglītība un veselības aprūpe ir divas galvenās jomas, kuras ir nabadzīgāko valstu dzīves līmeņa uzlabošanas pamatā. Eiropas Savienībai, sniedzot palīdzību attīstības jomā, tostarp piešķirot 10. Eiropas Attīstības fonda līdzekļus, ir attiecīgi jāpalielina šīm divām nozarēm piešķirto līdzekļu apjoms.

Tomēr laikā, kad mēs sastopamies ar tādām globālām problēmām, kā klimata pārmaiņas, ar to nepietiek. Mūsdienās kopā ar ekonomisko izaugsmi un IKP pieaugumu palielinās arī siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tieši šā iemesla dēļ, neskatoties uz ekonomisko progresu noteiktās valstīs, citu valstu iedzīvotāju labklājības

līmenis pazeminās. Izstrādājot attīstības politikas, mums ir jānosaka labklājības līmenis saistībā ar ilgtspējīgu attīstību. Tieši tādēļ ir svarīgi, lai 10. Eiropas Attīstības fonds atspoguļotu līdzsvaru starp ekonomiskajām, sociālajām un vides komponentēm.

Vēl viens jautājums, ko es vēlos pieminēt, ir dzimumu līdztiesība. Sievietēm sabiedrībā ir dažādas lomas, sākot no rūpēm un atbildības par ģimenes pamatvajadzību nodrošināšanu un beidzot ar zināšanu un dzīves modeļa nodošanu bērniem. Tomēr bieži vien sievietēm nav nekādu priekšrocību, nav iespējas kļūt neatkarīgām un pašām pieņemt lēmumus, kā arī sievietēm nav nodrošināta vienlīdzīga piekļuve pakalpojumiem. Tieši tādēļ es uzskatu, ka vienlīdzīgu iespēju nodrošināšana ir viens no būtiskākajiem horizontālajiem, es atkārtāju – horizontālajiem jebkuras attīstības politikas balstiem.

Noslēgumā es vēlos piebilst, ka politika ir veiksmīga, ja tā saņem atbilstošu atbalstu no iedzīvotājiem, kas atspoguļojas demokrātiskās un godīgās vēlēšanās. Nākotnē parlamentiem – ne tikai Eiropas Parlamentam, bet arī dalībvalstu parlamentiem – būtu daudz lielākā mērā jāiesaistās attīstības politiku izstrādē, kontrolē un īstenošanā.

Alain Hutchinson, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, M. A. Carlotti, vispirms es vēlos paust atzinību par jūsu paveikto izcilo darbu, sagatavojot šo ziņojumu, kurš ir ļoti prasmīgi izstrādāts.

Papildus atgādinājumam, ka ar steigu ir jāmudina mūsu partneri ratificēt 10. EAF, es vēlos atgriezties pie dažiem jautājumiem, kuri mums Eiropas sociālistiem ir ārkārtīgi būtiski, ņemot vērā problēmas saistībā ar dienvidu valstīm; problēmas, kuras tik traģiskā veidā izceļ pārtikas krīze.

Vispirms mums ir nepieciešama labāka izpratne par lauksaimniecību, kurai no Eiropas Attīstības fonda iedalītais finansējums ir nepietiekams. Vēlos atgādināt, ka no 9. EAF līdzekļiem finansējumu lauksaimniecībai saņēma 9 valstis no 78, un tikai 8 % no 10. EAF finansējuma ir paredzēti lauksaimniecības un lauku attīstības iniciatīvām.

Komisija ar novēlošanos ir paziņojusi arī par līdzekļu apjoma palielinājumu kā daļu no tās atbalsta lauksaimniecības attīstībai dienvidu valstīs.

Ir ļoti būtiski uzraudzīt mūsu un dalībvalstu politiku atbilstību 10. EAF programmā noteiktajām prioritātēm, jo īpaši saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku tādēļ, ka nav iespējams īstenot nevienu attīstības politiku, ja mēs turpinām dot ar vienu roku, bet ņemt atpakaļ ar otru.

Vēl viens mums būtisks jautājums, protams, ir dzimumu politika, jo īpaši tādēļ, ka mēs apzināmies sievietes centrālo lomu vairuma šo valstu attīstībā.

Noslēgumā vēlos runāt par šā rīta debatēs par budžeta izpildi pieminēto nepieciešamību iekļaut budžetā EAF, kuram līdz šim nav veikta nekāda parlamentāra kontrole, lai gan, kā jau jūs mums atgādinājāt, komisāra kungs, tā budžets sasniedz 22,6 miljardus un tie ir mūsu apjomīgākie attīstībai paredzētie līdzekļi. Šādu pieeju vairāk atbalsta Padome, nevis Komisija, ar ko mēs šai saistībā esam panākuši vienošanos.

Es atvainojos, bet man ir jāuzsver manas kolēģes M. A. Carlotti teiktais par nepieciešamo piesardzību, lai 10. EAF netiktu izmantots kā līdzeklis mērķu sasniegšanai vai ekonomisko partnerattiecību nolīgumu slēgšanai. Pilnīgi noteikti tā nebūtu atbildīga līdzekļu izmantošana.

Danutė Budreikaitė, ALDE grupas vārdā. – (LT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Eiropas Attīstības fonds svin 50. izveides gadadienu. Šajā laikā fonds ir kļuvis par nozīmīgu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ar ĀKK valstīm, veicinot to ekonomisko un sociālo attīstību. Pārrunu laikā par 10. EAF Eiropas Savienības dalībvalstis vienojās par fonda nozīmīgumu un nepieciešamību turpināt ĀKK valstu attīstības veicināšanu un palielināt fonda budžetu par 10 miljardiem eiro, salīdzinot ar 9. EAF. Tādējādi tiktu uzlabota efektivitāte cīņai pret nabadzību, un mēs varētu turpināt īstenot Tūkstošgades attīstības mērķus. Es vēlos uzsvērt, ka 2008. gadā arī jaunās Eiropas Savienības dalībvalstis ir sākušas veikt iemaksas EAF budžetā. Tām ir jāiemaksā aptuveni 820 miljoni eiro. Tomēr 10. EAF līdzekļu piešķiršana vēl nav sākusies galvenokārt tādēļ, ka puse no ĀKK valstīm nav ratificējušas pārskatīto Kotonū nolīgumu. Tādēļ es aicinu ĀKK valstis ratificēt pārskatīto Kotonū nolīgumu pēc iespējas drīzāk.

Pirms pašreizējās finanšu iniciatīvas ratificēšanas notika sarunas par EAF iekļaušanu Eiropas Savienības budžetā, galvenokārt pamatojoties uz to, ka tādējādi tiktu uzlabota fonda īstenošanas efektivitāte. Mēs vēl joprojām gaidām lēmumu šai saistībā. Es vēlos arī aicināt Eiropas Savienību piešķirt lielāku daļu EAF finansējuma veselības aprūpei un izglītībai. Kopš 2001. gada 20 % no Eiropas Savienības budžeta sniegtās palīdzības ir novirzīti primārajai veselības aprūpei un izglītībai, un šis princips ir jāpiemēro arī EAF. Attiecībā

uz EAF jauninājumiem es vēlos uzsvērt atbalstu labai pārvaldībai. Lai gan vēl nav pilnīgi skaids, kā tas tiks īstenots, es atbalstu papildu kritēriju noteikšanu – tirgus liberalizācija, cīņa pret terorismu, cīņa pret masu iznīcināšanas ieročiem un migrantu atpakaļuzņemšana. Šo kritēriju piemērošana veicinātu stabilitāti ĀKK valstīs.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, 10. Eiropas Attīstības fonda programmu īstenošanai laikā no 2008. līdz 2013. gadam ir liela cilvēciska un politiska nozīme. Šo programmu mērķis ir izskaust nabadzību un nodrošināt sociālo stabilitāti partnervalstīs un reģionos, jo īpaši Āfrikā, pamatojoties uz ilglaicīgu attīstību. Šā Eiropas Parlamenta, dalībvalstu un citu līdzekļu devēju izveidotā palīdzības fonda, kura budžets ir vairāki miljardi eiro, efektivitāte būs atkarīga no atbilstīgu mērķu noteikšanas, formālo šķēršļu likvidēšanas, saskaņotas rīcības un nepārtrauktas kontroles, ko daļēji nodrošinās Eiropas iestādes.

Ekonomisko palīdzību ir jāpamato uz partnerattiecību nolīgumiem, un tai ir jāveicina nepieciešamās infrastruktūras attīstība, nodrošinot jaunas darba vietas ieguves un pārstrādes nozarēs, kā arī lauksaimniecībā. Saražoto produkciju ir jārealizē Eiropas Savienībā, jo tai nepārtraukti trūkst izejvielas un noteikti produkti. Finansējums ir jāpiešķir, sniedzot arī praktiskus padomus, lai nodrošinātu efektīvu tā izmantošanu.

Mikel Irujo Amezaga, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, vispirms es vēlos paust atzinību M. A. Carlotti par šo lielisko ziņojumu un pateikt, ka, runājot par programmu īstenošanu, katra valsts, to faktiskās izmaksas un izmaksu pārvaldība ir jāizvērtē atsevišķi.

Vēlos atgādināt, ka EAF nav Komisijas vispārīgs finansiāls atbalsts, un tādēļ mēs varam pieprasīt pilnīgu pārskatāmību un noteikt specifiskus mērķus, kuru sasniegšanai šie līdzekļi var tikt izmantoti.

23 miljardi eiro pieciem gadiem un 78 valstīm – ar to nepietiks visu ieceru īstenošanai, tādēļ, pamatojoties uz 2005. gadā noslēgto Parīzes deklarāciju, attiecībā uz projektiem, plāniem un stratēģijām visos gadījumos ir jāpanāk divpusējas vienošanās, un es vēlos uzsvērt vēlreiz – „divpusējas vienošanās”.

Noslēgumā vēlos piebilst, ka, lai gan mēs zinām, ka ĀKK valstīm sniegtais vispārīgais finansiālais atbalsts ir galvenokārt vērst uz nabadzības izskaušanas stratēģiju īstenošanu, nenāktu par ļaunu noteikt to arī par EAF galveno mērķi.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, 10. Eiropas Attīstības fonda programmas īstenošana 2008.–2013. gadā sakrīt ar laiku, kad ir jārisina vairāki būtiski jautājumi saistībā ar Eiropas un pasaules attīstību. Mēs varam identificēt vismaz dažus no tiem: nesen pieņemtās kopējās Eiropas Savienības un Āfrikas stratēģijas īstenošana; Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošana, kurus – kā mēs visi atceramies – ir plānots sasniegt līdz 2015. gadam; jauno ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) īstenošana; un finanšu plāna termiņa vidusposma pārskatīšana, kas paredzēta 2009. gadā. Tādēļ saistībā ar programmēšanu, jaunu risinājumu piemērošanu un 10. EAF īstenošanu mēs sastapsimies ar dažām īpaši būtiskām problēmām.

Pēc manām domām, referente M. A. Carlotti ir paveikusi lielisku darbu šai saistībā; viņa ir prasmīgi identificējusi un apkopojusi būtiskākos mērķus un sarežģītos jautājumus, kas sagādās grūtības, īstenojot Eiropas Attīstības fonda programmas. Es vēlos pievērst jūsu uzmanību diviem jautājumiem, kurus es uzskatu par visbūtiskākajiem.

Īstenojot 10. Eiropas Attīstības fonda programmu, ir paredzēts piešķirt gandrīz 23 miljardus eiro sadarbībai ar nabadzīgākajām pasaules valstīm. Efektīvi izmantojot līdzekļus, EAF var kļūt par galveno instrumentu veiksmīgai Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai. Šā iemesla dēļ pirmajam Tūkstošgades attīstības mērķim – galējās nabadzības un bada izskaušanai – vajadzētu kļūt par absolūtu Eiropas prioritāti. Tādēļ mums ir jānodrošina, lai izpildes regulējums būtu vērst uz šā mērķa sasniegšanu, nosakot to par prioritāru attiecībā pret citiem sociālajiem mērķiem. Arī citi mērķi ir būtiski, bet mums nepārtraukti ir jāpatur prātā, ka prioritāte ir galējās nabadzības izskaušana.

Otrkārt, lai uzlabotu saskaņotību, pārskatāmību un efektivitāti Eiropas sadarbībai attīstības jomā, EAF ir jāiekļauj Eiropas Savienības budžetā. Jautājums par EAF iekļaušanu budžetā ir jāizskata finanšu plāna pārskatīšanas laikā. Es esmu pārliecināts, ka dažas dalībvalstis baidās no šāda risinājuma, bet Attīstības komitejas un, iespējams, pat Eiropas Parlamenta skatījumā nav šaubu, ka šāds risinājums sniegtu pozitīvus rezultātus attiecībā uz Eiropas attīstības politiku.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Dāmas un kungi, tikšanās ar Visāfrikas Parlamenta priekšsēdētāju Gertrude Mongella Eiropas Parlamentā atstāja uz mani ļoti spēcīgu iespaidu.

Tikšanās laikā Eiropas Parlamentā *Gertrude Mongella* teica šādus vārdus: „Eiropai Āfrikā ir ļoti būtiska loma. Eiropas klātbūtnei Āfrikā ir sena vēsture – gan pozitīva, gan arī negatīva. Eiropai ir tehnoloģijas; Eiropai ir resursi; Eiropa uzkrāj zinātnisko pieredzi. Eiropai var būt būtiska loma. Vēl vairāk – Eiropa nevar atļauties pastāvēt bez Āfrikas.”

Es uzskatu, ka 10. Eiropas Attīstības fonds (2008.–2013. gads) ir būtisks instruments, kas nodrošinātu Eiropas Savienības un tās dalībvalstu politisko saistību izpildi attiecībā uz palīdzības sniegšanu attīstības jomā. Tieši tādēļ es aicinu Eiropas Savienības dalībvalstis un ĀKK valstis, kuras vēl nav ratificējušas Iekšējo nolīgumu un grozīto Kotonū nolīgumu, to izdarīt, cerot, ka tādējādi fonda īstenošanu varētu uzsākt pēc iespējas drīzāk.

Louis Michel, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, mana runa būs ļoti īsa, jo es vēl neesmu pateicis visu, kaut gan būtībā es sniežu atbildes uz vairākiem jautājumiem pirmās runas laikā.

Es vēlos atgriezties pie *M. A. Carlotti* kritikas – protams, lielā mērā pamatotas kritikas – attiecībā uz to, ka laikā, kad mēs vairāk kā jebkad agrāk sastopamies ar problēmām attīstības jomā, jāsaka, ka mūsu dalībvalstis samazina attīstībai sniegtās palīdzības apmēru. Patiesībā mēs zaudēsim EUR 1 700 000 000 – pirmo reizi līdzekļu apjoms ir samazināts. Tā ir ļoti liela summa. Iedomājieties, kāds ieguvums tas varētu būt jaunattīstības valstu slimnīcām, ārstiem un skolotājiem. Tādēļ, *M. A. Carlotti*, Eiropas Padomes priekšlikums ir tāds, ka dalībvalstīm ir jāapstiprina saistības, ko tās, ja jūs atceraties, uzņēmas 2005. gadā un jāpiekrīt pārejas plāna izstrādei, kurā jāatspoguļo, kādā veidā tās plāno sasniegt 2010. un 2015. gadan noteiktos mērķus. Es domāju, kā tādējādi dalībvalstis būs spiestas pildīt saistības, ko tās uzņēmušas.

Otrkārt, *A. Hutchinson*, jums ir pilnīga taisnība par procentuālo daļu. Es tikai vēlos teikt, ka lauksaimniecībai un lauku attīstībai no 9. EAF tika piešķirti 650 miljoni eiro un ka 10. EAF šiem mērķiem ir paredzēts 1 miljards 250 miljoni eiro. Tas ir absolūts, nevis procentuāls pieaugums, jums ir taisnība. Turklāt sākotnēji lauksaimniecību izvēlējās četras valstis, bet tagad to ir 25. Tomēr ar to vēl nepietiek, mērķi nav pietiekami ambiciozi, un mums patiešām bija jāpieliek lielas pūles, lai panāktu, ka dažas valstis piekrīt šādai pieejai.

Attiecībā uz EPN mēs vienmēr satiekoties apmaināmies viedokļiem par šo tēmu. Tomēr ir jau pārāk vēls, un tādēļ lielā mērā ir zudis mans entuziasms attiecībā uz šo jautājumu. Tomēr, neskatoties uz to, es tikai vēlos apstiprināt informāciju, kas jums patiks. Es vienmēr esmu teicis, ka tām valstīm, kuras neparaksta EPN, pilnīgi noteikti netiks piemērotas finansiālas sankcijas un ka šīs divas lietas pilnīgi noteikti nav saistītas. Mēs nekādā ziņā neizmantosim budžetu vai tā īstenošanu, lai izdarītu spiedienu vai piespiestu šīs valstis parakstīt EPN. Mēs to vienmēr esam teikuši, un šai saistībā nekas nemainīsies.

Attiecībā uz ratifikāciju, man šķiet, ka *D. Budreikaitė* pieskārs šim jautājumam. Uz šo dienu visas Eiropas Savienības dalībvalstis ir ratificējušas dokumentu. Ratifikāciju vēl ir jāveic piecām partnervalstīm. Es ceru, ka tas tiks izdarīts līdz mēneša beigām, lai process varētu sākties jūnijā.

Es vēlos atkārtoti paust savu uzskatu, ka Eiropas Attīstības fonda iekļaušana budžetā neapšaubāmi uzlabotu mūsu darbības efektivitāti, nodrošinātu demokrātisku kontroli, ļautu iesaistīties un pārvaldīt šo attīstības politiku tāpat, kā citas politikas. Pēc manām domām, fonda iekļaušana budžetā ievērojami paplašinātu darbības jomu, palielinātu atsaucību, uzlabotu leģitimitāti un ticamību. Es ceru, ka mums izdosies pārliecināt tās valstis, kuras vēl joprojām ir pret šādu risinājumu.

Marie-Arlette Carlotti, *referente*. – (FR) Paldies jums par šīm debatēm un par to, ka aizkavējāties tik ilgi. Paldies jums, komisāra kungs. Es vēlos teikt, ka attiecībā uz oficiālo palīdzību attīstības jomā Parlaments jūs pilnībā atbalsta. Es esmu lasījis jūsu sniegtos komentārus presē; es zinu, ka bija nepieciešama drosme, lai paustu nostāju attiecībā uz noteiktiem jautājumiem.

Tomēr es vēlos atgriezties pie diviem jautājumiem. Pirmkārt, pie stimulējuma. Kā jau jūs zināt, attiecībā uz šo instrumentu joprojām pastāv daudz neskaidrību. Lēmumu pieņemšanas procedūra nav skaidri noteikta. Netiek veikta padziļināta pārbaude un nav nodrošināta informācijas sniegšana Eiropas Parlamentam vai Apvienotajai parlamentārajai asamblejai, vai dalībvalstu parlamentiem un, kā jau es teicu iepriekš, problēmas mums rada noteikti pārvaldības kritēriji. Es neatkarītošos, bet es domāju, ka šādas neskaidrības var novērst, tikai nodrošinot ārējo kontroli ārpus Komisijas, t. i., Eiropas Parlamenta, dalībvalstu parlamentu vai Apvienotās parlamentārās asamblejas kontroli attiecībā uz to, kādā veidā un pamatojoties uz kādiem nosacījumiem stimulējums tiek izmaksāts. Es arī uzskatu, ka šādai padziļinātai pārbaudei pilnīgi noteikti vajadzētu būt daļai no EAF īstenošanas procesa.

Attiecībā uz reģionālo integrāciju un ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem es uzskatu, ka EPN finansējumam ir jāpapildina EAF finansējumu. Es dzirdēju, ko jūs teicāt šai saistībā. Tomēr mums ir nepieciešama skaidrība attiecībā uz finansējuma pārdali un integrēto reģionālo programmu sadalījumu starp reģioniem un ĀKK valstīm. Mēs ticam jūsu teiktajam, ka tie nav jauni nosacījumi, bet mums ir nepieciešama šāda veida garantija un precizitāte. Jebkurā gadījumā liels jums paldies, ka aizkavējāties tik ilgi.

(Aplausi.)

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notik trešdien, plkst. 11.30.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Tokia Saïfi (PPE-DE), rakstiski. – (FR) 10. EAF nodrošina ilglaicīgu pamatu Eiropas Savienības un ĀKK valstu sadarbībai. Tā budžets ir 22,7 miljardi eiro 2008.–2013. gada periodam un tas ir paredzēts palīdzības sniegšanai pasaules nabadzīgākajām un mazāk aizsargātajām valstīm. Lai nodrošinātu šā fonda, kurš ir Eiropas attīstības politikas finanšu instruments, efektivitāti, mums ir nepieciešams kas vairāk par nevienlīdzīgām dalībvalstu iemaksām, un tas ir jāintegrē Kopienas budžetā. Eiropas palīdzības līdzekļu iekļaušana budžetā patiesībā sniegtu noteiktas priekšrocības tādēļ, ka palīdzībai ĀKK valstīm tiktu piemēroti tādi paši programmēšanas un pārvaldības noteikumi, kā citiem Eiropas Savienības instrumentiem, kas paredzēti ārējai izmantošanai, tādējādi uzlabojot sadarbības attīstības jomā saskaņotību, pārskatāmību, efektivitāti un demokrātisko kontroli. Mums ir jāatmet ideja par „vēsturiskajām saiknēm” starp noteiktām dalībvalstīm un aizjūras zemēm un teritorijām, un jānosaka Āfrika un attīstība par visas Eiropas Savienības prioritāti. Ja Eiropas Savienība vēlas, lai šīs politikas un programmas būtu efektīvas, tai ir jāturpina modernizēt ārējais atbalsts un no 2009. gada jāiekaļ EAF Kopienas budžetā.

18. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

19. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 12.05.)